
Истинска магия

д-р Уейн Дайър

ВЪВЕДЕНИЕ

ТОВА Е КНИГА за чудесата. Не за чудесата на другите, а за твоите чудеса, читателю, за това как можеш сам да правиш чудеса в собствения си живот. Не за късмета, нито за това как да се наредиш между малцината избраници, в чиито живот се случват чудеса. Книгата е написана с изричната цел да покаже как човек сам може да създаде в живота си онова, което досега е смятал за невъзможно.

Това е много лична книга. Аз открих в собствения си живот пътя към истинската магия и се постарах да опиша много подробно важните, според мен, фактори на изпълнения с чудеса живот. Стигнах, отвъд „вярата“ в чудесата, до нещо, което наричам „знание“.

„Знанието“ в този смисъл е нещо, познато на всички ни. Например, ако няколко месеца не карам колело, осъзнавам, че знам да карам, веднага щом отново го възседна. Напомпвам гумите и потеглям, пазя съвършено равновесие върху тънките колела и се движа с лекота по улиците, без колебание карам „без ръце“, правя остри завои и изобщо маневрирам без всякакви затруднения. Когато се кача на колелото си, не си поставям за цел да успея отново да запазя равновесие след толкова месеци, изпитвам не вяра, че мога да карам, а вътрешно знание и на него се опират действията ми.

Същото се отнася и за способността да правите чудеса в живота си. Можете да се научите да стигате отвъд вярата и поставянето на цели - до едно ново място вътре в себе си: до знанието. То е онова царство на ума, където се създават чудесата.

Дълбоко у вас има едно единно поле от неограничени възможности. Когато се научите да стигате до това удивително място, ще откриете един цял нов свят от преживявания, където всичко става възможно. Именно там се случва истинската магия, там можете да постигнете всичко, към което се стремите във физическия свят. Там граници просто не съществуват и вие се оказвате винаги на необходимото място точно в определения момент. Там се осъществяват „невероятни“ връзки с другите и успявате едва ли не да четете мислите на околните. Там, точно в определения момент, можете да срещнете точно необходимия човек, който да ви помогне да напреднете по пътя на личностното си развитие. Там се появява човекът, който ви е нужен, за да постигнете благополучие и благоденствие в живота си. Там се разкрива лекът за болестта, която ви измъчва, там в живота ви се появяват необходимата книга или запис, изпратени сякаш от някаква загадъчна невидима сила.

В това царство на висшето съзнание загадките се разпръскват и целта на живота ви се откроява пределно ясно. Взаимоотношенията ви по някакво чудо се издигат на ново равнище на духовно партньорство. Бизнесът ви „потръгва“ и започвате да вземате решенията си с все по-малко усилие. Постепенно се освобождавате от токсините и физическият ви живот влиза в релсите на здравето, а не на болестта.

В тази книга аз се опитвам да ви покажа как да постигнете това по-висше ниво на съзнанието. Гледам на това, което съм написал, като на работен план, който да ви помогне да си изградите такова съзнание и да го приложите към всички страни на живота си, включително към взаимоотношенията си с другите и света като цяло.

Планът на природата, изглежда, предполага бавно и равномерно развитие на съзнанието. Камъкът, също като вас, се състои от атоми, но в него не се забелязват признаци на съзнание. Той не усеща нищо, ако го ритнете или го разбиете на прах. Няма вид да съзнава това. Растението усеща почвените условия, сезоните и влажността и започва да цъфти, когато грейне пролетното слънце. То притежава известно, макар и много ограничено, съзнание.

В сравнение с минералите и растенията, животните имат по-развито съзнание. Много от тях осъзнават сезоните, тъй като мигрират, опасностите, защото могат да избягват хищниците, и проявяват истинска загриженост и обич в отношенията си с партньорите и малките си.

После идват хората със своето най-висше съзнание за избор. Ние можем да изберем да функционираме на по-ниско ниво на съзнанието и просто да съществуваме, да се грижим за вещите си, да ядем, да пием, да спим и да присъстваме в света като пионки на стихииите. А можем да се издигнем до ново, по-висше съзнание, Като си позволим да надмогнем средата си и буквално да сътворим свой собствен свят - свят на истинската магия. Във всеки от нас се крие най-висша форма на съзнанието, което в известен смисъл тържествува над материалния свят - способността да намерим равновесие при всякакво стечение на обстоятелствата. Поуката на тази книга е много проста: вие притежавате способността да постигнете свършено равновесие на ума. Пътят изисква да се посветите на трансформацията вътре в себе си.

Тази вътрешна трансформация не може да се осъществи, ако подходите интелектуално или научно. Инструментите на ограниченията не могат да ви разкрият безграничното. Това е работа за ума и за душата, за онази невидима част от вас, която неизменно носите в себе си, но често пренебрегвате в полза на достъпното за сетивата ви.

Първата част на книгата е основата, която ще ви помогне да се настроите към света на незримото. Тук ще овладеете своя ум и ще се подготвите да правите чудеса в онова висше състояние на съзнанието, което е по силите ви да опознаете. Когато се пренастроите, ще започнете да експериментирате с тази нова нагласа да творите чудеса и ще се изненадате как във вашия свят ще се възцари свършен ред.

Втората част на книгата се отнася до прилагането на практика на това, на което сте се посветили с помощта на ума си. Тя ще ви даде насоки как всъщност се получават чудесата и как да живеете всеки ден в най-висшето състояние на равновесие. В края на всяка глава има конкретни съвети как чудесата да станат достъпни в Живота ви.

В първите години на американската космическа програма Вернер фон Браун държеше работещите в космическия център, да *знаят* че „във вселената съществува свършен ред. Единствено и само човечеството е способно да го разбере. За човечеството е от полза да проумее този ред". Тази мисъл е могъщ стимул, когато проблемите изглеждат непреодолими. Вие сте част от човечеството и сте в състояние да разберете този свършен ред и реално да решите да се настроите в хармония с него. За това става въпрос в „Истинска магия". Аз познавам този свършен ред и искам и вие да го „изпитате".

Той може да бъде разбран, ако сте готови да достигнете до най-висшето състояние на съзнанието си, ако го използвате, за да стане животът ви целенасочен, и ако го излъчвате към всички, с които общувате в живота си. Това е преди всичко психическо пътуване и е толкова силно, че може да променя материалния свят с чудотворната си, вълшебна мощ. Но трябва да сте готови да се вгледате в себе си и сами да откриете тази мощ. Тя няма да се сбъдне от моите думи. Ще стане реалност само ако изживеете това, за което ви разказвам.

Невидимото психическо пътуване означава да се освободите от някои силни заблуди и да придобиете нови „знания". Със своето ново съзнание вие ще замените:

- Убеждението, че сте ограничени, със знанието, че действителността и собствените ви възможности са безпределни.
- Убеждението, че ви управляват наследствеността, средата и свръхестествени сили, със знанието, че създавате сами своята реалност и че вродените и божествени сили действат по-скоро съвместно с вас, отколкото независимо от вас.
- Убеждението, че човешкото съществуване е изпълнено с опасности и зло, със съзнанието, че всичко изживяно е благословено и подчинено на нещо по-добро.
- Убеждението, че някои хора имат повече късмет от други, със знанието, че можете сами да създавате късмета си и че във всичко преживяно се съдържа ценна поука.
- Убеждението, че в живота цари хаос, със знанието, че в хаоса има ред и че няма нищо случайно в една вселена, която е в свършен порядък.

Знам, че това, което съм написал в тази книга, ще се стори шокиращо на някои хора и мнозина ще го отхвърлят. Така да бъде. То е истина, която съм изживял, и тя идва от сърцето ми. Аз знам, че в тази вселена съществува божествен ред - от най-мъничката клетка до пределите на Галактиката и отвъд тях. Това удивително съзнание е наше изконно право, то е част от всеки от нас.

Приемете тези идеи и ги приложете на практика, първо в собствения си живот, после сред най-близките и приятелите си и в крайна сметка - в целия свят. Щом веднъж откриете у себе си способността да творите истинска магия, ще искате да спделите това знание с другите и да дадете това съзнание на целия свят. Вярвам, че книгата ми ще ви помогне в това начинание. Доставяше ми радост да я пиша, а още по-радостно е да се живее със съзнанието, което описвам. Желая ви да осъществите същата истинска магия във вашия живот. Бог да Ви благослови.

ПЪРВА ЧАСТ

КАК ДА СИ ИЗГРАДИТЕ ВЪТРЕШЕН ПЪТ КЪМ ИСТИНСКАТА МАГИЯ

Глава 1

ТРАНСЦЕНДЕНТАЛНА КОНЦЕПЦИЯ ЗА МАГИЯТА И ЧУДЕСАТА

*„Аз съм бил всичко най-нечестиво;
ако Бог може да се проявява чрез мен,
значи може да се прояви чрез всеки“*

Св. Франциск Асизки

СПОРЕД ПРОЧУТИЯ МАГ Хари Худини, магията се постига посредством илюзия. Един прост пример е илюзията, създадена с помощта на дим и огледала. Наричат илюзията магия, просто защото изглежда необяснима. Впрочем в по-късните години от живота си Худини споменава за нещо, с което се е сблъскал, и го нарича „истинска магия“. Очевидно той се е научил да постига резултати, които действително са необясними. Те не могат да бъдат отдадени на илюзия.

Избрах това заглавие на книгата си, защото ме привлече скритият в словосъчетанието парадокс: „истинска магия“. Както повечето хора, вие вероятно сте убедени, че ако нещо е истинско, не може да бъде магия, а ако е магия, не може да бъде истинско. Но аз вярвам, че когато попадаме в клопката на този парадокс, не виждаме пътя към магическите си способности. Вярвам, че се срещаме с истинската магия, когато надмогнем този парадокс, и погледната от този ъгъл тя е и истинска, и магия.

В последните няколко години аз изживях една удивителна промяна. Установих, че съм поел път, водещ към такова равнище на съзнанието и такива резултати, които мога да опиша само като чудотворни. Те просто не могат да се обяснят по никакъв друг начин. Убеден съм, че пред нас може да се разкрие едно ново царство, когато сме готови да надмогнем границите на живота, към който сме привикнали. Там не важат законите на науката и логиката. Това царство е място, където всеки от нас е свободен от обичайните граници, правила и несъвършенства. То не е някаква страна на чудесата, съществуваща само във въображението, а е магически реално и става достъпно за всеки, когато той бъде готов.

Не мога да ви обясня как и защо се озовах на това място. Учудва ме, че говоря за него. Просто имам чувството, че в този момент от живота ми моята цел или мисия е да изживявам

истинската магия и да пиша за нея. Независимо от обясненията, изпълнен съм с благоговение и почит пред тази неочаквана част от жизнения ми път.

Заинтригува ме Лев Толстой, отчасти заради близостта, която откривам между неговия и моя живот. Той става прочут писател още приживе и прекарва голяма част от живота си в хедонистични стремления. В ранните му творби не се усеща склонност към духовното, но той вижда как в собствения му живот се осъществява промяна, сякаш без негово желание. В съчиненията му започват да се отразяват духовни търсения и той пише за пътя на душата и света на истинската магия. Но не е сигурен защо и как се случва тази промяна.

Неотдавна една жена, която е сред най-видните специалисти по руска литература в света, ми показва копие на откъс от завещанието на Толстой, написано на ръка двадесет години преди смъртта му. В завещанието си Толстой описва своето отношение към творчеството си. По същия начин гледам и аз на съчиненията си:

„Нещо повече, особено силно моля всички близки и далечни да не ме хвалят. (Знам, че ще го сторят, защото така правеха, докато бях жив - по най-непристоен начин.) Но ако искат да изучават съчиненията ми, нека се вгледат внимателно в онези откъси, за които съм сигурен, че чрез мен говори Бог, и да ги използват в живота си. Понякога имах усещането, че изпълнявам Божията Воля. Често съм бил така нечист, така изпълнен с човешки страсти, че светлината на истината е била помрачена от тъмното в мен, и въпреки това тя някак си премина през мен и това бяха най-щастливите мигове в живота ми. Дай, Боже, истините да не са били осквернени от мен и да донесат полза на хората, въпреки повърхностната и неизчистена форма, в която съм ги поднесъл."

И в моя живот неочакваният обрат се случи почти без съгласието ми. Нямах големи планове. Нямах такива цели или намерения. Това, което имах, беше готовност, отвореност да видя нещата по друг начин. Сега, когато съм виждал чудеса в собствения си живот, се чувствам длъжен да споделя с другите това ново магическо съзнание. Сигурно към тази книга ви е привлякъл същият естествен жизнен поток, който тласна и мен да пиша за истинската магия.

Трите пътя към просветлението

Когато се вгледам в шарената черга на живота си, от гледната точка на настоящето разбирам, че всичко в него е било необходимо и съвършено. Всяка стъпка, в крайна сметка, ме е извеждала по-високо, макар че често стъпките са ми изглеждали по-скоро като пречки или болезнени преживявания. Всички успели и наистина щастливи хора, с които съм се срещал, потвърждават тази сигурност, че случайности просто няма. Те възприемат вселената като система, в която всичко си има цел, включително и така наречените случайности. Единодушни са, че всяка отделна случка ни извежда по-високо. Както казва Хенри Милър: „Светът не е създаден, за да слагаме ред в него, защото редът му е присъщ, а ние трябва да влезем в хармония с него."

Започнете още сега да преосмисляте всичко, което сте преживели, като красив гоблен или като пътуване към по-висше съзнание. Един прост начин да го сторите е да си представите живота си като пътуване по три възходящи пътя.

1. ПРОСВЕТЛЕНИЕ ЧРЕЗ СТРАДАНИЕ. Докато изминавате първия път, вие се учите посредством процес, който аз наричам *просветление чрез страдание*. В някакъв момент от живота, който няма нищо общо с възрастта ви, си задавате въпроса: „Защо аз?" тъй като ви се е случило нещо болезнено или тежко. Това може да бъде например нежелана раздяла - тогава прекарвате времето си в страдание и гадаене как и защо ви е сполетяло това нещастие. След време, когато се оправите, можете да погледнете назад и да кажете: „Сега знам защо трябваше да премина през тази раздяла" и вече ретроспективно проумявате, че преживяното ви е позволило да напреднете към друго ценно изживяване. Поглеждайки назад, разбирате, че е трябвало да изпитате болката, за да я надмогнете.

Така протича израстването при повечето хора: случват се събития, изживява се страдание и после се появява светлинка. Такива събития могат да се случат практически във всички области на живота: наркотична зависимост, разорение, болест, духовна празнота, уволнение, данъчни проблеми и какво ли не още. При този модел ученето се извършва чрез повторение на страданието и ретроспективното му осъзнаване. За някои хора този цикъл продължава цял живот. Те така и не стигат по-далеч от първия път и не познават по-висшето просветление. Те буквално прекарват живота си в страдание и след много години може и да прозрат (а може и да не прозрат), че едно събитие е било необходимо и на времето е представлявало нещо като изпит. Не проумяват, че животът ни изпитва и ако не се учим от грешките си, сме обречени да ги повтаряме. Има хора, които прекарват живота си като непрекъснато си задават въпроса: „Защо, Господи? Защо това се случва точно с мен?" За хората от тази група истинската магия е недостъпна.

2. ПРОСВЕТЛЕНИЕ ЧРЕЗ ПОУКА. Ако разпознаете проявленията на предишния модел в живота си, значи вероятно сте надраснали страданието като начин на учене и сте стигнали до *просветлението чрез поука*. На това ниво вече преставате да си задавате въпроса: „Защо аз, Господи?" и осъзнавате: „Няма нищо случайно и всичко, което ми се случва, е по някакъв начин необходимо, за да се придвижа една стъпка по-нататък." Вместо да се питате: „Защо аз?" започвате да си задавате въпроса: „Каква полза мога да извлека от случилото се, дори сега да не разбирам защо става така?"

Това е промяна с изключително значение. Когато съсредоточите ума си върху поуката, която можете да извлечете от изживяното, той не може да се задържа върху мисли, водещи до страдание - мисли от рода на „Защо аз?" „Не е ли ужасно това?" и „Такъв лош късмет имам!" Мисловната промяна ви позволява да търсите резултата от преживяното и поуката от него. Вместо да се самосъжалявате, започвате да се учите. Питате се: „Как да предизвикам желания от мен изход от заболяването, което изживявам сега?" ми: „Какво мога да науча за себе си и колко сили мога да мобилизирам, за да се справя успешно с този проблем?"

Много хора прекарват по този втори път целия си живот. Те са надраснали страданието като начин на живот. Винаги се питат: „Какво ще последва?" Това са целеустремени хора, съсредоточаващи вниманието си върху конкретни амбиции, за чието осъществяване се трудят упорито. Те гледат на препятствията като на възможности. Животът, основан на поуката, е много по-добър от живота в страдание. Той носи съсредоточеше и ви мотивира да си поставяте все по-високи цели. В него практически няма място за страданието, породено от самосъжалението. За повечето хора, които живеят по този начин, това е най-високата степен, до която могат да достигнат. Те се стремят към някаква цел и когато я осъществят, търсят нови и по-високи резултати. Но това, което не достига в живота им, е възможността да изживеят истинската магия и способността да правят чудеса. За тази цел човек трябва да поеме третия път в това метафорично пътуване.

3. ПРОСВЕТЛЕНИЕ С ПОМОЩТА НА ЦЕЛТА. „Нищо не помага на човека да преодолее или понесе трудностите така, както съзнанието за цел в живота." Виктор Франкъл пише това сред безумието и ужасите на нацисткия концентрационен лагер „Аушвиц" по време на Втората световна война. Третият път, който ви насърчаваме да поемете, за да влезе истинската магия в живота ви, е да научите, че имате героична мисия, и да се заемете с изпълнението ѝ. Този път аз наричам *просветление с помощта на целта*.

Всяко нещо във вселената има своето предназначение. Невидимият интелект, който протича целенасочено през всичко, протича и през вас. За да познаете истинската магия, трябва да осъществите сериозната промяна да търсите не поуката, а целта. За да постигнете това, трябва да погледнете на живота си от нова гледна точка. Опитайте за кратко този нов начин на мислене за себе си и вижте дали го усещате като смислен и правилен. Ако ви се струва абсурден и неважаш за вас, върнете се към ориентирания към поуката живот или към ученето чрез страдание.

Съсредоточете се върху целта

Ето един от възможните начини да се съсредоточите върху целта. Първо осмислете понятието за вечност. Признавам, то обърква ума, но замислете се какво означава вечността. Няма начало, няма край - също като понятието за Бога, или природата, или вселената. Само че се отнася до времето. Докато размишлявате върху вечността, не забравяйте, че тръгвате от една физическа форма - вашето тяло, което е имало начало, ще има и край. Това физическо тяло може да мисли върху понятието за нещо, което не познава начало и край, но не може да го изпита пряко. Това е работа на ума. И все пак, понятието за вечност е нещо, което можете да приемете. Знаете, че няма място, където вселената свършва. Знаете, че има нещо, наречено живот, което е съществувало преди да бъдете заченати. Ако в тленното си тяло можете да си представите вечността, това трябва да се дължи на нещо у вас, което не е от физическо естество.

Опитайте се да си представите собствения си живот като в скоби във вечността. Скобите се отварят в момента на зачатие ви и се затварят със смъртта ви. Това, което е вътре в скобите, е вашият живот, обграден от нещо, наречено вечност. Това, което наричаме вечност, не може да се изпита физически, но по някакъв необясним начин съществува в ума. Има нещо незримо, което е неделима част от нас. Наречете го ум, мисли, съзнание, душа, Луиза - както щете. Няма значение с какво име го назовавате. Невидимата ви същност, онази част от вас, която е различна от физически сетивната ви същност, може да си представи вечността. Ако можете и най-бегло да приемете понятието за вечност, значи за вас то е реално. Ако можете да понесете мисълта за вечността, значи за вас тя е достъпна за изследване. А ако сте стигнали до там да смятате вечността или безкрайността за нещо, което е най-малкото любопитно, можете да използвате това любопитство, за да съсредоточите живота си върху една цел. Ето как става това.

Първо си припомнете, че всяко нещо има някакво предназначение и е част от съвършения интелект, който съставлява вселената. След това, тук и сега, независимо от възрастта си, се пренесете умствено десет години назад и вижте себе си на тогавашната възраст. Изследвайте мислите си по онова време, как сте се обличали, какви чувства сте изпитвали, от кого сте се възхищавали. Колко от онова, което сте преживели, е способствало да стигнете дотам, където сте днес? После се върнете още десет години по-назад и ще видите как и най-дребното, което сте преживели и научили, ви е отвеждало стъпка по стъпка по-нататък, за да стигнете там, където сте сега.

Ако сте откровени, ще установите, че всяко събитие в живота ви е било абсолютно необходимо, за да ви отведе една стъпка по-нататък и така - до този момент. Това психическо упражнение е много полезно за усвояване на уменията за размишление и медитация. Накрая ще успеете да се върнете умствено до детството. Ще видите, че каквито и да са били някогашните ви преживявания, те са помогнали на тогавашния малък човек да порасне и в крайна сметка да стане възрастния човек, който сте днес. Не искам от вас да съдите, да харесвате или да не харесвате, да одобрявате или да не одобрявате. Просто разберете, че всичко преживяно е водело към следващото и ви е давало нещо, което е помагало или не е помагало за израстването ви. Тези преживявания са били необходими и затова са се случили. Съвсем ясно и просто е. Затова сте преминали през тях. После сте продължили с нови и нови преживявания, свързани с невидима нишка и водещи до това, което е сега. Може да сте страдали, може да сте извличали поуки, но преживяното си остава преживяно и нищо не може да го промени.

Връщайки се наум към детството, от гледната точка на настоящето, се вгледайте във всичко преживяно досега в живота ви, и в хубавото, и в лошото, в ужасното и в прекрасното, и ще започнете да осъзнавате, че през целия физически живот на човека протича някаква незрима свързваща сила. Някъде там има скрит смисъл и всяко събитие в живота ви по някакъв начин е свързано със следващото. Някой се е появил в живота ви уж случайно, запознал ви е с

някакой друг, който ви е отвел до нещо, променило целия ви живот. Разбирате, че без случайния непознат е нямало да срещнете партньора си за цял живот, или е нямало да се родят децата ви, или е нямало да попаднете в същото училище, или да се заемете с бизнеса, който се е превърнал във ваша съдба, и т.н. Дребни, привидно несвързани и незначителни събития, погледнати ретроспективно, се оказват решаващи за това да се озовете в настоящия момент и да четете тези редове.

Пътувайки наум, можете да се върнете чак до ранното си детство, до самото начало на живота си. С разума си знаете, че е имало един миг, една кратка частица време, когато сте били заченати. Като не забравяте двете най-важни части на упражнението - че вечността е понятие, върху което можете да размишлявате в тленното си тяло и че вселената е целесъобразна и съвършена, - представете си мига - точно преди зачатиято, когато още сте били част от вечността, точно преди да се отворят скобите. Трябва да е имало такъв момент, когато, поради някаква причина, вие сте дошли от онова, което наричаме нищо (където няма граници, правила и форми). Въпросът, който искам да ви задам, е: Защо? Защо от безформието сте възникнали като човешко тяло, което трябва да живее известно време и после отново да се върне към вечността и безформието?

Човек може цял ден да размишлява за целта на това пътуване. Някои смятат, че сами са направили избора да влязат във физическия свят на границите и формите. Други виждат в това Божията воля. Трети го отдават на някаква чудовищна, безсмислена случайност - просто космическо съвпадение. В каквото и да изберете да вярвате, знаете, че това се е случило. Аз смятам, че присъствието ви в света на формите е свързано с велика мисия и че вие мовжете да я откриете и да започнете да мислите, чувствате и действате в съгласие с нея.

Аз, Уейн Дайър, се върнах назад в медитациите си и открих защо съм се появил в света на формите, защо съм бил заченат през 1939 г. На мен това ми се струва съвсем ясно. Попитах Бога (онази незрима част от нас - както и да я наричате) и получих отговор. Аз съм наясно с важната си мисия. Приемам, че през 1940 г. съм се родил, за да осъществя определени неща и че всичко, което се е случило в живота ми от зачатиято насам, ме е водило към тази цел. Вярвам, че съм имал и още притежавам способността да живея в хармония с този съвършен ред и когато не съм го правил, това също е било поради определена причина.

Моята цел ми бе разкрита ясно в процеса на молитви и медитация. За мен няма никакво значение какво мислят другите за действията ми, насочени към моята цел в живота. Знанието, което притежавам, ми е било разкрито възможно най-ясно и дълбоко. Моята цел е да давам, да служа, да способствам за мира и благоденствието и да изпитвам безрезервна любов към всички. Уила Кейтър обобщава това, за което говоря, така:

„Където има голяма любов, винаги има чудеса. Чудесата са не толкова в лицата, в гласовете или в идваща отдалеч целебна сила, а в изострените ни възприятия - за миг виждаме с очите си и чуваме с ушите си нещо, което неизменно е около нас.“

Да, има нещо, което е неизменно около нас.

Когато се съсредоточим върху целта си в живота -като се взрем дълбоко в себе си и открием, че целта е свързана с безрезервната любов и служба, с установяването на връзка с нещо, което винаги е около нас -това променя коренно светогледа ни. Оттам до чудесата остава само една стъпка. Страданието намалява осезаемо, защото преставаме да поставяме ударението върху въпроса: „Защо аз?“ Разбираме, че това, което изживяваме, е необходимо и ценно по начин, който в момента вероятно не разбираме. Въпреки това го приемаме. Ако трябва кратко да дефинирам просветлението, бих казал, че то е „спокойното приемане на това, което е“. Без да съдим, без да се ядосваме или сърдим, без враждебност или угризения, а със спокойна готовност да го приемем, вместо да се борим с него.

Когато стигнете отвъд търсенето на поука, вече не се тревожите какво ви очаква. Мислите, чувствата и действията се съсредоточават все повече върху постигането на вашата цел.

Успехите и постиженията престават да бъдат индикатори на вашата мисия. Вместо това изживявате всеки момент пълно и с любов. Вещите престават да господстват в мислите ви. Това не означава, че изчезват. Просто вече не са в центъра на живота. На тяхно място застава вашата цел и ви изпълва усещане за ликуване и вътрешна хармония, защото знаете, че изпълнявате божествено мисията, за която сте тук. Мишел дьо Монтен изразява това много кратко и находчиво: „Великият, славен шедьовър на човека е способността да живее целенасочено."

Постигането на жизнената цел е свързана с един голям парадокс. Нещата, които някога сте смятали за толкова важни, губят привлекателността си. Вече не ви вълнува с какво ще се сблъскате, а тези неща просто се сипят върху вас в огромно количество. Но радостта идва не от получаването на тези „награди", а от целеустременото мислене и действие. Да давате става по-важно, отколкото да получавате, защото даването е в хармония с вашата цел. Вече не искате да се товарите със събирането, класифицирането, застраховането и грижите за онова, което притежавате. Разбирате какво означават думите на Сати Сай Баба: „Многобройните желания на човека са като дребни монети в джоба му. Колкото повече има, толкова повече му тежат." Вие със сигурност ще знаете кога сте стигнали до ориентирания към целта живот. Ще знаете, че всичко, което правите, е в синхрон с Божиите дела, защото сте в хармония и всичко, което правите в живота си, е свързано с осъществяването на целта ви.

Искате ли животът ви да се съсредоточи върху определена цел? Готови ли сте да се върнете умствено към момента, преди да придобиете форма, и да попитате висшето съзнание: „Защо съм тук?" Когато получите отговора, а той ще гласи: За да давате, вместо да вземате, независимо с какво се занимавате, веднага ще започнете да пренасочвате жизнената си енергия от страданието към целта. Започнете ли пътуването към целеустремения живот, навлизате в царството на истинската магия.

Истинската магия, чудесата и целта

Когато живеете целеустремено, от вас просто блика живот, изпитвате една особена хармония, която произтича от факта, че не е нужно да се стремите към нещо друго. Казано накратко, просто ви просветва, в буквален и преносен смисъл. Това се дължи на новото знание, което ви позволява да си гледате работата, без да ви тормозят тревожни мисли. Усещате, че над вас бдят и действията ви произтичат от едно вътрешно блаженство, правота и центрираност. Когато действате въз основа на това вътрешно знание, което неспирно ви напомня, че сте устремени към една цел, и когато вярвате, че действате в нейно име, единственото, което можете да сторите, ще бъде правилно.

Най-святата книга на индуистите се нарича „Бхагавад Гита" („Божията песен"). В нея се разказва за Арджуна, най-прочутия воин на своето време, и за бога Кришна, който му се явява на бойното поле, докато Арджуна се готви за битката. Кришна се превъплъщава във водача на колесницата на Арджуна. В осемнадесет кратки глави той говори на Арджуна за същността на божествения и целеустремен човек. Тази книга е веруюто, което Махатма Ганди следва в живота си. Обобщено накратко, посланието на „Бхагавад Гита" гласи: Нека действията ви са подчинени на любовта и хармонията и не се привързвайте по никакъв начин към плодовете на усилията си. Ако можете да постигнете това благодатно състояние, животът ви ще се изпълни с чудотворен мир. Съсредоточете се изцяло върху целта и се откажете от всяка облага от действията си. Съзнавайте постоянно, че трябва да служите на Бога и на другите с всичко, което правите. Така правят творците на чудеса.

Може би си мислите, че това е хубава философия, но доста наивна в жестокия, конкурентен съвременен свят. Признавам и уважавам резервите ви. Истината е, че през по-голямата част от живота си и аз бях същият скептик. Трябваше да изживея страдание, за да усвоя поуките на живота. Аз бях съсредоточен изцяло върху постиженията и не вярвах в нищо метафизично. А и не ми допадаше, доктрината за пренебрегване на резултатите от усилията

ми. Аз точно тях търсех. Интересуваше ме крайната точка, а не пътуването. Важните неща в живота ми бяха възнаграждението, парите, престижът и успехите. Макар че преуспях в конвенционалния смисъл, нямаш представа как да постигна нещо повече от тези изключителни показатели. Не знаех и за истинската магия. Мога само да кажа, че чудесата и истинската магия започнаха да се появяват в живота ми, когато станах целенасочен. Едва когато престанах да се тревожа какво получавам, можах да постигна състояние на благодат.

Ето откъс от едно писмо, което получих неотдавна от моя читателка в Гудлетсвил, щата Тенеси. В него тя описва какво усещане носи готовността да открием целта на живота си.

„Драги Уейн,

Седя си край огъня в моята бърлога - любимата ми стая, и съм изпълнена с покой. Всичко е както обикновено. Часът е девет вечерта, трите деца си лягат, мъжът ми си стяга багажа - ще заминава за Финикс...

Седя си в същата стая, облечена в същите дрехи. Знам, че изглеждам същата, но не съм. Всеки ден вървя през парка и на уокмена слушам твоите записи. Това е „мое лично време“, без телефони, без деца, без шумове - само твоят глас В ушите ми и прекрасният парк, който толкова обикнах. Питам се защо не съм те чула преди десет години, или преди пет, когато се чувствах толкова нещастна. Осъзнах, че тогава нямаше да се вслушам, поне не както сега. Сега е дошло времето да чуя посланието ти. Сега слушам наистина и това, което чувам, ми харесва. Утре пак ще мина през парка и сигурно ще слушам „Събуденият живот“. Мога просто да вървя и да те слушам, и така до безкрайност. Обзема ме такъв покой. Благодаря ти от все сърце. Сега животът ми е чудо, което се разкрива пред мен всеки ден. Намерих целта си."

За тази жена животът е чудо, а външно нищо не се е променило. Децата, делничните грижи, работата - всичко това си е същото, но тя вече се чувства устремена към една цел и не я вълнува какво ще се случи. Това състояние ми се иска да постигнете.

Да, вие можете да предизвикате чудотворни промени в живота си. Да, притежавате вътрешната сила да правите неща, които съвсем неотдавна са ви се стрували невъзможни. Да, можете да изпитате в собствения си живот какво означава истинската магия. Вие носите в себе си потенциала да превърнете всичко това в действителност. Настройте се към своята цел. Открийте радостта и покоя на даването, вместо на получаването, на допринасянето, вместо на придобиването, на действието, вместо на състезанието и победата. Защо? Защото всъщност нищо не можете да придобиете. Смисълът на живота ви е в това, което давате. Човек идва на този свят без да има нищо, и си отива, без да вземе нищо със себе си. Всичко, което можете да направите с материалния си живот, е да го отдадете. Целта винаги е свързана с даването. Когато изпитате какво е да давате, да служите, да обичате и да помагате на хармонията, ще усетите в себе си разликата. Андре Жид обобщава това толкова красиво: „Пълното притежание се доказва само чрез отдаване. Всичко онова, което не можете да отдадете, притежава вас."

Подготвяйки се да изследвате истинската магия, може би си задавате въпроса: „Как ще го направя? Може би ми трябва помощ?" Това са разумни въпроси и искам да ви помогна да намерите отговора им.

Когато ученикът е готов

Когато за първи път прочетох „Бхагавад Гита“, все едно че светкавица освети живота ми. Нещо подобно бях изживял, когато четох писмата на Апостол Павел в Новия завет. Тези две мъдри творби от древността бяха стояли повече от тридесет години в библиотеката ми. Може би съм ги подминавал стотици хиляди пъти, може би съм ги разгръщал като малък или по времето, когато бях в колежа. Но те нямаша смисъл за мен, докато не почувствах, че съм готов, и тогава ме поведоха към чудотворни открития и ми помогнаха да започна да живея

целенасочено.

Една древна дзен-будистка поговорка гласи: „Когато ученикът е готов, учителят ще се появи." Когато в себе си сте наистина решени да изпитате истинската магия и да подчините всеки ден на целта си, ще ви бъде показано как да го сторите. Хайде да анализираме четирите ключови думи в тази поговорка.

Ученик. Бъдете ученици, отворени и готови да учите от всеки и от всичко. Да бъде човек ученик означава да бъде възприемчив към новото. Когато е „зелен", расте, когато е „узрял", започва да гние. Ако останете „зелени", ще избегнете проклятието да ви смятат за знаещи. Когато в сърцето си разбирате, че има какво да научите от всеки човек, когото срещнете в живота си, ще можете най-добре да оползотворите онова, което всеки ви дава. Да можете да творите истинска магия означава преди всичко да бъдете ученици на живота.

Готов, Бъдете любознателни ученици. Готовността да израствате и да започнете да творите чудеса не е нищо друго, освен състояние на ума. Като ученици вие знаете, че всеки и всичко по някакъв начин играе ролята на ваш учител. Като любознателни ученици търсите жадно онова, което всеки човек и всяко нещо може да ви научи. „Сбърканият" път, който ви отвежда на ново и неочаквано място, е възможност за израстване. Ако сте готови ученици, непознатият, който ви заговаря за това как преди години е преодолял някаква вредна привычка, става водач, изпратен да ви помогне да се справите със собствените си вредни пристрастия.

Когато бях готов, ама наистина готов да се разделя с алкохола, един учител се появи по време на медитацията ми с думите: „Не е нужно да търсиш повече. Направи го сега и ще имаш цялата помощ, която си готов да получиш." Бях чувал тези думи хиляди пъти, но винаги ми бе пречила липсата на готовност. Но този път бях готов и успях да оставя алкохола и никога повече да не поглеждам назад. През следващите няколко дни като че ли всички статии, които ми попадаха, описваха хора, намерили смелостта да се откажат от алкохола и наркотиците. Същите тези лични изповеди може би винаги са си били там, но едва когато бях истински готов, те ми послужиха като силна подкрепа.

Да бъдеш готов означава да искаш. Истински, от все сърце да искаш. Когато сте готови по този начин, ще намерите своя учител,

Учител. Учителят е навсякъде. Помощта, която ви е нужна, ще ви бъде дадена от вселената веднага щом готовността ви се превърне в желание. Ако наистина искате, ще намерите учители във всяка област на живота си.

Много е възможно учителят да бъде опитен и готов да ви помага и насочва към желаните чудеса. Появата му в живота ви точно когато сте готови може да изглежда като случайност или като божествена намеса. Но по един или друг начин неговата мъдрост винаги ви е била достъпна. Просто вашето желание позволява на учителя да ви помогне.

Учителят може да приема най-различни форми. Може да бъде запис, забравен „случайно" в колата ви, който „случайно" пхвате в касетофона точно в правилния момент. Може предишната седмица да сте го слушали минута-две и да сте отхвърлили съдържанието му. Сега желанието ви позволява на учителя да бъде на ваше разположение. Той може да бъде статия, препоръчана ви от приятел. Или непредвидено посещение на лекция или църковна служба, за които сте получили билет от познат, комуто се е наложило да замине извън града. Струва ви се, че казаното там е насочено точно към вас. Учителят може да е и дете, което ви хваща за ръката и ви задава въпрос, върху който не сте се замисляли преди и като му отговаряте, сякаш отговаряте на себе си. Може да е и невидим и да се прояви като мисъл, хрумнала ви в тих момент на размисъл, която ви тласка незабавно да поемете определена посока.

Стотици пъти след лекциите ми при мен са идвали хора, за да ми кажат как „случайно" са се

озовали някъде и са чули точно онова, което им е било необходимо в този момент. Една жена например слушала мой запис, докато пътувала с колата си към къщи. Темата била как когато ученикът е готов, учителят ще се появи. Докато минавала край църквата, където трябвало да имам лекция, зърнала името ми на таблото. Там пишело, че ще говоря същата вечер в седем. Часът бил седем без петнадесет. Тя паркирала, взела си билет и влязла. След края на беседата дойде потресена при мен на сцената, за да ми разкаже тази случка. „Никога преди не съм се прибирала по този път. Бях с колата на приятелката ми, тя случайно беше оставила тази касета в касетофона и така се случи, че я пуснах, когато потеглих. Тъкмо мислех усилено за това, че трябва да променя нещо в живота си и като ви слушах тази вечер, разбрах, че сте дошли тук, в Чикаго, само за да мога да ви чуя. Бях готова и просто бях изпратена тук тази вечер, за да ви слушам."

Чувал съм варианти на тази история стотици, ако не и хиляди пъти. „Точно днес трябваше да ви чуя и знам, че сте дошли нарочно заради мен." Но аз провеждам семинари из цялата страна от двадесет години и съм бил по много пъти във всички големи градове. Тези хора може да са виждали съобщенията преди, но липсата на готовност е пречила да се появи учителят им, дори той да е бил на крачка от тях.

Когато вие, учениците, сте готови и го искате, учителят ще се появи. Просто трябва да се огледате, да отворите новите си очи и да се запитате: „Кой е моят учител?"

Поява. Учителят се появява във всичко и всеки, когато срещнете. Както вече казахме, случайности всъщност няма. Във вселената всичко има цел. Ако учителят е бил достъпен и вие не сте му обърнали внимание, това е било част от развитието ви в този момент. Дори да е бил пред очите ви, учителят не е бил там за вас. Така е било тогава, а сега е друго. Сега, когато насочвате живота си към неговата цел и откривате способността да правите чудеса, ще разпознаете учителя.

Когато раненото, умиращо насекомо ви припомни нуждата да бъдете състрадателни, учителят се е появил. Когато мръсният бездомник с протегнатата за просия ръка ви напомни да бъдете милостиви, учителят се е появил. Когато натовареният със смъртоносни оръжия и готов да убива посочения му враг войник ви напомни за нуждата да изпращате любов и мир там, където е най-трудно, учителят се е появил.

Питате: „Как ще се появи учителят?" Размислете върху това просто стихотворение на Джеймс Браутън и ще имате отговора:

Това е То

и аз съм То

и ти си То

Така е то

и той е То

и тя е То

и то е То

и това е всичко.

Това е всичко! Учителят може да се появи навсякъде, а без него трудно ще намерите пътя си.

Истината е, че никой човек не е самотен остров. Всички сме взаимно свързани и заедно учим и израстваме в това пътуване. Ще имате всичката помощ, която ви е нужна, докато сте вече готови да творите чудеса и да осъществите истинската магия.

Ето че разгледахме идеята за съсредоточаването на живота ви върху една цел и за готовността ви да получите нужната ви помощ. Но най-важната идея в тази книга е, че в

човешкото съществуване има свят, който надхвърля границите на всичко, което сме свикнали да смятаме за нормално и възможно. Него аз наричам истинска магия. Когато наистина се почувствате достатъчно отворени за това да усетите целта на пребиваването си на този свят. Като жадни ученици вие се откривате за всичката божествена помощ, която ви е нужна, и вече сте готови да повярвате в способността си да започнете да творите чудеса за себе си.

Вратата в чудеса и истинската магия

Когато пиша за света на истинската магия и чудесата, не говоря за това да се научите да превръщате камъните в злато, да съживявате мъртвите или да заповядвате на морските талози да се разделят. Когато става дума за чудеса, имам предвид всичко, което сте смятали, че не е по силите ви да постигнете поради недостатъци, които сте вярвали, че притежавате. По-нататък ще опиша главните области на живота, където намира приложение истинската магия. Засега искам от вас да изградите основата за творене на истинска магия във всяка желана от вас област. Ако досега сте живели с убеждението, че определени постижения или успехи са недостъпни за вас, трябва най-напред да обърнете внимание върху какво е съсредоточен животът ви и върху убежденията си, преди да правите опит да прилагате стратегиите на истинската магия. От ключово значение за това да започнете да правите чудеса за себе си е да насочите живота си към цел и да се отворите за помощта, която ще получите. Освен целеустремеността и откритостта, има правила за постигането на подходящата психическа настройка. Тези убеждения или „знания“ са необходими, защото ви помагат да намерите път вътре в себе си и буквално да направите това, което преди сте смятали за невъзможно. Навсякъде в тази книга става дума за тези „знания“.

На мен самия ми се е налагало да предприема редица стъпки на психическо ниво, за да стигна дотам да мога да напиша, че се чувствам сигурен в способността си да правя неща, които мога да определя само като чудеса. Наричам ги така, защото до неотдавна, преди да преживея това вътрешно пробуждане, нещата, които сега правя, ми се струваха невъзможни. Предлагам ви тази последователност от стъпки с убеждението, че щом аз съм успял, трябва всеки да успее да постигне това.

Спомнете си думите на Христос за чудесата, които прави: „Който вярва в мене, делата, които върша аз, и той ще ги върши, и по-големи от тях ще върши..." Някъде дълбоко в себе си вие знаете, че притежавате тази сила. Макар да нямате представа как да я използвате и как да получите достъп до нея, все пак знаете, че във всеки от нас има едно незримо божествено присъствие, свързано със създаването на състояние, което мога да опиша единствено с парадоксалното словосъчетание „истинска магия“.

По-нататък Христос казва: „Вие го познавате, защото той пребъдва с вас, и във вас ще бъде". Да, точно така, именно вътре във вас е това невидимо магическо присъствие, за което става дума тук. То не е нещо извън вас, което да трябва да търсите цял живот, докато го намерите. То е във вас самите, онази недостъпна за погледа част от вас, където правилата на физическия свят просто не важат. Във вашата душа, в духа, в онова по-висше „аз“, в ума или в мислите - както и да изберете да го наричате, там са дверите към царството на истинската магия.

Когато усвоите вътрешния път на съзнанието, изложен в първата част на тази книга, вече няма да се отнасяте скептично към прилагането му и няма да се съмнявате, че ви говоря пряко и недвусмислено посредством това божествено присъствие.

Седем убеждения за проявите на истинската магия

Открил съм седем убеждения - или „знания“, които ще ви помогнат да стигнете до силата на истинската магия. Представени са последователно и когато придобиете вътрешното познание, произтичащо от приемането им, ще сте на път да започнете да творите чудеса за себе си.

1. *У вас е скрита незрима, но познаваема жизнена сила.* Опитайте се да развиете в себе си съзнание за тази сила, с която е проникнато всичко във вселената, включително и вашето физическо тяло. Това е същият вездесъщ интелект, който кара розата да бъде роза, а бръмбарът - бръмбар, която ръководи поддръждането и движението на планетите в Космоса и ви прави това, което сте. Тя е безгранична и неизмерима точно като мислите, чувствата, въображението, сънищата, фантазиите и емоциите ви. Тази всеобща жизнена сила, която е част от вас, е безсмъртна. Смъртта означава край, а крайт предполага граници. Засега е достатъчно да знаете, че тази могъща, божествена, но невидима сила е у вас. Повярвайте с цялото си сърце, че тя е там. Всъщност точно тя ви позволява да възприемате физическото си тяло и този физически свят, където временно се помещавате.

2. *Мислите ви са нещо, което можете да контролирате.* Те възникват у вас. В книгата си „Ще видиш, когато повярваш“ съм написал цял раздел за силата на мисълта. Тук искам само да ви насърча да осъзнаете, че мисленето е начинът, по който преработваме и запомняме преживяното от нас. Мислите се раждат от нищото вътре в нас и ни правят човеци. Цялото ви минало се намира в царството на мисълта. Там е и бъдещето ви. Мислите ви създават начина, по който изживявате здравето си, богатството си и всяка най-дребна подробност в своя свят.

Ралф Уолдо Емерсън припомня, че „мисълта е предшественикът на всяко действие“. Вие живеете живота, който си представяте, че живеете. Когато престанете да си представяте и да мислите, вие преставате да участвате активно в своя физически свят. Като стъпка към пробуждането на истинската магия, замислете се как мислите ви са допринесли за вашия лишен от чудеса и ограничен подход към живота. Тогава ще разберете, че можете да постигнете и обратното. Чудесата всъщност са достъпни за всекиго и вие можете да бъдете сред хората, с които те се случват. Но те имат същия предшественик като всичките ви действия - мисълта.

3. *Граници няма.* Всичко онова, в което сте убедени, са ограничения, произтичащи от начина, по който сте се научили да мислите. Сигурно са ви учили, че логиката и научните доказателства определят какво е възможно и какво - не. Преди да бъде открит микроскопът повечето хора не са вярвали в съществуването на микроскопични форми на живот. Който вярва само в това, което може да види или да докаже научно, е ограничен от нивото на съвършенство на измервателните уреди.

Знаете, че някога в бъдещето ще летим от едно до друго място на тази планета за секунди, вместо за часове, а космическите пътувания ще бъдат нещо обичайно. Вече съществува способността за това, т.е. има я вечната всеобхватна сила, липсва само технологията. Вярвате ли в тази възможност сега, или трябва да чакате, докато бъде открита технологията, за да повярвате? Само преди двадесет години идеята за дистанционно управление, позволяващо ви да сменяте каналите на телевизора, беше невъзможна. Немислимо беше да си вземете филми под наем. Загряването на храната в микровълнова фурна за няколко секунди е било непознато на съзнанието ни. Но потенциалната възможност за тези чудеса е съществувала още по времето на Анибал, а на практика те са се осъществили със свое индивидуално темпо. Бъдете от хората, които не признават ограниченията на ума. Никакви ограничения!

4. *Животът ви има цел.* Цялата вселена е една интелигентна система. Вселената на вашето физическо тяло също е интелигентна вселена - комплекс от системи, които до една функционират с изумително съвършенство. Невидимата част от вас, вашите мисли и чувства, също са част от системата, която съставлява вашата личност. Този интелект е невидим, но може да се обясни или опише по какъвто начин пожелаете. За това са измислени хиляди думи. Но интелектът не е идентичен с начина, по който го наричате, както статуята на светец не е светецът, а менюто не е ястието. Вие сте интелектът, от който никога не можете да се отделите, и животът ви има цел.

Вече обясних защо е необходимо животът ви да бъде целеустремен и как да стъпите на пътя

към целта. Тук искам от вас просто да го осъзнаете. Когато знаете, че имате цел, вече ще сте напреднали значително към създаването на чудеса, в която си пожелаете област.

5. *Слабостите се преодоляват, като ги забравяме.* Вие не можете да се преборите в ума си със слабостите и ограниченията си. Няма да придобиете вътрешната хармония, необходима за творенето на истинска магия, ако усилено се стараете да преодолеете старите си вредна навици. Това, което можете да се научите да правите, е да забравите този етап от живота си и да прекратите през дверите на едно ново битие.

Изоставянето на лошите стари навици започва в невидимото измерение - в мислите ви. Ще почувствате как наистина се разделяте с пречките, които някога сте си избрали за цял живот, ще си представите как вече нямате потребност да се опирате на самоунищожителните си навици. С това завършва мисловната част. Сега е време да продължите напред към своето ново аз. Когато се разделите с убеждението, че не можете да се промените, или пък че не можете да постигнете чудото, което желаете за себе си, ще сте се разделили и с придружаващите това убеждение физически действия. Представете си го някъде зад вас, хвърлете поглед назад към него и знайте, че вече Не Живеете по този начин.

Виждам как някога много отдавна аз самият следвах тези установени модели на поведение. И се усмихвам на себе си, защото знам, че тази част от мен е останала в миналото. Всичко започна с една мисъл, после продължи с действие, основаващо се на тази нова мисъл, и за мен това е чудо, с което сега живея всеки ден. Постигнах го не като постоянно се опитвах да надхитря проблема или да му се изплъзна с финт, а като забравих за него. Всъщност, така се осъществяват всички чудотворни промени, когато нещата се свеждат до въпросите: „Как да се променя?“ и „Как да постигна чудото, което искам да присъства в живота ми?“

След всичките приказки, психотерапия, груповата терапия, лекарства, еликсири, убеждаване и подтикване от другите, човек в крайна сметка трябва да изостави всичко, което е разрушително за него и спъва развитието му. Всеки човек, който някога е преодолял трудност или е постигнал положителна промяна в живота си, след като е направил равносметката си, е трябвало по собствена воля да забрави старите си навици. Разберете, че това е така, и скоро ще видите как творите истинска магия в живота си.

6. *Когато преразгледате схващанията си за това какво е непостижимо, можете да ги промените.* Направете списък на нещата, които смятате, че е невъзможно да се случат в живота ви. Независимо дали те се отнасят до физически постижения, връзките ви с другите, здравето или финансите ви, вземете решение най-малкото да се освободите от тези убеждения. Не ви карам да се самозаблуждавате, а да бъдете отворени за възможностите, вместо да се придържате към убежденията си за невъзможното. Това е всичко. Просто отвореност за нови идеи. И помнете, засега не е нужно да правите нещо по-различно, а само да промените някои мисловни представи. Новите мисли, в крайна сметка, ще ви отведат до нови и чудотворни действия.

Щом има човек, който е оцелял, след като са му поставили диагноза за смъртоносно заболяване, значи всеки от нас носи в себе си способността за това. Все още съществува всеобщата сила или енергия, която веднъж е извършила чудо. Тя самата не изчезва, дори самите чудеса да са престанали да се проявяват. В книгата си „Чудеса“ Стюарт Уайлд пише: „Тъй като всеобщият закон е неразрушим и следователно безкраен, можем да смятаме, че силата, използвана в миналото от чудотворците, трябва все още да е достъпна.“

Тази книга има за цел да ви помогне да се настроите по такъв начин, че тази универсална сила или енергия да стане познаваема за вас и да я използвате в живота си, дори и никой около вас да не знае какво правите и да не вярва в онова, което казвате, за чудесата. След като опознаете и решите да използвате тази сила, животът ви ще бъде белязан от истинската магия. Обещавам ви го.

Засега не искам от вас да започнете да правите чудеса. Искам само да се отворите за една

нова система от убеждения и да си кажете, че може би - че просто не е изключено, - да съществува такава възможност. Всеки, който е тръгнал от мизерията и е забогатял (включително и аз) е трябвало да използва тази универсална енергия първо в ума си, преди да може да я приложи в материалния свят. Ако чудотворната сила е достъпна за всеки бедняк, значи е и на ваше разположение, стига да решите, че това е вашата истина.

Знайте, че ако някой някога е бил болен и е оздравял, бил е дебел и е отслабнал, бил е наркоман и се е излекувал, бил е беден и е забогатял, бил е тромав и е станал сръчен, бил е нещастен, а е срещнал щастието, или е бил неудовлетворен и е намерил реализация, значи способността за това е част от всеобщата човешка природа. Дори да го е постигнал само един-единствен човек, значи е възможно. А даже и ако никога до този момент не се е случвало - например лечението на детския паралич преди 1954 г. и самолетните полети през 1745 г., - фактът, че един човек може да си го представи, е напълно достатъчен, за да бъде това отворена възможност за човечеството. Заместете убеждението, че нещо, което можете да си представите в ума си, е невъзможно, с вярата, че то може да се осъществи. Заемете се още сега с тази мисъл - тя е единствената физическа реалност, с която разполагате.

7. *Можете да надмогнете законите на логиката.* Макар че е възможно да не се чувствате много удобно, когато не се опирате на логиката и рационалното мислене, опитайте се да допуснете, че съществува друго измерение, което е част от вас и което няма нищо общо с логиката и научните доказателства. Нали никога не сте виждали, докосвали, помирисвали или усещали физически мисъл, сън или усещане, но знаете, че те съществуват. Няма рационално доказателство за съществуването на интуицията, но вие въпреки това знаете, че я притежавате. Преди години нямаше доказателства за съществуването на микроорганизмите, но тях ги е имало винаги. Същото е и с онази част от човешката същност, която аз наричам душа. Макар че още не сме изобретили „душескоп“, с който да докажем по рационален път съществуването ѝ, все пак усещаме, че тя е неизменна част от човешката природа. Има хора, които няма да повярват, докато не я видят. Други ще я видят, защото вярват.

Това са седемте убеждения, които можете да използвате като мисловни стъпки, за да се настроите на вълната на истинската магия. Има хора, които изживяват целия си живот, доволни от ограниченията на петте си сетива. Те не се интересуват от истинската магия и чудесата. Други, като мен и вас, знаят, че физическото измерение на човека е само по себе си прекрасно чудо, но съзнават също, че съществува духовно измерение, което надхвърля обсега и границите на физическата вселена. Многобройни са разликите между тези два светогледа - чисто физическия и съчетаващия духовното и физическото. В следващата глава ще ги опишем по-подробно и ще видим как истинската магия и чудесата стават достъпни чрез промяна на съзнанието, така че то да обхване и духовния аспект на човека.

ГЛАВА 2

Как човек се превръща в духовно същество

„Ние се раждаме в света на природата.

Второто ни раждане е в света на духа.“

БХАГАВАД ГИТА

МАЛЦИНА ОТ НАС знаят да използват силата на ума. Отглеждани сме на строга диета, състояща се от логика, рационалност и принципа „Вярвай на това, което можеш да видиш“. Накратко, научени сме да вярваме само на нещата, които можем да разберем и докажем. Чудесата са неразбираеми за рационалния ум. Те противоречат на логиката. Не могат да бъдат „разбрани“ по начина, по който са ни учили да мислим. Затова, за да пристъпите в света на истинската магия, трябва да се научите да преодолявате границите на рационалното и да навлезете в духовното измерение.

Надмогване на скептицизма

И най-малкото духовно обучение, на което сте били подложени, вероятно е преминало през някаква религиозна организация. Най-ценното, което ни дава религията, е учението, че човекът има духовна същност, че всички притежаваме душа, която е част от човешката природа. Най-големият недостатък на религията е, че учи душата да се подчинява на правила и ограниченията, на които душата е подложена, произтичат пряко от догмите на конкретната религия и нейните представители. Но душата не се съобразява с наложените ѝ граници или закони. Тя е безгранична, безплътна и невидима. Дори да се пише за нея е много трудно, защото изреченията имат край, а душата е безкрайна.

В хода на възпитанието си вероятно сте придобили скептична нагласа към духовното. За да участвате в творенето на чудеса и в истинската магия, трябва да повярвате в духовната си същност, която няма нищо общо с религиозната ви принадлежност. Както и да решите да наричате онзи висш интелект, с който сте пропити, както и да се казва духовният ви учител, това няма никакво значение за способността ви да творите чудеса. Аз просто ви насърчавам да опознаете тази част от човешката си същност. В „Живото време“ Морис Никол отбелязва много уместно по този въпрос:

„Ние не разбираме, че сме невидими... Не разбираме, че независимо от всякакви дефиниции за него, животът е преди всичко драма на видимото и невидимото. Мислим, че само видимият свят е реален и има своя структура и не допускаме, че вътрешният свят, познат ни като мисли, чувства и въображение, също може да има реална структура и да съществува в свое собствено пространство, дори ако то не е достъпното за сетивата ни.“

Човек трябва да преодолее доста неща, за да осъзнае истинността на казаното от Никол. Ще трябва да повярвате в непознаваемото, а са ви учили, че не бива да правите това. Но то съществува неизменно. Както отлично го изразява Х. Л. МенКен: „Когато проникнем в много тайни, преставаме да вярваме в непознаваемото. Но то си съществува, спокойно и невъзмутимо.“ Наистина, то съществува, но човек не може дори за миг да сложи ръка върху него. За да станете духовни същества, трябва да забравите петте си сетива, включително и ръката, с която не можете да уловите непознаваемото, трябва да изградите в себе си спокойна вяра в онова, с което знаете, че сте пропити, но никога не можете да го докажете с помощта на логиката или на познатите ни до този момент измервателни уреди.

След като се докоснете до това невидимо измерение - и вече знаете, че в ума ви има по-висше място, което ви е достъпно, където можете да получите насока и - да! - дори помощ, когато творите истинска магия за себе си - ще се превърнете от човек с физическо битие и духовен опит в духовно същество с човешки опит. Разбира се, вие с нищо няма да отрицате физическата си същност. Нещо повече, превръщането ви в духовно същество в много отношения ще обогати физическия ви живот. Истинската магия се създава в духовното пробуждане, но тя се проявява тук и сега, във физическия свят, в който прекарвате делниците си.

Вие искате висшата способност за създаване на чудеса да се проявява в реалността, която наричате свой физически живот. Когато придобиете това знание и можете да се опирате на него и да му вярвате, все едно сте станали толкова богати, че каквото и да правите, винаги ще имате пари. Ще изпитвате комфорт от съзнанието, че след като веднъж сте намерили пътя до духовността, вече никога не можете да го загубите и тя винаги ще бъде част от вас.

Макар че ви призовавам да приемете невидимия свят, който знаете, че съществува, но - както казва Никол, - не можете да възприемате със сетивата си, много уважавани учени работят усилено върху намирането на научни доказателства за съществуването на душата. Въпреки че целта ми тук не е да доказвам или опровергavam каквото и да е в научен план, няколко думи по този въпрос ще ви помогнат да поемете пътя към духовната си същност и после - към превръщането си във физическо същество, което е продукт на тази духовна същност.

В прекрасната си книга „Преоткриване на душата“ д-р Лари Доси описва подробно доказателствата в подкрепа на теорията за нелокализирания човешки ум. Според тази теория умът не е ограничен в рамките на тялото или мозъка, а по някакъв начин съществува във времето у пространството в хармония с физическото тяло. Тази концепция за ума открива огромни възможности. Както пише д-р Доси:

„Да предположим за миг, че сме в състояние да докажем, че човешкият ум не е локализиран, че той в крайна сметка е независим от мозъка, от физическото тяло и надхвърля времето и пространството. Според мен, това би било по-значимо от всяко досегашно откритие за човешкия организъм. Такова откритие би събудило надежда за изява на нашата вътрешна природа, която векът на науката е потиснал, би очертало нов образ на човека, надхвърлящ границите на плътта. Би поставило отново човешкия дух близо до Бога, вместо той да бъде обречен на неопределеност, случайност и тлен. Би извисило човешкия дух до Величие, вместо той да бъде посветен на изгодата, на грижата за себе си... Възможно е да преоткрием нещо, което осезаемо ни липсва в последно време - човешката душа.“

Идеята, че душата е свободна от ограниченията на времето и пространството, е наистина пленителна.

Тя е изследвана от учени в различни области и аз съм убеден, че скоро ще имаме неопровержими доказателства в нейна полза. Представете си какво биха означавали тези доказателства за нас като човешки същества. Ако знаем, че душата продължава да живее след смъртта на физическото тяло, ще променим начина, по който се отнасяме един към друг тук на земята. Медицината ни ще претърпи огромни промени, както изтъква д-р Доси:

„Крайната цел на съвременния лечител вече няма да бъде да предотврати смъртта и разложението, защото те биха загубили първостепенното си значение, ако умът надхвърля границите на физическото тяло... А ако човечеството наистина би повярвало в свободния от тялото ум, би се създала изцяло нова основа на етиката и морала. Тя би дала поне възможност да се сложи край на безумните действия на хората и народите един спрямо друг и човешкият живот би се насочил към моралното и етичното, духовното и святото.“

Именно в този контекст ви призовавам да се замислите върху превръщането си в духовно същество, защото по такъв начин ще срещнете чудесата и истинската магия. А след като изградите вътрешното си съзнание за своето духовно, нелокализирано „аз“, научните данни губят значението си. Но за да ви помогна да преодолеете неверието си, ето няколко становища на съвременни учени по тази тема.

Робърт Хърман, учен, изпълнителен директор на Американското научно дружество и автор на книгата „Бог, който ще бъде познат“, казва така: „Където и да погледнете в науката, все по-трудно става да разберете вселената без Бог.“

Теолозите и учените рядко стигат до съгласие, когато се налага да дадат определение на Бога. Те са наясно, че в подчинения, на закона за причината и следствието, физически свят все нещо трябва да е дало първоначалния тласък. Знаят също, че някаква невидима сила поддържа цялата конструкция, включително и всичко материално. Те си представят Бог не като някакво свръхестествено същество някъде из небесата, а като присъствие, което прониква цялата вселена. Оттук произтича библейската представа, че „в него живеем, движим се, и съществуваме“[\[1\]](#).

Сред учените, които се опират изцяло на категоричните доказателства, няма единомислие във връзка с цялата тази история за душата и всепроникващото Божие присъствие. Но учените знаят, че в живота има нещо, което не се подчинява на логиката. Сърцето на плода започва да бие в утробата на майката шест-седем седмици след зачатиято и този процес и досега остава неразгадан от науката. Преди четиридесет години отговорът на въпроса: „Вярвате ли в Бога?“ беше най-често: „Разбира се, че не, аз съм учен.“ Днес все повече учени биха отговорили на същия въпрос с думите: „Разбира се, аз съм учен.“

Работещите в една нова област на физиката - квантовата механика - едва сега започват да доказват това, което метафизиката твърди от векове. Всички ние сме свързани, във вселената съществува невидима сила, с която е пропито всичко живо, Има и нещо още по-удивително, както неотдавна писа Джон Глийдман в „Сайънтифик дайджест" (1982): „Някои водещи теоретици стигат до едно и също смайващо заключение -техните изследвания сочат наличието на скрит духовен свят у всеки от нас." Именно тази страна на всеки човек - това измерение на човешкото, което не се подчинява на измервателни уреди, правила и причинно-следствени връзки - продължава да обърква учените. Ала вече мнозина сред тях стигат до извода за съществуването на скрит духовен свят у всеки от нас. Глийдман иронично го нарича „духа в машината". Това е онзи феномен у всеки от нас, онова измерение на нашата човешка същност, което не се съобразява с мерните единици и управлява и причината, и резултата. И повечето учени приемат заключението, че „душата" -„духът в машината" съществува. В статията си, озаглавена „Учени търсят душата", Глийдман цитира много от най-уважаваните и изтъкнати учени от целия свят. Някои от мненията са, че нашата нематериална (невидима) същност е онова, което съставлява съзнанието, свободната воля, идентичността, творчеството и емоциите. Признава се, че невидимото присъствие има физическо въздействие върху нас, и което е още по-удивително, че тази нематериална същност се запазва след смъртта на мозъка.

Друга интересна идея подхвърля Джон фон Нойман, математик и учен, когото нобеловият лауреат Ханс Бет описва като може би „най-умният човек, живял някога". Бет отбелязва: „Понякога се питам дали мозък като този на Джон фон Нойман не свидетелства за наличието на по-висш вид от човешкия". А ето какво твърди фон Нойман: „физическата действителност е плод на човешкото въображение и единствената истинска действителност е мисълта." Юджийн Уигнър, носител на Нобеловата награда за физика от 1963 г., който изучава концепциите на Нойман, заявява публично: „Човекът има нематериално съзнание, което може да влияе върху материята."

Казано с по-прости думи нобеловият лауреат смята, че човек притежава способността да твори чудеса и да живее с истинската магия, ако използва невидимата си същност, за да въздейства върху физическата действителност. Когато наистина се превърнете в духовни същества, за които физическото битие е второстепенно, и се научите да живеете в този нов свят, ще започнете да творите свои собствени чудеса.

В името на справедливостта трябва да признаем, че Пишдман пише подробно и за голям брой изтъкнати учени, които са на противоположното становище – че не разполагаме с доказателства за съществуването на душата. Те напомнят за хората, които някога са твърдели, че щом няма доказателства, значи микроорганизмите не съществуват, невъзможно е да се построи летяща машина, а земята не е кръгла. Според мен, съществуването на душата не се нуждае от научно доказателство. Това, което знам за себе си, ми е достатъчно, и доказателството е в онова, което сам съм изпитал. Смятам, че метафизиците и поетите са стигнали до истина, която е особено уместна по отношение на въпроса за съществуването на душата. Вижте какво пише Уилям Блейк в „Поличба за невинността":

„Да видиш Света в едно зрънце пясък и Небесата в един див цвят, да държиш Безкрайността в дланта си и Вечността да изпиташ за час... Подвели са ни в лъжа да повярваме, да гледаме с очите си, но да не виждаме. Нощта роденото в нощ ще попари, а Душата в светлина ще се къпе."

Какъв завладяващ образ! Да държиш Безкрайността в дланта си. Наистина, подведени сме да повярваме в една голяма лъжа - че не сме нищо повече от своите остаряващи тела. А Блейк ни напомня, че душата, нашата духовна същност, нито умира, нито се ражда, а е нетленна и неуловима като лъч светлина.

Никога не забравяйте, че да се превърнете в духовно същество означава да се докоснете до тази своя невидима страна и да знаете, че в нея се крие тайната на способността да твориш

чудеса. Тази неуловима вътрешна същност е вашето въображение. Алберт Айнщайн, който съчетава таланта на поет и учен, изразява това много добре: „Въображението е по-важно от знанието." Ако изучите живота на повечето бележити личности, живели някога сред нас, ще откриете нещо общо за всички тях. Те до един са се опирали преда всичко на духовната си природа, и едва на второ място на физическата.

Най-великите учители

Всички велики учители, без изключение, както и онези, които са оказали най-силно влияние върху човечеството, са били духовни същества. Те по никакъв начин не са били ограничавани от петте сетива, всички велики учители и доктрини, включително християнството, будизмът, юдаизмът, ислямът, суфизмът и конфуцианството, са ни завещали едно и също послание: отправете поглед навътре в себе си, открийте своето невидимо повисше „аз", познайте Бога като любов у вас самите.

Всички тези духовни учители са правили чудеса. Те са били сред нас, за да ни насочат към онази невероятна мощ, която всеки от нас носи в себе си. Странно е, че ние винаги сме били обсебени от онова, което ни разделя, от войната, от създаването на все по-мощни оръжия на омразата и унищожението, а най-влиятелните и уважавани учения до едно носят посланието на любовта. Ето няколко примера:

Християнство: Бог е любов и който носи в себе си любовта, е в Бога и Бог е в него.

Будизъм: Който не обича, няма да познае Бога. Защото Бог е любов.

Юдаизм: Любовта е началото и краят на Хората.

Конфуцианство: Любовта е висшето благородство на Небесата, тихото убежище, което човек би трябвало да обитава.

Суфизъм: Разумни и безумни, всички го дирят, изгарящи от любов - в джамии, храмове и църкви. Защото само Бог е Единственият Бог на Любовта, и Любовта зове от всеки негов дом.

Да станеш духовно същество е все едно да започнеш да правиш чудеса и да познаеш блаженството на истинската магия. Огромна е разликата между недуховните хора, които са недуховни, или, иначе казано, които живеят „само физически", и хората, които аз наричам „духовни същества". Вижте по-нататък как едните и другите живеят със своето невидимо „аз", със своя ум. Трябва да се научите да мислите като духовните същества, ако действително желаете да познаете неуловимото умение, което наричаме „истинска магия".

Духовният и недуховният човек: Дванадесетте характеристики на духовността

Аз използвам названията „духовен" и „недуховен" в смисъл, че духовните същества притежават съзнание и за физическата, и за невидимата си същност, докато недуховните осъзнават само физическия си аспект. В този смисъл изключвам атеизма или религиозната ориентация. Недуховните същества не са несъвършени или лоши заради това, че възприемат света само във физически план.

По-долу ще прочетете „дванадесетте характеристики на духовността" - дванадесет убеждения и практики, които трябва да възпитате у себе си, за да се научите да правите чудеса в живота си. Както е описано тук, превръщането ви в духовно същество е задължително, ако сте си поставили за цел да усвоите истинската магия в земния си живот.

1. *Недуховните същества живеят изключително в рамките на петте сетива и вярват, че ако не могат да видят, докоснат, помиришат, чуят или вкусят нещо, значи то просто не съществува. Духовните същества знаят, че освен петте физически сетива съществуват и други, с които можем да възприемаме света на формите.*

Стремейки се да се превърне, освен във физическо, и в духовно същество, човек започва все

по-съзнателно да живее в онзи незрим свят, за който говорих в предходната глава. Постепенно разбира, че има сетива, които излизат извън физическия свят. Макар да не може да я възприеме чрез петте си сетива, той знае, че в тялото му има душа, която не познава граници и е неподвластна на раждането и смъртта. За нея не важат правилата и принципите, които управляват материалната вселена. Да бъдете духовно същество означава да си позволите възможността да използвате повече сетива. Така пред вас се разкрива цял нов свят. Както пише Гари Зукав в „Царството на душата“: „Изживяванията на многосетивния човек не са ограничени като изживяванията на човека с пет сетива. Те му дават повече възможности да расте и да се разбива, както и да избягва излишните трудности”

2. Недуховните същества вярват, че сме сами във вселената. Духовните знаят, че никога не сме сами.

Духовните същества са спокойни и знаят, че по всяко време имат на разположение учители, наблюдатели и божествено напътствие. Ако вярваме, че сме души, които разполагат с тела, а не тела, притежаващи души, тогава онази невидима и нетленна част от нас винаги ни е на разположение и може да ни помага. Затвърди ли се непоклонимо тази вяра, вече нищо не може да я подложи на съмнение, каквито и рационални доводи да излагат хората, обитаващи изключително материалния свят. Някои наричат това гореща молитва, за други то е Бог - всеобщ, всепроникващ интелект или сила, трети го смятат за духовно напътствие. Няма никакво значение с каква дума назовават това по-висше „аз“, защото то е неподвластно на определения и названия, на езика въобще.

За недуховните същества всичко това са глупости. Ние се раждаме на този свят. имаме само един живот на разположение и край нас или в нас не съществуват никакви духове, които да ни помагат. Според тези хора Вселената е единствено и само материална, а целта им е да манипулират и владеят физическия свят. Духовните същества гледат на материалния свят като на място за израстване и обучение, чиято цел е подчинена на това да служиш на другите и да издигаш любовта на по-висше равнище.

Недуховните същества приемат съществуването на някакво висше същество или Бог не като всеобща сила, която е у всеки от нас, а като отделна сила, която някой ден ще ги призове на отчет. Те не си представят, че имат подкрепата на едно по-висше „аз“, освен ако не изживеят пряко божественото присъствие. Както е описано от Св. Павел и Св. Франциск Асизки.

Духовните същества просто знаят от личния си опит и от досега с божественото напътствие, което получават, че не са сами и че могат да използват това напътствие, за да създават сами чудеса в живота си.

3. Недуховните същества се съсредоточават върху външната сила. Духовните - върху силата вътре в себе си.

Външната сила се изразява във властта и контрола над физическия свят. Това е силата на войната и военната мощ, на законите и организацията, на бизнеса и борсовите игри. Това е властта да контролираш всичко извън себе си. Недуховните същества съсредоточават вниманието си върху тази външна сила.

Обратно, духовните същества се съсредоточават върху това да придобият и да дадат на другите силата да се издигнат до по-висше ниво на съзнанието. Те не допускат прилагането на сила по отношение на другите хора. Не се интересуват от това да събират власт в ръцете си, а по-скоро се стремят да помагат на околните да живеят в хармония и да се докоснат до истинската магия. В тази сила няма враждебност или гняв. Наистина, има сила в това да знаеш, че можеш да живееш с хора с други възгледи без да изпитваш необходимост да ги контролираш или да ги унищожиш като врагове. Духовните същества познават могъществото, което произтича от способността да променяш с помощта на ума си физическия свят. Ум, който живее в мир, целеустремен и без да се стреми да навреди на другите, е по-могъщ от всяка физическа сила във вселената. Цялата философия на айкидо и

на източните бойни изкуства се опира не на външното надмощие над противника, а на единението с външната енергия за премахване на заплахата. Тази сила е вътрешната радост да знаеш, че не се нуждаеш от външна сила, за да бъдеш в хармония със себе си.

Недуховните същества не познават друга възможност. Те трябва постоянно да бъдат готови за война. Макар че духовните учители, за чиито последователи те често се смятат, говорят против употребата на сила, недуховните същества просто не виждат никаква алтернатива.

Истинската сила е в това да се отдадеш на любовта, хармонията и доброто в себе си и да не допускаш врагове в съзнанието си. Тя е в съзвучието с душата -целта на нашето съществуване на Земята.

Когато престанете да изпитвате потребност да управлявате другите, да придобивате вещи или да контролирате заобикалящия ви свят, значи сте прехвърлили центъра на вниманието си от външната към вътрешната сила. Ще видите, че вътрешната сила няма да ви направи слаби или да ви превърне в жертва на другите. Напротив, ще разберете, че дори вече не възприемате другите като хора, които биха могли да ви превърнат в жертва. Ще отклонявате всяка подобна опасност, всъщност дори едва ли ще се сблъскате с нея. Нещо повече, тъй като няма да изпитвате потребност да доказвате силата си, ще имате възможност да придадете вътрешна сила на другите.

Достигнете ли етапа на даването, ще бъдете в съзвучие с целта си и тогава вече ще сте в състояние да творите чудеса. Няма да искате нищо от другите, не защото ще сте горди или всемогъщи, а защото сами ще бъдете светлина за себе си. Така е с духовните същества и едва след като се откажете от потребността от външна власт и бъдете в съзвучие с целта на душата си, ще сте готови за истинската магия.

4. Недуховните същества се чувстват отделни и разграничени от другите - същества сами в себе си. Духовните същества знаят, че са свързани с всички останали и живеят така, сякаш споделят човешкото битие с всеки срещнат.

Когато човек се чувства отделен от всички останали, той се съсредоточава повече върху себе си и по-малко го интересуват проблемите на другите. Той може и да изпитва съчувствие към гладуващите някъде другаде по света, но обичайният му подход е: „Това не е мой проблем“. Недуховният човек-отломка се интересува повече от собствените си проблеми и често има чувството, че другите или му се пречат на пътя, или се опитват да постигнат същото, към което и той се стреми, и затова трябва да ги надхитри, преди те да надхитрят него.

Духовните същества знаят, че всички сме взаимно свързани и във всеки човек виждат божествената цялостност. Това усещане за свързаност до голяма степен премахва вътрешния конфликт, характерен за не-духовните същества, които постоянно съдят другите, определят ги според външността и поведението им и после търсят начин или да ги пренебрегнат, или да ги използват за своя изгода. Чувството за обвързаност с другите означава премахване на потребността от конфликти и конфронтация. Съзнанието, че същата невидима сила, която протича през теб, протича и през всички останали, позволява наистина да живееш според изискванията на златното правило. Духовните същества мислят така: „Начинът, по който се отнасям с другите, всъщност е начинът, по който се отнасям към себе си, и обратното“. Те разбират смисъла на правилото „Обичай ближния си така, както обичаш себе си“, макар че недуховните същества го смятат за безсмислица. Невъзможно е да съдиш злонамерено другите, когато се чувстваш свързан с всички. Духовният човек знае, че не може да преценява другите със своите съждения, а само се проявява като самозван съдник.

Научните изследвания в областта на квантовата физика показват наличието на невидима връзка между всички частици и всички представители на един и същ вид. Това единство се проявява при някои забележителни научни открития. Резултатите показват, че разстоянието, което смятаме за празно пространство, не включва свързаността посредством невидими сили. Очевидно е, че между мислите и действията ни съществува незрима връзка. Не

отричаме това, макар тази връзка да е недостъпна за сетивата ни. Недуховното същество е неспособно на такава крачка, но духовното същество *знае*, че невидимата сила го свързва с всички останали и затова се отнася към тях така, сякаш са част от него. Всичко е въпрос на познание. Недуховните същества действат въз основа на знанието, че са подобни на острови, отделени и разграничени от другите и несвързани с тях. Духовните същества знаят, че знаменитите думи на Джон Дън са истина:

„Никой човек не е самотен остров, сам за себе си. Всеки човек е част от континента, от сушата. Ако морето отмие буца пръст, Европа става по-малка, както и ако изчезне някой издаден в морето нос, или един от вас, или от вашите приятели. Аз се смаявам със смъртта на всеки човек, защото съм част от човечеството. Затова не питай за кого бие камбаната - тя бие за теб."

Няма по-добро описание на духовния човек. Той наистина е част от цялото човечество и живее всеки миг от живота си по този начин. Казано по-просто, чудесата и истинската магия са недостъпни за хората, които се смятат за острови в морето на човечеството.

5. Недуховните същества вярват изключително в причинно-следствения механизъм на живота. Духовните знаят, че във вселената действа по-висша сила от принципа на причината и следствието.

Недуховните същества живеят изключително в материалния свят, който се управлява от причината и следствието. Ако човек посади семе (причина), ще израсне растение (следствие). Ако е гладен, ще потърси храна. Ако е гневен, ще излее яда си. Действително, това е разумен и логичен начин на мислене и поведение, защото третият от законите за движението - че всяко действие има равно по сила и обратно по посока противодействие - неизменно действа във физическата вселена.

Духовният човек отива отвъд законите на Нютоновата физика и живее в съвсем различен свят. Той знае, че мислите идват от нищото и че в сънищата ни (в които прекарваме една трета от физическия си живот), където сме чиста мисъл, причините и следствията не играят никаква роля. В сънищата си можем да бъдем ту на четиридесет, ту на дванадесет години или да прелетим до своя дом от детството. Торо обобщава това много хубаво в предизвикателното си изказване: „Аз не умея да различавам будното състояние от съня. Не живеем ли винаги живота, който си представяме, че живеем?"

И така, духовният човек знае, че мислите не се подчиняват на законите на класическата физика и че именно с мислите си ние създаваме своята действителност. Когато човек живее само според закона на причината и следствието, той не може да очаква да прави чудеса, защото те и истинската магия са извън логиката на физиката. Чудесата се раждат от силата на ума, затова причинно-следствените закони отстъпват място на вярата в онова, което се ражда от така нареченото нищо, или от празнотата.

Мислите и убежденията ни сами по себе си са чудеса и те са единственото средство, чрез което общуваме с физическия свят. Те отричат логиката на причината и следствието, защото като че ли възникват от нищото. Следователно, умението ни да правим чудеса идва от същата божествена празнота. Ако се опитате да обясните нещата с логиката на причината и следствието, светът на истинската магия ще остане затворен за вас. Както звуците възникват от беззвучната празнота, така се раждат и мислите ни. И способността ни за чудеса е също сила, която идва от безмълвното празно пространство на истинското ни битие.

6. Недуховните същества са мотивирани от успеха, постижението и притежанието. Духовните са мотивирани от етиката, ведрината и живота.

За недуховния човек знанието служи за постигане на цели, като високи оценки, напредък и придобиване на имущество. Целта на спорта е състезанието. Успехът се измерва с външни признаци като положение, ранг, средства в банката и награди. Макар че всичко това е

неделима част от нашата култура и съвсем не е осъдително, то просто не е най-важното в живота на духовния човек.

За духовното същество успехът е в това да постигне съзвучие с целта си, която не се измерва с постижения или придобивки. Духовният човек знае, че тези външни неща идват в живота на всеки, който живее Целенасочено. Той е наясно, че целеустременият живот означава да служиш с любов. Майка Тереза, прекарала много години от живота си в грижи за най-угнетените от нас сред копторите на Калкута, определя така целта в „За Божията любов“:

„Плодът на любовта е помощта за другите, която е състрадание в действие. Религията няма нищо общо със състраданието. Не друго, а любовта ни към Бога е най-важното, защото всички сме създадени с единствената цел да обичаме и да бъдем обичани.“

Така възприема действителността духовният човек. За да бъдеш такъв, не е нужно да ставаш светец, отдаден на грижа за бедните. Достатъчно е просто да знаеш, че в живота има много по-значими неща от успеха, постиженията и притежанията и че той не се мери с натрупаното, а с отдаденото на другите. Духовният човек знае, че е дошъл на този свят без да притежава нищо материално и така ще си отиде от него. Следователно единственото, което може да направи в този метафизичен миг, наречен живот, в тези скоби, отворени сред вечността, е да раздава това, което има. Макар че духовният човек постига големи успехи и дори е възможно да придобие значително имущество, не стремейт към това е принципът, на който е подчинен животът му. Същността на битието му е да живее морално и в мир, в съзвучие с една духовна цел. Невъзможно е да осъществите истинската магия, ако се стремите да получите повече за себе си, особено ако това става за сметка на другите. Когато усетите, че животът ви е изпълнен с покой и че това състояние е създадено от ума ви, ще разберете, че от него възниква магията на чудотворството.

7. В съзнанието на недуховния човек няма място за медитация. Духовният човек не може да си представи живота си без нея.

За недуховния човек идеята да се вгледа тихо в себе си и да прекара сам определено време - в повтаряне на мантра, в изпразване на ума и търсене на отговори в съзвучие с по-висшето си „аз“ - е едва ли не налудничава. Той търси отговорите с усърден труд, борба, упорство и поставяне на цели, с постигането им и поставянето на нови, като се стреми да бъде конкурентноспособен в хищния външен свят.

Духовният човек познава огромната сила на медитацията. Той знае, че медитацията го прави по-буден и прояснява мисълта му, че тя има особеното свойство да облекчава стреса и напрежението. От собствен опит духовният човек знае, че може да получи божествено напътствие, като помоли за отговор в състояние на тишина и покой. Знае, че притежава много измерения и че посредством медитация - или както пожелаете да наречете практикуването на усамотяването и изпразването на ума от трескави мисли, с които е изпълнен делничният живот - може да използва онази невидима част от себе си на все по-високо и по-високо равнище. Знае, че в състояние на дълбока медитация може да напусне тялото си и да навлезе в света на магията - блажено състояние, каквото никакъв наркотик не може да даде дори и временно.

Великият френски учен Блез Паскал ни дава следното прозрение: „Всички нещастия на човека произтичат от това, че не умее да седи тихо в усамотение.“ Една от големите радости, които носи превръщането ви в духовен човек, е запознаването с цял нов, удивителен свят. Ще се почувствате по-леки, по-щастливи и парадоксално - по-продуктивни от всякога. Недуховният човек възприема това като бягство от действителността, но за духовния то е навлизане в една нова реалност, път към чудотворството. (В Трета глава ще прочетете повече за медитирането и за някои полезни техники.)

8. За недуховния човек интуицията се свежда до попадение или случайна мисъл, изскочила неочаквано в ума. За духовния човек тя е много повече от това. Тя е напътствие, идващо

от Бога, и на такова вътрешно прозрение никога не се гледа несериозно и с пренебрежение.

От собствен опит знаете, че когато пренебрегнете гласа на интуицията си, в крайна сметка съжалявате и плащате скъпо за поуката. За недуховния човек интуицията е напълно непредсказуема и се проявява произволно и случайно. Тя често се пренебрегва или отхвърля в полза на привычния начин на действие. Духовният човек се стреми да изостри съзнанието си за интуицията. Той обръща внимание на невидимите послания и дълбоко в себе си знае, че тук действа нещо много по-вече от чистото съвпадение.

Духовният човек има съзнание за нематериалния свят и не е закотвен изключително във вселената на петте сетива. Затова мислите, макар и невидими, понякога заслужават да им се обърне внимание. Интуицията обаче е много повече от мисъл за нещо, тя е почти като да получиш едва доловим тласък, да постъпиш по определен начин или да избегнеш нещо, което може да се окаже опасно или нездравословно. Макар и необяснима, интуицията наистина играе важна роля в живота ни.

За недуховния човек тя е просто случайно подозрение и не си заслужава да бъде изучавана или да се настройва човек към нея. Той си казва: „Това ще отmine. Просто умът ми действа по своя си разхвърлян начин.“ Духовният човек гледа на тези интуитивни усещания почти като на разговор с Бога.

Аз възприемам интуитивните си усещания за всичко като Божие слово, отправено към мен. Когато имам силно „предчувствие“, му обръщам сериозно внимание и винаги се съобразявам с него. Веднъж в живота си го пренебрегнах, но поумнях от това и сега интуитивните ми усещания винаги - без изключение - ме водят към израстване и към моята цел. Понякога интуицията ми диктува къде да отида да пиша и аз я слушам -и писането ми върви гладко и добре. Когато съм я пренебрегвал, писането ми е вървяло мъчително и трудно.

Започнах да вярвам на тези напътствия не само в писателската си работа, но и във всяка област на живота си. Доста се сприятелих с тази моя интуиция, която ми казва какво да ям, за какво да пиша и как да общувам със съпругата ми и с другите членове на семейството. Аз се насочвам към нея по време на медитация, вярвам ѝ, изучавам я и се старая да я съзнавам ясно. Когато се случи да я пренебрегна, заплащам скъпо за това и следващия път си припомням поуката да се вслушвам в моя вътрешен глас.

Мисля си, че след като мога да се обръщам към Бога с помощта на нещо, което наричам молитва, и да вярвам във всеобщото божествено присъствие, няма нищо смахнато в това и Бог да ми говори. Всички духовни хора, за които съм чел, разсъждават по същия начин. Интуицията е любящо напътствие и духовните хора са достатъчно умни да не я пренебрегват.

9. Недуховният човек ненавижда злото и е изпълнен с решимост да унищожи онова, което смята за зло. Духовният знае, че всичко, което мрази и с което се бори, го прави по-слаб, а всичко, което подкрепя, му дава сила.

Недуховният човек прекарва доста време в борба. Той се хвърля с инструментите на силата си във война срещу онова, което смята за зло. Той знае какво мрази и изживява значителен вътрешен смут заради всичко, което възприема като несправедливост. Голяма част от психическата и физическата му енергия е отдадена на борба срещу онова, което смята за зло.

Духовният човек не насочва живота си срещу каквото и да е. Той не е против глада, а за изхранването на хората и полага грижи за това всички на света да бъдат осигурени с храна. Той работи върху това, което подкрепя, а не срещу онова, което отхвърля. Борбата с глада само отслабва силите на борецния се и го изпълва с гняв и разочарование, а работата за това всички да са сити му дава сила. Духовният човек не е против войната, а за мира и той посвещава енергията си на стремежа към мир. Той не участва в борбата против наркотиците или бедността, защото за това са нужни хора с войнствена нагласа, а това не би премахнало

проблемите. Духовният човек е за това младежта да бъде добре образована, весела и в отлично настроение, без да се налага да прибегва до външни средства. Той се труди за тази цел, като им помага да осъзнаят силата на собствения си ум и тяло. Не се бори с нищо.

Когато се борите със злото посредством омраза и насилие, вие се превръщате в част от неговата омраза и насилие, въпреки че съзнавате правотата си. Ако всички хора на света, които са против тероризма и войната, променят нагласата си и започнат да подкрепят мира и да работят за него, тероризмът и войната ще изчезнат. На всеки похарчен за каузата на мира долар се падат две хиляди, похарчени за война. Всяка минута на Земята се влагат около 25 милиона долара в бизнес, свързан с войната и с по-съвършените методи да се избиваме помежду си, докато в същата тази минута (и всяка минута, всеки ден) около четиридесет деца умират от глад. Все едно, че на всеки десет минути се разбива по един натоварен с деца „Боинг 747“ и всички на борда загиват. Колко струва изхранването на четиридесет деца? Кой ще преобрази тази красноречива статистика? Духовните жители на тази планета? Или недуховните? Независимо колко сте убедени, че тези неща са непоправими, вие ще бъдете част от проблема, докато оставате сред хората, които се борят, вместо сред онези, които знаят какво подкрепят, които са наясно с целта на краткото си пребиваване на Земята и които работят за укрепването на вътрешната сила, каквото и да вършат толкова много други хора пред очите им.

Приоритетите ни някак си се обръщат наопаки. Духовният човек не е скован от омраза. Той се съсредоточава умствено върху онова, към което се стреми, и превръща мисълта си в действие. Мислите му се насочват към любовта и хармонията, "Когато се изправи лице в лице с нещата, които иска да види променени. Всичко, с което се борите, ви прави слаби. Всичко, което подкрепяте, укрепва силата ви. За да правите чудеса, трябва да се съсредоточите изцяло върху онова, което подкрепяте. Истинската магия се проявява, когато прогоните от живота си всяка омраза, дори омразата към омразата.

10, Недуховният човек не изпитва чувство за отговорност към вселената и почит към живота. Духовният човек изпитва преклонение пред живота, с който е пропито всяко същество.

Както пише Зукав, недуховният човек вярва, че „ние сме разумни, а вселената не е". Той смята, че съществуването му свършва със смъртта и че не носи отговорност за Вселената. Недуховният човек е доста надменен.

Духовният човек се води от принципа, че най-важно е божественото начало във всичко живо, и се чувства отговорен за вселената. Той се прекланя пред живота и пред факта, че има ум, чрез който да общува с материалния свят. Тази почит го кара да се отнася към всяка форма на живот около себе си с уважение и преклонение, да се чувства ангажиран с живота много по-дълбоко, отколкото се простира материалният свят. За духовния човек циклите на живота са проява на безкрайността и той ги уважава така, както почита живота. Той подхожда към всичко на света с внимание и добронамереност, съзнавайки, че Земята и цялата вселена притежават съзнание и че по някакъв неуловим начин животът ни е свързан с всичко живо сега и в миналото. Невидимият интелект, с който е пропито всичко, е част от нас, затова преклонението пред живота е съзнание за душата, която всяко нещо притежава. Душата заслужава да бъде почитана.

Духовният човек съзнава нуждата да не взема от Земята повече от потребното и да се отплати по някакъв начин на вселената заради онези, които ще живеят на тази планета след него. Способността да твориш чудеса произтича от преклонението пред живота, включително и пред собствения, затова, за да усвоите истинската магия, трябва да се научите да мислите и да действате като изпълнено с почит духовно същество.

11. *Недуховният човек е обременен от злоба, враждебност и необходимост за отмъщение. Духовният човек няма в сърцето си място за тези пречки по пътя към чудотворството и истинската магия.*

Духовният човек знае, че всички духовни учители говорят за важността на прошката. Ето няколко примера от основните религиозни учения:

Юдаизъм. Най-красивото, което човек може да стори, е да прости стореното му зло.

Християнство: „Тогава Петър се приближи и му рече: Господи, до колко пъти, като съгреши брат ми, да му прощавам? До седем пъти ли? Исус му рече: Не ти казвам, до седем пъти, но до седемдесет пъти по седем."

Ислям: Всеки ден прощавай на слугата си седемдесет пъти.

Сикхизъм: Където има прошка, там е самият Бог.

Даоизъм: Отплати се за раната с добро.

Будизъм: Омразата никога не се премахва с омраза, а само с любов. Това е вечен закон.

За духовния човек е изключително важно „единството на думи и дела". Той не може да се представя за изповядващ някаква вяра, а да се държи по начин, който противоречи на учението ѝ. Прошката е акт на сърцето. (На тази тема е посветена цяла глава в „Ще видиш, щом повярваш".)

Ако невидимата ви същност е изпълнена с огорчение и отмъстителност спрямо другите, няма да остане място за хармонията и любовта, а без тях няма да постигнете истинска магия в Живота си. От омразата към другите произтича повече омраза и дисхармония за вас самите. Очевидно е, че човек просто не може да прави чудеса в каквато и да е област на живота си, ако е затънал в негативни емоции като омраза или отмъстителност към когото или каквото и да било. Прошката е важна част на една от най-често цитираните християнски молитви: „Прости им греховете, както ние прощаваме на съгрешилите срещу нас". Духовният човек знае, че това не са просто празни думи, които повтаряме преди лягане, а задължително условие за превръщането ни в духовни хора.

12. *Недуховният човек вярва, че в реалния свят съществуват граници на възможното и макар да има известни свидетелства за съществуването на чудеса, те се смятат за случайности, които се реализират за неколцина щастливци. Духовният човек вярва в чудеса и в собствената си неповторима способност да получава любящи напътствия и да познае света на истинската магия.*

Духовният човек знае, че чудесата са нещо съвсем реално. Той вярва, че силите, дарили другите с чудеса, все още съществуват и могат да се използват. Недуховният човек вижда чудесата в съвсем различна светлина. За него те са случайности и затова той няма никаква вяра в собствената си способност да участва в чудотворството.

Дванадесетте характеристики на духовността не изискват много от вас. Те се проумяват лесно и не предполагат продължително обучение. Постижими са още сега, в момента, в който четете тези редове.

Превръщането ви в духовен човек се извършва в онази невидима част от „аз-а", за която писах, както и да сте искали да живеете досега, днес можете да вземете решение да се стремите да се превърнете в духовен човек. Не е нужно да възприемате някаква религия или да изживеете религиозна трансформация, а само трябва да разберете, че така трябва да живеете до края на дните си. Посветите ли се вътрешно на това, вече сте поели в нужната посока.

Важно е да разберете, че истинската магия е недостъпна за хората, избрали недуховния живот. Способността да творите чудеса произтича принципно от начина, по който се

настроите и по които решите да използвате ума си, но и от това доколко вярвате, че чрез ума можете да въздействате върху физическия свят, който ви заобикаля.

Обобщение на дванадесетте характеристики на духовността

Ето едно кратко обобщение на дванадесетте характеристики на духовността. Препрочитайте го често и помнете, че разликата между духовния и недуховния човек не е във физическия облик или в материалните обстоятелства на живота. Тя се крие в невидимото измерение на вашата същност.

Духовния

Недуховния човек

1. Мисли многоизмерно	Убежденията и мислите му са ограничени от петте сетива
2. Вярва, че има достъп до божествени напътствия	Вярва, че може да разчита само на себе си
3. Съсредоточава се върху истинската вътрешна сила	Съсредоточава се върху стремежа към външна власт
4. Чувства се свързан с цялото човечество	Чувства се отделен от всички други хора
5. Познава измерения отвъд причинно-следствените	Вярва единствено в причинно-следствените връзки
6. Мотивиран е от етиката, ведростта и качеството на живота	Мотивиран е от успеха, постиженията и придобивките
7. Практикува медитация	Отхвърля медитацията
8. Възприема интуицията като Божие слово	Смята интуицията за непредсказуема случайност
9. Смята силовата реакция срещу злото също за зло. Съсредоточава се върху онова, което позитивно подкрепя	Ненавижда злото и се бори против него. Съсредоточава се върху това, на което се противопоставя
10. Изпитва чувство на отговорност и съпричастност към вселената и се прекланя пред пребиваването си в нея	Не изпитва отговорност или съпричастност към вселената
11. Прощава	Гневи се и се стреми да отмъсти за онова, което смята за несправедливост спрямо него
12. Вярва в способността си да твори чудеса	Вярва в границите на възможностите. Чудесата са непредсказуеми прояви на щастлив шанс

Някои съвети за това как да станете духовен човек

Помнете, че всяко действие се предхожда от мисъл! Ето няколко практически съвета за това

как да намерите път към себе си като духовно същество.

- *За да си докажете, че сте нещо повече от роб на петте си сетива*, напишете всички неща, които възприемате в себе си, и които са недолжими за вкуса, зрението, слуха, обонянието и допира. Един цял ден си водете записки за мислите, които ви хрумват, и отбележете всички прозрения на вътрешния ви свят. Обърнете внимание на интуитивните хрумвания и ги запишете за свое удовлетворение. Проследявайки действията си във физическия свят, ще разберете, че сте материално същество, но като записвате онова, от което се пораждаат действията, разбирате, че те идват от нещо, което изобщо няма физически характер.

- *За да се почувствате като многосетивно същество*, подложете на проверка силата на ума си върху нещо, което смятате за трудно. Представете си как правите нещо, например как подобрявате удара си в голфа, как се отказвате от напитка по време на коктейл, как тичате една миля за здраве, как за първи път правите торта или как прекарвате съботния следобед в киното с петгодишното си дете. Представете си каквото и да е, стига то да ви изглежда трудно или необичайно за постигане. Създайте си мисловна картина, в която изпълнявате трудната задача. Опишете я подробно на хартия, или я запишете на аудиокасата. Повторете това няколко пъти и проверете дали не можете да превърнете картината във физическа реалност. Сторите ли го, вече сте преодолели границата на петте си сетива. Тъй като мисловната картина е отвъд сетивата, недостъпна за тях, значи действието е дошло от някаква невидима част, скрита у вас. Опознайте тази ваша по-висша страна, която наистина иска да преодолее многобройните ограничения, в които вярвате, свеждайки се до роб на петте сетива.

- *За да опознаете реалността на вашия невидим свят*, подложете на съмнение чисто физическите данни, които ви носят петте сетива. Те ви казват, че Земята е плоска, но това е заблуда. Сетивата ви казват, че Земята е неподвижна, а вие се движите, вървейки по нея. Но вие знаете, че Земята се движи с умопомрачителна скорост, върти се около оста си и с всеки час изминава хиляди мили в Космоса. Сетивата ви казват, че предметите са твърди, но ако хвърлите един поглед през мощен микроскоп, ще видите, че в тези предмети се съдържа празно пространство и в тях се извършва активно движение. Ако вярвате на ограниченията на сетивата си, това означава да живеете в заблуда. Опознайте своя невидим свят, като престанете да приемате на доверие данните, които получавате от петте си сетива. Преценете в каква степен те ви заблуждават относно действителността и после си задайте въпроса защо им вярвате толкова много.

- *За да се свържете с божественото или духовно напътствие*, само за един ден потиснете скептицизма си. Подарете си един час спокойствие на тихо място. Започнете експеримента без скептицизъм и съмнение. Помолете за помощ, свързана с онова, което ви тревожи, и се постарайте да опразните ума си от всички мисли, които ви разсейват. Опитайте да си представите как получавате помощ от наставник, който ви обича и иска да ви изпрати своята любов. В това състояние на спокойствие, когато всичко разсейващо ума е прогонено, ще знаете в себе си, че търсеният от вас отговор ще дойде и че не сте сами. Просто го осъзнайте и почувствайте как получавате помощта. Не искам от вас да чувате гласове или да ви се появяват видения, а само да бъдете в пълен покой. Запишете си какво усещате в края на този час и какви хрумвания или помощ сте получили. Обещавам ви, че ако превърнете това в свой навик, ще започнете редовно да посещавате вълшебното място вътре в себе си и ще получавате напътствията, които преди са ви се стрували така неуловими. Хайде, опитайте. Не е нужно да казвате никому какво правите. Ще установите пряк контакт с по-висшето си „аз“, с божествения интелект, който винаги ви съпровожда, колкото и да му се противопоставяте.

- *За да се свържете с невидимото измерение, което наричаме смърт*, за кратко време проследете сънищата си, особено онези, в които се появява някой, който преди е бил част от

живота ви, но е починал. Когато заспите и навлезете в невидимия свят на мисълта, където с ума си създавате всички хора, които сънувате, припомнете си, че никой не умира, а само формата се променя. После осъзнайте напътствията, които ви дават появилите се в сънищата ви. Бъдете готови да говорите с появилата се душа в безформеното състояние, в което се намирате по време на съня. Задайте ѝ въпроси и си докажете, че притежавате способността да го правите. Ако ние сме души, обитаващи тела, а не тела, притежаващи души, значи всички души продължават да живеят след онова, което наричаме смърт, в едно невидимо измерение. Когато вие самите сте в безформеното и невидимо състояние на чистата мисъл, тези души изглеждат много реални и съвсем живи.

Когато се научите да установявате контакт с тези души в съня си и видите колко реални са те, ще разберете, че остаряването и смъртта са реалност само в света на петте сетива. Проумееете ли това, и установите ли този контакт, ще осъзнаете своята безсмъртност и ще погледнете по съвсем нов начин на смъртта. Вътре в себе си ще знаете, че обичаните от вас мъртви не са си отишли наистина от живота ви. Те са там, на ваше разположение. Отворете се за този контакт и ще го изживеете заедно с всички напътствия, които той може да ви донесе.

- *За да разширите усещането за любящо напътствие в живота ви*, осъзнайте, че не е необходимо да спите, за да установите контакт с някоя душа. Ако можете да се свързвате с невидимото измерение в съня си, поработете върху вярата, че същата връзка, същото любящо напътствие ви е достъпно винаги, когато решите да го приемете. Ще започнете да търсите това напътствие по-често и с по-малко съмнения. Молитвата ще придобие нов смисъл. Тя вече няма да бъде ритуал на мълчаливо еднопосочно общуване и ще се превърне в трансформация, в която мозъкът ви преминава в по-висше състояние и *бурно* участва, заедно с Бога, в обратите на живота ви, вслушайте се тихо и с желание да чуете посланието, което ще дойде при вас под формата на завладяващи чувства. Благодарете и оценете помощта, която получавате. Винаги задавайте въпроса: „Какво мога да сторя за теб и за другите, като реша възникналия пред мен проблем?“ Когато вътрешните послания са съсредоточени върху това да помагате на другите и да останете отдадеш на целта си, вие наистина ще получите търсените отговори.

- *За да намерите примери за подражание и другари в пътуването*, прочетете за преживяванията на хора, от които се възхищавате. При това търсете духовното измерение в техния личен път. Неизменно ще откриете, че хората, от които най-силно се възхищавате, в трудни моменти често се вглъбяват в себе си и получават търсеното напътствие и помощ. Великите учени често споделят, че докато напредват в кариерата си, усещат особена духовна връзка с направляващата ги вътрешна сила. Повечето автобиографии доказват, че преуспелите хора отдават успеха си на това, че са установили връзка с по-висшата си същност, и на присъствието на божествена подкрепа в трудни моменти от живота им. Независимо дали героите ви са спортисти, писатели, духовници, космонавти, музиканти, художници, бизнесмени, практически всички забележителни личности, водещи в своята област, са достигали в живота си до момент, в който са усещали, че са направлявани. Знаели са, че не са сами, започнали са да се доверяват на божествените напътствия и са достигнали до неща, които са смятали, че иначе не биха постигнали.

След като веднъж научите, че хората, постигнали много в своята област, са изпитали същото, ще го признаете по-охотно пред себе си и дори ще го търсите. Скоро и вие като мен ще „заговорите публично“. На онези, които смятат това за абсурдно и налудничаво, изпратете любов, без да отклонявате вниманието си от своята цел. Скептицизмът е техният път сега, както преди е бил мой и ваш. Приемете това спокойно.

- *За да се научите да общувате с другите по нов начин*, разгледайте внимателно поведението си спрямо хората, които изпитват потребност да контролирате и командвате. Независимо дали става въпрос за съпруг или съпруга, деца, колеги, служители, чиновници,

хора от обслужващата сфера - каквито и да са, отделете малко време, за да общувате с тях другояче, виждайки отвъд материалното в тях Божията цялостност. Това е отлично упражнение за преминаване към духовно съзнание, защото се основава не на потребността да контролирате, съдите или командвате. Напротив, ще се опитвате да придадете вътрешна сила на хората, които някога сте възприемали като подчинени на волята ви. Започнете ли веднъж да виждате по-далеч от физическата същност на хората около вас, ще се свържете с невидимата сила, която протича и през вас, и през тях.

Аз започнах да се отнасям така с децата си преди много години. Опитвам се да виждам изпълнените с любов мисли, скрити зад действията им, да прозирам отвъд лицата им в техните мънички души, скрити в телцата им. След като вече не изпитвах потребност да властвам и да контролирам, дадох на децата си сила сами да контролират живота си и ги виждам такива, каквито са всъщност - мънички души със свои тела, които също са се появили на този свят в името на някаква цел. Когато се освободя от потребността да командвам някого, аз мога да му помогна да направи живота си целенасочен и в същото време да запазва собствената си целеустременост.

- *За да живеете, без да съсредоточавате вниманието си върху контрола*, опитайте се да помогнете някому да направи нещо за себе си, вместо - както преди - да му казвате как да го направи. Вместо да заповядвате, опитайте да поставите въпроса: „Какво е нужно, за да се увериш, че можеш да го направиш сам?" После кажете: „Хайде да се постараете заедно това да стане." Едно просто предложение за помощ, вместо поемането на нещата в свои ръце и раздаването на заповеди, ще ви даде истинска сила, вместо да ви тласка да разчитате на методите на външната власт. Особено полезно е, ако можете да помогнете на човек, с когото сте в конфликт, да придобие собствена сила.

Повечето конфликти произтичат от потребността да контролираме някого или да докажем, че ние сме прави, а другият греша. Ако можете само веднъж пред себе си да се откажете от нуждата да контролирате и да бъдете непременно прави, ще можете да дадете и другиму сила за същото. Отказът от потребността да ръководи е в същината на битието на духовния човек. Заменете стремежа към външна власт с истинска вътрешна сила, а тя е в способността да помагате на другите сами да поемат кормилото на живота си.

- *За да си докажете, че не сте сами*, представете си, че ви свързват невидими нишки с всеки човек, когото срещате. В тази картина, когато се преместите надясно, всички, с които сте свързани, също се преместват надясно. Ако се дръпнете рязко, те могат да паднат. Представете си тази свързаност със следващия човек, когото срещнете. Така ще започнете да се отнасяте към другите сякаш наистина са част от вас. Ще сте склонни да им давате любов и помощ, вместо да изпитвате към тях враждебност и съперничество.

Винаги съм харесвал историята за човека, който имал възможност да види рая и ада. В ада той видял голям казан супа. Единствените прибори били ред големи лъжици. Дръжките им обаче били по-дълги от човешка ръка и хората не могли да се хранят. Всички гладували, защото не могли да поднесат лъжиците към устите си. В рая картината била същата, но всички изглеждали здрави, усмихнати и очевидно сити. Когато човекът попитал как става това, водачът му обяснил: „В рая хората са се научили да се хранят един друг." Целта ви винаги е в това да давате на другите. Това е раят на земята.

- *За да осъзнаете как са ви учили да мразите*, започнете да преосмисляте понятията за враг и омраза. Замислете се за всички хора, на които гледате като на врагове. Проумейте, че са би научили кого да мразите и че това, на което са ви научили, е резултат единствено на географското положение на мястото, където сте се родили.

Преди години нас, западняците, ни учеха да мразим иранците. После те ни станаха официални приятели. След това иракците, които преди ни бяха приятели, ни станаха врагове.

И това продължава така до безкрайност и съвсем малко хора схващат простата истина:

врагът ни е самата омраза. Освободете се от нея и забравете списъка на хората, които са ви казвали да мразите, и се изпълнете с хармония. Щом опознаете себе си и почувствате вътре в себе си любовта, ще излъчвате хармония към всички, независимо кого са ви учили да мразите. Всъщност вече никога няма да принадлежите към тълпата, готова да мрази и да убива, както й кажат управниците.

Опитайте се да си представите, че всички - да, наистина всички хора, свързани с един проблем - ясно разбират, че човек не може да избира страна, щом живее на кръгла планета. Представете си, че всички откажат да мразят така наречените врагове. Можете да помогнете светът да се превърне в царство на мира, като изтриете своя собствен списък от врагове и като гледате на всички участници в един конфликт като на жертви. Това не означава да ставате жертва на злодеянията на другите, просто не трябва да таите омраза и да убивате сърцето си. Живейте със съзнанието, че всички сме взаимно свързани. С жестове на гняв и омраза вие вредите не само на предполагаемия си враг, но и на себе си и на цялото човечество. Ако ви е трудно да приемете тази мисъл, спомнете си, че тя е същината на всички религии и е проповядвана от всички духовни учители от най-древни времена.

- *За да влезете във връзка с нематериалната вселена*, свикнете с представата за нищото. Мислите ви се раждат в безмълвното празно пространство на ума. Мисълта идва от нищото. От тишината внезапно се ражда шум. Следствие без причина в строгия физически смисъл. Отделете време, в което да общувате с нищото. Опитайте се да освободите ума си от мисли и после наблюдавайте възникването им. Щом разберете, че отвъд света на формата съществува измерение, което не се подчинява на законите на движението, ще можете да приемете нематериалния свят. Трябва някак да си докажете, че от нищото може да се създаде всичко и всъщност това се случва постоянно. Чудесата не се нуждаят от физическа причина, но вие трябва да свикнете с тази мисъл, като отделяте време да наблюдавате явлението „възникване на нещо от нищо“. За да постигнете това, проумейте, че вие самите се състоите почти изцяло от празно пространство. Ако изследвате тялото си под мощен микроскоп, ще видите, че физическата ви същност не е нищо повече от частици, между които се простира празно пространство. С още по-силни микроскопи бихте установили, че тези частици се състоят от други движещи се частици, и че тях също ги дели празно пространство. Погледнато от друг ъгъл, това, което наричате свое физическо тяло, е празно пространство. А умът е забележителен пример за това, което наричаме нищо.

Опознайте понятието за празнота и ще бъдете готови да творите чудеса. Известно време проследете мислите си и си напомняйте, че те нямат нищо общо с така наречените причина и следствие. Откъде се вземат те? Свикнете ли с това, ще видите как от същото „място“ идват чудесата.

- *За да влезете във връзка със своето нематериално „аз“*, напуснете за малко материалния свят. Ако можете, потопете се в лишен от възприятия свят, в който да загубите всякаква връзка със сетивата си. Съсредоточете се върху нищото в ума си. Ако не можете да постигнете това, с помощта на следващото упражнение изключвайте наум сетивата си. Никакъв допир, никакъв вкус, никакъв слух, никакво зрение, никакво обоняние. Абстрахирайки се от всички тези сетива (както правите всяка нощ, докато спите), наблюдавайте какво се случва с тялото ви. Колкото повече успявате да се откъснете от връзката си с тялото, с помощта на всемогъщия си ум, толкова по-малко ще оценявате живота си според физическата си същност. Това именно е връзката с истинското ви „аз“ - вашата невидима същност - и е ключ към превръщането ви в духовен човек.

- *За да задържите вниманието си върху целта, вместо върху постижението*, нека умът, тялото и душата ви бъдат отдадени изцяло на това, което правите в момента. Всеки ден в Америка шест милиона души играят тенис, от тях три милиона не печелят. Означава ли това, че всеки ден има три милиона неудачници? Каквото и да правите, спрете се и се запитайте: „Наистина, защо правя това?“ Ще видите, че резултатът (победата, наградата) е точно

толкова мимолетен, колкото и прекараните в съответното занимание мигове. Във всичко, което правите, останете съсредоточени върху целта си, вместо върху наградата. Ще има и победи, и загуби, но вие ще действате на автопилот. Дори за известно време да останете на едно ниво, накрая автоматично ще се издигнете на по-високо. Абстрахирайте се от резултата на действията си и по парадоксален начин успехите ви ще нараснат.

- *За да се отърсите от прекомерното внимание към неща без стойност*, преосмислете отношението си към собствеността. Направете списък на всичко, което притежавате. Има ли в този списък нещо, за което бихте дали живота си? А сега помислете за ценностите си, за идеалите си, за хората, които обичате, и си задайте същия въпрос. Вие знаете кои са важните за вас неща - всички те са свързани с това, за което мислите и в което вярвате, не с онова, което притежавате. Абстрахирайте се от вещите и насочете живота си към целта. Иначе казано, направете така, че мислите и действията ви да са насочени към онова, което в истинския смисъл на думата има значение за вас. Вие сте тук по определена причина и тя не се състои в натрупването на камара вещи. Дошли сте на този свят без тях и нищо от тях няма да отнесете със себе си. Това, което ще остане, е как сте служили на идеалите си и на хората, с които сте имали нещо общо. Останете съсредоточени върху целта и ще видите как центърът на живота ви се измества автоматично към духовното.

- *За да останете в духовно измерение*, живеете дните си един по един, като залагате на етиката, а не на правилата. Направете списък на всички правила, които стриктно спазвате. Вместо да подчинявате живота си на нечии чужди правила, опитайте се да въведете свой „етичен ден“ Нека цялото ви поведение - включително храненето, облеклото, работата, семейният живот – всичко, което правите в този ден - се основава не на правилата, а на етиката. Запитайте се кой е моралният, целенасочен и изпълнен с любов начин да постъпите, а не какво казват правилата. Така съзнанието ви ще се измести от резултата към целта. Не забравяйте, че някои от най-отблъскващите човешки деяния са извършени с оправданието: „Аз само спазвам законите“. Законите казват, че чернокожите трябва да пътуват отзад в автобуса, че жените не могат да гласуват, че да притежаваш автомат е в реда на нещата. Хората, които живеят по законите на етиката, са се освободили от правилата. Бъдете и вие такъв човек. За един ден. Забравете правилата и живеете морално, каквото и да казват другите по въпроса.

- *За да заживеете в мир със себе си и света*, всеки ден, в продължение на една седмица, отделяйте време да поседите малко в тишина. Това е изключително важно и е много вероятно понякога да не ви се прави. Съветвам ви да си поднесете този прекрасен подарък. Той е същевременно и билет към царството на истинската магия. Най-подходящото време е рано сутринта, след кратък душ, преди другите да са станали. Отделете си тридесет минути, в които да бъдете сами и спокойно да се вгълбите в себе си и да накарате ума си да се смълчи. Седнете удобно, затворете очи и просто се съсредоточете върху това да опразните ума си и осезателно да усещате дишането си. Скоро ще почувствате, че ви обзема покой и дори нищо повече да не извлечете от упражнението, дори и само това ще ви помогне неимоверно да намалите стреса и напрежението в живота си. Ако не се откажете преждевременно и приложите някои от съветите, описани в следващата глава, аз абсолютно, категорично ви гарантирам, че ще откриете една своя скрита страна, която ще ви даде всички нужни ви любящи напътствия за всяка област от живота ви. И най-вече, медитацията ще разбие илюзията за вашата отделност от другите.

- *За да се сприятелите с интуицията си и да я развиете*, отнасяйте се към възникналите в ума в хрумвания като към желани гости, вместо да ги наричате случайни приумици. При следващата проява на интуицията ви, за каквото и да се отнася тя, опитайте да ѝ обърнете внимание и да си отбележите мислено какво става. Вместо да пренебрегвате и отблъсквате тази ваша интуитивна страна, попитайте я: „Защо умът ми ме тласка в тази посока?“ Научете се да разговаряте с гласа на интуицията и просто наблюдавайте резултатите през следващите няколко дни. Като свикнете с вътрешните диалози, ще започнете да вярвате на интуицията си

и в крайна сметка ще откриете любящото ѝ присъствие и ценния ѝ принос за вашия ум. Обърнете внимание на следната много стара история:

Двама монаси спорили за знамето на храма. Единият твърдял, че знамето се движи, другият - че се движи Вятърът. Учителят Ено ги чул и казал: „Не е нито вятърът, нито знамето, а вашият ум се движи." Монасите останали безсловесни.

Следващия път, когато се изкушавате да пренебрегнете интуитивното си хрумване, изберете да го последвате. Трябва да придобиете навика да се доверявате на интуицията си. Обърнете внимание на благоприятните последици от интуитивните ви действия. Започнете да забелязвате всички положителни резултати в живота си от това, че сте последвали гласа на интуицията. Вътрешните ви разговори, споровете какво да направите и кой път да поемете най-добре се разрешават просто като си зададете въпроса: „Кой избор ще ме води към моята цел?" После поемете в тази посока стъпка по стъпка. Не след дълго интуицията ще стане най-верният ви другар – ще го оцените и ще му се радвате, когато се обади в ума ви.

- *За да се съсредоточите върху това, което поддържате в живота, вместо върху нещата, които отричате,* направете списък на всичко, на което се противопоставяте. После го перифразирайте, така че да отразява нещата, които подкрепяте. Няма защо да бъдете противници на злото, бъдете поддръжници на любовта. Заменете позицията си против лошите навици на детето ви с подкрепа за самодисциплината на младите. Измествайки мислите си далеч от това, което отричате, ще намалите склонността си да се борите против него и така ще подкрепяте нещата, фигуриращи в „положителния" ви списък. Ето един отличен начин да отстраните голяма част от вътрешното напрежение и стреса, които се дължат на „враговете по списък". Не забравяйте, всичко, против което се борите, ви прави слаби, а всичко, което подкрепяте, ви дава сили.

- *За да си изградите отношение към самите себе си, проникнато от любов и подкрепа,* заменете онова, което не харесвате в себе си, с позитивни утвърждения. Вместо да бъдете против леността си, бъдете за това да имате повече енергия - така ще предприемете действия, които ще поправят леността ви. Ако сте против мързела, нагласата ви ще бъде на гняв, ще сте недоволни от себе си и това ще отслабва решимостта ви да се промените. Същото важи за теглото ви, за вредните зависимости, за цялата физиология на „лошите" ви навици. Преформулирайте ги в положителна светлина - какво подкрепяте, на какво сте способни - и това веднага ще ви даде сили да ги поправите.

- *За да се озовете в състояние на просветление,* всеки ден прекарвайте по малко време в преклонение. Да, в пълно, съвършено преклонение. Бъдете благодарни за дробовите си, за ръцете си, за мозъка си и за невидимия си, абсолютно удивителен ум. Изпитайте благоговение пред това, че въобще сте тук, особено като се вземат предвид математическите вероятности. Наблюдавайте как функционира организъмът ви, милиардите клетки, които работят съгласувано за вас. Трябва всеки ден да упражнявате това преклонение. Въздухът, който дишате. Водата, която приемате за нещо естествено, храната, която израства от мънички семенца, за да ви засити. Атмосферата, озонът - всичко. Бъдете благодарни, ценете това, което имате, и се отнасяйте с чувство за отговорност към своята вселена. Отнасяйте се към всяка форма на живот с почит и преклонение и знайте, не цялата система работи целенасочено. Няколко минути на ден, прекарани в дълбоко преклонение, ще помогнат за духовното ви пробуждане по-бързо от всякакъв курс по метафизика. Просветлението е просто мълчаливото приемане и благоговение пред всичко, което е. Можете още в този момент да попаднете в това състояние на ума, като благодарите за него и за способността си да четете тези думи, като осъзнаете удивителния начин, по който работи умът ви. Изпитайте преклонението и просветлението. Тогава чудесата ще се превърнат за вас в начин на живот.

- *За да надмогнете гнева и огорчението,* представете си някой човек, за когото смятате, че някога ви е сторил зло, който не си е платил отдавна просрочен дълг. Може би бивш партньор, който ви е напуснал, или пък по някакъв начин ви е наранил, родител или отдавна

загубена любов - човек, който ви е зарязал. Нека той изникне в мислите ви. После, само за няколко мига, вместо да изпитвате омраза и огорчение, опитайте се да си представите как изпращате на този човек любов. Опитайте се да проумееше, че той се е появил в живота ви, за да ви помогне да усвоите някаква поука и колкото и болезнена да е била тя, появата на този човек е имала своята цел. Когато бъдете в състояние да му изпратите любов, вместо омраза, не само ще излекувате себе си, но и ще поемете пътя към превръщането са в духовен човек.

Мислете за злото, което ви е сторено, като за ухапване от змия. Когато ви ухапе змия, ви боли поради две причини. Едната е самото ухапване, което не може да се върне обратно. То се е случило, от него ви боли и ви остава белег. Оттам нататък се научавате да избягвате змиите. Втората причина за болката е отровата, попаднала в организма ви. Точно тя е убиецът. Никой досега не е умрял от самото ухапване от змия - убива не друго, а шокът от отровата, плъзнала в тялото. Същото е и с омразата и прошката. Нещо се е случило. То не може да бъде върнато обратно в нашия физически свят. Но убиецът - омразата и гневът - продължава да циркулира в организма ви като отрова дълго след като раната се е излекувала и изчезнала. Единствено бие можете да прогоните тази убийствена отрова от себе си. Вие избирате дали тя да остане у вас. Не забравяйте мъдрите слова на Буда: „Няма да бъдете наказани за гнева си, но ще бъдете наказани от гнева си." Чудотворството е недостъпно, когато сте отровени от гняв към другите.

Започнете още днес с утвърдението: „Аз знам, че имам власт да направя живота си пълен с удовлетворение и радост. Аз съм чудо и следователно мога да правя чудеса." Важното послание на тази глава е как да се превърнете в духовно същество с човешки облик, вместо да бъдете човешко същество с духовен живот. Можем да я обобщим с думите на един обикновен човек, който в началото на века обикалял страната си и народната мъдрост говорела чрез него. Уил Роджърс ни напомня: „Живейте така, че да не се срамувате, ако се наложи да продадете домашния си папагал на клюкарката на града." Добър духовен съвет наистина!

ГЛАВА 3

Как да си създадете мисловна нагласа за чудеса

*„Тъй като нашият случай е нов,
трябва да мислим и действаме по новому."*

ЕЙБРАХАМ ЛИНКЪЛН

КРАЙНАТА ЗАДАЧА в пътуването към истинската магия е да настроите ума си, своето невидимо „аз" към живота с чудеса. В предишната глава стана дума за целенасочеността във вселената и за човека, като същество с предназначение в нея. Видяхте как можете да настройвате мислите и действията си в хармония с божествената цел, поради което сте дошли в този свят на формите от безформеното състояние във вечността. Съзнанието ви трябва да признава и съществуването на любящо напътствие - трябва единствено да се научите да го използвате умно. Може би разбирате какво има предвид Хазрат Инаят Хан, когато казва: „Мистикът не само цитира свещените книги, той не само казва: „Първо потърсете Божието царство", а целият му живот е отдаден на това търсене." Това обхваща целия ви живот, но не означава да се отдръпнете от света, да промените работата си или всекидневието си. Онова, което се променя, е невидимата реалност, която е единствено и само ваша.

По-нататък в тази глава ще намерите указания как да промените мисловната си нагласа така, че да попаднете в свят, където истинската магия е не само възможна, но и ваше изконно право. С тази промяна не само ще започнете да вярвате в чудеса, но и ще ги правите ежедневно. Познавал съм хора, които смятам за чудотворци, разговарял съм с тях и от техния

опит, и от моя собствен, знам, че този метод с неизменен успех създава мисловна нагласа за чудеса.

Четиринадесет ключа към създаването на мисловна нагласа за чудеса

Ето четиринадесет ключа, с които се създават условия чудесата и истинската магия да процъфтяват. Макар че всички те са нагласи на ума - онзи невидим аспект на вашата човешка същност, има конкретни неща, които можете да правите и в реалния свят. След описанията на всеки ключ са посочени съвети как да прилагате мисловната нагласа за чудеса във видимия физически свят.

1. Не бързайте с присъдите и неверието. Като повечето хора, и вас сигурно са ви учили да се отнасяте скептично към всичко, което не можете да видите и да пипнете. Трябва да забравите това недоверие, точно както когато гледате филм или четете роман.

Когато гледате филм или четете роман, вие с охота изоставяте недоверието си. Така можете да се насладите на фабулата, без да си напомняте постоянно, че четете или гледате нещо измислено. Същото е и със света на истинската магия. Охотно изоставяте неверието и временно навлизате в свят на безгранични възможности. Ако не ви харесва, във всеки момент можете да прекратите това и да се върнете в света на скептицизма и неверието. Нека ви разкажа нещо, което преживях наскоро.

В книгата на Шърли Маклейн „Пътуване в себе си“ има описание на един бразилец на име Маурицис Панисет. Тя го описва като човек, притежаващ способности на чудотворец, каквито не бях срещал в живота си по времето, когато прочетох тази книга. Цялото ми образование ми диктуваше да гледам на подобни твърдения скептично и със съмнение. Ето един откъс:

„Маурицио Панисет е роден на 6 март 1930 г. в Минас Жераис, Бразилия. Той е третото дете в семейството на методистки свещеник, проявяващ интерес и към метафизиката. Не след дълго обаче майката на Маурицио заявява, че не може да излезе наглава с некоконтролируемия му бунтовен дух. Когато той е на девет години, отчаяните му родители го изпращат да живее на село при баба си... Той често се отправя към гората, където (по-късно) твърди, че са го следвали „светлини“. Те се появявали като блестящи кълба и винаги му „говорели“... Когато навлиза в пубертета, светлините изчезват. През 1949 г. когато е на деветнадесет години, постъпва в армията, и една нощ, докато е на пост, те се появяват отново... През 1969 г. светлините стават толкова силни, че отново започват да „говорят“. На 19 април 1969 г. една му говори така настойчиво, че Маурицио не може да не ѝ обърне внимание. Тя му казва: „Трябва да използваш светлината си, за да лекуваш болните. Иди в болницата и започвай.“

Маурицио ме заинтригува, но трябва да призная, че се зачудих дали Шърли не е била измамена по някакъв хитър начин или не е „превъртала“, в края на краищата, всички знаем, че светлините не говорят и не правят неща като описаните в нейната книга. Следващото лято ми се удаде възможност да сложа край на това мое неверие.

Към края на лятното ни пътуване в Мауи, на Хаваите, ме поканиха да говоря в църквата. Правя го всяка година преди да замина, нещо като знак на благодарност към красивия, изпълнен с духовност тихоокеански рай, където съм получил толкова много вдъхновение и духовно напътствие.

След беседата ми при мен дойде една жена и ме покани, заедно със съпругата ми Марси, да се присъединим към малка група приятели, които се готвеха да погостуват в нейния дом в Лахейна. Тази жена, Гейл Лонги, и съпругът ѝ Боб притежават един от най-известните и преуспяващи ресторанти на Хаваите. Гейл обясни, че има един много специален гост на име Маурицио, описан от Шърли МакКлейн в книгата ѝ „Пътуване в себе си“. След като ме слушала в църквата, си помислила, че ще ми бъде приятно да се срещна лично с този забележителен човек. Аз веднага си спомних ре-акцията си, когато четох за способностите на

Маурицио, и приех с радост поканата. С Марси се съгласихме, че това е възможност да се запознаем лично с магията, творена от този удивителен човек, и - това, което беше не по-малко важно - с охота пренебрегнахме неверието и предубежденията си.

Когато пристигнахме ни съобщиха, че Маурицио ще ни приеме след около четиридесет и пет минути. Той провеждаше сеанс с майката на Гейл в спалнята, чийто прозорец гледаше към дворчето. Както седяхме навън, изведнъж видяхме нещо като светкавици в стаята - сякаш там избухнаха взривове от бяла светлина, истински фойерверк! Малко след това майката на Гейл слезе долу. Мина покрай нас с отсъстващо, спокойно изражение и изчезна някъде другаде из къщата. Няколко минути по-късно Маурицио също се появи в тениска без ръкави, прогизнала от пот. Срегнахме се в кухнята, където той се наливаше с вода. Изглеждаше към шейсетте, нисък, с разкошна побеляла коса, набита фигура, удивително скромен. Той ни се извини и обясни, че му трябват още петнадесет-двадесет минути, преди да ни приеме. Благодарихме му, а той ни отговори на не особено правилен граматично английски: „Не, не на мен благодари. Божие дело, не мое.“

Минаха двадесетина минути, в които Боб ни увери, че няма място за измама. Обясни, че фойерверките са се разразили в собствената му спалня, докъдето той лично придружил Маурицио и пръв имал сеанс с него. Дори ни разказа как претърсил стаята. Аз просто чаках с открит ум, охотно потискайки неверието си.

Маурицио ни покани да го последваме горе. С Марси бяхме решили да бъдем заедно, за да можем да споделим преживяното и да обсъдим заедно видяното.

Легнахме по диагонал на леглото, главите ни бяха една до друга и през цялото време се държахме за ръце. Маурицио пусна касетофона и стаята се изпълни с тиха медитативна музика на флейта. Застана зад главите ни и постави пръсти на челото на Марси. После произнесе високо: „Енергия, енергия, енергия“. Повтори това много пъти. Изведнъж, като по чудо, стаята буквално се обля в светлина. Тя излизаше от ръцете му и изглеждаше, сякаш в стаята е паднала светкавица. Марси беше затворила очи, но въпреки това виждаше светлината през клепачите си. Аз не ги затворих и гледах като омагьосан.

После Маурицио докосна моето чело с пръсти. Ръката му беше гореща. Отново произнесе: „Енергия, енергия, енергия“ и нещо на португалски. Стори ми се, че за миг съм се пренесъл в друго измерение. Светлината и енергията бяха като електрически ток. Цялото ми тяло се сгърчи от страхотния шок. Стаята беше ослепително светла. Ръцете на този човек превърнаха пълната тъмнина в ярка светлина!

Останахме в спалнята повече от двадесет минути. През това време Маурицио положи ръце на коляното и глезена ми, които бях наранил при падане по някакви хлъзгави камъни предишната седмица. Усетих силна топлина и светлината отново бликна от ръцете му и огря стаята. Това се повтори дванадесет-петнадесет пъти по време на сеанса. После той излезе и тръгна към долния етаж, потънал в пот. Преди това ни каза да полежим още малко, за да асимилираме преживяното и обясни, че е възможно да се почувстваме малко замаяни.

Останахме на леглото, хванати за ръце, още няколко минути. Чувствахме се по-близки от всякога. Нямахме нужда да говорим. Слязохме бавно, без да обръщаме внимание на другите седем-осем души в стаята.

Моята съпруга е много силно свързана с децата ни. Когато бяха бебета, им беше всецяло отдадена и по-късно като че ли се прибързваше все по-силно към всяко от седемте. Вечерта, когато се състоя срещата ни с Маурицио, дъщеря ни Стефани, в тинейджърска възраст, беше оставена да гледа дъщеря ни Сейдж Ейкис, тогава на девет месеца. Майка ѝ още я кърмеше. След сеанса Марси слезе почти в състояние на транс, с необикновено спокойно изражение. Малко след това звънна телефонът - обаждаше се Стефани да ни каже, че има проблеми с бебето, което постоянно плаче и капризничи. Всеки друг път подобно обаждане би ни накарало да си тръгнем веднага, за да може Марси да нахрани бебето и да го успокои, така

както само тя умее. Но след преживяването със светлините тя беше в съвсем друг свят. Начинът, по който отговори на Стефани, извади мен самия от транс: „Съжалявам, Стефани, но ще трябва да се справиш. Скоро ще се приберем, а междувременно направи, каквото е нужно, за да спре тя да плаче.“

Това беше някаква непозната Марси, каквато не съм виждал никога преди, нито след това. Докато пътувахме с колата към къщи, решихме единодушно, че сме преживели нещо крайно необикновено и неизразимо с думи.

На другия ден забелязах, че тревожното ме от няколко години образуване на кожата на ключицата ми беше напълно изчезнало, а удареният крак вече не ме болеше. Раничките бяха почти напълно зараснали и едва се забелязваха следите от травмата,

От няколко седмици преди тази случка обмислях написването на тази книга. В медитацията си нееднократно чувах уверения, че ще получа всички необходими доказателства, за да напиша книга за правенето на чудеса. Повтаряше се твърдението, че съмнението ще изчезне и ще отстъпи място на знание. Маурицио и преживяването със светлините ми се стори убедително доказателство за реалното съществуване на истинската магия.

Мисля, че се срещам с истинската магия, защото бях готов да потисна неверието си. Убеден съм, че това е първата стъпка в настройването на ума за чудотворство. Съветвам ви да си изградите ново отношение на откритост за абсолютно всякакви възможности.

Ето една гатанка от математика Дъглас Хофштер - бърза проверка за откритостта на ума ви.

„Баща и син отиват с кола на мач. Тъкмо пресичат един железопътен прелез, когато моторът угасва. Бащата чува отдалеч идването на влака и отчаяно се опитва да запали отново. Не успява и влакът блъсва колата. Бащата загива на място, но синът оцелява и го откарват спешно в болницата за мозъчна операция. Хирургът влиза в операционната, пребледнява и казва: „Не мога да оперирам това момче. Това е синът ми.“ Въпросът е: Каква е връзката между момчето и хирурга? Помислете си няколко минути, преди да погледнете отговора, който е написан наопаки: (Хирургът е майката на момчето)

Откритият ум и потискането на неверието ни откриват нови хоризонти, а затвореният ум и нежеланието да се отърсим от съмненията си ни държат в капана на старото мислене и светоглед. Истинската магия е достъпна само за хората, които могат да си представят абсолютно всякаква възможност и оставят начина на осъществяването ѝ сам да си проличи. Това е всичко, което искам от вас. Нищо повече. Просто отворете ума си и прогонете неверието. Това е началото на чудотворството.

ПРЕПОРЪКИ ЗА ПРИЛОЖЕНИЕ НА ТАЗИ МИСЛОВНА НАГЛАСА:

- *Упражнявайте утвърждения, които ви позволяват да възприемате нови идеи.* Казвайте си: „Ще поддържам ума си открит“ „Отказвам да съдя хората и идеите“, „Отворен съм за безброй възможности, които са ми достъпни в момента“ „Това, че не виждам нещо или не го разбирам напълно, не означава, че то не съществува“, „Днес - поне за един ден - ще потисна неверието си и ще бъда отворен за всяка възможност“, „Ще действам въз основа на новата си откритост, а не на стария си скептицизъм“.

- *Нека едно кълче от ума ви да бъде винаги открито за чудесата.* Изследвайте живота на хората, преживели чудеса. Ще разберете, че е възможно те да се случат и на вас. Говорете с приятели и с нови познати, разпитайте ги дали са преживели нещо, което бихте сметнали за чудо. Четете книги и статии за хора с подобни изживявания. Ако си държите очите отворени за тези случки и истински преживявания, умът ви ще бъде отворен за подобна възможност за вас самите.

2. Създайте в ума си зона на истинската магия. Когато започнете да потискате неверието и скептицизма си, можете да се заемете с настройката на ума си на вълните на чудотворството. Нека това бъде една много лична част от живота ви. Заделете мъничко ъгълче от съзнанието

си само за това да изследвате себе си в тази област. Аз успявам да постигна неща, които за мен са чудеса, именно с помощта на тази много лична зона.

Веднъж, докато вземах душ и спокойно разсъждавах, ми хрумва мисълта да се откажа напълно от алкохола. Пиенето не ми беше сериозен проблем, но все пак беше част от ежедневието ми - само няколко бири след кроса, но някак си инстинктивно усещах, че това не ми действа добре. Запитах се (или може би запитах съветника си Ейкис): „Мога ли да нарежа алкохола от първия ден на следващата година?" Въпросът просто се оформи в ума ми. Отговорът дойде съвършено ясен: „Просто не пий днес и утре отново попитай. Само днес. Още сега! Не е нужно да гледаш по-надалеч."

Моята много лична зона е запазена именно за такива въпроси, като отказа от алкохола - за това каква посока да поема в живота си. И никога не ме е разочаровала. Съветвам ви и вие да заделите такава невидима територия в ума си. Смятайте, че това е мястото на вашата свобода. Оттегляйте се често в него, за да поискате любящата помощ и напътствие, които ви очакват там.

ПРЕПОРЪКИ ЗА ПРИЛОЖЕНИЕ НА ТАЗИ МИСЛОВНА НАПЪТСТВИЯ:

- *Всеки ден си казвайте на глас, че сте духовно същество в човешки облик, и че в царството на духа за вас няма граници.* Повтаряйте си на глас, че всеобщият интелект, който пронизва всичко във вселената, протича през вас и че всеобщият закон, позволил някакво чудо когато и да било в историята на тази планета, продължава да бъде в сила. Той все още действа, и до ден днешен, и е достъпен за вас. Това утвърждение ще ви помогне да използвате силите, които действат във вселената, вместо да си останете скептик и да не им позволите да действат в живота ви. Започнете с утвърждението, после действайте според него.

3. Утвърждавайте се като човек, който не познава граници. След като създадете в ума си тази територия на истинската магия и повярвате, че можете да отидете там винаги, когато пожелаете, започнете да утвърждавате пред себе си, че способностите, които притежавате, са буквално безпределни. Ето основното правило: Ако можете да си представите нещо в ума си, то може да се осъществи във физическия свят.

По едно време аз смятах, че не мога да усвоя бекхенда в тениса, и докато вярвах, че е така, точно това ставаше. Сега бекхендът е най-добрият ми удар. Смених убеждението си и действителността също се промени. Повярвайте ми, когато в една игра спечелих точка с бекхенд, за мен това беше чудо. Вярата в каквито и да било ограничения, повтарям, в каквито и да било, е удар срещу вас в стремежа ви да се срещнете с истинската магия.

Става въпрос за това, че само вие - и никой друг -можете да създавате магията в ума си. Изборът винаги е ваш. Той няма нищо общо с късмета, но вярата в себе си е част от божествената сила, с която е пропита цялата вселена.

Като дете сигурно сте били по-близки със скритата у вас невидима магия. Живели сте с фантазии как ще пълзите, как ще се научите да ходите, да се катерите по дърветата, да плувате - колкото и да е трудно това. Знаели сте, че ще го направите и всичко е започнало от ума ви. Невидимите мисли влекат след себе си всичко, което е необходимо в материалния свят. Представяли сте си как ще се научите да карате колело, колкото и да се клатушкате и да падате. Умът ви не е познавал граници. Всичките ви постижения са започнали от това, че сте повярвали в тях. Физически с нищо не сте били по-различни в момента, когато сте се пуснали от ръба на басейна и сте заплували. Тялото ви, като „плувец", е същото, като на „неплувец". Разликата е във вярата. Същото важи за ходенето и неходенето, катеренето и некатеренето. Не сте си казвали: „Не, никога няма да мога да се изправам. Тук ще си стоя до свършека на света. Сигурно съм пропуснал да наследя гените за изправане." В ума ви не е имало място за съмнение в собствените ви велики способности в тази област. „Невъзможната" идея първо е възникнала в ума ви, а после сте я осъществили.

Едва по-късно сте започнали да се съмнявате в способността си да правите магии за себе си. Въобще не се съмнявайте, че от гледна точка на детето, което може само да пълзи, ходенето си е истинско чудо. Загубили сте способността да отнасяте същата тази вяра към нови и нови „невъзможни“ чудеса. Започнали сте да възприемате неверието на околните - „ограничени“ хора, които са ви казвали: „Трябва да се научиш да се съобразяваш с границите на възможностите си“, или пък; „Не, това не е по силите ти“, или: „Ти си като баща си, а той не умееше да прави тези неща“. Списъкът е безкраен - и ограниченията също.

За да си възвърнете магията от детството и да започнете да правите чудеса за себе си, трябва да промените мислите, създали вашия свят на ограничения и предели на възможностите. Това се случва първо в ума и понеже вие създавате мислите си, можете да претворите представата си за това какъв ще бъде животът ви отсега нататък. Защо той да не включва и истинската магия?

ПРЕПОРЪКИ ЗА ПРИЛОЖЕНИЕ НА ТАЗИ МИСЛОВНА НАГЛАСА:

- *Направете списък на всички ограничения, които сами сте си наложили, в чието съществуване сте успели да убедите себе си. Изследвайте всяко от тях от гледна точка на това как другите са ги преодолели. Щом веднъж разберете, че притежавате вътрешна сила да надмогнете тази представа за себе си, вече ще сте на път към създаването на истинска магия, за която става дума в цялата тази книга.*

4. Изградете си ново отношение към интуицията. Трябва да свикнете с мисълта, че силните „вътрешни пориви“ и „внезапни предчувствия“ са действително вътрешни гласове, които ви дават съвет. Както писах във втора глава, мислете за интуитивното в себе си като за Бог, който ви говори лично, както вие му говорите в молитвите си. Не е толкова чудно, че ще получите отговор, особено ако вярвате в съществуването на някакъв всеобхватен интелект, към който се обръщате. Не забравяйте, важно е не как ще наричате този универсален интелект. Важното е да знаете, че го има и че той е част от вас и от всичко живо въобще.

Радвайте се на гласа на интуицията си, вслушвайте се в него, чувайте в него любящо напътствие от нематериалния, духовния свят. Моята лична формула е: Ако усещам нещо, значи то е реално, а след като е реално, не искам да го пренебрегвам. Ето два примера.

По време на една ваканция заминахме за Панама Сити във Флорида. Жена ми караше, а на задната седалка спяха дъщеря ни Трејси и братовчедка ѝ. Изведнъж изпитах неудържима нужда да се изправа и видях, че колата пред нас всеки миг ще се удари в тази пред нея. Жена ми не можеше да види нищо над предната кола и не разбираше какво става. Колата пред нас заби рязко встрани от пътя, за да избегне сблъсък. В същия момент аз сграбчих кормилото и също отбих встрани, в този миг и другият шофьор осъзна опасната ситуация. Размина се един ужасен сблъсък.

Каква интуиция ме накара да се изправа в този момент? Наречете го както искате, но аз знам че сам Бог ми е говорил. Убеден съм, че по някакъв необясним начин той е събудил вниманието ми в онзи летен ден през 70-те години. Защо? Склонен съм да смятам, че още съм имал неща за вършене тук: деца, които тепърва да се родят, писане - всичко, което съм правил оттогава, е било причина да продължа. Как можем да оспорваме съвършенството на вселената? Точно това е личното общуване. И когато ни дойде редът, нищо не може да го предотврати.

Приятелят ни Лари, който преди няколко години ни помогна да боядисаме къщата, ни разказа как веднъж карал към зелен светофар със седемдесет километра в час и изведнъж силен вътрешен глас го накарал да натисне спирачките без никаква видима причина. Той последвал гласа на интуицията си и колата спряла само на сантиметри от друга, която пресичала кръстовището на червено.

Абсолютно съм сигурен, че и вие можете да разкажете за безброй случаи, когато вътрешният

глас ви е накарал да направите нещо привидно безсмислено и впоследствие се е оказвало, че това ви е спасило живота. Случва се с всеки. А нещо, което се случва с всеки, не може да се отдаде само на съвпадение и късмет. Трябва да има нещо повече от това. Повечето от нас получават редовно такива инстинктивни сигнали.

Знайте, че „предчувствията“ не са случайни. Реагирайте така, че да се възползвате от тях. Някой ви напътства. Научете се да вярвате на тези напътствия и ще започнете да разпознавате поуката в тях, дори ако тя не е непосредствено видима.

Чудесата и истинската магия са недостъпни за мнозина в западния свят, до голяма степен защото ни учат хора, които не вярват в интуицията си. Учебната ни програма акцентира изключително върху логичното, рационално мислене и решаване на проблеми. Училищата ни се съсредоточават върху придобиването на знания и практически пренебрегват емоционалната страна в живота на учениците. На интуицията - онази част от живота, която е свързана с усета - се гледа като на нещо инфантилно, незначително и незаслужаващо внимание. Всъщност вашата интуиция – онзи неясен вътрешен глас, който така често чувате - е също част от живота ви, както и умението да решавате квадратни уравнения, да четете стихове или да храносмилате. Тя съществува и е реална. Внимавайте! Само когато преодолеете убеждението, че познанието превъзхожда интуицията и чувствата, истинската магия ще се превърне в част от живота ви.

ПРЕПОРЪКИ ЗА ПРИЛОЖЕНИЕ НА ТАЗИ МИСЛОВНА НАГЛАСА:

- *Веднъж дневно се упражнявайте да се вслушвате в интуицията и да и се подчинявате.* Разговаряйте със себе си и утвърждавайте пред себе си важността на тези неуловими предчувствия. Опитайте да се съобразите с тях само веднъж днес. Забравете за последиците и си напомняйте, че като се вслушвате в усета си, преодолявате склонността на ума си да го пренебрегва. Обръщайте внимание на интуитивните мисли, това е важна стъпка към усвояването на езика им. Всичките ви мисли се раждат от тези любящи интуитивни напътствия, които постоянно получавате. Заемете се с фината настройка на антената на интуицията си, за да знаете кога да се вслушате в нея. Получаването на тези интуитивни сигнали, на чиято вълна съзнателно сте се настроили, може да ви бъде само от полза.

5. *Открийте тайната, която е в центъра и знае.* Опознайте и свикнете с мисълта, че нищото има какво да ви даде по пътя ви към истинската магия. Помислете върху интересните думи на Робърт Фрост:

„Танцуваме си в кръг и се досещаме,
а тайната е в центъра и знае“.

Какво иска да каже Робърт Фрост с тази тайна в центъра? Когато откриете отговора на този въпрос, ще сте отключили най-важната врата, затваряща пътя ви към истинската магия.

Спомнете си, че не друго, а паузата между нотите прави музиката. Музиката (звуци, на които е придадена форма) не е отделна нота, нито дори поредица от ноти. Една нота, изпята или изсвирена без пауза, е просто продължителен звук. Музиката се получава от тишината между нотите. Нищо ли е това? Да, но без него не може да се придаде форма на звука. Без нищото няма музика.

Помислете за това, че вазата е ваза, благодарение на празното място в нея. Вазата не е просто глина или кристал, или какъвто и да е материал, от който е направена. За да има ваза, трябва да има невидимо празно пространство, обградено от някакъв материал. Ударете я с чук и пак ще имате налице всичкият материал, но не и ваза. Това нищо, празното невидимо пространство е абсолютно необходимо, за да имате ваза. Без нищото няма ваза.

Представете си стая, която не би била стая без празното пространство вътре в нея, оградено от материална форма. Стаята не е хоросанът, или дървото, или гредите - материалната ѝ част. Струпайте всичко това на една купчина и няма да получите стая. Необходимо е това тихо,

невидимо празно пространство, обградено от цялата тази форма, за да се получи стая. Без нищото няма стая.

Безшумното невидимо празно пространство във *всяка* форма се нарича Дао, Казано е, че онова Дао, което може да се изпише, не е Дао. То не се поддава на изписване, то е отвъд пределите на езика и символите. По някакъв парадоксален начин то е част от всичко. Шен-суй казва така: „Да виждаш в нищото - това е да виждаш истински, да виждаш вечно". Вазата, стаята, музиката - всичко това е разбираемо за нас, когато се опитваме да проумеем с рационалния си ум нищото. Тези неща просто не могат да съществуват без празнотата. Същото се отнася за всички материални неща. Те също не могат да съществуват без безшумното нищо. „Ето защо, точно както се възползваме от това, което е, трябва да признаваме и ползата от онова, което не е" - казва Лао-дзъ,

Вие също имате материална форма (кожа, кости, кръв, хрущяли), заобикалящи безмълвно, невидимо пространство, което също сте вие. Без това нищо вътре в самите вас, не би ви имало. Няма го нищото - няма ви и вас. Всяка клетка в тялото ви се състои от частици, обикалящи около празно пространство. Всяка молекула е изградена от частици, въртящи се в нищото. Така е устроен животът. Когато той напусне тялото ви, то няма да тежи по-малко. Значи животът ви, самото ви съществуване е безплатно и невидимо -нищо!

Тайната, която е в центъра и знае, е празнотата -отвън тя не се вижда, но е винаги там. Именно чрез тази тайна, която е в центъра, ще можете да творите чудеса за себе си.

Както обикновено, тези нематериални понятия са познати на поетите. Ето какво пише по въпроса Уърдсуърт:

„Изпитах аз... усещане върховно

за нещо, всепроникващо, дълбоко,

стаено в отраженията на залязващи слънца

и в океана, и в танцуващия въздух,

в небето синьо и в ума човешки,

движение и дух - един двигател

на всичко мислещо и всичко, за което мислим,

пронизващ всяко нещо във света".

ПРЕПОРЪКИ ЗА ПРИЛОЖЕНИЕ НА ТАЗИ МИСЛОВНА НАГЛАСА:

- *Помнете, че светът на формите обгражда една невидима празнота.* Повтаряйте си, че сте форма, в която се съдържа недостъпна за погледа жизнена енергия. Помнете това и полагайте усилие да откриете „тайната, която е в центъра и знае". Понеже тя е невидима, трябва умът ви да ви отведе при нея. Запитайте се: „Защо съм тук? Кой съм аз?" Съзрените дълбоко у вас отговори може да ви смаят.

Прекарвайте достатъчно време в своето вътрешно пространство, сприятелете се с невидимия съветник, който направлява живота ви. Позволете му да действа с любов - така, както той иска. Сторете това, което ви съветва, повярвайте му, поверете му кормилото и ще видите, че можете да разчитате на тайната, която е в центъра и знае. Общувайте често с този вътрешен наставник и не се притеснявайте от това. Колкото повече вярвате, че животът ви е целеустремен и че няма да бъдете заблудени за посоката, толкова повече ще общувате с изпълнения с мир и хармония свят на истинската магия.

6. *Свикнете да се учите чрез знание и вяра, а не чрез съмнения и страх.* Това са двата основни начина за придобиване на ново знание. Можете да изберете пътя на страха и

съмнението или пътя на вярата и знанието. Ако се спрете на втория, пред вас действително ще се отвори достъпът до вашите магически способности. Сигурно доста от нещата, които сте научили, са преминали през съмнение в способността ви да усвоите някакво умение. Някога ви е изпълвало колебание за нещата, в чиято истинност днес сте сигурни.

Що се отнася до мен самия, в един момент от моя живот аз се съмнявах в способността си да говоря пред публика дори само няколко минути, да не говорим за часове. Съмнението ми водеше до страх и до всевъзможни действия за преодоляването му. Ученето по пътя на страха и съмнението беше продължително и болезнено, независимо дали ставаше въпрос за група ученици или за делова среща, аз буквално се поболявах всеки път, когато трябваше да застана пред публика.

Усвояването на умението да говоря пред аудитория по пътя на знанието и вярата беше много по-благоотворно преживяване. Започнах да виждам в себе си способност да произнасям речи, знаех, че това ми е по силите и вярвах, че ако захвърля съмненията си, ще се погрижат за мен. Научих, че публиката няма нищо против, ако направя някоя и друга грешка или се отклоня временно, стига да говоря искрено и развълнувано по темата. В деня, когато получих Златното председателско чукче - наградата на Тостмастърс Интърнешънъл за най-добрия оратор на годината, разбрах, че смяната на страха и съмнението със знанието и вярата беше направила истинско чудо в живота ми.

По същия начин можете да се отнасяте към по-голямата част от своя опит. Научили сте се да се съмнявате в контекста на една култура, която поставя акцент върху това, че не можете, че това е неправилно, че сте прекалено малки или прекалено големи, прекалено млади или прекалено възрастни, че принадлежите към мъжкия или към женския пол, че ви липсва необходимото образование, препоръки, подготовка, опит. Съмнението поражда страх пред величието, страх от неодобрението, неуспеха, близостта или дори от успеха.

Съмнението и страхът наистина ви дават знания, но негативните последици от това са очевидни. Ясно е, че не това е пътят към превръщането ви в щастлива, осъществена, пълноценна личност. Ако искате да изпитате истинската магия, трябва да замените страха и съмнението, като основен метод за усвояване на знания, с вяра и силно упование във вътрешното знание.

За да заместите страха и съмнението с вяра и знание, трябва да промените мисловната си нагласа. Новият ви начин на мислене трябва да изглежда горе-долу така:

„Аз ще науча, каквото е нужно, независимо от всичко. Затова, вместо да поемам ограничаващия ме път на страха и съмнението, ще се заема да усвоя поуките на живота чрез вярата и знанието. Ще вярвам в уникалната си способност да създавам в ума си всичко, което поискам. Това си е моят ум, и мислите са си мои и мога да избирам дали да се съмнявам или да вярвам. Аз избирам да вярвам. Мога да се съмнявам в способността си да творя чудеса, а мога и да повярвам в нея. Ще действам според избора си. Вярвам, че пословицата „Човек е това, което мисли“ списва точно човешката същност.“

Когато дъщеря ми Сирина беше на пет години, ние я насърчихме да прилага този начин на мислене, когато се учеше да кара велосипед на две колела. Цели осем месеца тя не даваше да махнем помощните колела и твърдеше, че просто не е готова за това. Когато беше готова, три дни се упражнява да вярва и да знае, преди да се качи на колелото. Упражняваше се да казва на глас: „Виждам се как карам колело. Аз мога да карам велосипед с две колела. Мога да пазя равновесие. вярвам, че съм човек, който може да научи каквото и да е, включително и да кара колело.“

Когато дойде време да се качи на колелото, вече така се беше настроила, че нямаше място за страх. Рядко съм виждал подобна увереност и решителност у човек, който се заема с нова задача. Умствената нагласа направи чудо за нея. Тя се научи да кара буквално за няколко минути. Падна няколко пъти, отначало не беше много стабилна, но потегли по тротоара

съвсем сама, крещейки: „Мога да карам велосипед на две колела! Мога да го карам!"

За част от секундата се разколеба, след като се блъсна в една пръскачка и падна на тревата, мърморейки: „Не мога да карам велосипед с две колела". Но позитивните утвърждения, вътрешната увереност и знание веднага надделяха над временното съмнение и тя скочи, покатери се на колелото, помоли ме да я тласна да тръгне и скоро крещеше: „Мога, мога!"

Сирина направи чудо, благодарение на умствената си нагласа. И изобщо не се съмнявайте, че за нея това беше чудо. Когато дойде моментът и тя се почувства готова, именно трудът, който бе положила в мислите си да повярва и да знае, ѝ позволи да постигне своето чудо в материалния свят. То беше започнало в лишения от форми и измерения свят на мислите ѝ и се осъществи в реалния свят, в резултат на вътрешната ѝ увереност и знание.

В каквото и да се състои вашето чудо, задължително е да промените нагласата си в посока към вярата и знанието. Възприемайки това ново съзнание, помнете винаги, че зад страха се крие безсилието. Ако се страхувате от нещо, вие се борите с него, а борбата ви прави слаби. Страхът ви прави безсилни и затваря за вас достъпа до по-високите постижения. А зад вярата се крият силата и любовта. Там няма присъди, гняв, омраза, страх или необходимост да се борите. Любовта ви дава сила да се издигнете по-високо. Изборът зависи единствено от вас и той започва в невидимия вътрешен свят на ума.

ПРЕПОРЪКИ ЗА ПРИЛОЖЕНИЕ НА ТАЗИ МИСЛОВНА НАГЛАСА:

- *Днес когато срещате непознати, общувайте с тях, като се опирате на стремежа към знание и вяра.* Забравете съмнението, посрещнете чиновника или човека, който ви се обаждат по телефона, с доверие. Просто опитайте. Кажете си: „Аз вярвам на този човек. Няма да се съмнявам в него. Знам, че нещата ще се развият добре." Този метод на обучение, посредством знанието и вярата, ви помага по безброй начини! Забравете съмнението и страха и вярвайте, че нещата ще се развият добре.

7. Повтаряйте си, че намеренията ви създават вашата действителност. Научете наизуст и постоянно си повтаряйте това изречение: „Моите намерения творят моята действителност". Идеята за ролята на намеренията при творенето на чудеса вероятно ви е непозната. Повечето от нас са възпитани да смятат, че желанията, стремежите, надеждите и фантазиите са семената, от които пониква себеосъществяването. Желанията обаче са нещо неподвижно, те не задвижват никаква енергия и нищо не създават. Намерението е онази енергия на душата, която близа в досег с физическия ви свят. Всичко, което виждате около себе си, хората, с които общувате, начинът, по който протичат дните ви, взаимоотношенията ви, доходите ви, това как се разбирате с другите, физическата ви форма - практически всичко във вашия физически свят е резултат на вашите намерения, на това как мислите ви се зареждат с енергия за действие.

Осъзнаването на намеренията ще ви помогне да осъзнаете духовната си природа. Те могат да се синхронизират с осъзнатата от вас цел или с нещо друго. Ако целта ви е да давате, да обичате и да служите на хората, независимо дали сте учители, родители, съдии или шофьори на такси, намеренията ви наистина ще се осъществят. Сигурно често установявате, че сте заобиколени от хора със сходни ценности. Вашите ценности и висшето ви духовно аз отразяват вашите намерения. Вие гледате на света като на място, където се дава, сигурно сте оптимисти относно способността на човечеството да престане да воюва, вероятно виждате доброто у другите и вероятно срещате мнозина, които искат да ви дадат нещо в отплата. Често получавате жестове на благодарност и учите другите да обичат.

И обратно. Ако намерението ви е да вземете всичко, което можете, сигурно се сблъсквате с голям брой алчни за богатство и власт люде. Сътрудниците ви имат сходна нагласа и постоянно се убеждавате какъв алчен и повърхностен е светът. Виждате ли как невидимите ви намерения създават вашата действителност?

Тайната, от която зависят промените в живота ви е във вашите намерения. Желанията, надеждите, поставянето на цели не могат да постигнат нищо без намерението. Това, което ви трябва, е да замените инертната енергия на желанието с активната енергия на действието и намерението. Разберете, че всичките ви постижения, дори онези, с които не се гордеете особено, са резултат от намеренията ви. Взаимоотношенията ви с другите отразяват онова, което сте създали с намеренията си. Финансовото ви състояние произтича от намеренията ви. Щом разберете, че намеренията ви са подчинени на вас самите, че те се раждат у вас, ще осъзнаете, че вашият свят зависи и винаги е бил зависим от вас.

Докато се стремите да си изградите умствената нагласа за истинска магия, моля ви да помните постоянно това. Чудесата в живота ви идват от намерението ви да ги създадете, не от желание или цел. Трябва да преминете от инертен към активен режим на ума, за да си създадете вътрешна среда за потенциала на истинската магия. Единствено и само тогава ще превърнете този потенциал в реалност от материалния свят.

ПРЕПОРЪКИ ЗА ПРИЛОЖЕНИЕ НА ТАЗИ МИСЛОВНА НАГЛАСА:

- *Вместо просто да описвате целите или желанията си за това как да се развие животът ви, опитайте се да използвате действия език на намерението.* Ако например сте болни, опитайте да си кажете: „Възнамерявам да се излекувам от тази болест“ вместо: „Искам да ми мине“, или пък: „Поставил съм си за цел да се оправя“. Идеята за намерение, за превръщането на вътрешните ви желания в действие ще ви позволи да задвижите всичко необходимо, за да осъществите мисълта и да я превърнете във физическа реалност. Различавайте ясно мечтите и надеждите от онова, което възнамерявате да осъществите. Ако аз имам намерение да бъда поздрав и умът ми го съзнава, обикновено се пораздвижвам след ставане, дори това да означава просто една разходка из квартала. Намерението буквално превръща мисълта в действие. Това именно е материалът, от които са направени чудесата.

8. Изпитайте вкуса и признанието и на сатори. Признанието е акт на сърцето, приемане на онова, за което винаги инстинктивно сте се досещали:

- Този интелект е невидим.
- Този интелект е част от мен.
- Решавам да вярвам в този интелект.

Това признание е равносилно на прилив на вдъхновение в живота ви. Когато ви изпълва вдъхновение, вие сте целеустремени. Когато вярвате в невидимия интелект на вселената, чувствате, че стъпките ви са направлявани. Този процес не изисква усвояването на трудна езотерична програма. Той може да се извърши за миг и често става точно така. В дзен-будизма този процес се нарича „сатори“, което може да се преведе най-общо като „мигновено пробуждане“. Алън Уотс го описва така:

„По същество сатори е внезапно преживяване и често го описват като „обрат“ на ума, точно както везните изведнъж се накланят в другата посока, когато в едното блюдо се натрупа достатъчно тежест, за да повдигне другото и да го изведе от предишното равновесно състояние.“

Аз наричам процеса на сатори „преминаване през дверите“. Можете да прекарате десетилетия от живота си във въпроси, борби, тревоги, подхлъзвания и падания и бавно да приближавате дверите, които ви изглеждат безкрайно далеч. Изведнъж, по най-необясним начин, преминавате през тях. Може после да мислите за времената, когато сте вървели натам, и да се чудите, наистина да се чудите: „Как е възможно да съм бил спял толкова години?“ Нещо, което някога ви е изглеждало така трудно, дори невъзможно, вече е неделима част от живота ви. Всичко се случва до такава степен без усилие, че осъзнавате, че „голямата заблуда“ включва и идеята, че постиженията са възможни само в резултат на борба и усилие. Усещането за сатори, за преминаване през дверите, е резултат от вътрешното решение да

бъдете в хармония със себе си и със своя физически свят. Това е решението да признаете тази идея и да ѝ се отдадете.

Аз неведнъж съм изживявал сатори в различни области в живота си. Един такъв случай беше свързан с възпитаното у мен съзнание за бедност. Като дете научих, че всичко се купува от разпродажби или на изгодна цена и смятах, че е невъзможно нещо да бъде в достатъчно количество. Оттам следваше, че никога няма да имам достатъчно пари, че никога няма да харча неразумно и че най-доброто, на което мога да се надявам в живота, е да се наредя в редиците на средната класа. През първите тридесетина години от живота си действах въз основа на това убеждение. Отделях голямо внимание на лишенията, гледах на живота си от гледната точка на недостига на всичко възможно. Обръщах изключително внимание на всички разходи, наблюдавах ги стриктно. Казано накратко, макар че не гладувах, бях жертва на едно съзнание за необходимостта от лишения, невидимите вътрешни убеждения ръководеха действията ми и до голяма степен определяха облика на моя свят.

После преминах през дверите. Сатори! По време на една медитация чух: „Ти вече си всичко“. Четири прости думи, които ми подедържаха като ритник отзад и ме накараха да гледам по съвсем нов начин на богатството. По това време водех вътрешна битка дали да се откажа от сигурната си учителска работа, която ми носеше гарантиран доход, и да работя за себе си, *знаейки*, че всичко ще се нареди добре. В същия момент, богато чух думите: „Ти вече си всичко“, докато медитирах разбрах, че нямам *нужда* от нищо повече. Вече бях това, от което се нуждаех. Можех да престана да се боря и да осъзная, че съм стигнал до предназначението си. Трябваше да се насоча към целта си и повече да не се безпокоя за нещата, които не притежавах. Това беше мигът на признанието, на отдаването. Вече знаех. Знанието, че никога няма да имам достатъчно, отстъпи място на знание, което гласеше: „За теб ще се погрижат. Вече няма нужда да пилееш жизнената си енергия, като се тревожиш за това.“ И аз престанах да се тревожа!

Какъв е резултатът? За мен се погрижиха по начини, които биха прозвучали невероятно. Станах много по-съсредоточен върху целта си човек. Давам от себе си повече, отколкото някога съм предполагал, че мога. Всичко се дължи на признанието, дошло в момента на пробуждането. Това именно е сатори.

Сигурно и вие можете да се върнете в мислите си към някакви значими положителни промени в живота ви и да осъзнаете, че сте преживели момент на пробуждане. Една жена, която за пет месец отслабна с 80 килограма, ми каза, че помни много добре момента, когато се погледнала в огледалото и една мисъл обхванала властно цялото ѝ същество: „Сега е моментът. Ще ти помогна. Вече няма нужда да се troviш с преяждане.“

Един клиент ми разказа как сменил работата си:

„След като години наред знаех, че съм сбъркал професията си и не се движа към целта си, една сутрин, на *път* за работа, внезапно осъзнах, че вече не мога да продължавам да се самозаблуждавам. В този съкрушителен миг аз се предадох. Знаех, че за мен ще се погрижат. Това е всичко. Същия ден напуснах работата си и никога не съм се връщал назад. Тогава продавах застраховки и печелех добре. Сега работя като съветник на деца в тежко социално положение. Чувствам, че съм се реализирал и никога не съм се притеснявал за доходите си. Моментът, в който напуснах предишната си работа, беше наситен с много силни усещания, мога да кажа само, че за първи път се чувствах напълно сигурен, че всичко ще бъде наред, че мога да направя този преход без тревога и стрес. Изпълваше ме вътрешно знание и аз отстъпих пред него.“

Сатори е достъпно за вас във всеки момент от живота ви. Но то може да се случи само ако сте отворени и готови да отстъпите, да се предадете. Всички древни водачи учат, че жизнената действителност се разкрива пред нас в мълчание. Шумното ви съзнание може да не ви позволи да чуете вашия вътрешен глас. Това, което трябва да направите, е да настроите

ума си за изживяването на чудеса и просто да оставите нещата да се развиват сами. Просто знайте. Просто вярвайте. Спрете се и се заслушайте в ума си. Позволете да ви води пробудената готовност за отдаване. Освободете се от постоянните вътрешни кавги с живота - това е приятният предвестник на сатори.

Вие несъмнено сте изживявали тихи моменти на размисъл, когато сте получавали внезапно прозрение и вътрешна увереност, че можете и трябва да направите нещо. Можете да привлечате към себе си такива моменти, като упражнявате уменията за отдаване. Отстъпете пред знанието, че можете да бъдете целеустремени в Живота. Останалото ще дойде, когато „видите светлината“ или изпитате прекрасното усещане на сатори.

ПРЕПОРЪКИ ЗА ПРИЛОЖЕНИЕ НА ТАЗИ МИСЛОВНА НАГЛАСА:

- *Помислете за навиците, които отдавна ви вредят.* Това може да са пристрастявания, леност, избухливост, фобии, умора, проваляне на връзки - всичко, което причинява не онези резултати, които искате да постигнете. Вземете решение да преминете през дверите и да промените ден след ден нежеланите привычки. Припомнете си мъдростта на сатори. Приемете тази радикална идея, за да можете да осъзнаете, че всички навици водят началото си от вашите мисли. Приемете новото съзнание, мисълта, която ви нашепва: „Мога да направя това сега. Ще получа всичката помощ, която ми е нужна, стига да не отстъпя от намерението си и да потърся подкрепа вътре в себе си“. Заявете си, че за момент не сте роб на навиците си. Това е сатори. За момент сте се пробудили. Направете същото в следващия момент, не мислете за утрешния ден, не мислете за бъдещето. Бъдете в настоящето - в този момент вие знаете отговора. По този начин се извършват привидно трудните промени - стъпка по стъпка, с добрата воля, която ви позволява да отстъпите и да изоставите битката.

9. Научете се да действате така, сякаш вече живеете живота, който си представяте. Дръжте се сякаш онова, което е в ума ви, вече съществува в реалния свят. Започнете да се отнасяте към мислите и визуализациите си като към нещо повече от прости отклонения на ума. Вие сте този, който създава мислите си, а те създават намеренията ви, които създават вашата действителност. Следователно най-напред трябва да започнете да пренебрегвате съмненията си важността на вътрешния ви свят и да действате така, сякаш желаните от вас картини вече са реалност. Това може би ви звучи като самозаблуда, но е **единственият известен ми начин да преодолеете ограниченията, в които вярвате.**

Ако искате да бъдете изпълнени с енергия, а се държите като изморени, сами проваляте стремежа си. Дори ако погледнете в огледалото и видите бръчки и други признаци на умората, трябва да се държите така, сякаш въображаемата ви енергичност е реална. При никакви обстоятелства не позволявайте в тялото ви да се нанесе уморен човек. Утвърждавайте енергичната личност, която искате да бъдете, повторяйте си, че въображаемата картина в ума ви вече е реалност - и я превърнете в реалност с избрани от вас действия. Това вече не е желание, а успех. Може да започва като самозаблуда, но в мига, в който действате така, сякаш чудото вече се е случило, вие го създавате за себе си. Дори ако ви се струва глупаво да се държите като богаташи, когато ви заобикалят белезите на недоимъка, все пак го направете. Само за миг се дръжте така, сякаш вече притежавате всичко, което ви е нужно. Повторете го в следващия миг - защото мигът е единственото, което истински притежаваме.

Същият принцип се отнася за отношенията ви с другите и за помощта, която им оказвате, за да опознаят царството на истинската магия. Отнасяйте се към тях сякаш могат да бъдат или да имат всичко, което желаят, виждайте ги такива. Ако кажете на едно дете: „Ти вече си блестящ и талантлив, знаеш как да направиш това. Аз разбирам, че си страхотен и въпреки всичките ти възражения, дълбоко в себе си знам, че си способен да постигнеш всичко, което решиш“, ще му дадете висок старт. Когато децата ми се съмняват в себе си, аз проявявам разбиране, но винаги се отнасям към тях като към хора, които са в състояние да постигнат всичко: „Знам, че сега не ти се вярва, но аз съм сигурен в това. Според мен, ти вече си

подготвен, но си решил да не го проявяваш и да се съмняваш в себе си. Може да заблудиш другите, понякога дори и себе си, но мен не можеш. Аз знам."

Веднъж като му хванете чалъма, не след дълго ще се отнасяте към всички така, сякаш те изживяват свои собствени чудеса. Възрастните си родители, които обичат да се оплакват, ще виждате като способни да преодолеят самоналожените ограничения. Ще се отнасяте към тях като към способни на това. Към болния ще отправяте думи за здраве: „Ти си твърде силен и здрав, за да си помисляш дори за болест. Вече се лекуваш." По същия начин ще подходите към собственото си здраве, ще гледате на себе си като на човек, който е добре и няма да позволявате на ума си да саботира тялото с очаквания за болест и безпомощност. Е, счупеният крак си е счупен крак, но само от вас зависи дали ще изберете да гледате на това като на нещастие. Ако решите, че травмата няма да ви прикове на легло, че няма да си мислите колко сте нещастни, а ще правите всичко, което бихте правили, ако кракът беше здрав, това ще бъде вашата действителност.

Наблюдавал съм неведнъж бременната си съпруга Марси, която се държеше сякаш няма никакви пречки да прави всичко, независимо от бременността. Мислите ѝ бяха за активност, здраве, жизненост и възторг пред растящия в нея живот. После изживяваше точно така и действителността - роди седем деца, винаги с този подход към чудото, което сама сътворяваше. Виждал съм и много от приятелките ни бременни, постоянно оплакващи се и предричащи колко ужасно ще е всичко. Те също създаваха своята действителност. Ако се научите да действате така, сякаш чудото, което търсите в ума си, вече е реалност, ще направите огромна стъпка към удивителния свят на истинската магия.

През 1965 г. преподавах в една частна гимназия в Детройт, щата Мичиган, а вечер ходех на курсове. Веднъж бях в учителската стая след часовете и чух директора да пита секретарката дали някой от учителите е наясно с държавните субсидии. Търсеше човек, който да оглави специална програма, изискваща федерално финансиране, но не познаваше никой квалифициран за подобно трудно начинание. По това време аз не печелех много и идеята за допълнителен доход, съчетаен с ръководенето на специална програма за обучение на ученици в неравноправно социално положение, ми се стори чудесна. Веднага казах на директора, че съм специалист по държавните програми за финансиране, че мога да напиша проект и да спечеля финансирането му. Говорех и сам не можех да повярвам на ушите си. Обявявах се за експерт по нещо, което само смътно познавах.

Той се съгласи и същата вечер прекарах шест часа в университетската библиотека, изчитайки всичко за държавното финансиране на учебни програми за младежи в неравноправно социално положение. Още на следващия ден написах проекта, следващ намеренията в библиотеката указания. Назначих се за директор на програмата, направих подробен бюджет за необходимите средства, включително собствената ми заплата и по модела, който намерих в едни федерални документи, го оформих и изпратих във Вашингтон.

Три седмици по-късно получихме държавна субсидия и аз се оказах щатният експерт по държавно финансиране на специални проекти. Още две училища ме поканиха за консултант и предложиха да ми платят за провеждането на семинари за техните преподаватели по държавно финансиране. Ето че имах добре платена втора работа, помагах на онеправданите млади хора, а моят директор благодареше на щастливата си звезда за късмета да има сред преподавателския състав щатен „експерт" точно в нужния момент.

Когато видите нещо във въображението си и действате така, сякаш то вече е реалност, вие получавате не само необходимите знания, но и буквално правите чудеса за себе си. Ако вярвате, че никога не можете да оглавите подобно начинание, защото „нямате необходимото образование, препоръки, опит" или каквото и да е, това ще е основата на действията ви. Действайте, сякаш вече сте експерт, дори ако в началото трябва да се самозаблуждавате. Ако достатъчно вярвате в себе си и ако сте готови, учителят ще се появи и ще получите всичко необходимо за извършването на работата.

Този процес започва в ума. Той ви позволява да видите отвъд физическите белези, да прозрете в друго измерение, където всичко е възможно и всяко знание може да се придобие. Когато казах на директора на моето училище, че съм специалист, аз не лъжах нито него, нито себе си, а виждах отвъд физическата действителност в онези незрими селения, където знам, че мога да направя всичко, което реша. В ума си аз бях специалист и трябваше само да прехвърля знанията си от света на мисълта в материалния свят. Както се оказа (и както почти винаги се оказва), експертът е човек, който вярва в знанията си на специалист и не се страхува да действа според това си убеждение. Макар че не бих се заел да правя мозъчна операция, не се съмнявам, че ако си представя себе си като хирург, мога да получа необходимото образование. Очевидно, то би отнело доста повече време от една вечер в библиотеката.

За повечето неща, които искате да постигнете, можете доста лесно да придобиете всичките нужни знания, но трябва да започнете силно да вярвате и да действате сякаш онова, което виждате във въображението си, вече е действителност. Никога не съм си представял себе си като мозъчен хирург, но мога да си представя, че съм способен да работя в най-различни области. Всъщност съвсем малко са професиите, където не мога да си представя, че бих могъл да успея, включително политиката, администрацията, управлението и дори техническата област, при това с минимално обучение. За себе си знам, че ако повярвам достатъчно силно в нещо и имам достатъчно увереност в себе си, за да науча необходимото, малко са нещата, които не мога да постигна за кратък период от време. Щом веднъж знаете, че нещо е по силите ви и действате съгласно това знание, средствата стават очевидни. Да действате сякаш сте това, което искате да станете, и да знаете, че можете да го постигнете - това е начинът да прогоните съмнението в себе си и да навлезете в царството на истинската магия.

ПРЕПОРЪКИ ЗА ПРИЛОЖЕНИЕ НА ТАЗИ МИСЛОВНА НАГЛАСА:

- *Ако искате да постигнете нещо, което винаги ви е убягвало, още днес, поне за един ден, се дръжте така, сякаш вече сте го постигнали.* Ако например винаги сте искали да бъдете в отлична физическа форма, но никога не сте я постигали, днес действайте така, сякаш сте физически съвършени. Запитайте се: „Какво бих направил, ако съм в идеална форма?“ Направете го днес. Идете до магазина пеш, вместо с кола. Преплувайте петдесет дължини на басейна. Хранете се здравословно. Спортувайте. Прочетете книга за храненето. Иначе казано, живеете във физическия свят така, сякаш желаното в ума ви вече е действителност. Това е пътят към чудесата. Ако искате да бъдете самоуверени, но обикновено не сте, днес - поне днес - действайте така, както би действал увереният в себе си човек.

10. Живейте най-напред в съгласие с духовната си същност и след това - с физическата. Когато развивате мисловната си нагласа за истинската магия, трябва да започнете да живеете предимно в съгласие с духовната си същност. Това е нагласа, за която писах подробно във втората глава. Способността да правите чудеса за себе си и в своя свят е в обсега на вашето по-висше съзнание. Чудесата ще се осъществят само ако решенията ви са в хармония с духовната ви природа. Това означава всеки ден да вземате решения въз основа на дванадесетте характеристики на духовността. Пътят към света на чудесата минава през способността да *избирате изключително според духовната си същност, която знае как да ви направлява във физическия свят.*

Да измамите някого, например, очевидно не е в съгласие с духовната ви същност. Но може по някаква причина да сте решили да направите измамата приемлива за вас. Това е пример за съгласуване преди всичко с физическата ви същност. Душата ви - невидимото „аз“ - е настроена на вълните на любовта, хармонията, отдаването, истината, споделянето, мира и прошката. Решенията, които не са в съгласие с тях или им се противопоставят, препречват пътя ви към истинската магия.

В ума си можете да започнете да се пренастройвате и да решавате по нов начин, който да ви поведе от сегашната фрагментираност към завършеност и хармония със себе си и със света.

Когато се почувствате в хармония най-напред с духовната и едва след това с физическата си същност, ще се изпълните с мощта да творите чудеса.

Ако досега сте мамили другите и знаете, че това е в конфликт с духовната ви същност и с целта на живота ви, само за ден се постарайте да приемете в ума си правдивостта и искреността като отношение към хората, които сте заблуждавали. Това не изисква високопарни изявления или изповеди, а е само възможност да промените настройката си. Изпитате ли правдивостта, тя ще се превърне във ваш навик, точно както измамата по-рано. Ползата за вас е, че ще можете да правите чудеса, които са ви били недостъпни, докато сте затъвали в измами. Човек не може да избяга от душата си. Тя е като сянка - неотклонно е с вас, дори когато сякаш я няма. Ако съгласувате действията си преди всичко с физическото си „аз” и привидно извличате облаги от някаква форма на лъжа, невидимата ви страна присъства неотклонно там и търпеливо и будно ви наблюдава. Вашата невидима същност - душата - просто няма да позволи на физическата да премине границата, отвъд която ще започнете да се самозаблуждавате. Това пренастройване предимно към духовното у вас и отреждането на второ място за физическата ви природа, е необходимо във всички области на живота. Мислите ви са много по-важни, отколкото може би сте осъзнавали. Любовта е добродетел на душата. Тя е в хармония преди всичко с духовното у вас. Настроени така, вие действате на принципа на любовта. Ако следвате физическата си страна, вероятно установявате, че държанието ви към другите е лишено от обич и в мислите си съжалявате за това. Човек, който физически или словесно малтретира другите и изпитва угризения, има погрешна нагласа. Същото очевидно се отнася и за онзи, който не изпитва угризения.

Духовната ви страна е вашата първа грижа. Съветвайте се с ума си, преди да действате, и станете правдиви пред себе си. Изградете си вътрешна хармония, в която любящата душа ръководи действията ви, вместо винаги да върви по петите на физическите импулси.

Истинска радост и възторжено усещане за мир със себе си и света изпитва човекът, който във физическия свят следва напътствията на душата си. В такава атмосфера се раждат чудесата и истинската магия. Това е осъществимо, когато ви изпълва вдъхновение, когато знаете, че всичко, което желаете и правите, идва от мислите, родени в тихата празнота дълбоко у вас. Която наричате с думата душа. Става дума просто за вътрешна смяна на нагласата. Няма нужда да се освобождавате от навици, нито да се преструвате, че физическите ви желания вече не съществуват. Само преподреждате приоритетите си, обръщате се първо към невидимия вътрешен свят на душата, изслушвате я и в действията си във физическия свят следвате мислите ѝ. Вместо да отреждате на физическите си потребности централно място в живота си, да ги превръщате в своя двигателна сила, променете нагласата си. Вместо локомотив, нека бъдат вагони по-назад в композицията и да ги тегли моторът на невидимата душа.

И едните, и другите ви съпровождат неотменно. Въпросът е кой командва и кой изпълнява. Разберете ли това, ще ви стане ясно какво означава максимата „Човек е това, което мисли”, ще осъзнаете драматичната разлика между нея и принципа: „Какъвто човекът, такива и мислите му”.

Парамханса Йогананда описва тази пренастройка по особено красив начин в „Метафизични медитации”. Препоръчвам ви често да ги препрочитате.

„Радостните лъчи на душата могат да се възприемат, ако обърнете вниманието си навътре. Усещанията се постигат, като обучите ума си да се наслаждава на красивата гледка на мислите в невидимия и недосегаем свят вътре у вас. Не търсете щастието само в хубавите дрехи, чистите къщи, вкусните вечери, меките възглавници и лукса. Те ще затворят щастието ви зад решетките на външността, на видимото. По-добре полетете на крилете на визуализацията над безпределното царство на мислите. Там ще съзрете планинските вериги на непоковарени, извисени духовни търсения, чрез които ще направите себе си и другите по-добри.”

Когато съзрете тези духовни търсения, не само ще направите себе си и другите по-добри, но и ще узнаете какво е това истинска магия. Тя се постига с онова ключе в ума, което ви свързва с избора на душата, също както прекъсвачът на стената е свързан с електрозахранването. Ясно се откроява правилният начин да ръководите физическия си живот, вместо той да определя какво да чувствате и да мислите. Душата, онова тихо празно място вътре у вас, е на ваше разположение и можете да се съветвате с нея. Тя винаги ще ви посочи правилната посока. Ще ви даде всички средства, които са ви нужни за постигането на вълшебни резултати в живота ви, но само ако ѝ позволите да застане начело и действително да ръководи материалния ви живот. Изборът е ваш. Пренастройването е акт на сърцето, който ви свързва с душата. Погледнете навътре, вслушайте се и приоритетите ви ще се очертаят ясно пред зрението и слуха на физическото ви „аз“.

ПРЕПОРЪКИ ЗА ПРИЛОЖЕНИЕ НА ТАЗИ МИСЛОВНА НАГЛАСА:

- *Подредете приоритетите си само за един ден.* Направете мисловните картини най-важната част от живота си и този ден живеете според тях. Вижте се как прекарвате приятна, изпълнена с любов вечер с любимия си човек. Вижте с очите на ума си, как се случва - точно както би било най-приятно и за двама ви. Не оставяйте тази картина да се стопи в нищото. Това е в хармония преди всичко с духовната ви страна, все още съществуваща като само невидима мисъл. После превърнете мисълта в действие - точно така, както сте я създали в ума си. По този начин пренасочвате вниманието си първо към духовната страна, а после позволявате на физическия си свят да я последва.

По същия начин можете да постъпите с делова среща, ваканция - каквото и да е от делничния ви живот. Първо се настройте за любящото присъствие, което е неизменно в ума ви, изградете картината в съзнанието си, почувствайте намерението да я осъществите. Духовните хора не позволяват на мислите и чувствата им да произтичат от действията, те разбират, че мислите им създават физическия свят около тях. Като се настроите по този начин и поставите този приоритет начело в ума си, скоро ще видите колко лесно е да поддържате такава нагласа през цялото време.

11. Осмислете парадокса: *„Човек никога не получава до насита онова, което не иска“.* Помнете постоянно тази парадоксална максима, докато се подготвяте да изпитате чудесата на истинската магия. Помислете си за всичките неща, които хората не искат. Алкохоликът ненавижда съсипващия живота му алкохол, но никога не му се насища. Заядливите и избухливите мразят гнева в себе си, но никога не устояващ на поканата за спор. Хората с наднормено тегло мразят храната, която ги влече, но все не ѝ се насищат. Мнозина от нас презират парите, които ръководят живота ни, и нуждата да ги печелим, но те все не ни се струват достатъчно.

Отговорът на загадката как да стигнете точката, където вече няма да жадувате онова, което ви трови, е в осмислянето на думата „желание“. Една стара дзен-будистка поговорка гласи: „Търсиш ли го, не можеш да го намериш“. Онова, за което жадувате, изпраща към вас невидими и безшумни, но съвсем реални сигнали, нещо от рода на: „Аз съм непълен без онова, за което жадувам. Ако го получа, ще бъда по-цялостен и завършен.“ Но тази незавършеност е илюзия. Тъй като вие вече сте всичко, всъщност не ви трябва нищо повече, за да постигнете пълнота. Когато наистина разберете това, тези желания изчезват и започвате да се справяте добре и без нещата, които не ви трябват, но по които кой знае защо копнеете. Това не означава да бъдете просто като инертна прашинка, която вятърът носи накъдето му скимне. Но ще сте свободни от безумието енергично да преследвате нещо, което не ви трябва и което по някакъв начин ви вреди.

Когато се отказвах да преследвам богатството, в живота ми се вляха повече пари, отколкото бях виждал преди. Защо? Защото живеях за целта си и оставих на вселената да се погрижи за нуждите ми. Когато престанах да се стремя да се чувствам весел, отпуснат или изпълнен с еуфория от алкохола, получих по-вече от търсеното, отколкото намирах с помощта на

външни средства. Защо? Защото бях в хармония с духовната си същност. Когато разбрах, че умът ми е в състояние да създаде нужната ми еуфория, безгрижие или отпускане винаги, когато си поискам, и тъй като целта ми беше да давам, да обичам и да служа на другите - в това „възторжено“ състояние, вече не се нуждаех от отрови, на които преди това не можех да се наситя. Ненавиждах враждебната среда, която често създавах, но упорито причинявах отново и отново онова, което презирах. Когато се отказах от потребността да бъда прав, се разделих с придружаващите я гняв и мъка. Аз действително съм убеден, че човек не може да пристъпи в царството на истинската магия, като упорито преследва нежелани мисли.

Св. Йоан Кръстни казва, че ако човек иска да бъде сигурен в пътя, по който върви, трябва да затвори очи и да върви без да гледа. Аз тълкувам това като съвет да вярваме на напътствията, които получаваме от невидимата си същност. Към тази тема се отнася следното стихотворение на Св. Йоан Кръстни:

„За да опиташ всичко,
не се стреми да опитваш нищо. За да притежаваш всичко,
не се стреми да притежаваш нищо. За да станеш всичко,
не се стреми да ставаш нищо. За да постигнеш непознатото
тръгни по път, който изобщо не познаваш. За да имаш онова, което нямаш
тръгни по пътя, където нямаш нищо. За да станеш онова, което не си,
тръгни по пътя, по който си нищо.“

Макар да звучи парадоксално, това е нагласата на чудотвореца. Отстъпете, повярвайте, откажете се от трупането на материални блага и постижения и си позволете да бъдете целеустремени и направлявани. Когато постигнете това блажено състояние, ще намерите в ума си местенце на покой и ще установите, че сте по-дейни, и по-пълно се реализирате, че мечтаното богатство ще се излива в живота ви в количества повече от достатъчни за покриването на нуждите и желанията ви. Важното е да знаете, че сте цялостни, завършени и че външният физически свят не може да добави нищо към вашата цялост.

Когато знаете това, стремежът към нещата, които не ви трябва истински, отслабва и животът ви придобива новия привкус, примамливия аромат на целта. Тогава кръгът се затваря. Нещата, за които някога сте жадували и копнели, идват при вас без да ги търсите. А вие, от новата си позиция на цялостност и завършеност, която не зависи от тях, ги отминавате. Забравете нещата, които ви примамват, знайте в сърцето си, че не се нуждаете от нищо повече, за да бъдете цялостни. Ще видите как тези външни неща стават все по-малко важни в живота ви.

ПРЕПОРЪКИ ЗА ПРИЛОЖЕНИЕ НА ТАЗИ МИСЛОВНА НАГЛАСА:

- *Направете списък на нещата, които продължават да ви привличат, макар че не ги искате истински в живота си. После направете списък на нещата, които бихте искали. Можете да заместите измамата с искреност във взаимоотношенията си. Алкохола можете да замените с осем чаши вода на ден. Гневът - с любов и хармония. Осъзнавайки отровите в живота си и използвайки невидимия си ум-чудотворец, за да създадете онова, което наистина желаете и знаете, че заслужавате, ще видите как животът ви се изпълва с хармония. Ще видите как във физическия свят се случва точно това, което смятате, че сте призвани да създадете. Направете преглед на живота си и, го насочете към целта.*

12. *Не искайте нищо от никого и свикнете да приемате другите безусловно.* Мисловната нагласа за чудеса изисква нещо, което на пръв поглед изглежда неразбираемо: „Не искайте нищо от никого“. Онова, което изисквате от другите, създава среда, в която не могат да се случат чудеса. Това, което се стремите да постигнете с ума си, е пълно и безусловно да приемате другите. Иначе казано, не трябва да ги съдите или да изисквате от тях - само така

можете да познаете истинската магия в живота си.

Задачата може отначало да ви се стори непосилна, но преди да я отхвърлите, спомнете си, че на този етап работите само върху мисловната си нагласа. Тъй като умът е ваша лична територия, можете просто да изпробвате тайно това безусловно приемане в продължение на няколко дни и да проверите дали няма скоро да изпитате един нов вид смирение.

Ако не искате нищо от никого, това ви дава истинско усещане за свобода. Когато някой е на път да ви разстрои или ядоса, спрете и си кажете: „Той не ми дължи нищо. Нищо не очаквам от него. Ще го приема такъв, какъвто е." Ще видите, че два дни с такава нагласа ще ви преобразят в много положителна посока, особено ако я прилагате към човека, който ви е най-близък.

В моя случай това е съпругата ми. Когато си напомням, че тя нищо не ми дължи, че е любящо присъствие в моя живот, без да ми е длъжна с нещо, логичният извод е, че трябва да я приемам безусловно. Обърнете внимание, не казвам, че трябва през цялото време да съм съгласен с нея. Просто си напомням нищо да не изисквам от нея. Присъствието ѝ до мен е дар, прекрасната ѝ душа и тяло са чуден дар, който тя споделя с мен. Но в това няма задължение. Аз не я притежавам в никакво отношение, нито пък аз съм нейна или нечия друга собственост. Всеки от нас владее изцяло собствената си душа. Когато помня това, със съпругата ми живеем в прекрасно, духовно, изпълнено с радост партньорство. Забравя ли го, а това се случва понякога, настъпват стрес, неприятни моменти и истинската магия става невъзможна.

Този принцип ви освобождава неимоверно във всяка област на живота ви. Гледайте на другите като на дар, не искайте нищо от тях, докато изпълнявате заедно житейските си роли. По този начин трябва да се отнасяте дори към хората, които получават пари, за да ви служат: сервитьорки, чиновници, продавачи, прислужници, служители и т.н. Аз имам очаквания, свързани с тях и съм им благодарен за онова, с което оцветяват живота ми в замяна на парите, които им плащам, но с нищо не съм по-добър от тях само заради това, че се намирам в ролята на плащащия, а те - на получаващите заплата. Това са избрани роли - и нищо друго. Най-удивителното в изработването на такава нагласа е, че колкото по-малко очакваш или изискваш, толкова повече получаваш и по-добре ти служат.

Ако виждате Божията цялостност у хората, които би служат, и се отнасяте към тях с уважение, вместо да изисквате вниманието им, в повечето случаи това предизвиква удивителна реакция. Но не се отнасяйте към хората по този начин заради онова, което ще получите, а защото това е начинът, по който гледате на света. Вашата цел са любовта и хармонията. Излъчвайте това във всички посоки и ще получите смайващи резултати.

Правилото да не изисквате нищо от никого се отнася и за отношенията ви с Бога, или вселената, или духа, или както решите да наричате онзи невидим интелект, който пронизва всичко. Този интелект е част и от вас. „Небесното царство е във вас" - това не е празно клише, а истина. Бог действа с вас, не за вас. Знайте, че животът ви е дар и че вселената с нищо не ви е длъжна.

За да придобиете способността да правите чудеса, трябва да разберете разликата между това да пожелаете да се случи нещо необикновено и да сте готови то да се случи. Да искате Бог да направи чудо, за да докаже съществуването си, е безполезно. Чудесата не се случват в ничий живот по поръчка. Трябва да бъдете готови да им позволите да се проявят.

Аз разбрах това много ясно, докато правех проучвания за тази книга. Всяка сутрин медитирах около час под едно особено цъфтящо хавайско дърво. Всяка сутрин вдигах поглед към една и съща клонка и си мислех:

„Ако изобщо има нещо вярно в тази духовна история, която преживявам, ако действително притежавам мисловната мощ да променям света наоколо си, ако чудесата наистина са нещо

достъпно за нас, нека просто този цвят над мен се отрони на земята до протегнатата ми ръка. Нека мога да го пожелаая само с ума си. Тогава ще се убедя." Така протичаше вътрешният диалог между ума ми и физическия свят. Но цветът не помръдваше. И всяка сутрин аз си мислех едно и също: днес ще го накарам да се отрони, и то само със силата на ума си.

Един ден ме поканиха да изнеса беседа в местната църква. В уречения ден, в пет и половина сутринта, аз медитирах под „моето дърво" и молех да получа любящите вътрешни напътствия, за които вече писах подробно. „Как да бъда полезен? Кой съм аз, за да предавам духовни послания на хора, дошли от близо и далеч, за да ме слушат?. Основателна ли е тази нарастваща увереност в мен, че чудесата са достъпни за всички ни? Да пиша ли и да говоря ли по-задълбочено по тази тема, отколкото съм смятал преди?"

Сутринта беше най-тихата и най-безветрената, която бях виждал някога. Клончето над мен стоеше неподвижно, а аз размишлявах какво да кажа на хората, които щяха да се съберат след няколко часа. Съмнението беше съвсем мъничко, но все пак го имаше. В момента, когато попитах за истинността на всичко това и дали наистина имам да играя роля в областта на чудесата, цветът се отрони от клончето и падна в протегнатата ми ръка - точно когато не бях съсредоточен върху желанието си. Клончето беше единственото мърдащо нещо в безветреното утро. То се люлееше така ясно над главата ми, сякаш единствено и само в него се бе вселила невидима сила.

В този миг ме обзе удивително спокойствие. Всичко беше ясно като бял ден, съмненията бяха отхвърлени и оттогава не са се промъквали повече в съзнанието ми. „Не можеш да пожелаваш чудесата, Уейн. По-добре бъди готов да им позволиш да дойдат при теб и чрез теб." Прекъснах веднага медитацията си, взех цвета с мен и тръгнах към църквата със съзнанието, че ще говоря за преживяното същата сутрин. Точно на тази служба се срещнах с Гейл Лонги и последва запознаването ми с Маурицио.

Знам, че онази сутрин ми беше изпратено специално послание. Никой не може да ме убеди, че онзи цвят, който се откъсна от клончето в безветреното утро и падна в дланта ми, без да съм искал това, след като бях правил опити да го накарам да падне със силата на ума си - че всичко това е било едно голямо съвпадение. Когато се отказах от желанието си, получих нужния ми отговор. Учителят, така да се каже, се появи в правилния момент и аз започнах да виждам как в живота ми се случват чудеса по неочаквани и вълнуващи начини. Когато цветът падна в дланта ми, разбрах също, че притежавам способността и ще получа необходимата подкрепа, за да говоря и пиша за света на истинската магия. Простата случка в онова утро на Мауи точно преди за първи път да говоря пред аудитория по темата, промени живота ми по начин, какъвто никога не съм допускал, и това беше само преди няколко години.

Животът е такъв, какъвто е. Ни повече, ни по-малко. Не искайте нищо от него, както ни напомня и Емерсън: „Розите под прозореца ми нямат нищо общо с предишни или по-хубави рози. Те са това, което са. Те съществуват с Божията помощ днес." И вие, и аз също. Пробудете ума си и не изисквайте нищо от никого, дори и от живота. Виждайте божественото във всеки, когото срещнете. Приемете го и ще имате умствената нагласа да творите истинска магия.

Вместо да искате от другите, опитайте да давате. Станете този, който дава, дори и само любов и привързаност, каквито изпитвате вътре в себе си. Именно даващият, а не получаващият е творецът на чудесата и по парадоксален начин точно той получава много повече от хората, които винаги искат повече. Всичко това идва от мисловната ви нагласа!

ПРЕПОРЪКИ ЗА ПРИЛОЖЕНИЕ НА ТАЗИ МИСЛОВНА НАГЛАСА:

- *В продължение на един ден не искайте нищо от никого.* Този ден решете да давате, вместо да получавате - на партньора си, на децата си, на колегите, на всички, които срещнете. Чака ви такава приятна изненада, когато просто се раздавате на другите и не

очаквате нищо в замяна. Ще видите, че колкото по-малко очаквате от другите и колкото по-малко изисквате те да ви служат, толкова повече ще получавате.

Просто давайте любов, приемайте безусловно всички, които срещнете, и обърнете внимание какво ще се случи. Как може човек да се ядоса или обиди, ако нищо не е очаквал? Това е чудесно упражнение за случаите, когато се чувствате жертва или недостатъчно оценени. Не очаквайте да ви оценят и оставете всички да бъдат такива, каквито искат. Ще разберете, че похвалата, която смятате, че ви е необходима, всъщност е излишна. Да се тормозите само защото не я получавате е просто друг начин да позволявате някому да ви контролира с действията или бездействието си. Щом се откажете от това и започнете да давате на другите, защото такава е целта ви, а не по никакви други причини, ще видите, че ще получавате признанието, за което преди отчаяно сте копнели. Сега то вече няма да ви трябва. Ще го отчитате и отново ще се обръщате към целта си.

13. Започнете да развивате в себе си истинска сила. Докато работите върху мисловната си нагласа за чудеса, помислете какво е това, което би ви направило истински силен човек. Понятието за сила се използва често и безразборно, без никой да се замисли какво всъщност е необходимо, за да бъде човек силен.

Под истинска сила аз не разбирам способността на човека да властва и да управлява другите. Ако силата се измерваше по такъв начин, какво би станало с нея, когато онези, над които властвате, си отидат? За да бъдете истински силни, силата не бива да се крие в начина, по който другите реагират на вашите действия, нито пък изключително във физическата ви сила или във външността ви. Ако силата ви зависи от физическата ви красота, какво ще стане с нея, когато красотата отмине? Истинската сила не се корени във физическото тяло - в материалния свят протичат неизбежни промени. Съгласуването изключително с физическата страна на човешката ви същност е отдалечаване от истинската сила, защото тя става нещо преходно и зависимо от реакциите на другите. А всичко, чиято истинност зависи от физическия, материалния свят, се изнизва с промените в него и става все по-слабо и по-малко привлекателно.

Истинската сила е съвсем друго нещо. До нея се стига по пътя на хармонията с целите на душата. С всяка стъпка по този път силата ви се увеличава. Трябва обаче да помните, че живеете в култура, която набляга предимно на физическата страна на нещата и не обръща почти никакво внимание на духовната, невидимата. Средата постоянно ви приканва да се съобразявате изключително с физическата страна на човешката си същност. Затова, докато четете тези страници, напомнете си, че вашата цел е личната сила - за да можете наистина да творите чудеса за себе си.

За да стане тялото ви възможно най-здро, вероятно ще трябва да направите завой на сто и осемдесет градуса в хранителните и двигателните си навици. Те са се развили в култура, която ежедневно ви изкушава да се съобразявате изключително с физическия си облик. Когато промените нагласата си, духовната ви страна ще ви тласне да елиминирате онова, което ви вреди. Но физическата ще ви изкушава с отрови. Тя може буквално да унищожи силата ви и да направи невъзможна чудотворната промяна, която си представяте за себе си. Но светлината е във вас, макар и недостъпна за петте ви сетива, и тя знае точно какво ви е нужно що се отнася до храненето и движението.

Когато смените нагласата си, ще следвате почти без усилие вътрешните сигнали. Ще видите и ще усетите как се променят. Това е знак за заместване на неистинската с истинска лична сила. Физическите изкушения ще си останат и понякога ще отстъпват пред тях, но новата ви духовна съгласуваност ще ръководи живота ви и единичните отклонения няма да ви променят. Смяната на нагласата ще се прояви практически във всички области на живота ви.

Съгласуването с физическата ви същност ви изкушава да мамите, да крадете, да търсите преки пътища, да лъжете, да тормозите, да избухвате гневно, да се поддавате на зависимости.

Ако запазите тази нагласа, ще видите как силата ви се руши. Това означава, че сте направили безотговорно избора да се лишите от силата си. Непосредствените резултати може би ще ви направят да изглеждате по-силни, особено в очите на другите, но в себе си ще знаете, че сте слаби. Ще сте наясно, че отново сте се поддали на слабостта или изкушението и сте пренебрегнали съвета на вътрешния глас.

Истинската сила, способността да правите неща, които са привидно невъзможни, когато се осланяте само на петте си сетива, се осъществява стъпка по стъпка по пътя на магията. Тези стъпки са мисли, които ви карат да обърнете внимание на нещо, което вече ви е известно, но сте го пренебрегвали в полза на непосредствените радости от физическия свят. Пътят към познаването на истинската сила - може би за първи път през живота ви - се изминава стъпка по стъпка и се състои от отделни малки победи.

Истинска сила е да знаете в себе си, че върбите към целта си, че вършите поверената ви от Бога работа в мир и хармония. Тя е в съзнанието, че можете да създадете каквото ви е нужно, за да продължите тази работа, без да прибегвате до манипулиране и без да вредите на другите. Тя е нов начин на живот и може да се проявява в хиляди дребни неща.

Ето, например, аз пътувам 26 километра с кола от дома си до работата и по пътя има много светофари, движението често е натоварено и се бави заради строителни работи. Докато бях настроен на вълната на физическата си същност, винаги бързах и се ядосвах на всяко най-малко забавяне, на бавните шофьори, минавах на жълто и изобщо прекарвах около час и половина на ден в притеснение. Позволявах си вътрешното ми равновесие да бъде нарушено от нещо в действителността, което бе неизменна част от избора от мен живот.

Когато промених нагласата си, започнах в същата ситуация да изпитвам истинска сила. Сега, преди да потегля на двадесет и шест километровото си пътуване в условията на реалния свят, първо разигравам всичко в ума си, преди въобще да се кача в колата. Виждам как всичко протича така, както аз бих искал. Представям си как карам спокойно, спирам на жълт светофар, стоя си в лентата и дори благославям шофьорите, които карат със скорост, принуждаваща ме да намаля. С тази картина в ума си се качвам в колата и потеглям към работата си. Така съм спокоен, ненапрегнат и готов да се насладя на следващите четиридесет и пет минути от живота ми.

Аз притежавам истинска сила! Вече не съм емоционална жертва на начина, по който другите са решили да шофират, или на светофарите. Не се нуждая от никакви особени външни условия, за да се чувствам любящ и целеустремен и да се радвам на този момент от живота си, който прекарвам в пътуване. Нагласата ми се е пренасочила към духовното, невидимото, а физическото остава на второ място.

Докато преди мислите и чувствата ми в невидимото царство протичаха според случващото се във физическия свят, сега е обратното. Мислите и чувствата ми - моето невидимо духовно „аз“ - диктуват начина, по който изживявам физическия си свят. Това именно е истинската сила - да контролираш средата си. Това е възможно практически във всички области на живота ви, ако решите да укрепите силата си с чудото на вашата духовност, оставяйки невидимата душа да ръководи всяко ваше начинание във физическия свят.

Силата във всяка ситуация, пред която ви изправя животът, става постижима и естествена, ако промените нагласата си по този начин. Тя се проявява във всичко, което правите и към всеки, с когото се срещате. Следвайте повелите на душата си, вслушвайте се в съветите ѝ, бъдете спокойни и целенасочени и ще промените живота си, ще станете истински силни. Точно с такава нагласа истинската магия ще стане достъпен избор в живота ви.

ПРЕПОРЪКИ ЗА ПРИЛОЖЕНИЕ НА ТАЗИ МИСЛОВНА НАГЛАСА:

- *За малко се откажете да контролирате другите посредством ръста си, служебното си положение, физическата си сила, външността си, възрастта си, здравето си и каквито и*

да било други външни фактори. Гледайте на себе си като на душа, която общува с други души. Наистина се отнасяйте към другите така, сякаш в тях присъства Божията цялостност. Представете си, че всевъзможните атрибути на физическия свят не съществуват. Опитайте за ден или два. Ще видите колко много истинска сила притежавате.

Аз често правя това с моите малки деца. Представям си, че нямам нито физиката, нито властта на възрастен човек. Опитвам се за някакъв период от време, например по пътя за училище, да се държа с тях сякаш нямаме тела, а само мисли и души. Виждам как това изпълва и тях, и мен със сила. Изслушвам ги, вместо да им заповядвам. Изпращам им любов, вместо наставления. Те виждат в мен любящ водач, а не големия баща, който може да ги накара да правят всичко, каквото си поиска.

Откажете се от потребността си да контролирате и я заместете с безусловно приемане на всички хора, гледайте на тях като на събратя по душа, равни пред Бога. Превърнете брака или връзката си в духовно партньорство. Без власт. Без някой да командва. Просто двама равни, свързани с невидима връзка, без някой от тях да има нужда да доминира над другия. Ще се изненадате колко много сила ще дадете на другите и на себе си, когато изместите вътрешния си свят от доминирането и контрола към безусловното уважение и любящата хармония. Макар че този свят е, разбира се, невидим, той все пак е много по-могъщ и истински от онзи, който се намира изключително във видимия материален свят.

14. Медитирайте всеки ден. Научете се да медитирате и превърнете медитацията в неразделна част от живота си. Тази последна стъпка в създаването на мисловна нагласа за чудотворство е за мен най-важната.

Преди пет години не можех да си се представя да медитирам редовно. Сега не мога да си представя своя живот без медитацията. Тя е средството, с което си създавам описаното в тази глава умствено състояние. Не мога да си представя да застана на сцена и да говоря, без преди това да съм медитирал. Медитирам дори всеки път преди да седна да пиша. В живота ми медитацията заема първостепенно място - тихото вглъбяване в себе си, за да открия невидимия интелект и любящото напътствие, които са винаги на мое разположение,

Медитативният процес не е нищо повече от това да се потопите безшумно в себе си и да откриете по-висшата си същност. След време установявате пряка връзка с това, което винаги е било загадка в живота ви. Ще откриете Бога, безкрайния незрим интелект, който е неотменна част от вас и от делниците ви. Ето как Ричард Д. Ман описва това в „Светлината на съзнанието“:

„Тялото сякаш се измества, прочиства се. Образите придобиват непозната и възхитителна яснота. Спонтанното осъзнаване на същината на живота ти и на събитията може да добие формата на изгарящи прозрения. Дори тишината е благословия, откритие. Каквото и да се случи, тя продължава да показва изместване на фокуса във вътрешната структура на съзнанието...”

Като всеки процес на обучение, усвояването на медитацията започва с вяра, с мисъл, която се ражда у вас. Мисълта е проста: „Вярвам, че в тази история с медитацията има нещо и съм готов да вложа усилие, за да открия какво е то.” Това е всичко! Просто признавате, че медитацията, макар и да не знаете нищо за нея, притежава някаква присъща ѝ стойност и решавате да подходите към нея с открит ум.

За да моделирате такъв открит ум, помислете за великите мислители, от които сте се възхищавали. За живота и съветите на духовните учители, които са имали по-голямо влияние от милиарди други хора, населявали планетата. Всички те ни насърчават да медитираме, да се вглъбяваме в себе си, да търсим напътствие в безмълвното и невидимо празно пространство, което всеки носи в себе си. Медитацията ви дава възможност да опознаете невидимата си същност. Тя ви позволява да се отърсите от непрекъснатата свръхактивност на ума, да постигнете спокойствие. Научава ви да живеете в мир, да елиминирате стреса, да намирате

отговори там, където преди е царяло объркване, да забавите темпото и в крайна сметка, когато медитацията се превърне за вас в начин на живот, да можете във всеки момент да се оттеглите в това място на покой. Наистина, в който момент пожелаете. Посред делова среща, трагедия, спортно състезание - когато и да е! Медитацията може и ще ви помогне да станете чудотворец, да познаете за себе си истинската магия.

Искам отново да ви напомня какво е казал блестящият френски философ и учен Блез Паскал за ползата от медитацията: „Всички нещастия на човека произтичат от това, че не може да поседи безмълвно сам в стаята". Според мен, това е една великолепна мисъл и се чудя защо не включваме медитацията във всички нива на образователните програми. Моят опит показва, че никога не съм изпитвал друго, освен по-дълбок покой, любов и увереност след медитация. Тя е нещо просто, достъпно за всеки, когато решим да я използваме, и допринася неимоверно за добруването ни.

А как се прави? Много е просто! Само решавате да го направите. Чуйте какво казва гениалният писател Франц Кафка:

„Не е нужно да излизаш от стаята. Остани седнал на масата и слушай. Дори не слушай, а само чакай. Дори не чакай, а стой безмълвно, неподвижно и в усамотение. Светът ще ти се разкрие свободно, ще можеш да сваляш маската му - той няма друг избор и ще се търкаля възторжено в краката ти."

Няма правилни и погрешни начини за медитиране. Няма стратегии, които трябва да спазвате. Медитацията наистина е само това - да позволите на себе си да отидете в друго измерение, свободно от ограниченията, с които се сблъсквате във физическия свят. В състояние на медитация можете да разрешите в ума си затруднение или проблем. Вижте го, изпитайте го най-напред в невидимия си свят и после изиграйте начина, по който искате нещата да се развият в реалния. Можете също да помолите за божествено напътствие, като задавате наум въпроси като: „Как мога да действам с любов и да служа на другите, като участвам в предстоящото събитие?" „С какви други мисли да заместя саморазрушителните мисли, които сега са в ума ми и унищожават щастието ми?" Помнете правилото: „Човек е това, което мисли."

Медитацията е вашата възможност да създавате това, което ще бъдете, като навлезете в невидимия свят на мислите и разиграете всичко най-напред там, нещо като божествена репетиция на живота ви. Да, ще получите отговорите, които търсите. Да, ще можете да правите чудеса, невъзможни преди. Да, ще бъдете в състояние да напуснете физическото си тяло и да навлезете в небесното царство, което е във вас, и да се върнете, за да изпитате истинската магия.

В „Трите принципа на дзен-будизма" Филип Капло обобщава така онова, което можете да получите от медитацията:

„За обикновения човек, чийто ум е като шахматна дъска от кръстосващи се разсъждения, мнения и предразсъдъци, е практически невъзможно да задържи вниманието си свободно. Неговият живот се върти не около самата действителност, а около представите за нея. Като съсредоточава ума си изцяло върху всеки предмет и всяко действие, медитацията го освобождава от външните мисли и прави възможно установяването на пълна хармония с живота."

Да, вие наистина ще преминете от представите за живота си към осъзнаване на целта ви тук, на героичната ви жизнена мисия. По друг начин изразява това Тайсън Дешимару: „Ако имате чаша, пълна с течност, може до безкрайност да говорите за качествата ѝ, да обсъждате дали е студена или топла, дали химическият ѝ състав наистина е H₂O дали е минерална вода или саке. Медитацията е да я изпиете."

Красиво, нали! Да се научите да медитирате означава да се научите да живеете, вместо да говорите за живота. Тя е хармония с целта ви на духовно същество в човешки облик.

Има много и чудесни книги и наръчници по медитация, написани от много по-квалифицирани от мен хора. Аз ще ви опиша как действа медитацията, но искам да подчертая, че това е начинът, по който се получава при мен. Много бих се радвал ако моето описание ви насърчи да се заемете с медитация. Но ще узнаете какво представлява тя и с какво може да ви бъде полезна едва когато я изпитате сами.

Установил съм, че най-доброто време за медитация е рано сутрин. Може да опитате да й посветите последния час преди нормалното си време за ставане сутрин. Не се тревожете, че ще сте уморени - един час медитация като че ли се равнява на цяла нощ сън. Когато завърша медитацията си, се чувствам по-отпочинал, отколкото след като съм спал цялата нощ. Вземам дълъг горещ душ или вана, после сядам на пода с кръстосани крака и затворени очи.

Първата ми цел в медитирането е да се озова в състоянието алфа. За мен то се равнява на ефекта на хипнозата. Променят се мозъчните вълни. Те реално се забавят. Разбирам, че съм го постигнал, по това, че се чувствам безгрижен и еуфоричен. Ръцете ми олекват, сякаш като перца, и се повдигат без всякакво усилие, сякаш се движат от невидимата сила, която е в мен. Това е безгрижно и радостно цялостно усещане, както когато човек си е пийнал, но постигнато без химикали или алкохол. След няколко години занимания с медитация аз постигам това алфа състояние само за секунди.

Бърт Голдман, авторът на „Как да направите живота си по-хубав посредством контрол над ума“, е написал една великолепна глава със заглавие „Постигане на Алфа“. В нея описва в подробности как се стига до това състояние. Моят начин е да вдишвам дълбоко и да се съсредоточа изцяло върху най-дългото вдишване и издишване, които са ми по силите, без да ме разсейват странични мисли. Избягвам бомбардировката от непрестанни мисли върху съзнанието си, като повтарям мантрата „ей-кис“ много бавно, с темпото на дишането си. Усещам как химическите процеси в мозъка ми се променят, докато стоя съсредоточен върху дишането си и повтарям бавно мантрата.

Използвал съм и така нареченият часовник с двадесет и четири секунди, като подход за постигане на алфа състоянието. Представям си светлинен часовник, на който е изписано числото 24. После го променям на 23. Моето собствено правило е да накарам часовника да се извърти от 24 до 0, като виждам изписано всяко от числата. Ако в някой момент се разсея или в ума ми дори за част от секундата се промъкне мисъл, започвам отново от 24 и продължавам до 0, без да се намесват мисли и без да се разсейвам. Това е начин да се научите на дисциплина, да се съсредоточавате върху едно нещо и да изпразвате ума си от всякакви други мисли. Извървяването на целия път от 24 до 0 е мащабно постижение! Когато го направя, аз вече съм в алфа състояние.

Алфа състоянието се характеризира с удивителна лекота. Аз се чувствам лек, радостен. Както вече казах, на този етап ръцете ми са леки като перца, главата ми сякаш е безтегловна. После се съсредоточавам повече върху картината в ума си и може да изправам в него екран в пастелен цвят, или пък чисто бял. Чувствам се сам, спокоен, щастлив и готов да използвам времето за медитация по какъвто пожелаая начин.

Какво да правите, когато медитирате

Всеки сеанс предлага многобройни възможности да използвате ценно времето. Възможностите са безгранични. Вие навлизате в духовния свят, като избирате да се потопите в себе си и да намерите Бога. Това е пътят, по който чудесата започват да се проявяват във физическия свят. Аз винаги приветствам този момент и смятам, че на него трябва да се гледа като на особен, божествен. Не позволявайте никому хули и посегателства срещу него.

Активната медитация включва поставянето на проблеми или въпроси за обсъждане. Когато

имам да решавам някакъв конкретен проблем, аз често питам: „Каква е поуката тук?" или: „Каква полза мога да извлека от тази ситуация?" Веднъж, например, имах затруднения с четиринадесетгодишната ми дъщеря. Проблемът беше, че тя искаше да се среща с едно момче и беше невъзможно да се разговаря с нея, без общуването да затъне в сръдни и упорство. В медитацията си попитах: „Каква е поуката тук? Как мога да помогна на дъщеря си?" Изведнъж я видях на вътрешния екран. Плачеше и аз я попитах: „Какво има? Хайде да поговорим за това."

Тя отвърна: „Не искам да го обсъждам с теб. Ти си ми баща и си от друго поколение. Нищо не разбираш."

Визуализирах моя кръг *на истината* - в техниката ми на медитиране всеки, който пристъпи в този кръг, може да говори само истината. Сложих дъщеря си там и тя ми каза, че е невъзможно да споделя с мен, нейния баща, чувствата си. Отидох при нея в кръга, хванах я за ръка и казах: „Съгласен съм с теб. Ти си притеснена и не можеш да споделяш с мен, защото като твой баща имам предразсъдъци и се отнасям покровителствено. Толкова съм загрижен да не пострадаш и да не направиш някоя глупост, че не мога истински да чуя това, което казваш или чувстваш. Но познавам някой, с когото можеш да поговориш."

После в ума си се върнах назад, по-близо до нейната възраст. Ето че бях на петнадесет години и я държах за ръка. Представих си дрехите, с които се обличах тогава, дори и евтиния одеколон, мокасините, брилянтина за коса. От тази позиция на тинейджър помолих да ми каже какво я безпокои.

Там, в кръга на истината, тя се разкри пред мен, и сподели като с равен какво я притеснява у нейния баща. Разказа ми, че не мога да бъда обективен и че нямам доверие в преценката й.

Когато излязох от медитацията, плачех, но имах усещането, че съм направил някакъв пробив. Макар че всичко това беше „само" ритуал на ума, всъщност беше истинско чудо.

По-късно същата сутрин проведох може би най-значимия разговор с дъщеря си през целия ни живот. Разказах й какво се беше случило в медитацията ми. Седяхме хванати за ръце, обяснявахме си какво чувстваме и си обещахме да споделяме по-открито онова, което ни тревожи. Проблемът беше решен. Прегърнахме се и казахме вълшебните думи: „Обичам те. Ще положи повече старание да разбирам тревогите ти," Разказвам тази история като пример за едно от многото неща, които можете да направите по време на медитацията си.

Медитацията предлага безброй възможности за решаване на конфликти. Напътствието е у вас самите. Докато медитирате, можете да задавате въпроси и да получавате отговори. Можете да се върнете назад в живота си, да изживеете някои събития отново и да видите поуката, която са ви донесли те. Можете да общувате с хората, които някога са били част от живота ви, а сега или са другаде във физическия свят, или вече са го напуснали. Можете да установите връзка с божествения интелект във вас и да го използвате по удивителни, нови начини. Можете да се научите да стигате до същината на болест, белязала живота ви, да благословите страданието и да потърсите какво означава то. Можете да установите контакт със способността си за изцеление. Можете да откриете, че умът ви е способен да произвежда вещества, които да облекчат страданието ви и да подпомогнат оздравяването ви. Можете да се научите да искате и да получавате смелост, за да правите значими промени, да се разделите с отрови, към които сте пристрастени, и с нездравословния си начин на живот.

В крайна сметка ще стигнете отвъд мислите и дейността на ума. Ще се „прехвърлите" в единното поле на съзнанието, където няма мантри и няма мисли. Това е истинско блаженство. Не може да се опише това състояние. Ще го изпитате и ще го оцените, обещавам ви.

След медитацията ми е приятно да продължа да изпитвам невероятната лекота. Чувствам се центриран, съсредоточен, общувам с другите със съзнание за божествената пълнота в тях.

Като че ли автоматично започвам да се храня по-добре, да вземам по-добри за здравето си решения, да пия повече вода, да се движа повече, да бъда по-щедър и великодушен, усещам по-малко стреса и умората. Нямам думи да изразя колко благотворни за мен са заниманията с медитация.

Неотдавна ме помолиха да опиша начина, по който виждам Бога, за една книга, озаглавена „В името на Божията любов“, в която участваха Далай Лама, майка Тереза и още тридесетина други автори. Тъй като сега медитацията ми се струва най-смисленото общуване с Бога, писах за това. Ето един откъс:

„Аз откривам Бога, като всеки ден отделям време чрез молитва, медитация, или както искате го наречете, да навляза в друго равнище на съзнанието. Затварям очи и дишам. Концентрирам се, изпразвам ума си и започвам да чувствам любовта, която е там, когато се смълча достатъчно, за да я усетя. Така преминавам границите на времето и пространството и се озовавам пред Бога, той ми дава състояние на хармония и радост, надминаващи всичко, познато преди... Няма значение как ще го направите. Това не е праволинеен процес и не е нужно да следвате чуждите методи. Тайната е в това да си позволите да го изпитате лично и после да живеете според получените послания. Изживеете ли това, съединявате се с връзки на любов с всичко друго във вселената.“

Това е моята собствена техника. Тя не е част от някакво официално обучение по медитация. Върши ми работа и се е развила от намерението ми да установя връзка с по-висшето в мен. Когато повярвате в съществуването му, ще намерите пътя. Той няма да е като ничий друг. Ще бъде ваш, собствен, много личен и много ефективен начин за потапяне в себе си. Съществуват много и чудесни книги и наръчници, които могат да ви помогнат. Но засега ви трябва намерението да откриете пътя сами за себе си.

Обобщение на четиринадесетте ключа към изработването на мисловна нагласа за чудеса

След като сте се посветили на изграждането на мисловна нагласа за чудеса, може би ще ви бъде полезен краткият списък по-долу. Тези четиринадесет съвета, чийто ред е без значение, са само началото. Всички те се пораждат в невидимия ум. Те са ключове, отварящи вратата към магическото мислене в делниците ви.

1. Не бързайте с присъдите и неверието.
2. Нека едно кътче в ума ви да бъде винаги открито за чудесата.
3. Утвърждавайте се като човек, който не познава граници.
4. Изградете си ново отношение към интуицията.
5. Открийте тайната, която е в центъра и знае.
6. Свикнете да се учите чрез знание и вяра, а не чрез съмнения и страх.
7. Повтаряйте си, че намеренията ви създават вашата действителност.
8. Изпитайте вкуса на признанието и сатори.
9. Научете се да действате така, сякаш вече живеете живота, който си представяте.
10. Живейте най-напред в съгласие с духовната си същност и след това - с физическата.
11. Осмислете парадокса: „Човек никога не получава до насита онова, което не иска.“
12. Не искайте нищо от никого и свикнете да приемате другите безусловно.
13. Започнете да развивате в себе си истинска сила.
14. Медитирайте всеки ден.

След като сте намерили вътрешния път, външният сам ще се оформи. Следващите глави са

предназначени да ви помогнат. Докато прилагате тази мисловна нагласа във всички области на вашия физически свят, помнете думите на Лао Дзъ от „Даодъдзин“

„Когато намериш пътя,
другите ще те намерят. Когато минават по пътя,
ще ги привлича вратата ти. Недостъпният за слуха път
ще отеква в гласа ти. Невидимият за погледа път
ще се отразява в очите ти.“

Сканирана и разпозната от Спиралата на еволюцията: www.spiralata.net

ВТОРА ЧАСТ

КАК ДА ПРИЛАГАТЕ МАГИЧЕСКОТО СЪЗНАНИЕ В ЕЖЕДНЕВИЕТО СИ

ГЛАВА 4

ИСТИНСКАТА МАГИЯ И ВАЗИМООТНОШЕНИЯТА ВИ С ДРУГИТЕ

*„... всичко, което виждате, макар
да изглежда Навън, е Вътре;
във Въображението ви, на което
Светът и Смъртните
е само Сянка,“*

УИЛЯМ БЛЕЙК

МАКАР ЧЕ ГОВОРИХ подробно за пътуването навътре в себе си и за огромното щастие, което ще изпитате, когато откриете тихата вътрешна празнота и често се оттегляте там, където божествените напътствия са част от битието ви, самото пътуване, все пак, се разиграва във взаимоотношенията ви с другите, с които споделяте този свят. Истинското мерило на живота е в това как се разбирате с останалите хора. Когато влагате в него душата си и сте се научили да живеете в мир и радост с другите, животът ви е поел пътя на целта. Накратко казано, ще се наслаждавате на истинската магия в него, когато взаимоотношенията ви с другите са в ред.

Представете си какво би било за вас идеалното състояние, що се отнася до взаимоотношенията ви с другите. Не позволявайте нищо да попречи на тази мисловна картина. Тя е във въображението ви. Каква бихте искали да бъде връзката ви с любимия всеки един ден? Как искате да се отнасяте с децата си? Искате ли да се чувствате обичани и ценени и да знаете, че хората, с които общувате в най-важните си житейски роли, се отнасят към вас с обич? Искате ли сексуално удовлетворение и щастие? А връзките ви с приятелите и познатите? Искате ли общуване, основано на съвършена взаимна помощ, уважение и загриженост? Искате ли да видите как колегите вярват повече в способностите ви, да спечелите уважението и обичта на хората, които ръководите при изпълнение на служебната им функция? А какво бихте казали за отношенията ви с всички други хора на света? С непознатите, с които се разминавате всеки ден, с чиновниците, които ви служат в най-разнообразни роли, с хората, до които седите в самолета или автобуса? Какви бихте искали да бъдат всички тези взаимоотношения, ако притежавате вълшебна пръчица и бихте могли

да ги дирижирате според желанието си?

Умението да творите вълшебства във взаимоотношенията си с другите започва и свършва с вас самите. Ако искате да правите чудеса и действително да живеете истински пълноценен и обновяващ личността ви живот, необходимо е само да поемете отговорността за начина, по който се отнасяте с другите, с които съжителствате на тази божествена, прекрасна планета. Тук, както и в другите области на истинската магия, може да се наложи да се освободите от доста натрупани навици и да сте готови да мислите по нов, магически начин. Можете да поддържате свършени отношения на любов и удовлетворение с всички хора в живота ви.

А сега идва трудното. Изобщо не е необходимо да променяте другите, за да се осъществи желаното чудотворно състояние. Позволете за миг на тази „радикална“ идея да проникне в съзнанието ви и се пригответе за истинска магия във взаимоотношенията ви с другите.

Умът като ключ към взаимоотношенията ви

За да правите чудеса във взаимоотношенията си във всички области на живота, трябва да определите отново себе си. Както знаете, искам от вас да се дефинирате като духовно същество в човешки облик, а не обратното. Когато поставите ударението върху духовното си битие, ще знаете, онази невидима част от човешката ви същност - умът - е мястото, където се обработва всичко преживяно. Начинът, по който става това, определя характера и качествата на физическия ви свят, включително и взаимоотношенията ви с другите.

Очевидно е, че не можете да се слеете с друго човешко същество във физическия смисъл. Не можете да станете чужд организъм. Затова единственият начин да имате в живота си връзка с друг човек е в невидимата ви същност - вашите мисли и ум. Да, умът е мястото, където преживявате отношенията си с другите. Дори да се докосвате, целувате, прегръщате и милвате физически, не друго, а мислите ви за тези физически действия определят характера на връзката ви. Умът е този, който осъществява връзката, дори и физическият допир се изживява в него.

А сега си спомнете ключовата максима: **ЧОВЕК Е ТОВА, КОЕТО МИСЛИ**. Тъй като не можете да изживеете физически друг човек, можете да го направите в ума си. Изводът е, че всички други хора в живота ви са просто мисли в ума ви. За вас те не са физически същества, а мисли. Взаимоотношенията ви се съдържат изцяло в това как мислите за другите хора в живота си. Начинът, по който ги изживявате, е единствено в ума ви. Чувствата ви към хората, които обичате, произтичат от мислите. Те може, например, да правят неща, които вие намирате за обидни. Но отношението ви към тях, когато го правят, не се определя от поведението им, а само от начина, по който решите да приемете това поведение. Действията са си техни, вие не можете да ги притежавате, не можете да бъдете „те“, а само да ги обмислите в ума си.

Вашите партньори в живота, децата ви, семейството, колегите, непознатите, дори хората, които живеят другаде по планетата и които в метафизичен смисъл са ваши братя и сестри, са до един мисли. Когато в другия край на света отвлечат самолет, на вас не ви е безразлично какво ще стане с жертвите. Нещото, което усещате, че ви свързва с тези хора, са мисли. Но те самите са в мислите ви. Свързани сте с невидими мисли.

Обратното се осъзнава още по-трудно. Вие сте физически същества и за себе си имате и невидима същност, но за всички други, които срещате в живота си, сте мисъл. Както те за вас са мисли, така и вие сте за тях мисъл. Взаимоотношенията ви се намират в невидимата ви същност, която не познава граници, където нищо не ви дели от щастието в тези взаимоотношения - нищо, освен начинът, по който използвате мислите си.

Как да използвате мислите си, за да творите взаимоотношенията си

Ето че идва време да си зададете най-важния въпрос. Какво мислите за хората, с които сте обвързани? Не забравяйте, че онова, което мислите, се случва, а мислите се раждат у вас. Ако

мислите за онова, което липсва у любимия ви човек, това и ще виждате в него и то ще определя връзката ви. Ще заседнете в настройка на антипатия и неудоволствие.

Когато някой се държи по определен начин, негативно ли обработвате в ума си действията му, казвате ли си: „Мразя, когато тя прави така“, или: „Ще ми се той да се грижи повече за себе си“, или пък: „Ненавиждам, когато се прави на глупак пред хората“? Негативната реакция усилва недоволството и негативната нагласа, защото вие можете да действате единствено според характера на мислите си. При такова развитие на нещата единственото, на което могат да се основават действията ви, е негативизмът.

Вместо да обработвате в ума си чуждото поведение по описания осъждащ начин, можете да подходите другояче. Помнете, че не той или тя влошават връзката, а вие - с начина, по който сте избрали да мислите. Можете да си кажете: „Тя върви по своя път и точно сега трябва да реагира по този начин, но пък притежава толкова много прекрасни качества, които обичам в нея. На тях ще обръщам внимание. Искам връзката ни да бъде прекрасна, в мислите ми тя е прекрасна и точно така ще я изживявам.“ Или пък: „Той може да се грижи за себе си само така, както сега знае. Знам, че това е разрушително за него, но няма да се съсредоточавам върху това, което не харесвам. Ще му изпращам любов, въпреки действията му.“

Този начин да се отнасяте към другите може да ви звучи наивно и отначало дори непочтено, защото не отразява истинското ви чувство. Но помнете, че истинските ви чувства идват от мислите ви и ако искате да правите чудеса за себе си, трябва да мислите по чудотворен начин.

Истинската магия във взаимоотношенията означава да не съдите другите. Вие не ги определяте реално с присъдите си. Определяте себе си като човек, изпитващ потребност да съди. Другите се определят от собствените си мисли и произтичащите от тях действия. Това, което трябва да направите, е да се потрудите сериозно да създадете правилните мисли за другите в ума си, които да отговарят на връзката, която желаете да имате. Точно както вие ставате това, за което сте мислили цял ден, така и взаимоотношенията ви стават такива, каквито ги мислите.

Отстоявайте ограниченията си и връзките ви ще бъдат ограничени. Целта ви при правенето на чудеса във всички взаимоотношения е да се научите да виждате хората в живота си по начин, отразяващ чудесата, които искате да се случат. Друг начин няма.

Не забравяйте, една от основните идеи в тази книга е, че вселената и всичко в нея е целенасочено. Животът ви има една велика, божествена мисия и е изключително важно да го насочите към тази цел, защото само така можете да започнете да правите чудеса. Трябва да знаете и да действате така, сякаш изпълнявате божествена необходимост. Най-важното послание в тази глава е, че и взаимоотношенията с другите също са част от тази съществена необходимост. Това се отнася за всяка от връзките, които имате.

Преди да прочетете как се правят чудеса при различните взаимоотношения, идеята за божествената необходимост трябва да пусне здрави корени в ума ви, за да започнете да действате по навик в съгласие с нея и да се освободите от старите привычки, които възпрепятстват чудесата. Вашият живот и всички връзки с други хора в него имат своята цел.

Как да насочите взаимоотношенията си с другите към целта

Най-общо казано, качеството на живота ни е свързано пряко с качеството на взаимоотношенията ни с другите хора около нас. Към уравнението трябва да се прибави и това, че взаимоотношенията ни с другите са отражение на отношението ни към нас самите. Точно така, към нас самите. Нека видим накратко за какво ставаше дума дотук в тази книга.

Вие имате постоянна, непрекъсната връзка с ума и с тялото си. Когато кажете: „И аз си рекох, че..." вие говорите за две същества: „аз" е вашата невидима същност (мисълта), а „си" - физическото същество, което притежава име, адрес и номер на социална осигуровка.

Когато наречете „себе си" мухльо, това е невидимото ви „аз", което оценява физическото, видимото. Тази постоянна връзка продължава до края на живота ви.

Вашата цел е да се видите като духовно същество с човешко битие и да развиете в себе си психическа нагласа, създаваща в живота ви истинска магия. Искате да направите опит да премахнете разминаването между невидимото и физическото аз, между „аз" и „си" в израза „И аз си рекох, че..." Ако смятате себе си за мухльо, по необходимост ще се държите като такъв. Няма друг начин. Ако мислите за себе си като за човек силен, любящ, чувствителен, божествен и способен да прави чудеса, ще действате като такъв човек.

Когато осъзнаете тялото, ума и душата си като нещо единно и се усетите цялостни, ще бъдете готови да споделите това усещане за цялостност и святост с другите. Точно тук на сцената излизат връзките ви с тях. Когато се отнасяте с обич към себе си, обичта е това, което можете да дадете на другите. Както и да се отнася другият към вас, вие можете да давате само това, което имате в себе си. Също като потока от пословицата - като го изстискате, получавате онова, което съдържа, а то няма нищо общо с личността на изстисквания или с обстоятелствата на изстискването. Навън излиза това, което е било вътре.

А това, което е вътре, се озовава там посредством мислите - просто няма друг начин. Ако храните омраза, това и ще раздавате. Ако се самопрезирате, ще излъчвате презрение. А ако изпитвате любов и състрадание, от тях ще дадете на другите.

Взаимоотношенията ви следват вашия път. Ако той преминава през страдания и въпроси защо нищо не върви, както вече писах в Първа глава, връзките ви с околните също ще страдат. Ако погледът ви е насочен към резултата и започнете да забелязвате, че животът ви поднася поуки, връзките ви ще следват същия модел. А ако се насочите към цел и ѝ посветите живота си, взаимоотношенията ви ще отразят тази философия. Не забравяйте, целта се отразява в това да давате. През целия си живот получавате и нищо не запазвате за себе си. Единственото, което можете да направите с живота си, е да го отдадете в служба на другите. Именно в царството на тази цел чудесата започват да се проявяват във взаимоотношенията ви.

Когато стигнете отвъд потребността да страдате и да командвате другите, когато вече не търсите какво ще спечелите от една връзка, когато се съсредоточите върху това да давате, да служите и да не съдите другите, в живота ви започват ежедневно да се случват чудеса. Ето как Джордж Уошингтън Карвър описва това: „Колко далеч ще стигнете в живота зависи от това да бъдете нежни с младите, състрадателни към възрастните, съчувстващи на амбициозните и толерантни към слабите и силните. Защото някой ден ще сте минали през ролите на всеки от тях."

Ето дефиницията на целта във взаимоотношенията ви: Отнасяйте се към другите, намиращи се в различни етапи на живота си, както бихте искали да се отнасят към вас в същите етапи на собствения ви живот. Тук става дума за даване. Целта е да се раздавате и да не питате: „Какво ще спечеля аз от това?" Тя е любов, а не присъда. Да се раздавате безрезервно и да приемате полученото в отговор с любов, дори ако то е различно от очакванията ви.

Ако отговаряте на омразата с омраза, а на гнева - с гняв, причината не е, че подобни неща са се изпечили на пътя ви - просто това има у вас. Не можете да получите потоков сок от слива, колкото и да стискате. Не можете да излъчвате омраза, ако у вас има само любов, както и да ви мачка животът.

Поемете ли по пътя към целта, ще видите как се отнасяте към другите по съвсем нов начин - който, по някакво съвпадение, ще ви сближи с тях много повече, отколкото когато отчаяно сте се опитвали да ги накарате да правят каквото вие искате. Това е парадоксално. Колкото повече давате, толкова повече получавате. Колкото повече се опитвате да наложите нещо за своя полза, толкова по-малко се радвате на онова, към което така отчаяно сте се стремили.

Да разгледаме най-важния елемент на една насочена към целта връзка, а после - няколко конкретни методи за постигането ѝ.

Любовта - най-важният елемент на една целенасочена връзка

Любовта е в центъра на всяка целенасочена връзка. Но тя е нещо повече от изричането на думите „обичам те“, защото те често се произнасят от хора, които се обиждат и си вредят ежедневно. Любовта означава да даваш и няма нищо общо с онова, което получаваш. Тя е вътрешен процес, който човек внася във връзката. В целенасочената връзка любовта е тази, която ѝ придава смисъл и служи като нейна опора. Най-хубавото описание на тази духовна любов, което съм чел някога, е от Дж. Кришнамурти, в „Помисли за тези неща“:

„Да обичаш е най-важното нещо в живота. Но какво разбираме ние под любов? Когато обичаш някого, защото той те обича, това несъмнено не е любов. Да обичаш означава да изпитваш онова необикновено чувство на топлина, без да очакваш нищо в замяна. Може да си много умен, да си вземаш всички изпити, да защитиш докторат и да заемеш висок пост, но ако ти липсват тази чувствителност, усещането на простата любов, сърцето ти ще е празно и до края на живота си ще бъдеш нещастен.“

Любовта, която съпровожда даването, представлява определение на целта. Тя е най-важна за създаването на взаимоотношения, в които се проявяват чудеса. Дори и в секса най-вълнуващите и носещи удовлетворение връзки са онези, в които знаете, че давате и не искате нищо в замяна. Съзнанието, че истински задоволявате партньора си, е единственото условие за свършена сексуална връзка. Започнете ли да мислите само за себе си, за това колко добър любовник сте или каква силна възбуда изпитвате, отклонявате се от целта си и се насочвате към резултата. Нещата са свършени, когато давате. Нещо вълшебно липсва, когато умът е настроен да получава.

Даването, като съставка, обхваща много повече от сексуалния аспект на връзките ви. Тя се простира на всички нива, дори и във взаимоотношенията, където сексът изобщо не играе никаква роля. Точно както като изстискате портокала, получавате това, което е вътре в него, ако имате в себе си любов, само нея ще можете да раздавате. А когато раздавате любов, придобивате друг вид чувствителност, която ви позволява да виждате хората не в тяхната физическа форма, а като душа, обитаваща формата. Започвате да виждате Божията пълнота във всеки срещнат и връзките ви с другите придобиват блясъка на истинската магия,

Виждате децата си и всички други деца не от гледна точка на това, което правят, дали слушат или не слушат, а прозирате в невидимата им същност, в душата, скрита в младото тяло. Ако се отнесете към тази душа с любов, и ако излъчите любовта към децата, те ще ви отвърнат с любов. Връзките ви с другите са белязани от любовта, защото вие внасяте любов в тях, а не защото я търсите от другите.

Близките ви, с които отношенията ви може би са били трудни, вече не са източник на неприятни емоции. Гневът и негативизмът изчезват и отстъпват място на безрезервната любов. За това не са необходими дълги години терапия, нито участие в групи за взаимопомощ, нито лекарства или редки билки. Трябва само най-напред да станете преди всичко духовно същество, и едва след това - физическо. Може да изживеете сатори - мигновено пробуждане - и да се изпълните с любов, да не искате нищо от хората, с които сте свързани, и да раздавате любов, без да питате какво ще получите в замяна.

По парадоксален начин, ако се насочите така към целта, ще получавате много от онова, което преди ви е липсвало. Вече не съдите родителите си, които до вчера са ви изглеждали непоносими. Това е сатори. Изпращате им любов, прощавате им за всичко, което сте пазили в невидимата си памет, напомняте си, че те са постъпвали, както са могли, съобразно условията на живота си в съответния минал момент, и че никой не може да очаква повече от никого. Изпращате им любов, забравяте онова, което някога сте осъждали и по някакво чудо взаимоотношенията ви с родителите се преобразяват. Ето че сте направили чудо!

Приятелствата и служебните ви отношения също могат да отбележат голямо подобрение с помощта на този нов метод на даване. Когато възникне конфликт, потиснете негативните мисли и излъчвайте любов. Така променят средата, изпълнена с враждебност, и тя става спокойна. Така конфликтите започват да изчезват и се появяват решения. Съзнателно любещият човек, който отказва да използва ума си за негативни мисли на омраза, може физически да повлияе на средата си. Когато в реакцията ви няма заплахата, а тя внушава - спокойно и с обич - вътрешно знание, няма как предизвикателствата да ви смутят. Ето че сте направили чудо в тези свои взаимоотношения.

Спомням си, че когато бях преподавател в колеж, имах сериозни разногласия с колегите си. Те бяха постоянно в лоши отношения с други преподаватели. Нямах желание за компромис, а още по-малко - за обсъждане на различните становища. Те бяха „трудни характери“ с тях „не можеше да се излезе на глава“, освен ако човек не споделяше гледищата им, а малцина ги споделяха.

Аз обаче установих, че винаги успявах да се разбера с тези „невъзможни“ колеги. Това беше случай на истинска магия там, където другите се сблъскаха с нерешим проблем. Каква е тайната? Аз им изпращах любов и не исках нищо в замяна. Имайте любов в сърцето си, дори ако не сте съгласни с другите, и нещата сами ще се оправят. Колегите идваха и установяваха, че е невъзможно да се държат остро и конфликтно спрямо мен. Аз никога не правех от това голям въпрос, нито се хвалех пред другите, че успявам да се разбера с тези чепати характери. Само им изпращах любовта, която имах в себе си, и оставях всичко на естествения му ход.

Този подход към взаимоотношенията е основният ми подход към живота. Бъдете винаги целенасочени. Знайте, че сте тук, за да служите. Ако се отклоните от пътя, просто попитайте: „С какво мога да бъда полезен в тази ситуация?“ и мълчаливо изчакайте отговора. Откажете се от потребността да се доказвате, престанете да излагате егото си и излъчвайте любов.

Много пъти съм чакал на опашка за регистрация на летището и съм гледал как ядосан клиент се кара на представителя на авиолиниите. Аз тук му изпращам изпълнен с обич поглед и казвам: „Каквото имате, ще свърши работа.“ Към мен се отнасят любезно и неведнъж са ме прехвърляли в първа класа.

Това е нещо толкова основно, че съм учуден защо повечето хора не го разбират. То е златно правило за действие. Изпращайте любов, дори и на непознатия, с когото се разминавате на улицата. Нали така бихте искали да се отнасят и към вас.

Още четири съставки на целенасочената връзка

Да давате любов без да очаквате нищо е крайъгълният камък на взаимоотношенията ви, когато животът ви е целеустремен. Не остава почти нищо друго, което трябва да знаете. Упражнявайте се да давате любов безрезервно и ще установите, че чувствате пълнота, вместо празнота, щастие, вместо потиснатост. Ето още четири допълнителни качества - съставки на истинската магия във взаимоотношенията ви.

1. Откажете се от потребността си да бъдете прави. Това е единствената и най-важна причина за проблемите и разрушаването на връзките: нуждата да изкарате другия неправ и да докажете собствената си правота. Да спечелите спора. Да докажете, че другият не знае за какво говори. Да демонстрирате превъзходството си. Духовното партньорство е връзка между равностойни. Не е нужно да има прав и крив. Няма „правилен“ начин за „спечелване“ на спор. Всеки има право на своя гледна точка. Ако искате да видите чудеса в живота си, просто за няколко дни се откажете от потребността да изкарвате всички други неправи и вижте колко различно ще се развият събитията.

Можете да поговорите със себе си, преди да отворите уста да оспорите чуждата правота. Едно просто напомняне може да изглежда така: „Знам мнението си по този въпрос, знам също, че то не съвпада с нейното, но какво от това. Стига ми да го знам в себе си, няма

нужда да ѝ доказвам, че не е права." Замълчете - и ето ви чудо. Вместо потенциален конфликт, получавате реакция на любов. Помнете, никой, включително и вие, не иска да му доказват, че грешите. Знаете, че на вас това не ви е приятно, затова уважавайте същото чувство и у другите и се откажете от потребността да оберете лаврите или да докажете превъзходството си. В духовното партньорство няма висши и низши, и двамата са равни и равнопоставени се уважава. Упражнявайте този подход и ще видите как гневът между вас ще отстъпи място на любовта.

Същото важи за взаимоотношенията ви с всички други. Децата ви имат нужда от напътствие, не от това да ги изкарвате неправи. Винаги има начин да учите младите, без да ги карате да се чувстват виновни. Смущението, че те изкарват „глупак“, ти внушава представата за себе си като такъв. Можете да заместите фразите, предназначени да покажат превъзходството ви, с реакция на любов, която е насочена да помогне на децата ви или на другите да оценят внимателно гледната си точка. Можете тихичко да заявите: „Според мен нещата изглеждат по-различно. Питам се как си стигнал до този извод?“ Ключът е не да заучавате фрази, които да казвате в подходящия момент, а да помните, че никой не обича да го изкарат крив, особено пред други хора.

Да притежавате духовното знание вътре в себе си е напълно достатъчно. Целта ви е да помогнете и на другите да го придобият. Това може да стане в работата ви, с непознати хора, с които се срещате, в споровете със съседите - практически във всички човешки взаимоотношения. Уверените в себе си хора не изпитват потребност да zlepоставят другите. Те знаят в себе си своето мнение, вярват на своя ум и позволяват на другите да общуват с тях с достойнство, вместо да ги карат да се чувстват неудобно.

2. Запазете малко лично пространство. Нека в близостта ви има въздух за дишане. И тук става въпрос за безусловна любов и даване, вместо вземане. Когато обичате някого такъв, какъвто е, а не какъвто вие искате да бъде, и не заради удоволствието, което ви доставя, личното пространство идва като нещо естествено. Реакцията на любов е да позволите на всеки да бъде себе си. Ако това означава другият да прекарва някакво време без вас, трябва не само да го позволите, но и да го подкрепите с любов. Вкопчването в другия, натоварено с ревност и страх, е свойствено на хора, които смятат, че имат правото да налагат на другия какъв да бъде. Помнете стиха на Робърт Фрост: „Любимите неща обичаме, защото са това, което са“. Толкова е просто, но за мнозина е много трудно да го осъществят в ежедневието си.

Всеки от нас се нуждае от малко време на спокойствие, за да медитира, да размишлява, да установи връзка с по-висшата си същност, да се вгледа в себе си, да почете, да послуша музика, да мисли, да се разхожда и т.н. Самотата може да се превърне в най-добрия ви приятел и да ви помага да давате повече в духовните си партньорства. Вместо да гледате на потребността на партньора ви от време, което да прекарва сам, като на заплаха, радвайте ѝ се като на време за обновление. Направете всички усилия да си помагате взаимно, за да си осигурите такова пространство. Смятайте го за свещено. Помнете, че връзките ви с другите са в *собствения* ви ум, а не в това, което *те* мислят или правят. Нуждата ви от лично пространство ще носи любов, а не заплаха, когато станете духовно същество. Ще цените времето, което прекарвате сами, и ще бъдете благодарни за общуването си с човек, който ви насърчава за това. От своя страна вие ще направите всичко, за да осигурите на партньора си достатъчно такова пространство, без присъди и заплахи от ваша страна.

Самотата и личното пространство са прекрасен дар, който можете да поднесете на партньора си. Ако го лишите от тях, ще видите как връзката ви се руши и всичките ви усилия да я поддържате остават безплодни. Странното е, че колкото повече пространство и насърчение има във връзката, толкова повече тя процъфтява. Колкото повече се опитвате да ограничите пространството на другия, като *го* следите или като настоявате той да преварва всичкото си време с вас, толкова повече тласкате любовта към нейния край.

3. Забравете мисълта, че можете да притежавате другия. Стрежете се да се радвате един на друг, не да се притежавате. Невъзможно е да изпитате чудесата в една вълшебна връзка, ако смятате, че другият ви принадлежи или че по някакъв начин имате право да го командвате или контролирате. Никой не иска да се чувства притежаван. Никой не обича да бъде чужда собственост, да бъде командван и управляван. Всички идваме на този свят с предназначение и то се изкривява, ако друго човешко същество направи опит да се намеси в героичната ни мисия. Една връзка може или да бъде средство, благоприятстващо мисията ви, или да пречи на вашата целеустременост. Притежанието е най-голямата пречка пред усещането за целенасоченост и мисия в живота.

Нямате право да казвате на хората, с които сте свързани, какво да правят, докато са на тази земя. Това е нещо между всеки човек и собствената му душа. Може да успеете да вкарате другия в затвор, може дори да останете женени шестдесет години, но отношенията ви няма да са белязани с любов, ако единият от двамата се чувства притежаван от другия.

На мен ми се наложи да усвоя тази поука от собствен горчив опит. Имаше време, когато смятах, че мога да казвам на партньора си какво да мисли и как да се държи. Това ми струва скъпо: мъчителен развод, много болезнени часове във враждебен конфликт и огромни разочарования и стрес в резултат на нереалистичните ми очаквания. Сега вече съм усвоил поуката, И през ум не ми минава, че мога да притежавам съпругата си. Тя принадлежи на себе си и отношенията ми с нея се основават на признаването на този факт. Същото е и от нейна страна. Тя ме насърчава да имам собствено пространство и усамотение, за да мога да пиша, да говоря и да работя за моята цел. Аз пък смятам, че и тя има право на същото. Макар че на нея ѝ е по-трудно, защото имаме няколко малки деца, аз всеки ден работя за това да ѝ помогна да получи същото за себе си. Но и двамата знаем в сърцата си, че никой от нас не притежава другия. Това е невъзможно. Взаимната ни любов и уважение ни позволяват да изживяваме чудеса във връзката си, които някога просто не съществуваха. Когато се опитвахме да се притежаваме или да си казваме един на друг какво да правим дори и за дребните неща, това ни отдалечаваше един от друг. Сега всеки миг, прекаран заедно, е ценен и сякаш сме по-близки от всякога, изживяваме повече моменти на интимност и любов, след като всеки безрезервно е дарил на другия пространство, любов и уважение. За нас това е чудо. Някога ни се струваше невъзможно. Получи се, благодарение на даването, не на искането, посредством любовта, а не посредством упреци.

4. Помнете, че не е нужно да разбирате, колко важна поука е това, когато се учите да правите взаимоотношенията си е другите вълшебни! Просто не се налага да разбирате защо някой иска да мисли или да действа по определен начин. Готовността да кажете: „Не разбирам, но всичко е наред“ е най-доброто разбиране, което можете да проявите.

Всяко от моите седем деца има неповторима и различна личност и вътрешни увлечения. Нещо повече, това, което ги влече, често не представлява никакъв интерес за мен и обратно. Научил съм се да не очаквам те да мислят като мен, да изживеят живота си като мен. По-скоро си казвам: „Това е тяхното пътуване, те са дошли тук с моя помощ, но не заради мен. Осигури им безопасност, предпази ги от саморазрушителни действия и им позволи да вървят по своя път.“ Рядко разбирам защо харесват определени неща, но вече не изпитвам нужда да ги разбира и това прави чудеса в отношенията ни.

В отношенията с партньора си трябва да се откажете от потребността да разбирате защо той харесва една или друга телевизионна програма, защо си ляга в определено време, защо предпочита една или друга храна или четиво, защо харесва компанията на хората, с които се движи, защо му допадат определени филми и т.н. Вие сте заедно, не за да може всеки от вас да разбира другия, а за да си помагате да живеете съобразно целта си. Гари Зукав изразява това много красиво в „Мястото на душата“:

„Духовното партньорство предполага свещена отдаденост на партньорите на целта да си помагат взаимно в духовното израстване. Духовните партньори признават своята

равнопоставеност. Те могат да различават личността от душата,..., защото са способни да разберат, че съществува по-дълбока причина за това, че са заедно, и тя е свързана с развитието на душите им."

Това определение означава, че не е нужно всеки да разбира другия. Да обичаш свято означава да обичаш другия такъв, какъвто е, дори и да не разбираш скрития дълбок смисъл.

Когато се откажете от потребността да разбирате всичко у другия, пред вас се отваря градината на радостите в една връзка. Можете да приемете другия и да си кажете: „Аз мисля другояче, но тя мисли така и аз мога да уважа мнението ѝ. Точно затова я обичам толкова много, не защото е като мен, а защото ми дава това, което не съм. Ако беше същата като мен, така че да мога да я разбирам, как бих имал нужда от нея? Излишно би било да имам до себе си някой, който да е същият като мен. Уважавам в нея това, което не разбирам. Обичам я не заради онова, което разбирам, а заради невидимата душа, скрита в тялото, която стои зад всички тези действия."

Това са условията за една целенасочена връзка. Всички те се въртят около безрезервната любов. Ако имате нея, ще започнете да забелязвате резултати във всичките си взаимоотношения. Ще познаете чудото да живеете целеустремено.

Как действат магическите връзки

Представата ви за чудо във всички ваши връзки най-вероятно се върти около безоблачното щастие и удовлетвореност от всички хора в живота ви, без никакви болезнени конфликти. Може би ви се иска дори да изпитате блаженото усещане, познато ви от първото влюбване.

Умът е мястото, където трябва да работите за създаването на истинска магия за вас и за връзките ви с всички останали хора. За да постигнете истинската магия, трябва да бъдете решени да стигнете отвъд етапите на страданието и резултата и в най-буквален смисъл да живеете целеустремено. Тогава, разбира се, взаимоотношенията ви с другите ще отразят тази промяна.

Нещо повече, когато работите за изграждането на духовно партньорство с всички останали хора, ще забележите първите признаци на чудеса в други области на живота ви. Ще откриете, че притежавате чудни способности, които някога сте приписвали на случайността и късмета. Ще започнете да прозирате в мислите на другите и да ги свързвате по начин, който би е бил недостъпен, когато сте живели със съмнението и страха. Ще знаете какво мисли другият и ще установите, че редовно казвате; „И аз мислех същото", тъкмо това щях да ти предложа" „Сигурно ми четеш мислите, точно това и на мен ми се въртеше в ума". Това усещане не е случайно или странно, то се дължи на факта, че живеете на по-високо ниво на съзнанието.

Това по-високо състояние на съзнанието, което започва да се изгражда между вас и другите, е разгърнатата проява на интуицията, за която вече писах. Изграждате си усещане за знание посредством връзката ви с другите и общувате с тях на съвсем различно от чисто физическото ниво. Започвате да разпознавате същия безпределен и невидим интелект, който преминава през вас и у другите. Безпределният интелект е един. Той е във всеки от нас. Можете в най-буквалния смисъл да се свържете с него чрез хората, които обичате дълбоко, и да изпитате една нова обвързаност, нова връзка.

Това ново отношение не изисква двамата да сте физически заедно. Ще се научите да знаете от какво се нуждае другият и за какво мисли, когато ви делят много километри. Това е връзка на духа, какъвто вие всъщност сте. Когато звъните на човек, с когото ви свързва духовно партньорство, той още преди да вдигне телефона ще знае, че вие се обаждате. Ще видите как подобни случки стават все по-чести. Магическото съзнание в отношенията ви с другите идва от вас. От вашия ум. В медитацията си ще получавате насоки какво да дадете на другите. Така че когато отидете в „реалния свят" и дадете онова, от което в мига на духовно-просветление сте прозрели, че се нуждаят, получаващият ще бъде изненадан откъде

знаете. Но вас това вече няма да ви изненадва. Ще започнете да гледате на него като на нещо нормално. Вие сте свързани на по-високо ниво, на ново равнище на съзнанието, което ще започнете да наричате истинска магия.

Ще установите, че умът ви е способен на нови и вълнуващи подвизи и съмненията на другите няма да ви разколебават. Следващата случка е пример за това знание. Преди време не бих я споделил, от страх как ще я възприемат другите. Вече не е така. Това е нещо, което знам, и ще го споделя с вас. Ако сте сред знаещите, няма да ви изненада. Ако не сте, ако живеете със съмнението, ще го отхвърлите. Така да бъде.

Една сутрин при изключително силно вглъбяване по време на медитация успях да видя жена си в леглото, макар че в този момент тя беше на няколко километра. Бях станал и излязъл на дълга ранна разходка и реших да медитирам, преди да се върна в наетото от нас жилище на Мауи. Тази сутрин имах чувството че съм до нея, че в медитацията си се рея над тялото ѝ. Изведнъж почувствах мислите ѝ. Сякаш можех да вляза в съня ѝ и да го изживея заедно с нея.

Бях абсолютно сигурен в това, защото в медитацията си виждах тялото ѝ на леглото, а после почувствах мислите и образите. Беше забележителен момент на връзка на непознато преди равнище.

Когато се върнах, тя тъкмо ставаше и аз започнах да ѝ разказвам съня, който току-що беше сънувала. Тя беше поразена. Всичко съвпаднаше точно с онова, което беше изживяла в ума си. (Ричард Бах е написал роман върху тази идея, казва се „Мост завинаги“. В него разказва подобно преживяване със своята съпруга.) С мен това се случи преди две години. Сега за нас това преживяване е рутинно и описвайки го, то вече не ми изглежда толкова невероятно, както когато го изпитах.

Защо за мнозина сред нас е толкова трудно да възприемат тези неща като възможни? Знаем, че съществува невидима връзка между всички представители на човешкия вид. Знаем, че има само един източник на единствения вид енергия, която протича през всички нас. Няма милиони богове, има само един и той е във всички живи неща, той е източникът на всичко. Наричаме го Бог, но той има много имена. Дао е другото име на единството, което е у всеки от нас. Както казва Лао Дзъ:

„Има нещо неясно, което е пълнота
преди появата на небето и земята;
спокойно, тихо,
самотно и неизменно,
движещо се безопасно.

То би могло да бъде майка на всичко.

Не знам името му
и го наричам Дао.“

То е във всеки от нас, и все пак ние сме се вкопчили в своята отделност. Смятаме, че невидимата сила, която протича през партньорите ни, е някак си различна от протичащата през нас. Възможността да помръднем пръст, в резултат на някаква невидима мисъл, е връзка, която не можем да обясним във физическия свят. Нещо позволява на мисълта да стигне до пръста. Същата невидима сила, която ми позволява да помръдна пръст, позволява същото и на жена ми. Защо тогава да не мога да помръдна нейния пръст? Ето какво казва по въпроса Айнщайн: „Той [човекът] изживява себе си, мислите и чувствата си, като нещо отделно от другите, нещо като оптическа измама на съзнанието... Задачата ни е да се освободим от този затвор...“

Достигайки все по-високи равнища на духовно съзнание, откривате, че онова, което някога сте смятали за чудо във взаимоотношенията си, сега е нещо обикновено в маниера ви на общуване. Достигате такова място в себе си, където вече наистина няма граници. Освобождавате се от затвора на тялото и на измамата, за която Айнщайн споменава, и навлизате в света на истинската магия.

Този нов стил във взаимоотношенията ви обхваща всичките ви контакти с другите. Включва дори отношението ви към животните и към всичко живо на тази планета и в цялата вселена. Започвате да се свързвате с мислите на приятели и познати и знаете какво да им дадете, от какво имат нужда. В отношенията с деловите партньори започвате да се доверявате на интуицията си. Вместо да се съсредоточавате върху собствените си интереси и върху това какво могат да направят другите за вас, на първо място се нарежда онова, от което те се нуждаят. Ставате човек, който дава, целеустремен, съсредоточен преди всичко върху чуждите потребности и оставящ вселената да се погрижи за неговите. Оставяте нещата във взаимоотношенията си на собствения им ход, виждате у всеки душа, притежаваща тяло, и протягате ръка към тази душа.

От този подход към работата ви възникват чудеса, чувствате се спокойни, целеустремени и изпълнени с покой, съзнаващи, че общувате с другите на ново равнище. Парадоксално е, че получавате повече от всякога преди. Но вниманието ви не е съсредоточено върху това, което получавате, а все повече давате. Създавате вълшебни взаимоотношения, като общувате с другите посредством Дао, или посредством Бога, които изпълва физическата им форма. За вас се грижат, можете да виждате мислите и образите в ума на другите. Разбивате илюзията за своята отделност и откривате обвързаността си с другите.

Този нов подход към взаимоотношенията означава да смятате всяко живо същество за свещено. Животни, които се нахвърлят бясно срещу другите, са кротки към вас, когато не изпитват страх или враждебност. Усещате някакво невидимо присъствие във всички живи същества. Започвате да се отнасяте с обич към всичко и всеки, разбирате, че безсмисленото и разточително унищожение е невъзможно за вас. Когато говори за простотата на любовта, Кришнамурти отбелязва:

„Един ден гледах как няколко момчета берат цветя. Те не възнамеряваха да ги поднесат на някой бог, бърбореха и без да мислят, късаха цветята и ги хвърляха. Възрастните правят същото, те по свой начин изразяват вътрешната си жестокост, отвратителната липса на уважение към живота... Разбираемо е да откъснеш няколко цветчета, за да ги закичиш в косите си, или да ги подариш някому с любов, но защо да ги скубеш просто така?"

Наскоро, след една моя лекция, ме поканиха на обеден прием. Едно младо момиче, леля на малко бебе, което държеше на ръце, се мъчеше да успокои детето. Аз не бях виждал децата си от седмица и много ми се искаше да взема на ръце красивото малко момиченце. Когато видях тази чудесна мъничка душа, посегнах да я взема и я държах през цялото време на обeda. Тя беше спокойна и пълна с обич. Отнесох я при езерото с рибките във фоайето и си говорихме с тях, издавайки подобни на рибешки звуци. Беше много специална среща. Връзка на обич и отдаване, макар че продължи само около час.

По-късно същата вечер, след моята лекция, се запознах с майката на детето и тя ми каза нещо, което вече съм свикнал да чувам: „Вие сте първият човек, на когото дъщеря ми се доверява, освен на членовете на семейството. Тя много се страхува от непознати и никога, никога не е позволявала чужд човек да я гушне. Бях толкова смаяна, че дойде при вас, и още не мога да го проумея."

Бебетата знаят! Животните знаят! Непознатите знаят! Малките деца знаят! Невидимият интелект -Дао - протича през всички нас.

Когато отидете при друг човек с любов в сърцето, без да искате нищо, когато просто предлагате тази любов, създавате чудеса във взаимоотношенията си. А когато отидете при

другия, за да поискате нещо от него, с недоверие и съмнение, за да го използвате, състоянието на невидимата ви същност очевидно няма нищо общо с възможността за чудеса и истинска магия. Чудотворството във взаимоотношенията е възможно, но не с помощта на техники, които бихте могли да усвоите и запомните. Постига се с промяна на вътрешната ориентация - там, където е мястото и на всички ваши взаимоотношения с другите.

Как да прилагате умствената нагласа за чудеса във всички свои взаимоотношения

Важно е да знаете, че готовността за среща с чудесата трябва да е вътре у вас. Не можете да чакате другите да се променят, за да изпитате истинската магия на целенасочената връзка. Силата и радостта на целенасочената връзка започват и свършват във вашата умствена нагласа,

Докато четете насоките на следващите страници, не се изпълвайте със съмнения за привидно невъзможните неща, мислейки за конкретни хора във вашата житейска драма. Това е въпрос на вътрешна нагласа. Не е нужно околните да ви разбират, нито дори да се съгласяват. Напълно е възможно определени хора (които следват *своя собствен път*) скоро да напуснат живота ви на физическо ниво. Тук става дума за взаимоотношенията ви с всички хора във вашия живот, не толкова за конкретни личности. След като вътрешно осъзнаете вашето духовно пътуване и намерите целта си, определени хора вече няма да присъстват във вашето физическо пространство и ще можете целенасочено и с любов да направите избор. Връзката помежду ви не зависи от тях, тя е във вашата невидима същност.

Приключването на всяка връзка на физическо ниво не е провал, както и смъртта, макар тя несъмнено да слага край на физическите връзки.

Тук става дума за вас. За човек, който заслужава към него да се отнасят с достойнство и уважение, защото сте проникнати от тези качества и сам ги проявявате в отношенията си с другите. Който не разбира това, ще се отдалечи от физическия ви живот и вие лесно ще допуснете това да се случи, ако се наложи. Продължителността на физическите отношения не е тема на тази книга. Всеки определя това в душата си и аз няма да посочвам дали ще решите да продължите, когато му дойде времето. Вие ще изоставите мнозина във физически план. Това не означава провал - връзката е свършила, не човекът. Всъщност, по особен божествен начин, в крайна сметка човек приключва с всички физически връзки.

Но душата никога не ви напуска. Тя е извън материалното измерение. С мнозина ще останете в близък физически контакт, с тях ще изберете да създадете духовни връзки. Така да бъде. Хора ще идват в живота ви и ще си отиват като герои в пиеса. Някои ще играят дребни роли, други за известно време ще бъдат звезди, трети ще ви помогнат с постановката и режисурата на живота ви. Те винаги ще бъдат важни за цялата пиеса. Винаги ще заслужават вашата любов. Ще се научите да не съдите онези, които идват и си отиват в пиесата, да уважавате появата им, дори и да играят зле ролите си.

В края на краищата ще стигнете дотам да хвърлите поглед назад към всички хора в живота си и да разберете, че сте ги срещнали, защото всеки от тях е трябвало да ви научи на нещо. Ще се научите да обичате всички, дори и онези, за които не можете да разберете на какво е трябвало да ви научат,

Помнейки това, освободете се от всички измъчващи ви съмнения за конкретните обстоятелства във връзката ви. Продължавайте напред, отвъд имената и лицата, към **онова място на истинската магия, което няма име, нито лице, нито номер на социална осигуровка.**

- *Утвърждавайте способността си да създавате щастливи, носещи ви удовлетворение връзки.* Това е най-важното, което можете да направите. Знайте в себе си, че ако всички други са способни да намерят щастие и реализация във взаимоотношенията си, същото е досъгледно и за вас. Отхвърлете съмнението, че не можете да го постигнете заради другите. То

няма нищо общо с тях. Всичко е у вас. Елиминирането на съмненията е упражнение, което можете да правите всеки ден. Утвърждавайте на глас, че имате право да бъдете щастливи с всички в живота ви. Когато в ума ви пропълзи съмнение - а това вероятно ще стане, напомнете си, че сте били хипнотизирани да вярвате, че това е невъзможно. Прогонете съмнението с мисловни картини, в които сте готови да създавате щастливи магически връзки.

- *След като прогоните съмнението, влезте във вашата зона на истинската магия.* Единствено и само във вашия ум е кътчето, където сте свободни да мислите, както желаете. Мислете в картини на щастие и удовлетворение с другите. Вижте се как изпращате любов, дори когато сте изправени срещу гняв, завист или антипатия. Упражнявайте визуализацията и позитивните мисловни картини, отначало на всеки час. Мислете за човека, с когото ви е най-трудно да общувате. Това може да е застаряващ родител-егоист, или някой невъзможен колега, или пък партньор-тиранин. Единствено и само в ума си, преодолете склонността си да отвръщате с гняв и враждебност. Визуализирайте се как изпращате любов и не обръщате внимание на реакцията на другия. Помнете, не го правите заради онова, което ще получите. В магическата връзка всеки потиска желанията си и се раздава в съгласие с целта си. Това мисловно упражнение в крайна сметка ще се превърне в действителност във вашия физически свят. Но всичко започва от дисциплинираното усилие да мислите магически, вселената ще ви осигури всичко останало, от което се нуждаете.

- *Приемете, че възможностите на връзките ви са безгранични.* Вашите мисли, душата ви не познават граници. Взаимоотношенията ви съществуват там, където няма граници. Спрете да гледате към другите, които вините за провалените си взаимоотношения, и утвърждавайте, че не носите вина и няма граници на онова, което можете да изпитате. Светлината, която някога е огрявала връзките ви, може би в юношеските ви години, е идвала от мислите ви, не от вашите или нечий чужди хормони. Знайте в себе си, че единствените граници в магическите взаимоотношения са самоналожените. Вие показвате на всички как искате да се отнасят с вас.

Вече можете да започнете в ново училище, където учебната програма се състои от любов и уважение. Това ще учите там и ще го споделяте с всички, които допуснете в класната стая. Няма граници, няма нищо друго, освен любов. Това е вашата мисия и вие я осъществявате в класната си стая, като виждате Божието съвършенство у всеки срещнат.

Ако попаднете на човек, чиято душа не е целеустремена като вашата, изпратете му любов и продължавайте напред с вяра и сигурност, че правилният духовен партньор ще се появи и вие ще се „засечете“ на честотата, която излъчвате. Това е много личен път - това пътуване към истинската мания и чудесата, и от вас зависи да знаете в себе си, че е по силите ви да ги постигате всеки ден.

- *Вярвайте на интуицията си, на невидимия вътрешен глас, който ви направлява във всичко, включително и в отношенията ви с другите.* Заобиколете се с хора, които ви насърчават да бъдете това, на което сте способни. Ще ги познаете. Ако усетите, че някой не иска истински да бъдете заедно, доверете се на интуицията си. Тя ще ви даде точно това, което трябва да знаете за взаимоотношенията си. Престанете да се насилвате да оправите една връзка, това не става насила. Може да успеете да запазите някакъв физически контакт, но ако интуицията ви казва, че това не са правилният момент и правилният човек, изпратете му любов и продължете нататък.

Има много духовни приятели, мъже и жени, с които ще встъпите в духовно партньорство. Тук няма случайност - те ще се появят точно когато трябва. Едностранните връзки вече са ви научили на всичко, което трябва да знаете. Продължавайте да раздавате любов, но хората наоколо ви също трябва да се стремят да ви помагат в духовното ви развитие. Интуицията ще ви посочи кои са те. Не я пренебрегвайте, освен ако искате да се върнете към страданието, като път за усвояване на поуците. Интуицията ви ще работи точно толкова, колкото я цените. Ако я отхвърлите, тя няма да ви помага и ще продължите да учите уроците си от горчив

опит.

- *Потърсете съвет за взаимоотношенията си с другите, като се обърнете към себе си, към тайната, която е в центъра и знае.* Ще ви кажат да давате. Давайте свободно, без да очаквате нищо в замяна. Може всеки ден да се упражнявате да се потапяте в себе си и да се вслушвате, но трябва да сте готови да промените убеждението си да приемете, че това е „спасителният път“. Взаимоотношенията ви са такива, каквито сте ги направили, и можете да получите нужния ви съвет само като сте убедени в себе си, че е във властта ви да ги промените.

Още днес изберете един приятел или познат, с когото да общувате от това място на вътрешно знание. Вместо да се държите както преди, дайте му това, което мислите, че му е нужно, според това как вие бихте искали да се отнасят към вас. Дайте му, без да мислите за реакцията му и без да съдите. Забравете какво казва и как реагира той.

Сигурно са ви учили да оценявате действията си според резултатите от тях. Учили са ви да се съсредоточавате върху следствията. Тайната, която е в центъра и знае, изобщо не се интересува от резултата. Тя е вашият вътрешен Бог, даващата и обичаща душа, безразлична към резултата.

После направете същия експеримент с някое дете. Потопете се в себе си и се запитайте: „Как исках да се отнасят с мен големите, когато бях дете?“ Отново забравете за резултата от действията си, вслушайте се в душата си, в тайната, която е в центъра и знае. Дайте на детето онова, което сами сте искали от другите в детството си. Вижте как ще се почувствате вие, а не как ще реагира детето.

Всичките ви връзки съществуват в онази невидима равнина вътре у вас. Тя е източникът, с който трябва да се съветвате, ако искате връзките ви да са белязани от щастието на истинската магия. Създайте магията в това невидимо лично пространство и после я раздайте. Изпратете я към другите и се откажете да търсите резултата. Направете го само днес. После в себе си оценете разликата в отношенията ви с тези хора.

Това е пътят към чудесата. Той никога няма да ви подведе. Тайната, която е в центъра и знае, не познава провал. Само любящо напътствие!

- *Освобождавайте се миг след миг от съмнението, че не можете да имате магически взаимоотношения с другите.* Утвърждавайте пред себе си: „Мога да направя връзките си с другите щастливи.“ Когато сте на път да бъдете въвлечени в спор, потиснете обичайната си реакция и бързо прехвърлете наум какво е това, което искате от отношенията си с въпросния човек. Ако за миг размислите как искате да общувате с него, ще имате възможност да му изпратите любов и да премълчите, вместо да нанесете удар. Това именно означава да се учите чрез знание, вместо чрез страдание или съмнение. Когато постигнете това тихо знание в себе си, ще действате в съгласие с него. Ако се съмнявате в способностите си, изпратете любов и загриженост и ще обезоръжите съмнението.

- *Превърнете човешкия си брак в духовен.* Това е възможно, ако определите какво искате от брачната си връзка. Джоел Голдсмит, блестящ метафизик и автор на книгата „Безкрайният път“, пише следното след една брачна церемония на 18 ноември 1959 година:

„Индивидът си остава индивид, не само от раждането до смъртта, но всъщност и много преди раждането и дълго след смъртта... Ние никога не загубваме индивидуалността си, своята неповторимост... Всеки от нас е единствен и неповторим, всеки има индивидуални качества, таланти и дарби, които не губи в брака. Затова в духовния брак има не обвързване, а свобода. Това обаче не важи за човешкия брак. Отнася се за духовния, където и двамата признават, че чрез брака взаимно се освобождават. След тридесет години работа в тази насока, това е единственото, за което съм установил, че може да направи възможни такива неща като щастлив брак, спокоен брак, успешен брак, възможност за освобождаване на

другия и личен живот, при който всеки споделя с другия, без да изисква от него... Никой от съпрузите няма права, те имат само привилегиите да дават, но не и правото да изискват един от друг."

Това е прекрасно послание за изграждане на духовно партньорство от човешкия брак, в който партньорите се обричат един на друг. Живейте с това кредо и ще познаете чудесата в духовния си брак. Ако го пренебрегнете, издигате тежки прегради пред щастието си.

- *Заменете желанията във връзките си с намерения.* Това се постига лесно с утвърждения за това какви отношения искате да създавате и как възнамерявате да се държите, важното, което трябва да помните, е, че не можете да храните намерения за действия на другите съобразно вашите желания. Това няма да ви донесе нищо друго освен разочарования.

Макар че е възможно да решите да помогнете някому да се промени, можете да го направите само ако „ученикът е готов". Няма начин да „направите" някого друг готов, но можете да поемете отговорността за своята готовност. Това е във ваша власт и съставлява вашите намерения. Бъдете готови да дадете каквото е необходимо с активно, осъзнато намерение и не обръщайте внимание на резултата. Действията ви ще произтичат от това намерение и ще видите, че ще намерите много повече мир в отношенията си с другите, както и да се развият те във физическия свят.

Намерението ви да поддържате щастливи връзки налага да действате в съгласие с него. Това е тайната за постигането на магически отношения. Дори и да не можете да имате или контролирате намеренията на другите, често ще установявате, че в отговор на вашето ново поведение, те ще променят своето.

Аз например познавам много хора, свързани в „човешки брак" с партньор, страдащ от някакво пристрастяване. Те презират алкохола или наркотиците и тази връзка е мъчителна за тях. Винаги им казвам, че не могат да имат, вместо другия, намерението да престанат да пият, но могат да имат силни намерения относно отношенията си с партньора. „Ще изпратя любов, но физически ще се отдалеча, защото съм прекалено божествен и важен, за да бъда обект на злоупотреба." „Ще го уча с поведението си, не с думи, и не искам повече да бъда негова жертва - от този момент нататък." „Ще му предложи помощ, ако изобщо е готов. Няма да го съдя, нито него, нито избора му да се саморазрушава, но най-любящото нещо, което мога да направя, е да престана да подкрепям поведението му. Ще му покажа, че не съм свързан неразривно с него и ще живея моя целенасочен живот, вместо да бъда емоционален роб на действията му." Подобни любящи утвърждения помагат на изпадналите в нужда повече, отколкото ако оставате при тях и се надявате да се променят или да видят светлината някой ден.

Вие сте тук, за да служите и да обичате, но това не означава да бъдете слуги. Помнете какво ни учи Ейбрахам Маслоу: „Няма приспособил се към състоянието си роб." Изпратете любов и нека тези, които продължават да се саморазрушават и да искат да злоупотребяват с вас, продължат, ако това е техният път, но вие не бива повече да бъдете тяхна жертва. Това ще ги научи по-добре какво очаквате от духовното си партньорство, отколкото всякаква психотерапия или ваша намеса. Парадоксът тук е, че именно намерението ви да престанете да бъдете жертва, което действа като шок, им помага да променят поведението си от саморазрушение към любов към себе си а съответно към по-любящо и достойно духовно партньорство. Вашето намерение създава вашата действителност, затова трябва да го съзнавате и да сте готови да го приложите на практика още днес.

- *Напомняйте си, че отношенията на любов и мир водят началото си от състоянието на вашия ум.* Вие контролирате ума си и създавате всичко, което е у вас. Ако знаете това, можете да отстъпите и да оставите конфликта във взаимоотношенията ви да отзвучи. Защото той не може да оцелее, ако не участвате в него.

Решението ви да не участвате в конфликта може да дойде в момент на промяна. То не

изисква дълги години на борба. Можете да постигнете сатори още в този момент. Мигновеното пробуждане е нещо удивително. Можете да пристъпите през вратите в градината на радостите във взаимоотношенията – още сега. Ако другите в живота ви решат да се придържат към линията на конфликти и конфронтация, просто подминавайте изпърилия ви се гняв - кажете си наум: „Не, благодаря, аз вече не желая да се обграждам с негативизъм. Ако това, с което се срещам, не е любов, просто няма да го допускам в съзнанието си." По някакво чудо, така постигате сатори. Създавате чудо, без да променяте нищо друго освен собствената си мисловна нагласа.

- *Използвайте силата на визуализацията, за да се прояви истинската магия в отношенията ви с другите.* Като не забравяте, че това, което мислите, се осъществява, опитайте се да визуализирате важните си взаимоотношения такива, каквито искате да бъдат в реалния ви живот.

Неотдавна, след една беседа в Оклахома, забелязах една жена, която застана просълзена на опашката, за да си поговори с мен. След като другите си тръгнаха, тя ме прегърна и каза: „Благодаря ви, благодаря, това, за което говорите, наистина става." Разказа ми как не си говорила с дъщеря си повече от седем години, просто отбягвала всякаква връзка с нея. Около година преди тази случка решила да започне да визуализира себе си и дъщеря си, не само как си говорят, но и как се радват на някогашната си обич една към друга. В ума си отказвала да приеме всякакво друго състояние на нещата и работила върху тази визуализация цяла година. Започнала да живее всеки ден така, сякаш това била реалността на отношението помежду им.

Описа ми как станала по-щастлива, благодарение на тази картина, която носела в себе си. Медитирала върху образа си и започнала да се усмихва и да живее без разкъсването я в продължение на шест години страдание.

Точно тогава някой изпратил на дъщеря ѝ екземпляр от моята книга „Ще видиш, щом повярваш" с бележка да прочете последната глава, тази за прошката. Нищо **повече, просто една подарена книга, придружена с бележка от приятел, който знаел, че и тя носи страдание в живота си. Това се случило шест месеца преди да се срещнем и двете не само се сдобрили, но и ги свързвала по-голяма близост и обич от всякога преди скарването.**

Майката плачеше с щастливи сълзи, докато ми разказваше как вярва в силата на ума да създава така желаната от нея физическа действителност. Действайки първо в ума си и после в материалния свят, сякаш всичко желано от нея вече било истина, тя направила чудо.

Мислите са могъщо нещо. Твърди и неотстъпни, когато отразяват желанието ви и не са насочени към резултата, те съставляват истинската магия. Опитайте!

- *Обръщайте внимание преди всичко на своето невидимо духовно „аз" и едва тогава на физическото.* Това означава да направите завой на 180 градуса. Страданието не е в невидимата ви същност, защото тя е безкрайната, безформена, лишена от измерения част на човешкото ви битие. За да страдате, имате нужда от тяло, където да изживявате страданието. То се проявява като свит на топка стомах, подути, разплакани очи, язвени болки, сухота в устата, затруднено дишане и въздишки и така нататък.

Обърнете всичко. Бъдете душа в тяло, а не тяло, притежаващо душа. Разигравайте най-напред в ума си нещата, които искате да се случат. Отдавайте голямо внимание дори и на детайлите в тези картини. Това е източникът, от който ще се формират и във физическото тяло и ще му донесат страдание или щастие. А когато насочите вниманието си преди всичко към душата, когато се вслушвате и общувате с нея, когато я питате как да я подхранвате и я поставите над всичко в делниците си, ще установите, че поведението ви следва позитивните, любящи и себеотрицателни мисли, които тя изисква от вас.

Изборът винаги е ваш и той е винаги в невидимото измерение на мислите ви. От вас зависи какви ще бъдат взаимоотношенията ви с другите и всички останали аспекти на живота ви. Дали ще казвате: „Добро утро, Боже”, или пък: „Боже, пак е сутрин”. Разликата е в това как ще изберете да се отнасяте към живота си.

- *Престанете да преследвате това, което не искате.* Ако не искате конфликти и болка в отношенията си, помнете, че вие сте човекът, който изживява болката. Преценете какво правите, за да поддържате тревогата си. Ако често настоявате на правотата си, не оставяте на другите лично пространство, поставяте искания, които другият не може да изпълни, или пък се впускате в спорове, обърнете внимание на собственото си поведение - единственото нещо, върху което имате пълен контрол. Не забравяйте, че човек не може да се насити на това, което не иска. Ще продължите да преследвате болката и борбите, които презирате - също както наркоманът и алкохоликът се държат здраво за това, което мразят - докато не вземете в ума си решение да прекъснете този порочен кръг.

Използвайте каквато е нужна стратегия, за да се освободите от стремежа към нещата, които презирате. Мълчете, ако неприятностите във връзката ви идват от онова, което казвате. Отдалечавайте се физически от потенциално болезнени отношения. Заделете време да размислите, преди да реагирате. Заложете на интимността и протегнете ръка с любов там, където това е необичайно, дори ако отначало трябва да го сторите неискрено. Каквото и да е необходимо, разиграйте го първо в ума си. Вижте се как се държите по този нов начин - все в името на това да сложите край на невротичния капан да преследвате в живота си нещо, което не искате.

- *Във вашия собствен невидим, непознаващ граници ум не искайте нищо от хората, с които сте свързани.* Това е един от най-бързите начини да творите чудеса във взаимоотношенията си. Просто си кажете: „Не очаквам нищо, защото знам, че те не могат да бъдат други, не могат да бъдат каквито аз искам” - и действайте съгласно това убеждение.

В отношенията ми с моята съпруга съм установил, че когато си напомням това, мигновено изчезват всякакви поводи за конфликт и връзката ни става магическа. Винаги се стремя да си напомням, че тя е на мястото си и прави точно това, заради което е тук. Вселената е съвършена, дори и аз да не разбирам защо всички не правят това, което аз смятам, че би трябвало. Всичко, което тя прави, крие поука за мен, и вместо да ѝ се ядосвам, аз ѝ помагам в нейното духовно пътуване и не я съдя. Едва когато се откажа от очакванията да разбирам и дори да се съгласявам с нещата, които тя прави, мога да ѝ изпратя безрезервна любов.

Същото е и с моите деца - мога да ги насочвам, да им помагам, да ги уча с надежда да бъдат етични и да се стремя да бъда за тях пример, който ми се иска те да следват, но не мога да очаквам да бъдат, каквито аз смятам, че трябва. Човек трябва да се научи да се освобождава от очакванията си спрямо другите, ако иска да види истинска магия в отношенията си. Това, разбира се, не означава да се пренебрегва безобразията или агресивно победеше, но може да се контролира очакването то да не се проявява и така да се предотврати произтичащата от това очакване болка.

Вие също можете да се отърсите от тези очаквания, които в крайна сметка са пречки пред магическите ви отношения. Това може да се осъществи по хиляди дребни начини в ежедневието, с всеки, с когото общувате. Като се откажете да съдите какви трябва да бъдат другите, отваряте в себе си място за любов там, където преди са били присъдите. Това, към което се стремите във взаимоотношенията си и навсякъде в живота си, е безрезервната любов към различните от вас.

- *И накрая, медитирайте всеки ден и използвайте част от времето за медитация, за да визуализирате отношенията си такива, каквито искате да бъдат.* Представете си се как се държите по този нов начин с всички наоколо си, помолете за божествена помощ да проявявате безрезервна любов. Вижте предварително как другите реагират на вашето ново и

чудотворно амплоа. Медитациите ще ви донесат мир и спокойствие и ще ви дадат отговори, които иначе са ви убягвали.

Упражнявайте новите стратегии, които се появяват на вътрешния екран в медитациите ви. Можете да се съсредоточите върху онова божествено духовно същество, което смятате за най-свято и съвършено и директно да го попитате какво можете да предприемете, за да направите отношенията си с другите вълшебни и съвършени. Ще чуете насоки, чиито корени са в любовта и във всичко, за което пиша в тази глава. Няма граници за това, което можете да сътворите в ума си в часовете на медитация. Можете да се съветвате с всекиго, да извиквате присъствието му в ума си и по свое желание да получавате съвет, на който се доверявате.

Медитацията ще се превърне в особена форма на помощ. Оттегляйте се в нея често и поканвайте партньора си да медитира заедно с вас. Никога няма да бъдете подвеждани. Повисшата ви същност, божественото присъствие, което е неизменно с вас, е целенасочено и ще ви води в желаната посока, след като сте прогонили съмненията и сте установили връзка с него.

Много от това, за което четете тук, отначало може да ви се стори трудно, защото всички се чувстваме много по-удобно, когато оценяваме качествата на една връзка, съсредоточавайки поглед върху другите в живота си. Ако те биха се променили (както най-често си казваме), връзката би била съвършена! Тук постоянно поставяме ударението върху вашата духовност и вашето желание да си представяте и да създавате съвършени отношения на обич, себераздаване и истинска магия. Подходящо обобщение на темата е описанието на Томас Кръм в „Магията на конфликта“:

„Силните връзки възникват, когато две целеустремени личности се посветят на безрезервна любов и подкрепа един към друг В израстването си към своя пълен потенциал. И двамата дават свободно от себе си, без егоистични мотиви, без желание да приковат връзката в някаква конкретна форма. Когато напълно се приемаме един друг, не съществуват граници.“

Наистина, границите изчезват, когато се посветите на чудесата. А без граници можете да стигнете навсякъде във всяка от връзките си с другите. Думите на Томас Кръм са много уместни за духовното партньорство, описано в тази глава. Можете да изберете да бъде така.

Ако искате да видите съществуването на такива отношения в най-естественото им състояние, достатъчно е да наблюдавате майка, кърмеща детето си. Седял съм безмълвен и съм наблюдавал в захлас как съпругата ми се раздава безрезервно на всяко от децата ни, когато бяха малки. Майката няма нужда от уроци по майчинство от някакъв учител, тя знае в сърцето си какво е необходимо, за да се получи такава съвършена, вълшебна връзка. Тя отдава безрезервно от себе си, за да може детето ѝ да живее. Не иска нищо в замяна. Обвързана е изцяло с детето си на някакво невидимо ниво и гледа с благоговение мъничкото чудо, което държи на гърдите си. Вътре в себе си знае какво точно да направи - да дава, без да иска нищо. Тя е готова да приеме най-лошото от това дете и да отвърне само с любов. Не се интересува от трудностите и несъвършенствата, излъчва само любов. Тя е целеустремена. Ние оцеляваме като човешки същества именно благодарение на целеустремеността на майките. Без тяхната безрезервна любов към децата всички бихме изчезнали от лицето на земята.

Бог ни е дал съвършения модел как да общуваме още от появата си на белия свят. Давайте от себе си само любов. Излъчвайте любов дори когато получавате мръсни пелени, плач, оригване, повръщане, безсънни нощи и странно поведение. Не искайте нищо в замяна на вашата любов. Бъдете устремени към целта. Най-странното е, че без всякакво колебание бихте дали живота си за това малко създание. Толкова са важни за вас децата ви. Дори без да искате нищо от тях, те ви дават най-голямото щастие на света. Това е примерът, който трябва да следвате, и можете да имате същите вълшебни, съвършени взаимоотношения навсякъде във вашия свят, стига просто да послушате естествената интуиция, която носите във всяка

своя клетка.

ГЛАВА 5

Истинската магия и благополучието

„Ако можеш повярва!

Всичко е възможно за тогава, който вярва,"

ЕВАНГЕЛИЕ ОТ МАРКО, 9:23

ОБЕЩАВАМ ВИ, че това ще е най-необичайното изследване на темата за благополучието, на което сте попадали някога. Тук, както и в цялата книга, най-важното послание е да преразгледате убежденията, които са ви възпитали да тачите като свещени. Оставете за миг убежденията, върху които винаги са се основавали действията ви, и си представете какво бихте искали да видите в живота си. каква е представата ви за съвършеното благополучие в живота? Колко пари, колко сполука бихте истински желали да притежавате?

А сега отворете очи и вижте какво сте създали досега. Точно така. изградили сте своята финансова картина и по нея сте действали. За повечето хора точно това е най-трудно разбираемо. Повечето от нас предпочитат да винят другите или пък външни фактори за начина, по който се разбива благосъстоянието им.

А необходимо е само да погледнете навътре в себе си. Можете да получите всичкото богатство, в което сте готови да повярвате и да създадете за себе си. Св. Марко не казва, че някои неща са възможни, а други - не. Казва, че всичко е възможно. Помнете това, докато се готвите да направите чудо за богатството си в живота. Опитайте се да си представите, че ви е достъпно едно състояние на неограничени възможности.

През деветнадесети век Джеймс Алън пише в „Както човек мисли" нещо, което в младостта си научих наизуст. Залепих тези думи на огледалото в банята и на таблото на колата, за да си ги припомням всеки ден. Едно просто изречение, което, според мен, казва всичко: „Обстоятелствата не правят човека, а само го разкриват." Прочетете тези думи няколко пъти, докато ги запомните. Посланието в това изречение е същината на способността ви да си изградите съзнание за богатство, а не съзнание за бедност.

Сигурно няма веднага да се съгласите с мисълта, че обстоятелствата на сегашния ни живот, разкриват какви сме. По-лесно е да виним обстоятелствата и бедността около нас като че ли го доказва. Струва ни се, че би било жестоко да твърдим, че състоянието на бедните разкрива какви са те. Несъмнено те не са си избрали тези нежелани обстоятелства.

Но тези добронамерени разсъждения ви позволяват да се вкопчите в съзнанието си за бедност, да защитавате недоимъка си и неспособността си да се преборите с обстоятелствата. Ние вярваме погрешно, че не можем да бъдем състрадателни и загрижени към изпадналите в беда и същевременно да насърчаваме себе си и другите към разкриване на убежденията, допринасящи за състоянието на нещата.

Поспрате се и размислете за миг върху потенциалната полза от прилагането на това послание към хората в най-тежко положение. После помислете за всички, променили живота си от бедност към богатство.

Вижте в какво се състои разликата - тя, без изключение, включва невидимия свят на убежденията и мисловната нагласа.

Един водещ на радиопредаване ме обвини, че се отнасям надменно към бедните, когато

изложих в неговата програма тази своя философия. Моето твърдение беше, че да си разорен е временно състояние, познато всекиму в един или друг момент, но да си беден е въпрос на нагласа, на убеждения, които укрепват, когато обвиняваме обстоятелствата за мизерното си състояние. Едно от обажданията до предаването беше от лекар от Вашингтон, израсъл в семейство с тринадесет деца в Ямайка, в невероятна бедност. Той възрази на водещия и каза:

„Цял живот съм живял в ужасяваща бедност. Бедност, в която се гладуваше. Но винаги съм се виждал като лекар. Не изпусках от поглед тази картина и винаги разказвах за нея на баба. Тя ни гледаше практически без никакви доходи и винаги ми казваше при никакви обстоятелства да не оставям мечтата си да помръкне. Говореше ми за това колко е ценна тази картина в ума ми, казваше винаги да я пазя и да вярвам, че само според нея мога да действам.

Когато пораснах и завърших гимназия, кандидатствах в няколко училища с програма за подготовка за обучение по медицина, отхвърляха ме отново и отново, но това не помрачаваше картината, която баба ми помагаше да поддържам, докато бях парцаливо хлапе, играещо с палците в малката ни колиба в Ямайка. Накрая ми дадох възможност да опитам в програма за предмедицинска подготовка в Европа и аз си пробих път през нея и през цялото следващо обучение.

Сега съм лекар с процъфтяваща практика. Без тази представа, без невидимата картина в ума ми никога не бих избягал от живота в бедност, който и днес водят повечето ми братя и сестри и всичките ми приятели там. Те живеят в мизерия и вярват, че животът им е раздал калпави карти, че аз съм бил късметлия. Но аз знам, че не е така. Аз живея живота, който си бях представил за себе си.

И, д-р Дайър, не позволявайте никому да ви убеди да престанете да казвате истините, които знаете, защото помагате много повече на хората в тежко състояние, отколкото на онези, които вярват на грандиозната лъжа, че животът им е извън техния контрол."

Не мога да спра да изричам тези истини, защото и аз съм жив пример за това, за което пиша. Аз също съм оставил зад себе си живот в недоимък, познавам огромната роля, която убежденията в ума ми са изиграли за изграждането на този живот на благополучие. Наистина, обстоятелствата не правят човека, а само го разкриват. Съветвам ви да изоставите погрешното убеждение, че това важи изключително само за Уейн Дайър и за лекаря от Вашингтон и няма нищо общо с вас.

Напротив, има. Това е много по-голямо от живота на отделния човек, защото включва всеобщи закони и принципи, съществуващи много преди да се появите на този свят в сегашната си физическа форма. Аз само разказвам това, за което знам, че е истина за мен самия и за мнозина други. Ако искате да изживеете чудотворно благополучие, трябва да се откажете от стария си начин на мислене и да се научите да си представяте какво можете да получите в живота си.

Петте свойства на съзнанието за богатство

Направете един преглед и вижте дали следващите мисли са свойствени на съзнанието ви.

- Няма достатъчно за всички.
- Трябва да си вземеш своето или някой друг ще ти го грабне.
- В морето има ограничено количество риба.
- Не се знае дали ще ти се усмихне шансът.

Ако намерите в списъка си тези и подобни мисли, вероятно са ви учили, че живеем в свят на недостиг. Възпитавали са ви да вярвате в него. Понятието за бедност е залегнало в убежденията ви.

За да си изградите мисловна картина на благополучие, трябва да се отърсите от старата

картина на бедността. Ето пет важни свойства на съзнанието за богатство, които ще ви помогнат за промяната.

1. Не ви е нужно нищо повече, за да преуспеете. Да се отърсите от съзнанието за бедност означава да промените картината в ума си. Която отразява недоимъка в живота ви. Вече имате всичко, от което се нуждаете, за да се радвате на благополучие през целия си живот. Наистина, няма да „получите“ всичко, защото вие вече *сте* всичко. Благополучието е преди всичко игра на ума. То е набор от невидими убеждения, които носите в себе си. Трябва да знаете, че в този момент притежавате всичко, което ви е нужно. Нищо не ви липсва, за да преуспеете. Винаги ми е харесвала следната история, която илюстрира чудесно този принцип.

Един човек, парцалив и очевидно не притежаващ нищо, отишъл при собственика на пътя и казал: „Можеш ли да ми помогнеш? Имам нужда от работа.“ Собственикът му казал: „Добре, вземи онзи голям камък там и го търкаляй нагоре и надолу по хълма. Ако ти трябва работа, това ще удовлетвори нуждата ти.“ Човекът възразил: „Но ти не разбираш, на мен всъщност ми трябва пари.“ Собственикът на пътя отвърнал: „О, ако ти трябва пари, ето ти петдесет долара. Но не можеш да ги харчиш.“ Човекът отново се смутил. „Но ти не разбираш. На мен всъщност ми трябва храна и топливо, не просто пари.“ Собственикът на пътя отговорил: „Ако си сигурен, че това ти трябва, похарчи парите за храна, топливо и дрехи, но не яж храната, не гори топливото и не носи дрехите.“ Накрая човекът бил принуден да признае от какво всъщност има нужда: чувство за сигурност, спокойствие и вътрешно удовлетворение. Все невидими неща, скрити в ума. Всички до едно - Божия грижа.

Накарали са ви да повярвате, че материалните неща са реалност и те ви дават това, от което имате нужда, а те всъщност са само още малко материя, състояща се от още невидима празнота. Това, което ви е нужно, вече го имате, и когато знаете това, когато проникнете навътре в себе си и създадете в ума си нещата, които търсите, под формата на материални придобивки или пари, те ще дойдат в нужното количество.

Трябва да си изградите такава нова вътрешна нагласа и да разчитате на магията на вярата. Убежденията ви са нещо ваше, те се раждат във вас, тях използвате (и не ви трябва да използвате друго), за да създавате обстоятелствата на физическата си действителност. Когато твърдите пред себе си обратното, се опирате на съзнанието си за бедност и създавате точно това, което мразите като физическа реалност. Повярвайте в могъществото на своя ум, за знанието, за което пиша от първата страница на тази книга, в божествените напътствия, до които имате постоянен достъп, и ще се намерите на първото стъпало по пътя към чудотворното богатство в живота ви.

2. Не може да създадете благополучие, ако вярвате в оскъдицата. След Като станете духовно същество, както бе описано в първата част на тази книга, ще започнете да разбирате, че вашата същност се намира в невидимото пространство без измерения, което наричаме свят на мислите. Там няма граници. Да разберете това означава да знаете, че нищо не ви липсва -всичко, от което се нуждаете за живота си, вече го имате, то е у вас от момента, в който сте дошли на този свят.

Когато си казвате: „Нямам достатъчно пари“, или пък: „Не ми достига образование, талант или сила, за да стана богат“, умът ви изхожда от нагласата за бедност. Така не можете да влезете в света на истинската магия.

За да преодолеете този начин на мислене, трябва да се пренастроите, или по-точно казано, да се отърсите от хипнозата на лъжата, наложена ви от всичко в западната култура. Всичко, от което се нуждаете, вече го имате. В този момент вие сте завършена, цялостна личност, не някакъв чирак. Трябва да разберете своята завършеност и да я изпитате в мислите си като своя лична реалност.

Когато дойде моментът да си отидете от този физически свят, не може да кажете: „Чакайте

малко, не съм готов. Още се уча, трябва тепърва да ходя на училище, да понатрупам сили, да събера още пари." Ще напуснете тялото си, но теглото му ще остане същото. Животът ви не е това тяло, тези граници. Той е невидим и безтегловен. И нищичко не му липсва.

Всичко, което създавате за физическото си тяло като материални придобивки, се дължи на завършения ви невидим ум. Парадоксалното е, че когато вече осъзнаете вашата пълноценност, мотивацията ви става съвсем различна.

Привикнали сте към т. нар. *мотивация или недостига*. Това означава, че оценявате всичко, което липсва или не достига в живота ви и кроите планове да поправите това положение. „Трябват ми повече пари, по-вече сила, повече власт, повече хубост, повече имущество" и т.н. „Когато ги получа, ще съм постигнал благополучието." Така си поставяте целите и се заемате да действате за постигането на това благополучие. Но това е един голям капан. С тази нагласа никога няма да намерите благополучието, защото винаги ще страдате от една болест - ще искате *още*.

Когато придобиете парите, които сте си мислили, че ви трябва, за да бъдете богати, умът ви няма да бъде удовлетворен. Той е съсредоточен върху това да получава още, да се стреми, а не да постига. Цифрите стават по-големи и вие продължавате да се борите, да страдате и дори да се самоотричате в преследването на по-голямо богатство. Това е нещо характерно за нашата култура. Благополучието просто е невъзможно с тази мотивация на недостига, при която си мислите: „Нямам достатъчно", или пък: „Нещо липсва", Най-важната идея в тази книга е, че човек е това, което мисли. Ако мислите ви са съсредоточени върху онова, което ви липсва, значи „липсващото" по дефиниция ще трябва да се материализира. Това ще получите в материалния свят. Липсата ще бъде отличителният ви знак и с нея ще живеете във физическата си действителност.

Има и друг вид мотивация, наречена *мотивация на израстването*. Тя е отличителният знак на хората, които познават истинската магия що се отнася до богатството. В този случай просто променят начина си на мислене и решават да живеете в контекста на своята цялостност. Вътрешният диалог изглежда горе-долу така: „Аз съм цялостен, завършен, живеещ пълно в този момент. Това е! Аз съм всичко, нямам нужда от нищо повече, за да бъда щастлив и удовлетворен. Но знам, че утре ще бъда различен, физическата ми реалност постоянно се променя. Молекулите, от които е било изградено тялото ми вчера, ще бъдат заместени от нови молекули, физическото ми тяло отпреди десет години днес е напълно подновено. Но аз съм нещо различно от простото физическо съчетание на молекули. Аз съм божествена необходимост, надхвърляща измеренията на физическото. Израствам. Ще стана нещо ново и велико, но не по-велико от това, което съм сега. Както небето ще бъде различно след няколко часа, и въпреки това сегашното му съвършенство и завършеност са пълни и нищо не им липсва, така и аз съм съвършен сега и нищо не ми липсва, макар че ще бъда различен утре. Ще израствам, без да съм несъвършен,"

При този начин на мислене недоимъкът е невъзможен. Мотивира ви собственото ви щастие, мечтите ви да живеете живота, който смятате за свое призвание, божествената ви мисия на земята, и благополучието ви става парола. Животът ви се радва на изобилие. Вселената започва да ви изпраща точно това, от което имате нужда. и не за да запълни някаква липса -то идва в точно необходимото количество, за да можете да осъществявате мечтите си. Когато престанете да смятате, че нещо ви липсва, можете да живеете живота, който знаете, че е най-добър за вас. Тогава признаците на богатството (пари, имущество, власт и т.н.) като че ли се изливат във все по-големи количества в живота ви. Накратко казано: повечето е по-малко, по-малкото е повече.

3. Вие не сте разделени на категории. Вие сте едновременно виждащият, виждането и видяното. За да познаете истинското благополучие, трябва да престанете да се разделяте и разграничавате от него.

Вие не сте разделени на три отделни личности. Няма наблюдаващ, обект на наблюдението и акт на наблюдението. Това, което наблюдавате, е у вас. Наблюденията ви са у вас, както и целият процес. Всичко това сте все вие. Мислите за благополучие са ваши и вие сте тези мисли. Същото е и онова, което виждате като благополучие в себе си. И понятието за благополучие също е у вас. Може би ви звучи малко объркано, но е много важно да разберете единството си във всичко това, за да можете да познаете богатството. Вижте как описва това Кен Уилбър в прекрасната си книга „Няма граници“. Приемете тези мисли в себе си, докато се подготвяте за чудесата в областта на богатството.

„Няма разделение между изживяващият и света на изживяванията и нищо подобно не може да бъде открито. Отначало това звучи много странно, защото сме свикнали да вярваме в границите. Изглежда ни очевидно, че аз съм слушателят, който чува звуци, чувстващият, който изпитва чувства, виждащият, който вижда гледки. От друга страна обаче, не е ли странно, че описвам себе си като виждащ, който вижда видяното? Или като чуващ, който чува чутите звуци? Толкова ли е сложно всъщност възприятието? Включва ли то три различни неща: виждащ, виждане и видяно? Разбира се, че тук не става въпрос за отделни неща. Възможно ли е да има виждащ без да има виждане или нещо видяно? Проблемът е, че имаме три думи - „виждащ“, „виждане“ и „видяно“ за едно и също нещо.“

Трябва да се научите да превъзмогвате това хипнотично състояние, в което са ви убедили, че сте първо мислещ, после действащ и накрая понятие за това, което мислите или правите. Всичко това е едно и също нещо.

Така действа благополучието за тези, които го изживяват в ежедневието си. Всичко, което преди сте разделяли на мислене за богатство, действие за богатство или нещото, което наричате „богатство“ някъде там, извън вас, е едно и също нещо. И вие можете да бъдете това нещо, ако решите! Разберете ли това, ще престанете да гледате на благополучието като на нещо, което можете да измъкнете от скривалището му. Ще престанете да си казвате: „Достатъчно е да си мисля мисли за богатство и то ще дойде при мен.“ Ще престанете да си поставяте цели за поведение, което да ви отведе до трудно уловимото благополучие.

Това, с което замествате триадата, е единството на мисъл и действие, отразяващо съзнанието ви, че вие сте благополучието, ако вярвате в него. Всичко, което ви е необходимо, за да живеете в благополучие, вие вече сте. Всичко това сте вие, няма граници, макар че сме измислили различни думи, за да опишем отделните страни на начина, по който го възприемаме. Уилбър обобщава абсурдността на мисленето в граници със следния пример: „Така бихме описали потока: „Течащият, който тече течението“. Това е абсолютно повторение, което въвежда три фактора там, където всъщност има само един.“

Нека това се запечата в съзнанието ви. Няма вие да намерите богатството. То само ще дойде в живота ви едва когато проумеете своята цялостност. Когато я съзнавате, действията ви ще я отразяват. Същото е в сила и за лишенията. Ако мислите за лишения и действате съответстващо, животът ви ще бъде лишения. Вие сте това, за което мислите, защото действията ви могат да се основават единствено на мислите ви.

Ако животът ви сега е белязан от недоимъка, разберете, че това не е нещо, което ви се е стоварило отвън, а просто начин, по който вие се отнасяте към собствения си живот. Разделили сте се на мислеща и действаща част, страдащи от нещо външно, което наричате с думата недоимък. в действителност вие сте бедността. Да изберете богатството означава оттук нататък да престанете да се разделяте на фрагменти и да виждате единството в себе си.

4. Няма да видите богатство, ако вярвате, че не го заслужавате. Както вече многократно съм изтъквал, вие сте божествено, духовно същество с човешко битие. Вашата същност, животът ви е нещо невидимо и безпределно. В неговото царство няма място за присъди. Нито сега, нито някога преди в тази вселена не е имало нищо по-добро и по-ценно. Към родените с кралска кръв се отнасят като към крале, защото има хора, които са решили да ги

въздигнат в този ранг. Но в по-широк смисъл, в Божиите очи няма „по-добри“ и „по-лоши“. С този начин на мислене трябва да свикнете, ако искате да заместите бедността като свой начин на живот с богатството.

Ако вярвате, че не заслужавате богатството, поведението ви и в живота ще отразява тази мисъл. Няма да привличате богатството към себе си, ако мислите, че сте недостоеен за него, както и не привличате любов, ако се смяташе за отблъскващ. Откажете се от мисълта, че стоите по-долу от другите. Не стоите нито по-горе, нито по-долу, а просто сте. И това, което сте, заслужава богатство!

Как е възможно една невидима мисъл да бъде повече или по-малко ценна от друга невидима мисъл? Когато гледате на себе си като на духовно същество и си създавате мисловната нагласа за чудеса преди всичко като мислещо същество, преставате постоянно да се сравнявате, и съответно да вярвате, че другите повече от вас заслужават да бъдат богати. Вие сте свързани в партньорство с всички останали човешки същества, не в състезание, където да ви оценяват по-високо от едни и по-ниско от други.

Повтарям, трябва да се освободите от хипнотичното състояние, довело ви до това гледище. То е започнало от училищните ви години и продължава до ден днешен. Ето какво пише по темата Джон Холт в „Как се провалят децата“:

„Ние разрушаваме любовта към учението у децата -толкова силна, когато са малки, - като ги насърчаваме и принуждаваме да работят за незначителни и презрени награди: златни медали, изпитни работи с максимален брой точки, които да закачат на стената, отлични оценки, място в списъка на отличниците, членство в престижни ученически организации. Накратко казано, за позорното удовлетворение да се чувстват по-добри от другите.“

Това е то - да караш хората да вярват, че са по-добри от другите. Сигурно сте се хванали на тази голяма лъжа в някои области на живота си. Как бихте заслужили да се смятате за специална божествена необходимост, ако не можете да се мерите с другите по успехи или външност? Научили сте се да се сравнявате с другите и дори да смятате, че това е присъщо на човешката природа. Точно това ви е попречило да си изградите представа за себе си като нещо ценно, достойно, божествено. Ето какво пише Джон Стюарт Мил в „Принципи на политическата икономия“ за човешката природа:

„От всички вулгарни начини да се избегне осмислянето на социалното и морално влияние върху човешкия ум, най-вулгарният е да се отдаде разнообразието в поведението и характера на вродени естествени различия.“

Този начин е наистина вулгарен - той възпитава у хората убеждението, че е естествено да се сравняват с другите, следователно е естествено и да играят мръсни игри, за да ги надминат. И ако някой не може да се мери с другите във физическо или материално отношение, това означава, че е недостоеен. Това е долна, оскърбителна система, създаваща огромен брой хора, които не познават друг начин да оценят своята стойност, освен чрез сравнение с другите, при което мнозина започват да мислят, че просто не заслужават да живеят в благополучие, какъвто и смисъл да влагат в това понятие.

Културата на конкуренцията се крепи на побеждаването на другите. Културата на сътрудничеството се гради върху помощта, която хората си оказват един на друг, за да осмислят своята ценност и да се чувстват достойни и духовно богати. От вас зависи кое ще изберете. Дори ако всички околни предпочитат да се състезават помежду си, не е нужно вие да живеете по същия начин. Ще разберете, че заслужавате благополучието точно толкова, колкото и всеки друг на тази планета. С такава мисловна нагласа вече няма да се държите като човек, недостоеен за богатство.

5. Радвайте се на чуждото благополучие. Когато се отнасяте надменно или с нотка на завист към успехите или начина на живот на другите, храните негативни чувства там, където трябва

да царува любовта. Ако имате единствено любов в себе си, защото сте си избрали този подход към живота, няма как да излъчвате нещо друго. Можете да се подложите на проверка - да видите какво изпитвате към хората, постигнали богатство, което на вас все още ви се изплъзва. Не можете да привлечете благополучието към себе си, ако сте пълни с озлобление, предубеждения, гняв, завист, омраза, страх, напрежение и други подобни. Такава негативна вътрешна нагласа ви отклонява от целта. Не може едновременно да изпитвате завист и да постигнете себеосъществяване.

Ако се чувствате доволни и щастливи, това трябва да раздавате на другите. Подхранвайте вярата си, че всеки, който е постигнал благополучие, го заслужава, и че неговият успех не е причина вие да се чувствате неадекватни или посредствени. Дори ако някой постигне благополучие по начин, който намирате за нечестен, това не е причина да изпитвате тревога и безпокойство. Знайте в сърцето си, че вселената, която е целенасочена и изпълнена с хармония, ще се разправи с онези, които използват другите. В по-голямата си част постигналите богатство заслужават единствено и само любовта ви.

Опитайте се да обръщате внимание не на това, което другите имат или нямат, а на това, което вие ще направите за себе си. Помнете, че когато оценявате и съдите другите, не дефинирате тях, а себе си. Искате ли да се определите като ревниво и лишено от любов същество, щом това ще се материализира в живота ви? Радвайте се на богатството, което виждате у другите. Забравете мислите, че не трябва да бъде така. Така е и толкова! Това е всичко, което трябва да знаете. И вие сте това, което сте, какъвто и да е пътят ви в живота. Приемете спокойно това, което е, изпратете любов и продължавайте да градите за себе си пълноценен живот, изпълнен с благополучие и любов.

Тези пет фактора са най-важни за изграждането на съзнание за богатство. Ако работите всеки ден за това да ги спазвате в живота си, по-висшата ви същност ще ви даде възможност да получавате все по-голямо богатство. Новото съзнание ще ви отведе обратно до най-важното, за което става дума в тази книга: да живеете целенасочено.

Целта и богатството - вашият билет към света на истинската магия

Както неведнъж се посочва в тази книга, можете да изживеете истинската магия само като направите живота си целенасочен. Ако се съсредоточите върху ученето посредством страдание или посредством резултата, всъщност гледате назад за ориентация - и затова плащате скъпо в ежедневието си.

В работата си може би посвещавате много време и енергия на неща, които са ви неприятни, но си казвате, че това е абсолютно необходимо, защото имате сметки за плащане, или семейство, за което да се грижите, или пък просто нямате друг избор. Погледнете на нещата така, като за по-голяма нагледност използвате цифри. Ако сте 99 на сто невидима същност (мисъл и дух) и само 1 процент форма (физическо тяло, в което се помещава душата) и ако правите нещо, което ненавиждате, значи сте по същество фалшив човек. Тялото ви прави автоматично необходимото, а вие си мислите колко ненавиждате положението си. Единият процент е достатъчен за рутинната работа, а 99 на сто мразят това, което вършите. Ако това, което мислите, се превръща в действителност, значи физическата част от живота ви е ужасна и отблъскваща. Не можете да се реализирате и нямате възможност да постигнете чудотворно богатство, докато водите отблъсващ живот. За да познаете чудесата ви трябва радост и хармония. Тогава можете да се пренаест-роите от страданието и резултатите към целта.

Да се насочите към целта в ежедневната си работа и делничната си дейност означава да знаете, че целта предполага да давате, без да се интересувате от резултатите. Когато пренасочите съзнанието си към това как да служите на другите и съсредоточите живота си в това направление, ще можете да изпитате истинските чудеса в пътуването си към благополучието. Няма да има граници за онова, което ще получите в замяна на даденото и споделеното, когато те са вашето призвание.

Мислете за благополучието като за безпределно изобилие в живота ви. Никога няма да го постигнете, като трупате вещи или като пресмятате какво ще спечелите за себе си. Помнете, че в по-широк смисъл не можете да притежавате нищо на този свят, нито пък да придобиете нещо - можете само да отдавате живота си. Върху това трябва да се научите да работите, за да познаете безграничното изобилие и благополучие в живота си.

Когато разберете, че даването е ключът към вашето благополучие, ще разберете, че то е лесно достъпно. Не е толкова трудно човек да се раздава. Или може би е? Някои хора не виждат тук парадокс, те искат да живеят в богатство, но преди всичко пресмятат какво те самите ще спечелят. Затова работят, борят се, поставят си цели, но като че ли никога не ги постигат, никога не се насищат. Но ако изучавате живота на преуспелите в която и да е област, ще видите, че те не се съсредоточават върху това каква полза ще извлекат те самите. Ето един прекрасен пример, разказан от Шри-Кумар С. Рао в статия със заглавие „Тайната на свръхус-пыващия“ в броя на „Съксес“ от юни 1991 г.

„Един ден Мехди Факарзадех, най-добрият агент на „Метрополитън лайф“, отива при клиент, страдащ от сърдечно заболяване, който иска да си прибере парите от застраховката. Вече няма смисъл да му се продават застрахователни полици. Повечето агенти (които преследват своите цели) биха му връчили формуляр и биха си тръгнали. Но не и Мехди, който е отдаден на това да помага на другите. Той попълва формуляра вместо клиента. След като установява, че той има полици и от други застрахователи, взема и техните формуляри, попълва ги и урежда плащането на сумите. Човекът настоява да му плати, но Мехди любезно отклонява предложението. Няколко дни по-късно обаче намира в пощенската си кутия списък на 21 приятели и роднини на този клиент - имената, рождените дати, броя на децата, и препоръка за пред тях. Мехди им продава застраховки за милиони долари.“

Ако постоянно си напомняте за водещата духовна, обществена и емоционална цел, която е и движеща сила на работата ви, ще видите как цялото ви състояние на благополучие се измества. На първо място в съзнанието ви е въпросът как можете да служите на потребностите на околните, съсредоточавате се винаги върху техните нужди и техния дял. Да бъдете целенасочени, най-общо, означава да живеете в мир със себе си, и от този мир да раздавате на другите.

Моят опит като писател и лектор из целия свят, личните ми контакти с хиляди хора ме карат да вярвам, че това е единствената тайна, обща за всички постигнали чудотворно богатство в живота си. Това, което можете да получите, идва при вас. Колкото повече давате от себе си и колкото повече работите в услуга на другите, толкова повече се връща при вас. А когато се върне, тъй като на вас не ви трябва да го трупате и притежавате, сте склонни да го раздавате. Така се задвижва кръгът на истинската магия.

Това, което важи за благополучието, се отнася и за всички останали области. Една авиокомпания, например, която се стреми преди всичко да обслужва добре пътниците си, ще просперира повече, когато цялата ѝ организация се основава на това да служи на другите. Когато на каквото и да е ниво в бизнеса се пренебрегва нагласата да се служи на другите, цялата организация страда. Веднъж, качвайки се рано в самолета, дочух случайно саркастичната забележка на една от стюардесите: „Добитъкът пристига“. Ясно ми беше, че изчезването на тази организация поради липса на клиенти е само въпрос на време. И тя наистина фалира. Служителите трябва да знаят в себе си, че имат привилегията да служат на онези, които са готови да им дадат от парите си, за да използват услугата им. Благодарение на клиентите те имат работа и затова трябва да ги ценят, да се грижат за тях. Цялото ударе-ние трябва да пада върху това да се служи на клиентите, без значение дали това е удобно или неудобно на служителите. Каквото и да работите, това е винаги в сила. Ако работите в зъболекарски кабинет, целта ви е да служите на пациентите и да им помагате да подобряват качеството на живота си. Ако целта ви е да правите пари, да приемате и отправяте пациентите колкото може по-бързо, кабинетът ще запада, вместо да просперира.

Но в тази книга аз се обръщам не към организациите, а към вас, скъпи читатели. Вие можете да промените съзнанието си колкото си искате, но трябва също така да изместите фокуса на това, което правите, от резултатите към целта. Опитайте! Направете промяната за един месец и ще видите дали в живота ви няма да започнат да се случват чудеса.

Насочването на действията ви към целта е въпрос на промяна на собствените ви убеждения. Не е нужно непременно да си сменяте работата или жилището, защото само чрез даването ще познаете истинската магия. В „Бхагавад Гита“ Божиите думи по този въпрос към могъщия воин Арджуна са съвсем прости: „Стреми се винаги да служиш на доброто в света. Като се отдава на себеотрицателен труд, човек постига най-висшата цел на живота. Винаги мисли за добруването на другите.“ Обърнете внимание, че ударението пада върху мисленето. Последните Божии слова към Арджуна са: „Невежите се трудят за своя полза, Арджуна, а мъдрите - за добруването на света, без да мислят за себе си.“

Това може да ви се струва високопарно, но аз ви уверявам, че можете веднага да изпитате благотворните последици от този начин на мислене. Не е нужно да запаметявате никакви възвишени принципи. По-добре просто да установите връзка с по-висшата си същност, която е неизменно с вас, и да ѝ позволите да поеме командването. Този начин на живот се оказва много лесен и прекрасен, защото е нужно не да работите по-усърдно, а да се отпуснете и да махнете от себе си напрежението.

Колкото по-рядко трябва да си налагате този нов начин на живот, толкова по-лесно ще ви бъде да позволите на този принцип да стане ръководен в живота ви. Ако се върнете към сравнението между духовните и недуховните хора, ще видите, че това е по-скоро умствено, отколкото физическо упражнение. Тук става въпрос за това да позволите на естествената си същност да се осъществява спокойно и да знаете, че себеосъществяването е в даването, не в придобиването. Да се оставите на течението е идея, за която ще искате да научите повече, когато започнете да допускате в живота си желаното от вас богатство.

Как да се следем с течението

В книгата си „Течението“ Михай Чиксентмихай изучава постигналите свръхуспехи - ръководители, елитни спортисти, хора на изкуството, успели да постигнат в живота си благополучие. Той описва принципа на „течението“ така: Да инвестираме в себе си докрай, изживявайки съвършена радост в настоящия момент. „Вкусим ли веднъж тази радост, полагаме двойно повече усилия, за да я постигнем“ - пише той.

В Първа част писах как когато сме вдъхновени, всичко в живота ни като че ли върви съвършено. „Течението“ е такъв вид вдъхновение, и е толкова силно, че премахва всички пречки и ние се влюбваме в това, което правим, до такава степен, че то като че ли просто „тече“ без всякакво усилие от наша страна. Практически то може да се осъществи във всяка област.

Това съвършенство без усилие ми е познато от случаите, когато така съм потънал в лекцията си на сцената, че времето сякаш спира и отминалите часове ми се струват минути. По същия начин, когато съм се потопил вдъхновено в писането, машината ми едва ли не започва да пуши, докато изписвам без всякакво усилие страница след страница. Понякога ми се струва, че аз (моята невидима същност) наблюдавам как някой друг пише - толкова съвършено върви всичко. Може би сте изпитвали това чувство в момент на върховно сексуално изживяване, когато времето буквално е спирало и сте разбирали какво е това пълно щастие. „Течението“ може да работи всекидневно, без да чака идването на магическите моменти, сякаш източникът им е другаде, а не у вас самите.

Да накарате нещата да текат от само себе си означава да постигнете такава съвършена концентрация, че всичко друго да престане да съществува. Проспериращите знаят как да постигат това прекрасно състояние, когато вместо отегчителни задължения, нещата, които трябва да се свършат се превръщат по-скоро в нещо като медитация, само че в активно

състояние. Течението е пряко свързано с целенасочеността на действията ви. Когато забравите за физическото си тяло и за егото си и позволите на невидимата си същност да се прояви пълно в това, което правите, тя ръководи и твори, а тялото ви само изпълнява рутинните действия. В това състояние изпитвате физически нещо като безгрижно блаженство: „Ето, затова си тук, това трябва да правиш. Ти изпълняваш важната си мисия и нищо не може да те спре". Буквално виждате как тялото ви прави невероятни неща, изпитвате вълшебно щастие и нищо не може да ви се изпречи на пътя. Вървите към целта си и изживявате нещо върховно, за което другите могат само да мечтаят.

Има начин да се постигне това състояние, когато всичко „тече" от само себе си. Чиксентмихай описва процеса подробно, а професор Рао от университета в Лонг Айленд го обобщава в споменатата от мен статия в списание „Съксес". Неговото обобщение отразява това, за което пиша в тази книга. Това са тайните не само за постигане на свръхуспехи в работата, но и за правене на истински чудеса в живота. Да разгледаме петте стъпки към „течението".

1. *Необходима ви е висша духовна цел, която да дава смисъл на работата ви.* Това означава да забравите за себе си и да насочите цялата си енергия към това как най-добре да служите на другите. Нека работата ви бъде като медитация - вместо да се виждате как изпълнявате определена задача, в ума си станете тази задача. Насочете вниманието си от *човешкото действие*, към *човешкото битие*. В буквален смисъл, станете топката в тениса, доклада, върху който работите, книгата, която пишете, храната, която приготвяте. Няма деление, вие и задачата, която изпълнявате, сте едно цяло - все в името на висшата духовна цел да давате целенасочено от себе си.

2. *Фокусирайте се, затворете ума си за всичко, което го разсейва.* Той е толкова могъщ, не е нужно постоянно да се разсейва със странични неща. Можете да приучите ума си да се съсредоточава, точно затова ви съветвам да се научите да медитирате. Тренирайте ума си така, както тренирате тялото си, когато искате то да бъде във върховна форма. Не трябва да бъдете роби на сетивата си. Можете да си създадете атмосфера, в която умът би е ясен и съсредоточен и не допускате нищо да ви прекъсва.

Пиша тези редове в Мауи, където съм заедно с жена си и седемте ни деца, около които постоянно се въртят приятели. Но аз съм решил да си изградя кътче за себе си сред този чудесен хаос, който ми е по моему скъп. Наех за лятото едно малко апартаментче. Само аз имам ключ от него. Телефонът там е изключен. Сутрин се събуждам 6 пет часа, медитирам и се залавям с писане и проучвания. Няма какво да ме прекъсва, никой не знае къде да ме намери, освен жена ми (която използва същото място следобед, за да пише). Мога напълно да съсредоточа ума си и съответно работата си.

Вие можете да си осигурите подобна атмосфера. Може да се научите да изключвате от постоянните мисловни брътвежи, които изпълват съзнанието ви. Можете да намерите това по-висше място в себе си и да оставите далеч всичко, което ви отклонява. Тогава ще започнете да опознавате „течението" и да виждате проявите на истинската магия в работата си. Това може да стане в службата ви, у дома или някъде другаде на тихо място. Съсредоточаването е вашето вътрешно знание. Можете да го посещавате често или пък да се абстрахирате от него.

3. *Оставете се на процеса.* Трябва да преодолеете импулса да се стремите към това, което желаете. (Познато ли ви звучи? Повтарям го още от първата страница на тази книга!) Според системата, описана в „Течението", светът работи в съдружие с вас, затова движете се с процеса и се откажете от придобития инстинкт да се борите за постигането на цели. Оставете се на Бога, на по-висшата невидима сила, която винаги е с вас, недостъпна за петте ви сетива. Отдайте се на процеса. Забравете резултатите, наградата, парите, трофеите, одобрението на околните и отдайте ума и тялото си изцяло на това, което изживявате в момента. Не е чак толкова трудно. Вижте какво пише Робърт Коръм в „Политически изследвания" през 1791

година:

„Всяко тримесечие на най-добрия в писането на съчинения се присъждаше златен медал. Връчването му предизвикваше по-скоро общо недоволство, отколкото желание за подражание, и дух на завист, ревност и раздор обхващаше училището. Добри приятели се превръщаха в яростни противници, а с присъждането на наградата - непримирими врагове. По-напредналите хулеха по-слабите постижения, всеки мечтаеше другият да е по-малко способен от него и всички използваша всевъзможни дребни хитрини, за да zlepоставят работата на другия."

Така че ако предпочетете да се придържате към резултатите, отколкото към процеса, можете да получите само завист, ревност и раздор. Ако промените нагласата си, можете да се оставите на „течението", което ви води към благополучие и към осъзнаване на чудесата в постиженията ви. Как да се оставите? Просто престанете да се борите. Не се напъгвайте да постигате успехи, а се радвайте на самия процес на работата си. Резултатите ще дойдат сами. Когато умът би е насочен към резултата, вместо към това, което правите, си създавате вътрешно разногласие, което блокира всяка възможност за проявата на чудо. Благополучието е свързано с процеса, а не с резултата. Процесът е свързан с целта, която е да обичате и да давате от себе си.

4. Изживейте възторга. Той следва автоматично от спазването на горните препоръки. Ще познаете състояние на вътрешно блаженство, което с нищо не може да се сбърка. Образно казано, то ще се промъкне до вас и ще се стовари неочаквано върху главите ви, така или иначе, и ако се оставите на течението, ще изпитате това вълшебно емоционално преживяване.

Точно това усещане описвах в частта за медитацията в Трета глава. Усещането е същото, защото вие всъщност медитирате и се вглъбявате в работата си, а наградата, която идва сама, без да се стремите към нея, е вълшебно усещане, нещо подобно на топъл душ, който се излива вътре във Вас. То ви издига и свързва с вътрешното знание, че най-после сте на правилен път. Този възторг е чудо сам по себе си.

5. Наблюдавайте се как постигате върховна продуктивност, без да се стремите към това. Възторженото състояние отваря пред вас достъп до огромна творческа сила и енергия. Това естествено състояние на блаженство е ключът към по-добрата работа. Именно него успяват да постигнат хората, които се радват на големи успехи. Парадоксалното тук е, че повишената работоспособност произтича от състоянието на екстаз, което е резултат от това да се оставите на течението, да се съсредоточите и да живеете целенасочено. Почувствате ли това блаженство, просто искате още и още от него. Колкото повече блаженство успеете да постигнете, толкова повече нараства продуктивността ви.

Така ей при мен. Когато изпитвам вътрешния блясък на целенасочеността и не се интересувам от резултата, ми се иска да пиша цял ден. Или пък да застана на сцената и да давам, и да давам, а когато лекцията ми завърши, ми се иска да остана още часове със слушателите си. Когато други лектори отдавна спят в хотелските си стаи, аз още разговарям с хората, които искат да останат и да продължим. Колкото повече възторг възниква в този процес, толкова по-продуктивен ставам, а парадоксалното е, че целта ми изобщо не е да бъда продуктивен и да получавам резултати.

Във всяка от последните си три книги използвам един цитат от Торо. Предлагам го като една от тайните на вселената в романа „Дарове от Ейкис". Струва ми се много подходящо да завърша с него и тази глава. Аз не мога да му се нарадвам, а вярвам, че и на вас ще ви хареса да си припомняте вълшебната мъдрост в думите му:

„Ако човек върви уверено в посоката на мечтите си ще се опитва да живее живота, който е видял във въображението си, ще постигне неочакван в обичайния живот успех."

Това се случва в онова невидимо място у вас, важните думи тук са „мечти“ и „въображение“ - все неща, свързани с мислите. Мислите ви създават състоянието на възторг и в крайна сметка всички чудеса, които ще се проявят в живота ви под формата на благосъстояние. Умът ви има могъщата сила да променя физическата реалност - вашата и отвъд нея.

Да използвате ума си, за да живеете в благополучие

Сега вече сте на път да превърнете съзнанието си за бедност в съзнание за богатство. Това е до голяма степен умствено упражнение. Трябва да убедите себе си, че само вие и никой друг сте отговорни за образите в ума си. Трябва да знаете каква огромна сила притежават тези картини да създават вашия материален свят.

Спортистите, които постигат по-високи резултати от другите, знаят предварително как искат да ударят или ритнат топката. Невидимият умствен процес буквално определя физическия резултат. Рикърт Филмор, син на един от основателите на Обединената християнска църква, отговаря така на въпроса как този принцип се отнася до продажбите на недвижима собственост; „Ако той изобщо действа, действа във всичко.“

Това е всеобщ принцип. Той не действа само в неделя сутрин или само за някои хора, а е жив фактор на вселената, от която вие сте част и която е част от вас. Всяка област на познание на всяко човешко същество е част от този процес. Това, което можете да си представите като мисловна картина, можете и да създадете във физическия си свят, стига да не изпуснете от поглед картината. Колкото повече го правите, толкова повече то ще се осъществява в живота ви. Аристотел казва така: „Душата никога не мисли без картини“ - дребна мъдрост, която е в сила за вашия живот днес.

В областта на търговията всеки, който е решил, че не може да сключи сделка, действа от позициите на тази невидима картина и в крайна сметка проваля сключването на сделката. Мисли от рода на: „Никога не съм могъл да правя това“, „Знам, че си губя времето“, „Те всъщност няма да купят това от мен“ са все пътеки в съзнанието, водещи към осъществяването на подобни очаквания. Ако ги обърнете така, че да отразяват целта ви да давате и да услужите на клиента си, умът ви ще повтаря мисли като: „Няма начин да е загубено времето, в което помагам някому“, „Те ще берат плодовете на моята изпълнена с обич решимост“, „Ако някой може да го прави добре, значи и аз мога“, „Интелектът, с който са проникнали другите, присъства и у мен“. Именно с помощта на картините си създавате съзнание за богатство. Тях никой не може да ви вземе.

В момента ние с жена ми сме изпратиш децата си на уроци при признати майстори на медитацията, за да се научат да вярват на вътрешното си зрение. Правим го не за да им дадем преимущество пред другите, а за да знаят, че в тях има нещо, което никой не може да им вземе, независимо от материалното им състояние. Те научават отрано, че спокойствието и душевният им мир зависят от тях самите и че винаги има убежище, където могат да се оттеглят, след като се научат да стигат до това особено царство. Те ще разберат какво означава заглавието на моето любимо стихотворение, след като сами го изпитат във всекидневния си живот.

Тези шест строфи са от стихотворението, „Моят ум за мен е царство“ от сър Едуард Дайър, поет от XVI век (и може би духовен родственик?):

Умът ми е приказно царство,

на радост безкрайна богато.

Надминава той всяко блаженство,

което ражда земята.

Има много неща, що други лелеят,

но не дава умът ми за тях да копнея.

Не ми трябва пищност, ни царски разкош,
нито мощ за горди триумфи,
ни коварство - мехлем за раните люти,
нито форми за радост на погледа влюбен.
Не тези неща ме примамват и движат –
умът ми за тях неизменно се грижи.
Виждам, охолството често присяда.
Който бързо изкачва се, бързо и пада
и злочестините застигат най-много
изкачилите се някъде горе.
С мъка спечеленото със страх те поддържат.
Това моят ум не желае да върши.
Доволен да бъда, такъв си оставам.
Искам толкова, колкото да преживявам
и не жадувам господство и слава –
каквото ми липсва, умът ми го дава.
Затова се чувствам сякаш на трона,
увенчан от ума си с царска корона.
Някои тънат в охолство, но ги алчност притиска.
Аз имам малко и друго не искам.
Макар и богати, те са бедни все пак,
а аз в бедността си съм много богат.
Те са бедни, а аз изобилствам, те просят,
аз пък пиляя, те мизерстват, раздавам аз щедро,
те линеят, а аз живея.

Римата може да изглежда малко старомодна за свикналите със съвременната поезия, но посланието наистина ни кара да се замислим. Всеки лукс в живота води със себе си страдание, ако не знаете, че в душата ви се крие царство на спокойствието, което може да ви дари цялото необходимо богатство. Смисълът на стихотворението може да се отнесе към която пожелаете област на живота. Умът е царството, което може да създава каквато си пожелаете картина. След като знаете, че желаната от вас картина е картината на благополучието, то ще бъде привлечено към вас в резултат на действията, *произтичащи* от тази мисловна картина.

Двама готвачи в една и съща кухня изпълняват една и съща рецепта. Спазват я стриктно, използват една и съща фурна. Тортата на единия става голяма и вкусна, а на другия - обратното - пълен провал. Защо? Те си представят в ума си това, което искат да направят. Единият си представя картина, олицетворяваща добрия резултат, знае, че тортата ще стане чудесна, вижда я предварително, макар и на подсъзнателно ниво. Другият има съвсем различна нагласа на съмнение и страх и подхожда към цялата операция с картина на неуспех. Макар и да изпълнява рецептата съвсем точно, вторият прави точно такава торта, каквато е очаквал: „Мен не ме бива за тази работа, знаех си, че нищо няма да излезе". Невероятно ли

ви звучи? Ще кажете, няма как резултатът да е различен, след като са следвали едни и същи указания.

Аз сам съм изпитвал това неведнъж. Като малък кой знае как съм си внушил, че готвенето и рисуването не са силните ми страни. Дори когато следвах точно указанията - оцветявах номерирани полета с посочения цвят - рисунката ми на нищо не приличаше, а тази на брат ми Джим се озоваваше в рамка на стената. Джим знаеше, че може да нарисува шедьовър, Уейн пък знаеше, че от неговата рисунка нищо няма да излезе. Боичките бяха същите, четките - също, и номерата, и всичко, само настройката беше различна, а оттам - и резултатът. Същото се отнасяше за опитите ми да правя торта. Следвах указанията, но нищо не можеше да промени непоклатимата картина в съзнанието ми и тя се осъществяваше. Убежденията ни присъстват невидимо във всичко, което правим.

В убеждението има магия, неподвластна на логиката. Благополучието във всяка област, включително финансовата, произтича от мисловните картини. Да, твърдя, че можем да въздействаме на физическия свят и на положението си в живота чрез начина, по който използваме ума си. Парите и богатството могат да дойдат и ще дойдат в живота ви, ако следвате принципа на съзнанието за богатство. Той е в сила за спорта, търговията, кулинарията, хирургията, шофирането - дори и за личната ви банкова сметка.

Повечето хора смятат, че печеленето на пари е игра, която се играе с външни сили - икономиката, фондовия пазар, лихвените проценти, федералните власти, правителствената политика, статистиката за заетостта и т.н. Но напредвайки по своя духовен път, когато започнете да усещате силата на невидимата си същност, откривате, че печеленето на пари е просто игра, която играете със себе си. Създаването на пари е като създаването на каквото и да е друго в живота. Истинската сила не се придобива от парите, защото иначе без тях бихте били безсилни. Тя идва от душата - онова вълшебено място, което е неизменна част от вас.

Благополучието под формата на богатство се подчинява на същите закони като всичко останало. Ще видите как то протича през живота ви, когато вече нуждата ви от него не е централна за вас, когато се отпуснете по течението и давате целенасочено от себе си. Парите - също като здравето, любовта, щастието и всички чудеса, които искате да сътворите за себе си - са резултат на целеустремения живот. Те не са самоцел. Ако ги преследвате, те винаги ще ви се изплъзват. Никога няма да им се насищате и ще страдате много заради това.

Навсякъде е пълно с хора, които имат огромни запаси от пари, но душите им са лишени от цел. Прочути актьори и актриси, пристрастени към наркотиците, се самоубиват точно тогава, когато в очите на другите са достигнали върха на кариерата си. Преуспяващи бизнесмени се измъчват от страхове, страдат от язви и напускат живота заради провал в бизнеса. Честотата на разводите сред много богатите е извънредно висока и придружена от разправии в съда за това кой какво ще получи. Спечелили от лотарията се пропиват и се разоряват и в крайна сметка се самоубиват, макар да са имали огромни суми в банковите си сметки. Когато богатството е причина за действията ви, а качеството на живота ви зависи от това какво сте натрупали в сравнение с другите, благополучието е невъзможно. Ще се върнете към страданието като начин на учене.

Когато сте целенасочени, правите това, заради което сте тук, и не мислите какви пари ще получите, богатството се стича в живота ви достатъчно, за да ви осигури благополучие. И това е истинска магия в действие. Мога да го твърдя, защото с мен винаги е било така. Когато преследвах парите, те никога не ми стигаха. Щом насочих живота си към целта и се съсредоточих върху това да давам от себе си и от всичко, което получавам, разбрах какво е благополучието.

То не идва от следването на строго определен набор от трикове и стратегии. То е умствена нагласа, която се основава на способността ви да правите чудеса. Променете онова, за което сте вярвали, че е невъзможно, и изградете в себе си картина на благополучие.

Ето насоките, които можете да следвате отначало, за да се сприятелите със способността си на чудотворец. Нека бедността си отиде през прозореца и да я замести благополучието, за което сте смятали, че е постижимо само за неколцина късметлии, но не и за вас.

Да прилагате принципите на благополучието в ежедневието си

Парамаханса Йогананда го изразява така:

„Да притежаваш материално богатство без вътрешен мир е като да умираш от жажда, докато се къпеш в езеро. Ако материалната бедност е нещо, което трябва да се избягва, духовната бедност е ужасяваща! Защото тя, а не материалната, е в корените на цялото човешко страдание.“

Помнете тези думи, ако искате да си създадете свят на истинска магия. Вашата цел преди всичко е да си изградите духовно съзнание. После оставете на вселената с нейното съвършенство да поеме нещата в свои ръце.

- *Отхвърлете всяко неверие!* Изработете си система, която ви позволява да си представяте как живеете в благополучие, притежавайки всичко, което ви е необходимо. Прогонете бедността от ума си и не си позволявайте такива мисли. Когато обичайните стари мисли за бедност се промъкват в съзнанието ви, просто казвайте: „Следващата!“ Точно така, кажете „следващата“ - това ще ви напомни, че вече сте сложили край на старите мисли и навлизате в нов мисловен процес, съсредоточен около богатството. „Следващата!“ е магическа дума, тя ви напомня да разчитате на магията на вярата, а не на тревогите и на съмнението. Напишете черно на бяло какво точно искате да се случи във физическата ви действителност. Представайте си го, препрочитайте го често и мисълта ще се вкопае здраво в ума ви и ще започне да се осъществява. Аз често прилагам тази техника, като слагам утвърждението на място, където да мога постоянно да чета за чудото, което съм на път да направя.

- Нека едно ъгълче от съзнанието ви е съсредоточено изключително върху картината на благополучието. Оттегляйте се често там и със силата на ума си правете тези картини по-ярки. Напомняйте си, че заслужавате това кътче на свобода, което е само ваше и никой не може да ви го отнеме. Не помисляйте и за миг, че трябва да спечелите от лотарията или да извадите някакъв луд късмет, за да се превърне чудото в ума ви в действителност. Просто задръжте картината, създадената от вас зона на истинска магия. Не след дълго ще действате според тези картини и ще привличате благополучието към себе си. Ето един пример за това от прекрасната книга „Магията на вярата“ от Клод Бристъл:

„Така стигаме до закона за внушението, според който всички подчиняващи му се сили са способни да дадат изумителни резултати. Т.е., именно силата на собственото ви внушение задвижва машината или кара подсъзнанието да се впусне в градивна работа. В това изиграват ролята си утвържденията и повторенията. Не друго, а повтарянето на един и същ напев, мотив, утвърждение ни кара да вярваме, и когато тази вяра стане дълбока и силна, започват да се случват разни неща.“

Виждал съм как това се случва безброй пъти с децата ми. Те повтарят на глас: „Мога да го направя. Мога да го направя“, Когато не успеят в нещо. Спомням си как дъщеря ми Самър се опитваше да стои изправена на ръцете ми и падаше отново и отново, докато я накарах да повтаря на глас вълшебните думи. След като падна двадесет-тридесет пъти, тя изведнъж видя истинската магия. След като повтори много пъти: „Мога да го направя. Виждам се как стоя на ръцете на татко“, тя успя. Това не е нещо въображаемо. Ако е помогнало някъде, може да помогне навсякъде. Трябва да го повярвате и да имате в себе си зоната на истинската магия, където никога не позволяваше да пропълзи съмнение и където неспирно повтаряте утвърждението, укрепващо вярата ви и водещо до чудеса.

- *Изучавайте света на материята, всички материални неща на субатомно равнище.* Обърнете внимание, че погледнато отблизо, всичко материално не е нищо друго освен

празно пространство. Вижте колко е глупаво да превръщате този материален свят в свой господар. Също като мислите ви, материалният свят е безпределен. Той няма начало и край и изобилието му ви е изцяло достъпно, ако знаете каква е целта ви в него.

Не забравяйте, че както всичко останало, благополучието се оживява в ума. Ако можете да мислите за себе си като за богат човек и ако никой извън вас не може да ви отклони от това убеждение, животът ви става чудо на благополучието. Работата не е в това колко сте натрупали, освен ако не решите именно в това да вярвате. Странното е, че когато се виждате богати, независимо от това какво материално състояние притежавате, и когато действате въз основа на това убеждение, материалните неща ще дойдат при вас в точно необходимото за добруването ви количество,

- *Научете се да вярвате на интуитивния си вътрешен глас.* Изтъквано е вече, че хората, които причисляваме към късметлиите, всъщност следват интуицията си, вместо правилата на другите. Ако почувствате силно вътрешно желание да промените работата или жилището си, да се запознаете с нови хора или да изпробвате някаква определена инвестиция, отнесете се с повече доверие към тази мисъл. Това е божествено напътствие, което ви тласка да поемете риск, да не вървите със „стадото“ да бъдете неповторимата личност, която всъщност сте.

Ще живеете в благополучие, ако така започнете да се отнасяте към живота вътре в себе си. Най-важно е това, което е отвътре. Там се крие интуицията ви, онази невидима сила, която никога не ви изоставя. Научете се да й вярвате и позволете на тялото си да извърви пътя, който усещате в себе си.

Гласът на интуицията ми винаги ме е направлявал в проучванията ми. Мога искрено да кажа, че единственият път, когато понесох значителна финансова загуба, бях пренебрегнал интуицията си и бях инвестирал в „гарантирани общински облигации“ за проекти, за които в себе си знаех, че са в противоречие с убежденията ми. Борих се с това решение, но понеже дивидентите бяха високи и се предполагаше, че облигациите са гарантирани, не послушах интуицията си. Това решение ми струва 150 000 долара. Интуицията ми казваше да стоя настрана от такива проекти и да инвестирам само в нещата, в които силно вярвам, но ламтежът ми за високи лихви надделя. Урокът беше тежък и скъп. Оттогава се научих да следвам вътрешния си глас, независимо какви съвети ми дават другите и от мнението им за моето решение. Мога да влагам само в това, което смятам за правилно и морално, а това усещане идва от вглеждането в себе си и следването на получения там съвет. Някои наричат това глупава инвестиционна стратегия, но аз вярвам изцяло на интуицията си - и резултатът от това е благополучие.

- *Постарайте се да елиминирате мислите, отразяват съзнанието за бедност.* Ако сте решили постоянно да казвате на света какво не достига в живота ви и как никога няма да напреднете, това е защото вътре у вас има място, където силно вярвате в недоимъка. Мислите за бедност са свързани с трудности, загуби, проблеми и т.н. Може би това са темите, които обсъждате, и начинът, по който се представяте пред всеки срещнат. Можете да заместите тези сентенции, превърнали се във ваше верую, с мисли за изобилие, богатство, охолство, печалба, безгрижие, осигуреност и т.н. Когато тези мисли определят вселената ви и вие живеете според тях, с тези думи и понятия ще се представяте пред другите.

Тайната, „Която е в центъра и знае“ е вашата невидима и безмълвна душа, която можете да използвате както искате. Започнете да забелязвате, когато мислите по вреден за благополучието ви начин. Наблюдавайте се постоянно и непременно улавяйте всяка мисъл, издаваща съзнание за бедност. Можете да промените тези мисли, но само ако сте готови да се самонаблюдавате и после просто да преобразувате мислите си. В крайна сметка ще започнете да действате според новите мисли, както преди въз основа на старите сте създавали положението си в живота.

- *Накарайте сърцето си, да приеме, че благополучието ви принадлежи.* Да мислите за благополучието е добро начало. Но трябва да превърнете мисълта, че имате право на

благополучие, в истинска вяра. Трябва да си създадете това вътрешно убеждение, ако искате да постигнете благополучието. Това е намерение в действие, живот посредством знание. Не е достатъчно да го желаете, защото нищо няма да дойде истински в живота ви, докато не бъдете убедени в себе си, че то ви се полага.

Може и да ви прозвучи крайно, но чуйте какво разказва Св. Марко за този божествен принцип и помислете дали разбирате значимостта му за вашето благополучие.

„Който рече на тая планина: Дигни се и хвърли се в морето и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че онова, което казва, се сбъдва, ще му стане" (11:23),

Това са думи за чудесата. Но всъщност са и стъпките към вашето благополучие, в което можете да повярвате, което да знаете и активно да възнамерявате да постигнете.

• *Вярвайте в божествената същност, която е у вас, и в съвършенството на Вселената.* След като сте поработили по описаните вече убеждения, наблюдавайте се един ден, проследете колко мисли за бедност и колко мисли за богатство са ви минали през ума, после се отпуснете и престанете да се терзаете за това. Вярвайте в невидимата сила, която протича през вас. Не забравяйте, че когато вярвате в себе си, вярвате в мъдростта, която ви е създала. И разбира се, когато се съмнявате в себе си. съмнявате се в същия божествен интелект, който ви е довел на този свят! Знайте, че всеобщите закон за благополучието и изобилието продължават да бъдат в сила. Знайте, че ако те са помогнали на други, ще помогнат и на вас.

Затова се отпуснете, не се тревожете и ще знаете какво да направите. Това е сатори - мигновено пробуждане. Няма нужда да се безпокоите повече, богатството наистина ще дойде при вас и вие ще го създавате по магическа начин. Това е същата магия, която се случва всеки път, когато създаваше мисъл от нищото. Вярвайте в чудото, което представлявате. Вярвайте, че всеобщата сила протича през вас - иначе сега нямаше да четете тези думи. И започнете да живеете живота си целенасочено.

• *Още сега, започнете да действате, сякаш вече сте богати!* Точно така, дръжте се, сякаш вече имате богатството, което заслужавате. Човек, който се държи като богат, е много щедър. Бъдете такива - и започнете веднага. Ако не сте щедри, когато ви е трудно, няма да бъдете и когато стане лесно. Трябва да сте готови да давате на другите, дори когато нямате пълен сандък с пари, защото такава е целта ви. Тя няма нищо общо със сандъците, защото е духовна. Действайте като духовна личност. Давайте поне една десета от всичко, което получавате в живота си, на хората, които хранят духа ви.

В моя случай този принцип винаги е привличал богатството. Винаги съм давал на другите, още от малък. Винаги ми е било лесно да подаря това, което имам в джоба си, дори да са само няколко дребни монети. Обичах да купувам неща за другите и да помагам по собствено желание на другите да живеят в по-голямо изобилие. Давах съм много повече от една десета от това, което печеля на хората, на които съм искал да помогна, и всичко се е връщало при мен десетократно увеличено. Това като че е част от невидимия божествен закон.

Да живеете така, сякаш сте богати, означава да бъдете щедри. Да давате, без да очаквате нищо в замяна, означава да живеете в съгласие на първо място с духовната и чак след това с физическата си същност. Това е най-близкото до Бога състояние и тайната на чудесата, които сами ще сътворите в тази област. Халил Джубран има едно чудесно стихотворение на тази тема. Прочетете го внимателно - то е отражение на съзнанието за богатство, за което пиша в тази книга:

„Има хора, които

имат малко и дават всичко.

Те вярват в живота

и в щедростта му

и кесията им не остава празна.

Те дават с радост

и радостта

им е награда.

Има и хора, които

дават с мъка

и тази мъка

е за тях кръщение.

Има и хора, които

дават и не знаят

мъка в себераздаването

и не търсят радост,

добродетели не проповядват.

Те дават, както

миртата в долината

пръска уханието си във въздуха.

Чрез техните ръце

говори Бог

и през очите им

се усмихва на Земята."

Когато Бог говори чрез ръцете ви и чрез вас се усмихва на Земята, защото се раздавате безрезервно, защото сте целенасочени и не искате нищо от никого, благополучието ще бъде вашата награда.

- *Когато усвоите изкуството да давате на другите, научете нещо не по-малко важно: изкуството да давате на себе си.* Вземайте определен процент от всички пари, които получавате, и ги инвестирайте в себе си. Спестявайте ги във влог, който само вие контролирате. Гледайте на него като на фонд за чудеса и бъдете безкомпромисни при попълването на тази лична ваша сметка за израстване.

Аз съм го правил през целия си съзнателен живот. Заделял съм част от всички приходи в един мой фонд за чудеса. Това ми е навик и никога не го забравям. Така още съвсем млад можех да бъда финансово независим.

Ще се изненадате колко бързо ще расте този фонд и ще ви носи доходи, част от които веднага ще се върнат във фонда за чудеса. Ако човек започне да го прави още от детството, на тридесет години може вече да бъде финансово независим. Това не е нищо повече от материална инвестиция в благополучието ви. Чудесно би било да научите децата си да го правят - това ще им помогне по пътя към собственото им финансово добруване.

- *Не изпадайте в крайности в отношението си към парите.* Може би гледате на тях или като на Божии дар, или като на най-големия враг на духовността. Парите често се превръщат в бойно поле за физически и духовни неща. Ако сте посъбрали пари, може би си мислите, че те са в конфликт с духовната ви природа. Не забравяйте, че ако целта ви е да давате неща, които

изискват пари - за вас и за другите, и че ако сте безрезервно отдадени на целта си, парите сами ще дойдат при вас, за да ви помогнат в героичната ви мисия. Освен това, ако вярвате, че не заслужавате да имате пари и че те символизируют всичко, което е недуховно, ще препречите достъпа им към вашия живот.

Когато сте предани на висшите сили в себе си, през вас ще преминава много от силата на вселената. Тя може да намери материален израз в приток на пари и тогава ще се наложи да ревизирате двойственото си отношение към тях.

Така че, отхвърлянето на парите е капан. Гледайте на тях като на нещо, което идва в живота ви, за да ви помогне да вървите към целта си. Не се отклонявайте от нея и използвайте тези пари - и всички други материални блага, които все повече прииждат към вас - за да служите на целта си. Възможно е да бъдете духовна личност и едновременно с това да притежавате хубави неща, да получавате много пари. Но не можете да бъдете духовна личност, ако парите са, за да ги трупате, или за да доказвате на себе си и на другите, че сте в някакво отношение по-добри от тях. Истинската сила идва отвътре, а вие живеете в материално тяло в материалния свят. Позволете на този материален свят да бъде в хармония с вътрешния и ще си изясните двойственото си отношение към парите.

Аз гледам на парите, които идват в живота ми, като на енергия, която мога да използвам, за да вървя неотклонно към целта си. Те са благо и се използват като такова, ето защо продължават да идват при мен в достатъчно количество, за да мога да остана верен на целта си да живея като духовна личност, съществуваща в благополучие и помагаша на другите също да живеят така.

- *Разберете, че никога няма да се наситите на нещата, които не ви трябва.* Ако жадувате за пари, и то за да придобиете власт над другите, те никога няма да ви се струват достатъчно. Вашата цел е в невидимия свят, там, където живеете. Парите и другите символи на благополучието се появяват в живота ви, за да ви помагат по вашия път. Ако не разберете това, може да получите много пари, но ще видите как те ви се изплъзват и изчезват. Ето един отличен пример от Йогананда за този начин на мислене, от който искате да се отърсите:

„Веднъж видях рисунка на куче, впрегнато в малка, но добре натоварена каручка. Собственикът му беше намерил хитър начин да го накара да тегли каручката. На нея беше закачен дълъг прът, стърчащ над главата на Кучето. На края му висеше примамлива-наденичка. Докато напразно се стремеше да достигне наденицата, кучето почти не забелязваше как тегли тежката каручка.

Колко много от деловите хора приличат на това куче! Те си казват: „Ако успея да спечеля още малко пари, най-после ще бъда щастлив" Кой знае защо, щастие - тяхната „наденичка" - все им се изплъзва. Те обаче се напъват да я достигнат и виждат какъв товар от грижи и проблеми влачат зад себе си!"

- *Не допускайте грешката да очаквате богатството да дойде в живота ви, благодарение на чужди усилия.* Вие сами градите просперитета в живота си. Това е вътрешен процес и трябва да се научите да не очаквате от другите. Дори да успеете да ги накарате да ви осигурят символите на богатството, те бързо ще изчезнат и дяволската примамка отново ще се вее пред очите ви, и ще страдате вечно от болестта, наречена „още". После нещо друго ще бъде „още" и винаги ще преследвате нещо и ще гледате навън. Поемете отговорността за отношението си към богатството и тази тема никога вече няма да ви причинява страдание.

- *И накрая, извивайте благополучието в медитацията си.* На вътрешния си екран се виждат като преуспяващи. Не позволявайте на картината да избледнее, каквито и обстоятелства да сте създали в живота си. Медитацията ще ви даде сценарий, който да следвате. Чрез нея показвайте какво искате да изживеете в реалния свят.

Богатството е нещо постижимо от всекиго. След като е било възможно за мен, като се има

предвид бедния ми произход, трудно ми е да си представя, че може някому да не е по силите. Връщайки се мислено към старите времена, разбирам, че дори и тогава съм имал съзнание за богатство. Защото то е вътре у човека.

Наблюдавал съм как растат децата ми. Всички те някога са били малки бебета. Всички са плакали за някоя играчка или друг предмет, привлякъл непосредственото им внимание - обикновена дрънкалка или нечия чужда играчка. Те плачеха, докато получеха играчката, после я захвърляха и плачеха за нещо друго.

Ние оставяме зад себе си бебешката си физика, но мнозина от нас никога не се разделят с бебешкия начин на мислене. Искаме да задоволяваме прищевките си. Но не знаем какво е това удовлетворение, вечно се стремим да получим още, преследваме богатството сякаш то е нещо външно. Тайната на богатството е, да можеш да го намериш. Ако перефразирам думите на Ейкис, няма път към богатството - то е пътят.

ГЛАВА 6

Истинската магия и вашият характер

„В цялата вселена има едно-единствено нещо, което със сигурност можете да направите по-хубаво, и това сте вие самите.“

ОЛДЪС ХЪКСЛИ

МОЖЕТЕ ДА СИ ИЗБЕРЕТЕ да бъдете личност, каквато най-много би ви харесвало, и то още сега. Точно така, можете да изберете характера си. Защо не? Правейки последователно през целия си живот избор след избор вие вече сте установили точно какво човешко същество искате да станете. В невидимото царство, където вземате всички решения за физическия си свят, сте направили избора да притежавате определени личностни черти, както и специфични страхове, навици, привычки, самоувереност, интелектуални способности и т.н.

Ако затворите очи и за миг си представите точно човека, който искате да бъдете, какво ще изобразява картината? Опитайте се да я нарисувате точно в ума си, дори ако смятате осъществяването ѝ за невъзможно. Това ли е вашето чудо - да преодолеете страховете си? Или да имате коефициент на интелигентност на гений? Да можете да отстоявате убежденията си? Да се преборите със стеснителността си? Да се отървете от фобиите? Да имате положителна представа за себе си?

Забравете за миг, че са ви учили, че сте такива, каквито сте, и не можете да бъдете други, че това е наследството от родителите ви, или пък че хората не могат истински да се променят. Забравете, че някои хора са по-интелигентни от други, или пък че талантът е нещо наследствено и вие сте лишени от него. Не допускайте всичко това в мисловната си картина - просто се вижте как живеете в света на истинската магия. Трябва да изградите в себе си едно ново знание, че с помощта на невидимата си духовна същност притежавате способността да осъществите всяка промяна, свързана с вас самите, която пожелаете. Иначе казано, ако можете наистина да повярвате в нещо, можете да го постигнете.

За това става въпрос в тази глава. Вие сте създатели на своята личност и затова можете да промените каквото си пожелаете в нея. Можете да творите истинска магия във вътрешния си живот и да станете човек, какъвто сте смятали, че е само по силите на другите. Вече имате всичко необходимо за това -нищо друго не ви трябва.

Голямата лъжа

Ние израстваме с вярата в толкова много ограничения, че след време те наистина се проявяват в живота ни. Чуваме се да казваме неща, които приемаме за истина, а те всъщност са заблуди, които сме превърнали в свои истини. Докато се придържате към голямата лъжа - „истинността“ на тези заблуди - няма как да изпитате чудесата. Ето пет такива заблуди, пронизващи цялата ни култура. Помнете, че те до една не са нищо повече от убеждение, мисъл за физическия ни свят. Колкото повече се държите за тях и убеждавате себе си и другите, че това са „истини“, толкова по-сигурно е, че тези „истини“ ще препречват пътя на истинската магия.

1. Нищо не мога да направя - такъв съм и това е. Винаги съм бил такъв. Почти всеки ден чувам хора да говорят така. Същите тези хора се чудят защо никога не им се случват чудеса. Ако установите у себе си вярата, че трябва завинаги да си останете такива, каквито сте били, значи се противопоставяте на развитието. Каквито и да са личностните ви особености -независимо дали сте стеснителни, агресивни, боязливи, затворени или открити, трябва да се отърсите от заблудата, че сте такива и нищо не можете да направите по въпроса. Може дори да сте чели научни трудове, според които вашата собствена личност е извън вашия контрол, че тя е нещо, което ви е дадено без право на избор. Може би казвате на другите, че ви се иска да се промените, но „нали сте си такива“ и „винаги сте били“. Тази представа за себе си е гаранция, че няма да видите чудеса. Самото ви превръщане в по-открит, уверени, любящи, нежни - каквито и да е, промяната сама по себе си може би е чудото, което търсите. Изхвърлете веднъж завинаги това оправдание. Преди може упорито да сте желали да притежавате някакви личностни качества, но сега трябва да си изградите знанието, че можете да си създадете личността, която искате, във всеки неин аспект.

2. Такъв ми е характерът, такъв съм по рождение и не мога да се променя. „Същият си като баща си - той беше разхвърлян, и ти си като него.“ „Немузикален си като дядо си по майчина линия, и той нямаше слух.“ „Всичките ти братя и сестри бяха слаби по математика, това е фамилна черта.“ „Тя е същата, като майка си и като прабаба си.“ Ето така се поддържа голямата лъжа. Чудесата са невъзможни, защото започвате да вярвате, че сте наследили ограниченията си, а срещу генетиката не се рита. Учените ви обясняват, че сте получили генетичен код и трябва да се примирите с това, което ви се е паднало, и да го използвате възможно най-добре.

За да навлезете в царството на истинската магия, трябва да се откажете от всякакви подобни мисли и да станете преди всичко духовно същество, за което няма нищо невъзможно във вътрешния свят, където граници не съществуват. Там можете да си представите за себе си всичко, каквото пожелаете, и никой няма да може да ви го вземе. Там, в царството на свободата, можете да притежавате всякакви таланти, блестящ интелект, увереност, никакви страхове, истинско великопение. Това е мястото, където създавате границите си и където се ражда истинската магия.

Чудото ви може да засяга нещо, което сте блокирали заради коварната вяра в наследствеността. Светът е пълен с хора, стигнали далеч отвъд границите на генетичното си наследство. От вас зависи да се посветите на това ново намерение.

3. Личността ми зависи от химията на тялото, от обмяната на веществата. Това е лъжа, която чуваме постоянно, тя се повтаря в най-авторитетни кръгове и затова е още по-трудно преодолима. Как да се променя и да стана нещо, което би било истинско чудо, след като от химията на организма ми зависи какъв съм? Редовно се публикуват статии, в които се описва как определени ензими се откриват в определен тип хора, и се прави изводът, че тези хора са им подвластни. Стеснителните имат ензими за стеснителност и те са неделима част от телесната им химия. Хората с наднормено тегло имат ензими за тлъстина, агресивните имат войнствени пептиди, музикалните - ендорфини за пеене. Карат ви да вярвате, че това обяснява защо едни хора притежават някакво качество, а други - не. Учените обясняват чудотворните постижения или отсъствието на такива с наличието или отсъствието на

някакви химически вещества.

Учените може и донякъде да са прави за химията на тялото и за наличието на нещо невидимо в организма ни, но те често не обръщат внимание на контрола, който ние имаме над телата си. Химията, разбира се, определя до голяма степен как живеем, но трябва да разберете нещо много основно за човешката ни същност. *Ако имаме вълшебни тела, значи трябва да имаме и вълшебни умове.* Върху химията на тялото винаги е оказвал влияние начинът, по който сме избрали да мислим. Язвите се появяват в резултат на нарушеното химично равновесие в тялото - по това няма съмнение, но за да разберете как се правят чудеса, трябва да проследите източника на проблема. Аз не споря, че в телата ни има невидими фактори, просто искам от вас да обърнете внимание на огромната сила на ума. си, с която можете да ги управлявате, да ги карате да работят за вас, а не срещу вас.

4. Семейството ми е виновно за това, че съм такъв. „Не можех да се измъкна от оковите на семейството.“ „Майка ми беше деспотична, а баща ми ни напусна, когато бях малък.“ „Всички момичета в семейството са такива, нищо не можем да направим по въпроса.“ Тези и още хиляди подобни извинения са част от голямата лъжа. Подобни изявления отразяват точно онези мисли, които пречат на осъществяването на чудотворни промени в характера ви. Ако дори малко вярвате, че семейството би е отговорно за характера ви, значи се въртите в омагьосан кръг. Трябва да *знаете в себе си*, че не само в този момент имате избор, но че и винаги сте имали възможност да избирате как да реагирате на въздействието на семейството ви.

Можете да отхвърляте действия, нагласи и убеждения, ако ги намирате за неприемливи. Макар че не мое да премахнете влиянието, под което е преминала по-голямата част от детството ви, само вие решавате дали то ще продължи да действа. Създайте си вътрешното знание, че семейството и ролята ви в него ви влияят само дотолкова, доколкото вярвате, че ви влияят. Ако не поемете пълната отговорност за начина, по който то се вписва в живота ви, няма да позволите да се случат чудотворни промени в характера ви. Ако някой друг командва, значи вие сте негова жертва, дори и ако той уж ви води по правилния път. Вие трябва да сте постановчикът, режисьорът и главното действащо лице в пиесата на живота си.

5. Не мога да избягам от времето и културната среда. Това е лъжата, която ви кара да вярвате, че навиците и привычките ви се дължат на някаква загадъчна „култура“, която винаги хвърля сянка върху живота ви. Влиянието на обществото е част от илюзията, че ви формира някаква значима социална сила. „Обществото определя правилата, всички сме жертви на тази практика.“ „Живеем в култура, налагаща послушание, и аз съм просто един от послушните, които мислят и действат както цялото стадо.“ „Как може някой да напредне, след като управниците постоянно ти казват какво можеш и какво не можеш да правиш?“ Подобни изказвания отразяват усещане за безпомощност.

Ако вярвате, че културата определя характера ви, това ще бъде вашата действителност. От друга страна, всички, които са допринесли нещо за света, са били новатори. Новаторът не се интересува от нормите на културата и не си казва: „Това е всичко, което мога да направя.“ Той гледа навътре в себе си и оставя съвестта си и отдадеността си на някаква цел да определят какъв ще бъде. Следва целта си да служи на другите, без въобще да се интересува от обществото и от културата. Ако искате да намерите блаженство и да дадете нещо на света, скоро ще разберете, че не можете да вървите със стадото. Тук важи старата максима, че ако следваш стадото, ще газиш в тор. Ако се оправдавате с културата или с обществото, това само ще ви попречи да направите чудотворни промени в характера си. Не може да зависите от поведението или одобрението на някаква аморфна маса, наречена „те“ която да определя какви да бъдете. Няма защо да вините „тях“ за това, което не сте успели да станете.

И тук всичко опира до отговорността и до готовността да се съветвате със собствената си духовност, с по-висшата същност, която протича през вас. Нещо външно не може да ръководи вътрешното - точно обратното. Човек е това, което мисли. Мислите са само ваши,

те се раждат във вас. Обществото, в което сте се озовали, не е нищо повече от сцена, върху която да творите своите чудеса.

Това са петте заблуди, съставлящи голямата лъжа, която ви е била наложена от началото на съзнателния ви живот. Ако ви се струват познати, ако продължавате да ги използвате за оправдание на това, че не се развивате, значи трябва да въведете програма за преодоляването им. Всичко това се извършва в невидимия свят вътре у вас, където можете да се освободите завинаги от такива токсични убеждения, като на тяхно място си изработите нови мисли за промяна.

Преодоляването на голямата лъжа

„Аз съм чудо!“ Повтаряйте си това, докато то се вкопае в съзнанието ви. Отнасяйте се с възхищение към себе си. За да можете да правите чудеса за себе си, трябва да знаете, че вие самите сте едно чудо. Ако знаете и усещате това, ще започнете да разбирате и да усещате, че за вас няма нищо невъзможно, че вече няма нужда да прибегвате до петте описани оправдания. На тяхно място ще дойде едно ново съзнание. За да преодолеете голямата лъжа - че заблудите, с които живеете, са истина, - трябва да се въоръжите с тези нови и вдъхващи ви сили убеждения. Трябва да знаете, че можете да избирате какъв да бъде животът ви. Можете да го превърнете в прекрасно, постоянно усъвършенстващо се произведение на изкуството. Ключът е в мислите ви, в чудния невидим свят у вас, който наричаме душа.

Вие сте дошли на този свят за някакъв период от време, което прекарвате в тяло с ограничени възможности. Но умът ви не познава граници. Той е безграничен, не притежава форма и има безпределна способност да твори каквото поиска чудо, стига да уважавате възможностите му. Ако иска, може да обитава болно тяло, да се развива в обременено семейство, да принадлежи на депресирана, стеснителна личност, да заеква, да има среден или гениален коефициент на интелигентност и купища фобии и страхове. Може дори да избере да вярва, че няма никакъв избор и да убеди другите в същото.

А може и друго. Може да използва безграничната си невидима сила, за да направи човека чудотворно могъщ. С помощта на магическото мислене можете да оставите зад себе си старите придобити убеждения и да разберете, че има хора, които се справят с привидно непреодолими проблеми. После в мислите си ще разберете, че ако един човек може да преодолее шизофренията на маниакално-депресивната психоза, а друг може да стане лекар. Въпреки че има проблеми в говора или дори забавено развитие, силата, която протича през тях и им е помогнала да направят тези чудеса, е достъпна и за вас и можете да я използвате за да станете такива, каквито искате. Хората, които мислят магически, казват: „Вярвам в това, знам и ще го направя с помощта на духовните си сили. Такова е моето намерение!“

Ако се ръководите от вярата си в ограничените възможности, сигурен съм, че бихте нарекли всичко това неоправдан оптимизъм. Вие виждате всичкото страдание на света, сякаш „Божият гняв се стоварва върху нас“, и си мислите така: „Вижте всички тези хора, които са роби на положението си, имат ужасни психически проблеми. Живеят в отвратителни условия. За тях няма надежда, и за мен няма. Хората не могат да променят това, което са. Нямаме друг избор.“

Добре, така да бъде. Можете да се научите на оптимизъм или на песимизъм. Моето мнение по този въпрос се изказва съвсем кратко: „Няма човек, който да знае достатъчно, за да бъде песимист“ Няма такъв!

Ние едва започваме да осъзнаваме могъществото на невидимия свят, в който сме потопени. Верните на логиката учени, които споменах, едва започват да зачитат умовете, мислите, душите ни. Сърцето на плода в утробата започва да бие шест-седем седмици след зачатиято и животът започва. Това е загадка, която никой от най-великите умове на планетата не може да обясни. Къде е бил този живот преди, каква тайнствена невидима сила е действала при сливането на тези две късчета човешка протоплазма, определяща всяка бръчица, косъмче и

клетка в тялото чак до смъртта му? Къде е била тази невидима сила преди възникването на този живот, и какво става с нея след затварянето на скобите? Всичко това е загадка. Неизвестно, как тогава човек да бъде песимист пред лицето на нещо, което не познаваме?

За себе си аз знам могъществото на тази сила и съм убеден, че тя може да бъде направлявана така, че да прави чудеса за вас. Можете да изберете пътя на истинската магия и да станете такива, каквито сте мечтали, а може да предпочетете да се съмнявате и да основавате живота си на съмненията. Един мой приятел и колега, Мартин Селигман, описва това така в чудесната си книга „Придобитият оптимизъм“:

„Песимистичната нагласа е така дълбоко вкоренена, че изглежда трайна. Аз обаче съм установил, че човек може да се освободи от песимизма. Песимистите могат да се научат да бъдат оптимисти, и то не с безумни средства като това да си свирукат весели мелодии или да повтарят изтървани премъдрости, а като усвоят нови познавателни умения,"

Ударението тук пада върху думата познавателни. Това означава да мислите. Точно това можете и трябва да направите, за да изградите магическата си личност с всичките ѝ неповторими качества. Ще преодолеете голямата лъжа - идеята, че не можете да промените това, което сте - чрез магическото мислене. То ще ви направи точно такива, каквито искате да бъдете.

Да създадете вашата магическа личност

Както знаете, цялата програма за чудотворството се върти около простата презумпция, че човек става във физическия свят това, което е създал в невидимия. Ето шестте ключа към превръщането ви в човека, който сте решили да бъдете, за да изпълните героичната си мисия на този свят,

1. Вашата личност. Какво искате да казват за вашата неповторима личност? Създайте във въображението си картина, представете си какви точно бихте искали да бъдете. Забравете това, което виждате сега, гледайте към онова, което бихте искали да бъдете като характер. Колко самоувереност искате да проявявате в отношенията си с другите? Искате ли ви се да отстоявате по-твърдо позициите си? По-вглъбени и съзерцателни ли искате да бъдете, или по-малко? По-любящи и добри? Повече или по-малко раними? По-нежни? По-малко тревожни и нервни? Нарисувайте в ума си образа на личността, която ви пасва най-добре.

Засега е достатъчно да знаете, че цялото това творение на въображението може да се реализира в материалния свят, защото вие точно това правите през цялото време, още от появата си в човешката форма, в която пребивавате. Може би сте си представяли себе си като повече или по-малко самоуверени, повече или по-малко нервни и т.н. Дори да не сте го съзнавали, точно така се е оформяла личността ви. През цялото време действате въз основа на мисловните си картини. Ако *знаете*, вместо да се съмнявате, можете да изберете личността, която най-добре съответства на целта ви на този свят, и ако с душа и тяло вярвате, че можете да бъдете такава личност, ще направите истинската магия, която ще промени изцяло живота ви. Вие буквално ще станете такива, каквито само сте могли да мечтаете, и поведението ви ще отразява новата, чудотворна картина на въображението ви.

2. Вашите способности. Представете си за миг способностите, които бихте искали да притежавате. Просто си представете, че притежавате илюзорната стока, която сме свикнали да наричаме талант. Смятаме го за някаква дадена от Бога вродена способност, която ни позволява да постигнем повече от другите. Моцарт има талант - някаква мистична дарба, отредена му свише. Майкъл Джордан има талант. Баришников има талант. Всички сме единодушни кои притежават така наречения талант, но не можем да го дефинираме.

Да погледнем на нещата другояче. Талантът е качество, което се дефинира посредством сравнение. Без други хора, с които да сравняваме Моцарт или Майкъл Джордан, няма как да си изградим представата за талант. Ако гледахме на тях като на две личности, изпълнявали

по свой начин целта си в конкретната си област, без да се състезават с никого, не бихме приели ме да бъдат описвани с понятие като талант. Талантът би бил нещо, което се отнася за всички.

За нас, израсналите в западния свят, обаче, тази идея е едва ли не немислима. Как иначе да преценяваме хората? А преценката е важно нещо. Вие постоянно преценявате. Претегляте себе си и относителната стойност на способностите си въз основа на успехите на околните. Талантите, които притежавате в някаква област, не са нищо повече от това какво вярвате за себе си и как се сравнявате с постиженията на другите. Но вие можете да издигнете вътрешното си съзнание на ново равнище. Да започнете да си казвате: „Аз съм толкова талантлив, колкото съм решил да бъда, и макар да се радвам на успехите на другите и да им се възхищавам, техните действия нямат никакво отношение към това какво аз мога или не мога да постигна."

Това съзнание е описано по следния начин в „Придобитият оптимизъм": „Един композитор може да притежава талант като на Моцарт и горещо желание да успее, но ако вярва, че не може да пише музика, нищо няма да постигне." Още на четири годишн Моцарт вярва в способността си да композира. Баришников излиза на сцената преди всичко с убеждението, че може да се върти и носи като летящ ангел. Когато отскача като ракета, Майкъл Джордан вярва най-вече, че може да скача - и тялото му осъществява това убеждение. Те не само вярват, те знаят и подвизите им се дължат на базиращото се на знание намерение. Това е талантът!

Излишно е да изтъквам, че физическото тяло, в което сте дошли на този свят, няма никакво отношение към успехите ви. Изборът ви да се отличите в която и да е област се основава на интересите ви. Ако ръстът ви е към метър и шестдесет, вероятно не ви минава и през ум да станете професионален баскетболист. Но ако го искате и знаете, че можете да го направите, че можете дори да забивате - но го знаете, ще действате съответстващо и ще направите така, че всичко да се осъществи. Ако не ми вярвате, питайте Спъд Уеб, който спечели състезанието за забивки на Националната баскетболна асоциация, а физиката му е точно каквата ви описях.

Талантът, като всичко друго у вас, е функция на невидимата сила, която преминава през вас. Тя не е в ръцете ви, в гените ви, в каквата и да е част от физическата ви конструкция. Тя е сила, която пронизва битието ви.

Трудно е да приемете тока, след като са ви набивали в главата, че някои са талантливи, а други - не. Но вие може да обърнете „отредената ви" съдба и да си създадете толкова и такъв талант, какъвто ви е нужен за изпълнението на целта ви на този свят. Не стройте живота си върху нуждата да бъдете по-добри от другите. По-добре обърнете внимание на целта си и знайте, че вече притежавате целия необходим ви талант, за да направите чудото, към което се стремите.

Вижте какво пише Джейв Робъртс в „Природа на собствената реалност". Отнесете го към способностите си и към всичко останало.

„Ако си болен, можеш да кажеш: „Не искам да съм болен"; ако си беден - „Не искам да бъда беден"; ако се чувстваш необичан - „Не искам да съм самотен". Но по някакви вътрешни причини започвате да вярвате повече в болестта, отколкото в здравето, в бедността вместо в богатството, в самотата, а не в обичта."

Аз бих добавил, че може да искате да притежавате повече талант, но по свои вътрешни причини да вярвате в отсъствието му, вместо в наличието му. Когато знаете, че имате талант, вместо да се съмнявате, ще откриете, че притежавате необходимите физически способности, за да осъществявате целта си.

3. Вашият интелект. Колко умни искате да бъдете? Как ви изглежда определението „гений",

поставено до името ви? Искате ли да повишите коефициента си на интелигентност и да можете да надхитрявате околните? Чудо ли ви трябва, за да станете по-умни, отколкото сте в момента? Въображаемият коефициент на интелигентност е накарал много хора да живеят с илюзии. Освободете се от убеждението, че някакво магическо число, прикачено към ума ви, ограничава способностите ви като човешко същество. Най-добрата дефиниция на коефициента на интелигентност е: Интелигентността е такава, каквато показват тестовете.

Вие не сте число, а душа, която е безкрайна и неизмерима. Способностите на невидимата ви същност са безпределни. Авторите и почитателите на всевъзможни тестове искат да вярват в противното, затова разпространяват заблуди в културата ни. „Коефициентът на интелигентност не се променя, той е траен и определя какво можеш и какво не можеш да правиш в живота." Я помислете малко върху това.

Тези тестове, за които се предполага, че измерват нещо абстрактно, наречено интелигентност, са измислени от хора, които искат да ги продават, искат да категоризират хората, да ограничат достъпа им до определени училища, да направят кариера от тези числа, които връчват на родителите. Тестовете са инструменти от физическия свят, които се опитват да отклонят хората от постигането на целта им в живота. Това са глупави, абсурдни процедури, които им дават нещо външно, за което да се захванат, за да обяснят успехите или неуспехите си в материалния свят.

Нека ви дам два примера от моя живот, за да разберете за какво става дума. Веднъж ме поканиха да се явя на тест, измерващ интелигентността посредством четене, и авторите на теста бяха използвали няколко абзаца от моята книга „Вашите слаби места". Казаха ми да прочета текста и да отговоря на пет въпроса, отразяващи моето тълкуване на материала.

Прочетох текста, който сам бях писал, и се захех да отговарям на въпросите. Получих резултат 80%. Единственият въпрос, на който не бях отговорил правилно, беше петият, за „намерението на автора". Коефициентът ми на интелигентност беше понижен, защото не можех да отгатна намерението на автора - моето намерение!

В друг случай, още докато учех в колежа, се явявах на изпит по съвременна американска поезия. Преподавателят ми каза, че тълкуването ми на стихотворението е неправилно и ми намали значително оценката. Поетът беше жив и преподаваше в един голям университет в Средния Запад. Реших да му пиша и да му изпратя моя анализ на стихотворението, който намирах за задълбочен и „правилен". Получих в отговор едно чудесно писмо, в което той ми пишеше, че възгледите ми за поезията му са близки до неговите собствени. Пишеше също, че имам поетичен ум и ме съветваше да пиша стихове. Взех моя анализ на стихотворението и писмото на поета и ги занесох на преподавателя си по английски в часа му за консултации. Бях сигурен, че „коефициентът" ми по отношение на поезията ще се повиши. Той отказа да ми повиши оценката. Отговорът му гласеше: „Поетите понякога не знаят как да тълкуват собствените си стихове: „Оценката си остава."

Не забравяйте тези примери, когато оценявате коефициента си на интелигентност. Знайте, че в тази свършена вселена няма нищо случайно. Целта ви надхвърля всичко, което науката може да измери. Знайте със сигурност, че умението на един да анализира стихотворението на сонета от епохата на кралица Елизабет, а на друг - да разбира математическите формули, е просто един факт. Няма нужда от сравнение, няма защо да се слагате на везните.

Коефициентът на интелигентност е илюзия. Можете да промените значително цифрата, като промените съдържанието на теста. Човекът, който регулира фините механизми на автомобила ви, по-малко интелигентен ли е от онзи, който може да решава квадратни уравнения? Учителят, облечен в костюм и вратовръзка, който обяснява света от интелектуален ъгъл, по-интелигентен ли е от младия любител на природата, който отива да живее в гората, за да я опознае непосредствено? Кой определя тази работа с коефициента на интелигентност? Защо слагаме на всеки човек етикет с число, което се тълкува погрешно и

от този, който го носи, и от определящите го?

Вие сте толкова способни да изпълните целта си, колкото е нужно да бъдете. Интелектът ви е безпределен. Абсурдно е да се присъжда на хората коефициент на интелигентност. Интелектът е функция на ума. Умът не познава граници. А числото не е нищо друго, освен граница. Няма начин да се измери в цифри нещо, което няма измерения. Ако искате да изживеете чудото да притежавате коефициента на интелигентност на гений, променете вътрешните гласове, които ви убеждават в ограничените ви способности в резултат на интелекта ви.

Преди почти двадесет години, в книгата „Вашите слаби места“, аз дадох ново определение на интелекта. Още го поддържам. „Истинската мярка на интелекта е резултатният и щастлив живот, изживяван във всеки момент на делниците“ Вие сте гений! Когато знаете, че притежавате интелектуалната способност да градите щастието си и знаете с кого или с какво да се съветвате, за себе си вие сте гений!

Вие несъмнено можете да подобрите способността си да се справяте с интелектуални задачи. Може да се научите да смятате и да четете по-добре. Можете да усвоите всичко, към което насочите ума си. Това, което сте научили или не сте научили до този момент, е функция на вашия избор, не на някакъв вроден дефект, определен от число, което ви приписват хората, ръководени в тази игра на числа от собствения си интерес. Това трябва да знаете за интелекта си. Дръжте го винаги в светлината на безграничния си, неподчиняващ се на числовите измерения ум. Вие сте преди всичко духовно същество. Това не се измерва с числа.

4. *Вашите навици и обичаи*, Искате ли да успеете да промените някои от нещата, които упорито вършите, но не за свое добро? Искате ли да се отървете от саморазрушителните си навици? От привичките, които не харесвате и на които смятате, че сте жертва? Използвайте магическата сила на вътрешното убеждение, за да поставите всичко в себе си под въпрос. Характерът ви се състои от стотици привички, които следват в ежедневието си.

Ако прекарвате времето си в мързелуване пред телевизора и това не ви харесва, но не можете да се освободите от навика, можете да направите нужното ви чудо. Да промените скучните си навици и да заживеете пълно, независимо от доходите и положението си. Не забравяйте, обстоятелствата не правят човека, а само показват какъв е.

Един квартал на няколко мили от нас има най-високата безработица в цяла Флорида. Някъде към 75 на сто от жителите му са без работа. Но когато минавам оттам, виждам счупени стъкла по моравите, боклуци навсякъде, тревата не е окосена, къщите са мръсни и имат нужда от боядисване. Защо? Ако 75 процента от хората там не работят, не е ли логично поне да чистят боклука и счупените стъкла, след като имат толкова много свободно време? Нищо подобно. Те си седят и нищо не правят, Положението им показва как са избрали да живеят. Нищо не би им струвало да почистят и разтребят, но не го правят, защото такива са навиците им. Вашите навици показват какви сте! Те разкриват как сте избрали да живеете живота си и да използвате могъщия си ум. Същата невидима сила, която протича през хората, които прибират счупените стъкла и успяват да работят и да се грижат за семействата си, протича и в онези, които са направили обратния избор. Тя е у всеки от нас. Някои я използват, други я пренебрегват и винят обстоятелствата за навиците си.

Да бъде човек нещастен е навик. Да бъде депресиран е навик. Да бъде мързелив е навик. Да бъде ограничен е навик. Тези и много други черти на характера произтичат от начина, по който използвате ума си. Безброй хора, включително и аз, са прекарвали по-голямата част от живота си, без да притежават почти нищо материално, но са имали навика да не се депресират заради това. Мнозина в тези обстоятелства по навик предпочитат щастието пред отчаянието, тъй като това са вътрешни, не външни обстоятелства. А хората, които успяват да изберат полезни за тях навици, почти винаги преодоляват бедността и си създават богатство.

Каквито и навици да следвате сякаш, можете да ги промените в момента, в който станете по-скоро духовен и едва след това материален човек. Вие притежавате властта да промените всичко, което не работи за вас и което определяте като „лоши навици“. Ако повярвате в това, ако го знаете в себе си, ще видите как физическото ви тяло ще поеме автоматично нов курс. Същността на преодоляването на чертите, които вече не ви служат добре, е в това да се научите да мислите по необичаен начин. Не е нужно да оставате хипнотизирани в сегашното си състояние, ако то не служи на целта ви.

Може би сте придобили навика да позволявате на другите да ви влияят, да ви нареждат. Или да слушате на другите, вместо да изпълнявате своята съдба. Това са навици, които сте придобили, като сте учили другите точно какво сте готови да преглътнете. Можете да се освободите от навиките, произтичащи от позволенията ви другите да ви манипулират. Можете да се отърсите от „Вродените черти на характера“, които всъщност изобщо не са вродени, а са привички, които сами сте избрали за себе си. Начинът да направите чудо за себе си, за да не бъдете жертва на другите, на обстоятелствата или на самите себе си, е да промените вътрешния си свят и в това само ваше пространство да отборите място за едно целеустремено, духовно съединено човешко същество.

5. Стареенето. Представете си най-голямото чудо - забавяне или премахване на процеса на стареенето. Това вече си е несъмнено, неоспоримо чудо! Вие можете да въздействате в голяма степен на начина на стареене на тялото си. Ето какво пише по този въпрос моят приятел, д-р Дийпак Чопра, в класическия си труд „Съвършеното здраве“:

„Стареенето изглежда толкова сложно, че е трудно дори да се дефинира точно. Една чернодробна клетка обикновено изпълнява петстотин различни функции, т.е. функционирането ѝ може да се наруши по петстотин начина. Всички те са начини, по които тя може да старее. От друга страна, възможно е схващането, че стареенето е сложно, да е невярно. Въпреки че се получава от хиляди вълни, приливът на океана е едно явление, предизвиквано от една единствена сила. Същото може би важи за стареенето на човека, макар да го виждаме като хиляди вълни, всевъзможни болести и оплаквания, нови бръчки около очите и в ъгълчетата на устата... и безброй други дребни неприятности.“

Опитайте се да разберете новото виждане, описано прекрасно от д-р Чопра в главата „Стареенето е грешка“. Макар че всички се подчиняват на процеса на стареене, важният въпрос е: Трябва ли да стареем? Той изтъква, че ДНК, която управлява всички функции на клетката, практически не подлежи на износване. Преживяла е най-малко шестстотин милиона години без да остарее и на милиметър. Това, което определя физическото ни битие, не старее. А ние стареем. Защо?

Древните мъдrecи наричат стареенето грешка на интелекта. Стареенето означава, че клетката е забравила как да функционира правилно. Това не е нормално, просто е придобит начин на живот. Грешката на интелекта е в това, че се идентифицираме преди всичко с физическото си тяло и разбираме, че се налага да преминем през процеса на стареене. Умът започва да се подготвя за стареенето от момента, в който започва да функционира интелигентно. Виждали сте това навсякъде наоколо си, чели сте за него, това знаете. Затова подготвяте тялото си за саморазрушението.

Изходът от капана - истинската магия, от която можете да се възползвате - се намира, като всичко друго, в невидимата ви същност. В ума. Вие можете да откажете да допуснете старец в тялото си. Това е вашият личен гараж, където временно паркирате душата си. Можете да обърнете всичко и буквално да влияете на всяка клетка на тялото си. Вашата невидима същност - умът - не се намира само в мозъка. Той е духовното ви съзнание, което е във всяка ваша клетка. Светът, така да се каже, е вътре у вас и ако можете да работите наистина магически с ума си, е възможно да повлияете значително на стареенето на клетките, състоящи се от неунищожимата ДНК. Ако, докато четете тези думи, ви изпълва съмнение дали това е възможно за вас, съмнението, разбира се, ще засегне всяка клетка в тялото ви,

включително ДНК паметта за самовъзпроизвеждане.

Именно в ума си, където невидимият интелект прави чудеса, трябва да разгледате отношението си към стареенето. Не мислите ли като старци? Вярвате ли, че трябва да вървите приведени, да забавите движенията си, да загубите паметта си и да изглеждате стари? Чрез тези формули програмирате клетките си за действие. Невидимият интелект няма възраст и е съвършен. Започнете да преосмисляте отношението си към дегенерирането на клетките. Ако използвате ума си по нов начин, за да си изградите вътрешно знание, може би ще можете да повлияете на този процес, който сте свикнали да мислите за неизбежен. Ето още един откъс от „Съвършеното здраве“ - не мога да се сдържа да не го цитирам.

„Ако доведете ума си до такова ниво на функциониране, което е отвъд стареенето, това ще се отрази върху тялото ви. То ще старее по-бавно, защото така му казва умът. Вижте се как не стареете и така ще бъде.“

Вместо да отхвърляте тази идея, допуснете я и вижте дали няма да намерите в нея смисъл - за себе си и за петдесетте билиона клетки, работещи до една в съвършена хармония, за да поддържат живота на неподвластното на стареене ваше тяло.

6. Вашето емоционално здраве. Безброй са възможностите по отношение на емоционалния ви живот. Проблемът при повечето хора е, че са се ограничили в рамките на малко алтернативи в емоционалния аспект на човешката си същност. Когато например изпитвате страх, умът ви буквално произвежда молекули - в този случай, адреналин. Да, мисловният импулс поражда нещо в тялото ви, което е част от физическия свят. То е материално, измеримо и се е появило в резултат от действието на ума. Това е чудото на ума в действие. Мислите ни водят до физически прояви, които сме свикнали да наричаме емоции. Молекулите, които предизвикват външния израз на емоциите ви, се пораждат пряко от ума. Химикалите, отделящи се в тялото, буквално се създават от невидимия ум. Това е чудото, за което пиша в тази книга, и то е по-явно в емоционалния свят. Да, вие и вашият невидим ум можете да създавате изборения от вас физически свят. Да, умът ви е способен да влияе на нещата във физическия свят. Да, можете да правите чудеса за себе си, като използвате по магически начин своя ум.

Вашите емоции са физически прояви на мислите ви. Радостта си вие изживявате чрез физическото тяло и веществата, свързани с усещането на възторг, са откриваемы и измерими. Същото важи за страха, стреса, гнева, яростта, ревността, депресията, фобиите и други подобни. Това са все химически промени, които се извършват във вас. Тези вещества се произвеждат в „аптеката“, чието начало е умът ви. Той е в състояние да сътвори буквално от нищото хиляди „лекарства“, които се появяват в тялото ви. Имате нужда от антидепресант или нещо успокоително? Не е нужно непременно да ходите до аптеката. Умът може да създаде точно това, от което се нуждае тялото ви.

Вие постоянно произвеждате молекули с различни етикети, които наричаме емоции. Когато започнете да лекувате невидимата си същност и се съветвате постоянно с вътрешния си глас, буквално променяте цялата си имунна система. Д-р Дийн Орнит написа една книга, която стана бестселър, със заглавие „Връщане на сърцето към здравето“. Да, точно така, *връщане*, а не просто прекратяване на симптомите. С д-р Орнит сме имали неколнократни съвместни изяви в медиите. Неговата личност и новаторският му труд ми направиха огромно впечатление. Приятно изненадан бях да видя, че впечатляващата му книга е съсредоточена около вътрешната човешка същност и върху това как да се научат хората да въздействат върху физиологичните процеси в себе си, като елиминират тревожните сигнали на ума към имунната система. Неговият подход към излекуването от сърдечни заболявания се изразява в това да се научим да преодоляваме начините, по които умът ни разболява тялото.

Емоционални реакции като гнева, стреса, напрежението, страха и т.н. произхождат от ума. Тези реакции нарушават химичното равновесие и предизвикват отделяне на токсини, които

рушат тялото. Начинът да се излекуват тези болести не е да се хвърли в боя армия от фабрични лекарства, а да се работи с механизма в собствената аптека, причиняващ дисбаланса. Така можем да се излекуваме от практически всички болести. Това е и начинът да разберем емоциите си.

Вие сами създавате емоциите си. Те се порождават в мислите ви. Емоционалните реакции са всъщност физически по характер. Емоцията, която изберете с ума си, ще се настани в тялото ви. Това е най-важното, което трябва да разберете за себе си. След като знаете, извън всякакво съмнение, че сами избирате страховете си, тревогите, фобиите, възторга и т.н., ще можете да творите каквото поискате чудо в своя емоционален свят. Може и да не знаете точно как правите избора, който води до произвеждане на токсичните молекули, проявяващи се в емоционалния ви свят. Но самото знание, че *вие* го правите, задвижва желаните от вас физиологични промени.

Една стара индийска поговорка илюстрира добре тази идея: „Ако искате да знаете какви са били мислите ви вчера, вижте тялото си днес. Ако искате да знаете как ще изглежда тялото ви утре, вижте днешните си мисли." Емоциите се проявяват в тялото като физически израз на мислите ви. Помнете това, докато напредвате по пътя към истинската магия.

Това бяха шестте променливи категории, които контролират с невидимия си ум. Отношението ви към вашата личност, способности, интелигентност, навици и емоции са багажът, който носите неизменно със себе си, където и да отидете. Убежденията ви в тези области са изцяло ваши. Вие сами сте избрали нагласата си към всички тях.

Най-трудното препятствие, което трябва да преодолеете, за да превърнете себе си в произведението на изкуството, за което мечтаете, е да се преборите със страховете и съмненията си. Вие постоянно живеете с тях, те ви пречат да поемете отговорността за превръщането на живота ви в магия.

Преди да продължим със стратегиите, които можете да прилагате за постигането на магически промени, мисля, че е важно да анализираме най-големия от всички страхове, общия за всички ни ужас.

Отношението към собствената ви смърт

Една от мислите, с които е белязан животът ви от най-ранно детство, е съзнанието за собствената ви смърт. Въпросът, който като че ли тормози всички ни, е къде отиваме, след като умрем. Повечето от нас не са изяснили отношенията си със смъртта. Свидетели сте на смъртта на познати. Виждали сте други да флиртуват със смъртта. Знаете, че някой ден ще умрете. Но смъртта си остава вечна загадка. За да си създадете живот на истинската магия, трябва да се освободите от страха и тревожността, заобикалящи загадката на физическата смърт.

Страхът от смъртта може да бъде сериозна пречка в живота ви. Той ви пречи да живеете пълно и може да направи пребиваването ви тук, в това тяло, тревожно и болезнено. Изходът е да се изправите очи в очи със страха си. Както е с всичко друго, за което пиша в тази книга, да се изправите срещу страха означава да го погледнете отвътре.

Страхът е мисъл. Тя е невидима. Ако живеете в тревоги около собствената си смърт, начинът, по който осмисляте всичко видяно и чуто за смъртта, я превръща в нещо постоянно. В тази логика на мислене смъртта е просто край. Едно голямо празно нищо. Вие сте космическа случайност, а животът е болест с летален край. Няма нищо преди, нито после. Това наистина си е плашещо! Но нещо вътре у вас, в невидимата ви същност, нашепва, че не може да е така. Вие знаете, че една част от вас е неподвластна на смъртта, защото смъртта означава край, а вашата невидима и лишена от измерения душа не се подчинява на ограничения като начало и край. Знаете, че самият живот е невидим, той просто се помещава във физическото тяло. Това е съзнанието, което трябва да възприемате, за да преодолеете

страха си от смъртта.

Всяко човешко същество по право притежава същностна безсмъртност. За да разберете това, трябва да престанете да се идентифицирате изцяло с тялото си. Всички свети духовни учители (и някои недотам свети през по-голямата част от живота си) ни учат така, „Бхагавад Гита" описва живота по следния начин:

„Както човек захвърля износените дрехи и си купува нови, когато тялото се изхаби, Аз-ът, който живее в него, получава ново,"

Екнат Еасваран, преводач и изследовател на „Гита" цитира следния пасаж:

„За такъв просветен човек... смъртта вече не е по-страшна от събличането на старо палто. Животът не може да предложи по-висше осъществяване, висшата цел на човешкото съществуване е постигната. Който е осъзнал Бога, има всичко и нищо не му липсва. Затова той не иска нищо повече, не може да бъде разтърсен и от най-тежката скръб. Животът не може да го заплаши с нищо, може само да му даде възможност да обича, да служи и да дава."

Помислете за това, което цитира Еасбаран, и което ни казва „Гита", висшата цел на човешкото съществуване се постига, когато живеем в мир с безсмъртието си и гледаме на смъртта не като на край или като на наказание, а като на пробуждане, награда, завръщане към безкрайността, която обгражда нашите скоби във вечността.

В християнската традиция Исус казва за безсмъртието: „А това е вечен живот, да познаят тебе, единия истинен Бог" Всяка култура насочва човека как да познае собственото си безсмъртие посредством духовността и целенасочеността. От най-дребни времена, във всяка култура присъства такова учение за безсмъртието. Всеобщо е вярването, че съществува невидим свят, който е част от всеки човек, и че целта на живота във физическото тяло е да открием Бога - или както решите да наричате невидимия интелект, пронизващ всичко живо. Но и да ме слушате как говоря за това или да очаквате духовни учители да ви го внушат посредством някакви религиозни традиции, няма да успеете да премахнете тревогата си. Трябва да знаете вътре в себе си, а това е нещо, което можете да постигнете само вие.

Макар че цитирах някои от духовните традиции, а стотици други пропуснах за краткост, може би ще ви заинтригуват думите на един човек, който не е бил обучаван в никаква религия. Всъщност целият му живот е преминал в недуховни занимания. Бил е футболист, уличен побойник, пристрастен към кокаина в продължение на години (по собствено признание), изобщо - човек, който не обръща особено внимание на духовните проблеми. Името му е Гари Бъзи, актьор, известен най-вече с ролята на Бъди Холи във филма за загиналата на двадесет и две годишна възраст рок звезда.

През 1988 г. Гари Бъзи едва не загива при тежка катастрофа с мотора си, при която получава травма на главата, довела го до прага на смъртта. Думите на Гари са цитирани в статия на Луейн Лий в „Лош Бийч Прес" от 28 февруари 1991 година:

„Голямата трагедия не е смъртта, а това, което умира в теб, докато си жив. Втората част на живота ми започна на 4 декември 1988 година. Аз минах от татък. Влязох в стая, изпълнена със светлини. Бях просто нишката, която живее в гръбнака ми, където се помещава душата. Три светлини дойдоха при мен и ми казаха, че се намирам в прекрасно царство на любовта. И аз бях любов. Можех да остана там с енергията и да напусна това тяло. Можех и да се върна в него и да продължа живота си. От мен зависеше какво ще избира."

Това не е проповед на гуру от движението „Нова епоха", а як тексасец, живял бурно до срещата си с отвъдното. Сега, според описанието на журналиста, е улегнал, вгълбен и не се опитва да впечатлява или да убеждава. На хулителите, които не вярват на промяната в него, отвърща:

„Това няма нищо общо с вярата. Истината е отвъд вярата. Това се случи. Нямам какво друго да кажа. Аз бях там. Няма значение дали вярвате, или не, защото това е истината."

Бившият наркоман, чиято реч някога била изпъстрена с псувни, завършва разговора така: „Най-важната дума, измислена някога, е думата любов.“

Чувал съм буквално хиляди истории като тази на Гари Бъзи. Собствената ми сестра Мерилин Дайър ми разказа за своето посещение в отвъдния свят след тежка катастрофа преди двадесет години. Оттогава тя вече не се страхува от смъртта. Тя знае какво е видяла, знае, че то е било радостно и прекрасно. Някои ѝ вярват, други са скептични. Така да е. Д-р Елизабет Кюблер-Рос и д-р Реймънд Муди са написали томове за така наречените близки до смъртта преживявания. Онези, които са стигали до ръба, са почти единодушни. Всички разказват за светлини и никакво страдание. За посрещане във вечността. Можете да прочетете и да повярвате, или пък да останете скептично настроени. Изборът е ваш.

Главната причина за страховете около смъртта е навикът ви да мислите, че *вие* сте тялото си. Когато научите, че сте всъщност съзнателен ум, пребиваващ в тяло, ще започнете да разбирате колко е глупаво да се идентифицирате изцяло с него. Скоро ще си оформите отношение към тялото си - любяща загриженост, но не и отъждествяване.

Ако си задавате въпроса „Къде ще отида, когато умра?“ и имате предвид душата си, отговорът е, че няма да умрете. Смъртта е понятие, което предполага край, край означава граници, а безпределната ви същност очевидно няма такива. Безсмъртието е нещо, което ще ви стане добре познато, когато се превърнете в духовно същество в човешки облик. Ако се идентифицирате изцяло с тялото си, трябва да промените въпроса така: Къде отива тялото ми, когато умре?“ Тук отново става дума за двама души: вие - собственикът, или притежателят, и тялото, което притежавате.

Тялото, в което се помещавате, „умира“ от деня на появата ви на този свят. Всеки ден губите част от него, а същевременно го подновявате. От клетките, които сте имали преди няколко години, не е останала нито една. Това е процес на обновление. Частта, която умира, се замества от жива тъкан. Всеки ден по някой килограм от тялото ви умира и се изхвърля в земята, посредством различни физиологични процеси. После искате от земята да ви даде материал за подновяване на загубеното, за да поддържате живота в себе си. Ако част от вас не умираше всеки ден, на петдесет годиш бихте тежали няколко тона. Умирането във физическия свят ви позволява да живеете.

Минералите, от които се състои тялото ви, са част от една съвършена система за рециклиране - вселената. Това не сте вие. Малкото останали минерали, в крайна сметка, ще се използват за същия процес. Но душата ви не се състои от минерали, тя няма форма, а това означава, че е неподвластна на смъртта.

Всяка вечер вие заспivate и тялото ви почива. Това е време за обновление. През това време за почивка вие си изграждате ново тяло, защото сте уморени от всичко, което сте правили през деня. В крайна сметка тялото ви ще се износи (освен ако не поправите грешката със стареенето) и ще премине в състояние на покой. Но какво става с душата? Това е голямата загадка! Обичам този откъс от „Бог работи с вас, не за вас“ на Лао Ръсел:

„Навсякъде в природата виждате прераждането на розите, дърветата и тревите. Миналата година сте откъснали от този клон ябълка. Тази година виждате друга ябълка на същото място, следващата и по-следващата година ще можете да откъснете други. Ако разрежете ябълката, ще видите в тази, която се готвите да изядете, свити семките на неродени още ябълки, повтарящи отдавна родени плодове. Такъв е процесът на вечно повторение в природата, вечният живот. Тя разделя вечния живот на вечно повтарящ се живот. Ние наричаме това живот и смърт, но и двете са противоположни проявления на живота. Не е ли чудесно да знаем това? Не е ли прекрасно да знаем, че всеки ден, който изживяваме във видимия свят на телата, всяка наша мисъл и действие същевременно се повтарят и записват в невидимия свят на ума?“

Когато се развивате в незримата духовна посока, за която става дума в тази книга,

постепенно ще загубите усещането си за телесна реалност. Ще опознаете нова, пробудена реалност, в която цари голямо уважение към обитаваното от вас физическо тяло. Тази реалност ви казва, че можете с ума си да създавате молекули във физическата действителност, че умът ви постоянно обновява физическото ви тяло и създава физическия ви свят.

Накрая ще стигнете в света на истинската магия, където с помощта на ума си ще можете да творите чудеса в материалния свят. Макар че другите ще ги наричат чудеса, вие ще знаете, че съзнателният ви, макар и невидим ум, просто прави това, което винаги е правил - създава вашия физически свят, само че сега това, което изживявате в него, е щастие и съсредоточеност върху целта.

Колкото повече напредвате в пробуждането си, толкова повече ще си отиват грижите какво ще се случи с тялото ви и ще отстъпват място на знанието. Целта ви ще бъде да доведете тялото и ума си в равновесие с всеобщите Божии закони, ще съзнавате, че представлявате чудо, и ще се простите с абсурдната идея за смъртта. Ще откриете, че мъртвите не са си отишли. Просто се обновяват - също като вас.

Да превърнете истинската магия в част от себе си

Вашата личност с всички описани в тази глава нейни елементи е ваше собствено творение. Вие можете да направите чудо за себе си, като я създадете такава, каквато можете да си я представите във всевиждащия и всезнаещ свой ум. Ето няколко стъпки, с които да проявите вашето ново аз - започвайки от днес.

- *Премахнете всички съмнения за това какви можете да станете.* Живеете в духовен свят. Всичко, което знаете за себе си като физическо същество, има умствено съответствие - някакво ваше убеждение. Ако забелязвате недостатъци в характера си, причината е, че в системата си от убеждения имате мисловен еквивалент на недостатъка. Нарича се съмнение.

Постоянно си напомняйте, че това, което сте, е резултат на всичко, което сте мислили. Вашият интелект, увереност, таланти, страхове и навици - всичко това е физическа проява на мисловен еквивалент. Можете да го промените като мислите спокойно, постоянно и упорито за това какви наистина искате да станете. Мислите ви ще бъдат семената, които ще посее във физическия свят. В крайна сметка ще произведете там молекули, съответстващи на вашата мисловна картина. Както с мислите си създавате молекули, които би причиняват язва, така можете да сътворите каквото си пожелаете, стига да прогоните съмнението и да го заместите с вяра.

- *Престанете да използвате изрази, които погават какво не искате да бъдете.* Ако наричате себе си неспособен, тромав, глупав, страхлив или слаб, ще блокирате възможностите за проява на чудесата. Ако чудото за вас се състои в това да станете нещо, което никога не сте били, трябва да престанете да просвирвате тези стари записи.

Започнете процес на утвърждаване, който отразява съзнание за увереност и сила. Говорете за неограничените си способности да усвоите всякакви нови интелектуални умения. Радвайте се на страховете, които сте преодолели. В разговорите с другите и със себе си подчертавайте колко сте способни. Не забравяйте, че това, което мислите и говорите, се превръща в действие. Ако говорите за слабостите си и ги защитавате, сигурно и мислите за тях. Помнете, че това, което казвате пред околните, дори да е подхвърлено между другото, отразява мисловен еквивалент. Ако искате увереност, трябва да говорите за увереността си и да привеждате примери в нейна подкрепа. Ако искате да сте страхливи, разказвайте на другите за страховете си с всички ужасни подробности, които ще продължат да ви убеждават в слабостта ви. Може да ви звучи опростено, но точно така се получава магическата промяна в характера. Запазете в ума си място за самоувереността и нека новите ви чудотворни мисли предизвикат материално съответствие в ежедневието ви.

- *Съсредоточете се върху това, което поддържате, а не върху онова, което отхвърляте.*

Например, не мислете за това, че трябва да престанете да се ядосвате, защото така продължавате да мислите за ядове и това ще моделира поведението ви в материалния свят. Мислете за това, което искате да се осъществи. Мислете за здраве, хармония, любов и физическа лекота - и така ще действате. Ако мислите, че ви липсва талант или интелект, не си казвайте: „Няма да мисля за себе си като за невежа или неспособен" защото така мислите за невежеството и укрепвате мисловното съответствие на ограниченията. По-добре използвайте ума си за да се съсредоточите върху картини, като например тази: „Аз притежавам всичко необходимо, за да осъществя мечтите си. Аз съм безгранична част от съвършенството на този свят. Не съм грешка, а божествена необходимост" Подобни картини променят невероятно поведението ви във физическия свят. Ще действате според новата представа за себе си, която се основава върху възможностите ви, и ще видите как правите чудеса, които преди сте смятали за невъзможни,

- *Всеки ден си напомняйте, че сте целеустремени.* Когато живеете целеустремено, вие с радост се раздавате и това щастие се отразява върху характера ви. Ще бъдете в състояние да проявите целия талант и интелект, необходими за осъществяването на целта ви. Няма да има нужда от тежък труд, нито от сложен график на задачите. Способността ви да изявите промените в характера си вече е неприкосновена. Интелектът, талантът, уменията и увереността в себе си няма да дойдат отвън. Те вече са утвърдени у вас. Това, което трябва да направите, е да се насочите към целта - състояние, в което се чувствате важни и изпълнени с вдъхновение. Когато умът ви е в такова състояние, всички необходими черти на характера ви ще се проявят от само себе си.

Не забравяйте, че характерът ви не е резултат на влиянието нито на семейството, нито на културната среда, която ви заобикаля. Вие го създавате! Проявявала се е точно личността, която е трябвало да изпълнява задачите ви до този момент. Сега можете да се презаредите за най-важното пътуване в живота си. Излишно е да продължавате да изживявате старите променливи състояния, които вече не вършат работа. Бъдете целенасочени и в мислите ви няма да се промъкват недостатъци.

- *От време на време живеете по цял ден, доверявайки се напълно на интуицията си.* Вътрешните гласове ще ви напомнят настоятелно, че притежавате всичко необходимо, за да бъде животът ви щастлив. Безшумните вътрешни разговори ще ви изкушават да спорите със себе си:

„Мога да танцувам, ако поискам." „Ами, винаги си бил спънат."

„Аз съм блестящ." „Глупости, нали в гимназията ти писаха двойка по геометрия."

„Аз съм смел." „Как ли не, ти се страхуваши от сянката си"

„Аз" е вашата интуиция, а „ти" - физическият опит, който ви изтъква абсурдността на това да посягате към истинската магия. Трябва да се научите не само да вярвате на вътрешните гласове, но и редовно да ги следвате. Това са божествените напътствия, които ви се отправят! Когато знаете, че ги имате, и отказвате да повярвате в противното, ще видите как с вас стават чудотворни промени.

Един ден, по време на кроса си, забелязах мъж и жена, които бяха изпаднали в затруднение. Някак си бяха останали вън от заключената си кола, взета под наем. Моторът работеше, а те отчаяно се опитваха да разбият ключалката и да стигнат до летището, докдето имаше двадесет минути път. Няколко души се опитваха да им помогнат, включително и двама техници. Когато ги погледнах, интуицията ми се обади: „Може би можеш да им помогнеш." Но продължих да тичам, без да им обръщам внимание.

На връщане, четиридесет минути по-късно, двойката, около която се беше събрала тълпа, все още се опитваше безуспешно да отвори колата. Аз пак ги подминах и вътрешният глас се обади по-настойчиво: „Върни се, сигурен съм, че можеш да им помогнеш." Тичах още

стотина метра и вече не можех да се съпротивлявам на вътрешния глас. Върнах се при колата и заявих на изпадналата в паника жена, че мога да отворя колата, защото няколко пъти ми се е случвало същото. Нямах представа какво трябва да направя, но *знаех*, че съм там, за да им помогна и че мога да го сторя.

Те се опитваха да захванат ключалката с извита закачалка за дрехи, но тя беше гладка, направена така, че да не допуска подобни похвати. Казах на жената: „Моторът работи, прозорците са автоматични, затова трябва да натиснем копчето с дълга пръчка.“ Обърнах се и идеалната за целта пръчка просто си лежеше там на земята. Извадих ключа си и открях прозореца точно толкова, че да пхне тя пръчката и да докосне необходимото копче. Прозорецът се отвори по чудо и те потеглиха към летището.

Тръгнах си поразен от силата на вътрешния глас, решен никога вече да не го пренебрегвам. Той казваше високо и ясно: „Целта ти е да помагаш, ще те направляват, върви с намерението си да помагаш и направи чудо за тези хора. Нали това е причината да бъдеш тук.“ Нямам представа кои бяха онези курортисти, дошли на Мауи, но знам, че съм духовно свързан с тях. Вътрешният глас, интуитивните божествени напътствия ми помагат да проявявам умения, които дори не съм допускал, че притежавам. Когато се появих там и се представих за специалист по отваряне на заключени коли, бях не по-малко от тях изненадан от думите си. Но кой знае защо *знаех*, че мога да помогна, и наистина всичко необходимо се оказа налице. Без обучение за ключар се оказа, че имам способности и умения да изпълня целта си.

• *Знайте, че дълбоко в невидимата ви същност е скрита тайна.* Тя ви казва: „Нямаш нужда от друго, вече си всичко, което ти трябва. Имаш божествена личност, позволи ѝ да се прояви и престани да я съдиш. Притежаваш много таланти, насочи се към целта и те ще бъдат на твое разположение. Ти си блестящ и всички необходими за целта интелектуални умения ще се появят.“ Откажете се от мисълта, че сте „грешка“, или че по някакъв начин сте онеправдани.

Вие сте всичко, което трябва да бъдете. Външността и душата ви са в съвършено равновесие с всичко във вселената. Може да сте убеждавали себе си в противното. Ако е така, прегърнете тази нова действителност. Съвършенството ви си остава непроменено, но не и липсата на вяра в него, а най-важното тук е представата ви за себе си. Тайната, която е в центъра на цялото ви съществуване е, че вие вече сте всичко - без случайности, без недостатъци, просто божествен шедьовър, когото сте принизили във вътрешния си свят. Повярвайте на тази тайна и ще имате всичко, което ви е необходимо, за да живеете целенасочено. Ако се борите с нея, животът Ви ще бъде белязан от душевни терзания.

• *Припомнете си всички действия и черти на характера си като дете, които липсват в зрелия ви живот.* Смукали сте си палците. Сега сте поумнели и не го правите. Удряли сте другите деца, когато сте се ядосвали. Сега сте поумнели и вече не го правите. Цапали сте се с храната и сте бъркали с пръсти в шоколадовата торта. Сега сте поумнели и не го правите. Препъвали сте се и сте падали, когато сте се учили да ходите. Вече не е така. Дробите и десетичните знаци са ви обърквали. Сега вече са ви ясни. Можем да продължим, докато се получи цяла книга. Запомнете, че „сега сте поумнели и вече не го правите“, и нека това постоянно да присъства в съзнанието ви.

Човек се променя постоянно, през целия си живот. Учи се какво да не прави и какви нови таланти, интелектуални умения и черти на характера да използва. Старите вече не вършат работа. Вие несъмнено вече сте се научили да не посягате да ударите сестра си, когато вземе нещо ваше. Подобно поведение не може да се скрие зад оправданието: „Винаги съм бил такъв, просто съм агресивен по природа.“ Нали сте поумнели! С това съзнание ще промените други свои черти на характера. Важната дума тук е „знание“. Вие вече не се съмнявате, а знаете какво не бива да правите. Старото поведение е отстъпило място на знанието. Ако вървите по духовен път, това ще продължи през целия ви живот.

Аз вече съм поумнял и не си казвам: „Нямам талант за това или онова“, както не казвам и: „Аз просто съм по-некадърен от другите и никога няма да се науча да ходя. Сигурно цял живот ще пълзя.“ Поумнял съм и не казвам: „Не мога да напиша книга за чудесата и истинската магия“, както не казвам: „Знам, че никога няма да се науча да събирам числа. Не мога да го схвана и това е.“ Поумнял съм и не казвам: „Страх ме е от нови предизвикателства“, както не казвам: „В тъмното ме е страх от Торбалан.“

Нали виждате колко е глупаво да продължаваме с тези стари аргументи. Нали сте пораснали и поумнели. Вярвайте, че ще постигнете необходимите качества, за да направите всичко, което ви трябва, и никога вече няма да повтаряте детинските представи за себе си от едно време.

- *Направете преглед на намеренията си.* Не списък на желанията си, а преглед на това, което възнамерявате да изградите в себе си. Какъв човек искате да станете и какви качества са ви необходими за това – то е във ваша власт. Преди всичко, трябва да го *знаете*. После си кажете: „Възнамерявам да проявя необходимия талант и интелект, за да стана целенасочената личност, каквато съм предопределен да бъда.“ Тази отдаденост на собственото ви съвършенство е материалът, от който са направени чудесата.

Ако „възнамерявате“ да имате по-добра памет, ще я имате. Вместо да мислите за това колко много неща забравяте, съсредоточете ума си върху всичко, което сте в състояние да запомните: „Сетих се без никакво затруднение за името на този човек. Паметта ми наистина се подобрява.“ „За първи път направих упражнението от йога без всякакво усилие. В мен се проявява нов талант.“ „Аз действително защитих позицията си пред онзи нахален търговски агент. Започвам да проявявам увереност в себе си.“ Съсредоточете ума си върху намеренията си, а не върху онова, което не можете да направите. Така той се измества от желанието към действието и с помощта на твърдото намерение ще постигнете чудотворни промени в характера си.

- *Започнете да се държите така, сякаш вече сте човекът, който искате да бъдете.* Дори ако сте се убеждавали, че цял живот сте се страхували от тълпата, или че сте болнави, или пък че ви липсват интелектуални способности да общувате с определени хора, започнете да действате така, сякаш желаната от вас чудотворна личност вече е реалност. Точно така, *прес-трувайте се!*

Хайде, тръгвайте и без да казвате на никого, че отвътре треперите и се тресете, проявете самоувереност в някаква ситуация, и се представете така, както никой не ви познава. В каквото и да сте убеждавали себе си, в този момент вече сте нова, удивително самоуверена личност. Изиграйте като роля това, което искате да бъдете. Изпълнението на ролята е част от материалния свят. *Желанието* е вътрешният глас.

На този свят няма човек, който да е по-ценен от вас в Божиите очи. Божият дух е винаги у вас. Ще откриете една проста тайна: Всичко, което поискате да направите, е във възможностите ви. Всичко! Ключът е в силното желание, което е невидимо и неизмеримо, скрито във вътрешния ви свят. Ако наистина желаете нещо и можете да си го представите за себе си, можете и да го постигнете.

Пътят, който аз извървах до тази истина, беше да се държа така, сякаш желаното от мен вече беше действителност. Когато кандидатствах в университета, знаех, че резултатите ми от приемните изпити не бяха най-добрите. Но през цялото време, докато траеше класирането, се държах така, сякаш вече бях приет. Приемах всеки разговор като възможност да го покажа. И напук на всичко бях приет. Бях го виждал в ума си и знаех, че ще стане така.

След като влязох, научих, че много малко от приетите завършват и защитават дисертация. Но се видях как минавам през тези три години и се дипломирам. През цялото време се държах така, сякаш ще успея. От самото начало, при всяко повдигане на темата, заявявах, че ще защита докторат преди да навърша тридесет години, след три години редовно следване

(съчетано с пълен работен ден и грижа за семейство и деца). На 6 май 1970 г., шест дни преди тридесетия ми рожден ден, си взех последния устен изпит. В ума си вече го знаех и действах така, сякаш е реалност, много преди всичко това да се случи в живота. Използвайте тази техника: Първо вижте в себе си как постигате това, което искате, после действайте в съгласие с мисловната картина, докато всичко се осъществи в материалния свят. Няма начин да не успеете.

- *Научете се да проигравате това, което искате да бъдете, първо наум и после в реалния свят.* Ако например смятате, че нямате талант да пеете или да рисувате, направете го първо в душата си, после опитайте в реалния свят. Вижте се пред статива - как създавате шедевър, точно като в мечтите си. С лекота, без усилие и предубеждения. Съветвайте се редовно с душата си по този начин. Пейте правилно във въображението си, наслаждавайте се на прекрасното усещане от свободата да излеете песента си. Забравете за всички в реалния свят, забравете реакцията им. Просто си позволете това вътрешно пътуване към таланта.

Така ще направите чудо, свързано със способности, които никога не сте допускали, че притежавате. Вие живеете най-напред с душата си, изживявате всичко първо наум - коефициента си на интелигентност, навиците си, характера си, здравето си, безстрашието си. Обръщайте най-много внимание на това вътрешно измерение и знайте, че всичко, което сте изградили за себе си във физическото си битие, има вътрешен еквивалент. Точно в това измерение ще приемете напълно собственото си величие като човешко същество. Без ограничения, без да съдите, просто си позволете да плувате в океана от неограничени вътрешни възможности. Не е нужно да споделяте с някого тези мисловни сцени, нека те бъдат ваше лично пътуване. Ако ги следвате безусловно, ще ви отведат до истинската магия.

- *Напомняйте си, че ако смятате, че имате някакъв недостатък в характера, докато умът ви е съсредоточен върху несъвършенството, то ще продължава да се проявява.* Никога няма да се наситите на това, което не искате. Лошото мнение за себе си ще продължи да ви преследва. Слабите ви интелектуални способности ще ви съпътстват неизменно, ако убеждавате себе си и другите в ограничените си възможности. Всичко, което възприемате като свой недостатък, ще става все по-лош недостатък, докато не убедите себе си в обратното. А от вашия избор зависи какво ще *знаете* за себе си. Ако имате възможност да избирате, защо това да не са по-скоро положителни неща? Самооценката ви е продукт на вашия избор. Помнете тази проста истина и тя ще ви послужи добре, за да направите чудеса за себе си.

- *Не търсете чужди мнения за характера си.* Не искайте оценка от никого, Престанете да определяте способностите си с помощта на тестове за интелигентност. По-добре се съветвайте с божественото съзнание за неограничените си способности. Забравете какво казват другите за талантите ви, за физическата ви форма, за каквото и да е. Винаги се съветвайте с вътрешния си глас, с невидимия водач, който е неделима част от интуитивното ви съзнание. Възможно е другите да ви поднасят „реалистични“ оценки за способностите ви, но тяхното мнение не ви интересува, независимо дали е отрицателно или положително. Достатъчно ви е да знаете и да преследвате собствените си интереси. Ако се сблъскате с пречки, така да бъде. Радвайте се на препятствията като на поука, изпратена от Бога, и продължавайте напред по пътя си. Нека обезсърчителните думи на другите ви напомнят вашата решимост да насочите в мечтите си своя живот към целта. Не искайте нищо от никого. Любезно изслушвайте мненията, изпращайте любов и благодарност за тях и продължавайте да следвате вътрешния си глас.

Лично аз се научих да избягвам ударите и стрелите, на които се натъквам в обществените си изяви. На пазара има милиони екземпляри от книгите и записите ми. Някои хора са влюбени в тях, други ги виждат в точно противоположната светлина. На мен ми стига да пиша и да говоря от позициите на целта си и да знам в себе си, че съм на правия път. Научих се да не обръщам внимание на коментарите и да вървя към целта си. Не се опитвам да се харесам

никому с работата си. Просто правя това, което смятам за правилно, и винаги се стремя да направя живота на другите по-добър и да следвам висшата си мисия. Ако с труда си помогна на вас и на други хора, ще бъда много щастлив. Ако ли не. Въпреки това ще съм щастлив, че съм могъл да създам всичко това. Не ме интересува резултатът от усилията ми. Не резултатите ме мотивират, а вътрешното съзнание, че имам героична мисия и я следвам, независимо какво ще стане. Парадоксалното е, че откакто животът ми е целенасочен, писането и беседите ми вървят по-добре от всякога. Съветвам ви и вие да опитате вкуса на този парадокс. Не искайте нищо и ще получите много. Но ако целта в е да получаваше, ще живеете във вечен недоимък.

- *Изработете си програма за лично усъвършенстване - първо в ума си, после започнете да я прилагате в ежедневието си.* Вижте се как играете гимнастика, как ядете повече зеленчуци и плодове, пиете повече вода и по-малко газирани напитки и алкохол, поглъщате по-малко токсини, посещавате занимания по йога, четете книги, които правят живота ви по-добър, слушате записи на тема духовно и физическо усъвършенстване и медитирате. Нарисувайте себе си как правите всичките тези неща, вижте желаните от вас резултати. Вижте в представите си как отслабвате, вече не се задъхвате, кръвното ви се понижава, холестеролът също, чувствате се леко и млади, привлекателни и доволни от себе си, вместо застаряващи. Ако постоянно поддържате тази картина в съзнанието си, ще започнете да я прилагате в ежедневието си. Ще видите как тялото ви реагира по прекрасен, чудотворен начин на тези мисловни представи.

- *Редовно медитирайте, за да си създавате вътрешна хармония и мир, които ще ви позволят да станете такава личност, която най-дооре би изпълнила прекрасната ви божествена мисия сега и тук, на тази планета.*

Медитирайки, изживейте смъртта си, вижте се как навлизате в светлината и захвърляте дрехите, които сте наричали свое тяло. Оттам погледнете назад всичко, към което сте привързани, и осъзнайте колко абсурдно е то всъщност. Така ще можете да видите, че нищо не притежавате, че е точно толкова абсурдно да бъдете прибързани към вещи, колкото и към лицата и събития, които са се появили в сънищата ви. Пробудете се от медитацията знаейки, че вечната ви вътрешна същност е свободна от привързаност и тревоги. Да изпитате смъртта, докато сте живи, е изживяване, носещо невероятно просветление. То ви освобождава от страховете и ви показва кои сте всъщност. Когато откриете невидимата сила в себе си, това ви позволява да се отнасяте към физическия свят, където пребивавате, с дълбоко уважение, но без привързаност. Така ще сте свободни да бъдете целенасочени, вместо да преследвате резултати и награди за усилията си.

- *Използвайте медитацията, за да се освободите от етикетите, които някога сте си прикачвали, и от погрешните убеждения за неспособността да промените определени неща в себе си.* Приемайте спокойно съвършенството си и факта, че имате всичко, което ви е необходимо, за да живеете целенасочено. В медитацията събудете съзнанието, че нямате нужда от нищо повече, за да постигнете чудотворни промени в характера си. Позволете си да изпитате усещането, че вече сте всичко, включително и чудо.

Когато анализирате всичко казано в четирите глави за проявата на истинската магия във вашия живот, помислете върху тези думи на Херман Хесе и се старайте всеки ден да ги прилагате в живота:

„Няма действителност, освен онази, която е в нас самите. Затова толкова много хора водят нереален живот. Те вземат картините извън тях за реалност и никога не позволяват на вътрешния свят да се наложи.“

Чудесата са нещо вътрешно, лично. Потопете се във вътрешния свят, за да направите там магията, която търсите. Наистина, това е единствената ви действителност.

ГЛАВА 7

Истинската магия и физическото ви здраве

„Тялото е градина, където волята е градинар.“

УИЛЯМ ШЕКСПИР

ТАЗИ КНИГА ПОСТАВЯ акцент върху невероятната ви способност да правите истинска магия в живота си. Основната идея в нея е, че човек става това, за което мисли през цялото време, и така. ден след ден, се гради животът му.

Сигурно са ви убеждавали в ограничените физически възможности на тялото би. Учили са ви какво може и какво не може то, колко често се разболява или страда от травми, колко трудно е да се задържи в съвършено здраве, приблизително кога ще умре, кои болести и навици можете и кои не можете да преодолеете. Набивали са ви в главите границите на възможностите ви като физически същества. Тази глава ще ви помогне да се освободите от повечето неща, на които са ви учили, защото да пристъпите в магическата градина на чудесата означава да се научите да мислите за възможното, а не за невъзможното. За да направите желаните от вас чудеса за тялото си, трябва да възприемете някои нови стратегии.

Няма да ви казвам какво да ядете, как да спортувате, какво да прочетете за храненето, колко да почивате, какви витамини и минерали да вземате и т.н. Не отричам важността на всичките тези неща. напротив, обръщам им сериозно внимание - както трябва да направите и вие. Разбира се, знаете, че зеленчуците са по-полезни за вас от сладкишите. Излишно е да ви казвам, че е по-добре да спортувате, отколкото да се излежавате пред телевизора, ако искате да сте максимално здрави физически. Знаете, че здравословното хранене предполага повече плодове и по-малко мазнини и захари, както и пиене на много вода.

Ако искате да научите повече за правилното хранене, за спортуването, програмите за добра физическа форма и резултатните диети, от местната библиотека или от книжарниците можете да си вземете много чудесни книги. Аз особено харесвам „Съвършеното здраве и свободният живот“ от д-р Дийпак Чопра и „Сила за Живот“ от Харви и Мерилин Дайъмънд.

Но след като цялата тази информация е така лесно достъпна, защо толкова много хора си остават жертви на физическото несъвършенство, защо малцина постигат отлично физическо здраве? Точно за това искам да ви говоря.

Аз знам, че сте едно физическо чудо, което чака да се прояви. Сигурен съм, че по отношение на тялото си можете да имате всичко, че не е нужно да живеете с ограниченията, белязващи живота ви. Знам също, че сте наясно какво трябва да направите. Нямаме нужда от още една поредна книга за диетите или от видеокасета с упражнения.

Това, което ви е нужно, е способността да превърнете онова, което умът ви знае, в материална действителност. Това се постига, като се пренастроите според принципите, описани в първата глава на тази книга. Сега е време да поговорим конкретно за тялото ви, за да започнете да правите чудеса за здравето и добрата си физическа форма.

Определете своето чудо

В подхода си към истинската магия, за вас, като съвършен физически индивид, все пак на първо място имайте предвид тялото, в което сте се появили на този свят. Не искайте да станете два метра високи, ако сте метър и шестдесет и пет. Двуметровото тяло не ви трябва и вие го знаете. Може би следващият път!

Засега, когато обмисляте какво би било истинско чудо за вас що се отнася до физиката ви, задайте си въпросите, които са наистина важни за вас. Как наистина искате да изглежда тялото ви? Какво реално искате да може то? Кои са отровите, които искате да премахнете завинаги от него? Какво изцеление да настъпи, за да изживеете чудо?

След като си зададете тези въпроси, опитайте едно страхотно упражнение. Застанете пред голямо огледало, в което можете да се огледате в цял ръст, и затворете очи. Представете си точно на какво *искате да бъде способно* тялото ви, как искате да изглежда, колко здраво и свободно от пристрастяване към определени вещества да бъде. Както стоите със затворени очи, нека тази картина се отпечата трайно в съзнанието ви. После отворете очи и се вгледайте внимателно в тялото, което *сами* сте създали. Да, сами. Какво *знание* или съмнение храните за способността си да осъществите мисловната си картина?

Ако сте като повечето хора, значи се съмнявате в способността си да правите чудеса за себе си. Мнозина, с които съм говорил за чудесата, отнасящи се до собствените им тела, ги определят като мечта, за която знаят, че е в широките граници на постижимото, но в момента осъществяването ѝ е невъзможно.

Когато се опитвате да определите какво би било за вас чудо в тази област, помнете следното: *Всичко, което е било постигнато някога от някого във физическия свят, е в границите на възможното.* Това ще ви напомни, че всеобщият закон, който е позволил каквото и да е чудо да се случи някога с някого, продължава да бъде в сила! Не се страхувайте да си представите за себе си нещо, постигнато някога, дори ако засега не сте сигурни, че можете да го осъществите в тялото, с което в момента разполагате. (Може просто да се наложи да попромените тялото си, за да го осъществите!) Засега само си разрешете да си представите какво би било за вас истинска магия и върху него съсредоточете ума си.

Да определите чудото е първата стъпка към това да го превърнете в реалност. Може би искате тялото ви да изглежда и да се чувства както някога, макар че сте загубили онова вълшебно усещане и отдавна не сте го изпитвали. А може да става въпрос за болест, от която искате да се освободите, но се съмнявате в способността си да се излекувате. Или за преодоляването на пристрастеност към едно или повече токсични вещества, с която е белязан животът ви. Може би искате да спортувате триатлон, да тичате по една миля, да преплувате езерото - каквото и да е, нещо, което винаги ви се е струвало отвъд възможностите ви.

Не ви карам да ходите по водата или да летите над дърветата, или пък да промените формата на носа си с помощта на магическото мислене. Искам от вас просто да знаете ясно какво би било чудо за вас и само за вас. Нарисувайте в ума си картината и за няколко минути, в които четете тази глава, прогонете неверието и скептицизма и си позволете това пътуване към истинската магия.

Помнете, тялото ви не е нищо повече от опаковка, в която се помещава вашата невидима същност, която наричаме душа, или по-висше „аз“. Функционирането на това тяло, относителното му здраве и всичките му способности произтичат от ума. Човек е това, което мисли. Хайде да видим какво трябва да направите с ума си, за да направите истинска магия по отношение на физическото си тяло.

Учете с желание

Помните ли старата дзен-будистка поговорка, която цитирах в началото? „Когато ученикът е готов, учителят ще се появи“ Ако искате да видите чудотворна промяна в цялото си физическо битие, промяна към прекрасно здраве и върховни постижения, които някога са ви се стрували недостъпни, трябва да промените вътрешния си свят, невидимата са същност, наречена ум, от състоянието „да можеше да...“ към намерението да обърнете внимание на всичко, което би ви помогнало да осъществите стремежите си.

Учете се от тялото си. Решете в себе си, че независимо от сегашното си здраве или физически способности, вие сте едно чудо. Притежавате тяло, през което протича всеобхватното течение на живота. Самата възможност да осъзнаете това състояние е чудотворна. Бихте могли да бъдете камък, циментов блок или домат. Но не, у вас има нещо, което ви позволява да дишате, да докосвате, да опитвате, да виждате, да размишлявате, да

бъдете живи във вселената.

Ако сте решили да гледате на физическата си същност с учудване и възхищение, ако знаете дълбоко в себе си, че невидимата ви същност иска обитаваното от вас тяло да бъде възможно най-здро, значи ученикът е готов. Но ако само се заблуждавате с подобно мислене и ако някъде в невидимата ви същност един глас на съмнението казва: „Иска ми се да направя максималното, на което това тяло е способно, и да изпитам действието на истинската магия, но не знам как бих могъл да го постигна, защото никога преди не ми е било по силите и по начало съм си слаб и се поддавам на първото срещнато изкушение", значи ученикът не е готов. Имате работа за вършене в своя невидим свят, в който се крие вашата същност тук, В материалния свят.

Да предположим, че съмнението, което ви гризе, продължава да съществува, и че вие искате да видите как с тялото, което обитавате, се случва истинска магия, но сериозно се съмнявате в способността си да я постигнете. Какво ще стане в този случай? (А той наистина е доста често срещан.)

Отговорът се крие в дзен-будистката поговорка: „Когато ученикът е готов, учителят ще се появи." Съмнението ви гарантира, че няма да получите напътствието и помощта, от които се нуждаете. Иначе казано, вие отказвате да позволите на учителите, които могат да ви помогнат, да се появят. Не че ги няма или не искат да ви помогнат. Вие не можете да им позволите да ви се притекат на помощ. Съмнението, мислите, които управляват машината на тялото ви, отблъскват истинската магия. Ако такива са били убежденията ви, значи сте замествали истинската магия с истинска трагедия. Не се съмнявайте в това. Вие осигурявате отсъствието на истинската магия с намеренията, които носят съмнения в способностите ви. Средствата, с които градите физическата си същност, са вашите мисли - тези, които са ви били внушени, и тези, които сте си избрали като подход към вселената. Предполагам, че все още функционирате в режим на съмнение, иначе щяхте да сте изпитали магията на съвършеното здраве, ваш дълг е да потърсите начин да промените тези мисли, така че да ви дадат възможност да създавате истинска магия в своето физическо битие.

В „Лечители за лечението" д-р Елизабет Кюблер-Рос разказва как ѝ се наложило да се отучи от неща, които са ѝ били внушавани през цялата ѝ Кариера.

„На един от семинарите ми един едър мъж, който тежеше може би около двеста килограма, най-неочаквано бе обхванат от безумен гняв. Оказа се, че трябва да спасявам една жена, която беше прекалено близо до него. Пристъпих и я блъснах настрана, но мъжът хвана парче гумен маркуч (предназначен да си изливаме гнева върху един телефонен указател) и го стовари с всичка сила върху босите ми пръсти и ги смаза.

Нямах време да обръщам внимание на болката. Стиснах ударения палец с ръка, съсредоточих цялата си енергия върху побеснелия мъж, за да го накарам да се потопи още по-дълбоко в гнева си, да стигне до дъното му, за да може да излезе от него. Изведнъж му мина и групата беше в безопасност.

Аз се зачудих защо седя в тази странна поза, свила десния си крак и стиснала палеца му. После си спомних какво беше станало и вдигнах ръка, за да видя последствията, очаквайки най-лошото. За мое учудване - нямаше и следа от нараняване. Пръстът се беше излекувал мигновено.

Имала съм още няколко случая на спонтанно излекуване в критични моменти. Причината да успея да се излекувам във всеки от тях е, че не съм имала време да мисля. Като лекар са ме учили да вярвам, че такива мигновени изцеления са невъзможни. Но в критични ситуации, когато трябва да се съсредоточим изцяло върху това, което става, и нямаме време да мислим, ние не блокираме присъщия си потенциал за самоизцеление, какъвто вярвам, че всички притежаваме. Ако имаме повече вяра в лечителските си способности, спонтанното изцеление би се случвало по-често."

Макар че тук се разказва за физическо излекуване, изводите на Кюблер-Рос са в сила за всички страни на физическото благополучие.

Ако сте ученик, който наистина се подготвя, ще поемете отговорността за всичко, което правите. Здравият ви организъм, физическата ви привлекателност, лошите навици, които ви пречат да живеете в съвършено здраве - всичко това са продукти на намеренията ви през целия ви живот. Първата стъпка е да поемете пълната отговорност за това. После вижте как сте използвали ума си, за да изградите тялото, в което се помещава душата ви по време на това прекрасно пътуване в човешкия свят.

За да премахнете мъчещите ви съмнения и да преодолеете стария начин на мислене и отношение към вашето тяло, вижте честно как е функционирало то и си дайте пробен период за промяна. След като твърдо сте усвоили новия начин на определяне на вашия физически живот, учителите ще започнат да се появяват, както е било винаги, но сега ще можете да приемете помощта им.

Седем стъпки на проявата на истинската "магия във физическото ви битие

Научете се да вярвате повече в способността на тялото си да се лекува само и да се поддържа здраво. Как? За начало прегледайте седемте убеждения, описани в Първа глава, и начина, по който те се отнасят до организма ви.

1. Разберете, че у вас съществува невидима сила. Съзнавате ли наличието на такава всемогъща сила у вас? Макар че никога не можете да я възприемете с петте си сетива, научете се да я използвате, когато се опитвате да проумеете механизмите на тялото си. Когато установите позитивна връзка на доверие с нея, ще започнете да се подчинявате автоматично на съветите ѝ. Ако например сте се убедили, че не ви е по силите да поддържате добра физическа форма, че сте слаби за занимания като плуване или бягане на дълги разстояния, че сте болнави и не можете да преодолеете свойствените на семейството ви болести, това определя посоката, поета от организма ви. Сигурно други са ви учили да вярвате в подобни идеи и обратното просто не ви идва наум. Всеки ден се поглежда в огледалото, виждате отпуснато или немощно тяло и си казвате какъв лош късмет имате с тези едри кости, които вървят по наследство, или пък с гените, които не ви позволяват да бъдете здрави. Тогава жизнената сила, която винаги е у вас, действа за утвърждаването на тези мисли.

За да бъдете вече готови ученици, преразгледайте тези мисли и, най-малкото, започнете твърдо да им се противопоставяте. Както д-р Кюблер-Рос открива удивителната способност на тялото да се самоизлекува мигновено, така и вие трябва да се убедите, поне в ума си, в салата на вашия организъм да се самоизцелява и укрепва.

2. Знайте, че мислите ви се раждат у вас. Освободете се от мисълта, че не владеее тялото си. В цитата, с която започнахме тази глава, Шекспир говори за „волята“. Да, волята е градинарят, който се грижи за градината на вашия организъм. Тази воля е невидима, но въпреки това се ражда у вас, единствено и само у вас. Позволете си да я използвате така, че да отворите физическия си свят за това, което ви се е струвало невъзможно. Знайте, че мислите ви се раждат във вас и че те управляват всичко, което изживявате във физическия свят. Може и да не успеете да направите мускулите на културист от световна класа, които да ви донесат златен олимпийски медал, но въпреки това притежавате способността да бъдете прекрасни и божествено здрави в тялото, което имате.

Ако наистина вярвате и действате така, че да излекувате тялото си от болестите и оплакванията, за които сте смятали, че са извън вашия контрол, ще откриете истинската магия. Но готовността да вярвате и да знаете ще дойде само чрез мислите ви. И когато вече притежавате това знание и вярвате в него, и често се съветвате с него по начина, който описах, няма как да се върнете обратно към съмненията.

3. *Знайте, че граници няма.* Укрепвайте вярата си, че във физическия свят няма граници, които да ви попречат да постигнете истинската магия. Нищо не може да ви спре да превърнете болестта в здраве. Нищичко! Ако четете това и си казвате: „Той греша, той не познава моето заболяване“, тази мисъл ще се осъществи за организма Ви още в този момент. Границите ви са това, което отстоявате като граници и в което вярвате. Можете да действате само въз основа на мислите си, дори що се отнася до тялото, Коего обитавате. То постоянно се преражда, във всеки момент от живота ви. Инструментите за това прераждане, както и за появата на нови клетки, които да заменят старите, са в невидимата ви същност - т.е. ума. В каквото и да ви убеждават най-големите медицински светилина, колкото и да сте пристрастени към никотина, кафето или алкохола, какъвто и неправилен режим на хранене да спазвате упорито - всички оплаквания на тялото, всички до едно могат да се премахнат по чудотворен начин. Но само ако знаете и разбирате, че границите са резултат на ограниченото мислене и вяра. Най-малкото, което можете да сторите, е вместо да се вкопчвате в ограниченията си, да промените начина, по който мислите за тялото си. Допуснете -просто допуснете, че познатите ви физически ограничения са продукт на мисълта ви.

Когато се отърсите от ограниченото мислене, учителите, които отдавна липсват в живота ви, ще започнат да се появяват и да ви водят към чудесата. Но помислете, да смятате, че възможностите ви са ограничени, е все едно да поставите пред себе си барикада, която ще попречи на учителите да дойдат.

4. *Знайте, че животът ви има цел.* Едва ли е възможно физическото ви тяло да съществува безцелно. Всичко на Земята си има своето предназначение, включително пребиваването ви тук като човешко същество. Това е част от съвършенството на необяснимо божествената и съвършена вселена. Трябва да насочите и тялото си към целта.

Трябва и за тялото си да зададете въпроса: „Каква е поуката тук?“. Потърсете сериозно поуката, скрита в неумението ви да се справяте с определени задачи, във физическия ви крах или в пристрастяването ви към едно или друго вещество. Тогава ще можете да изместите центъра на вниманието си от страданието към това какво можете да научите от болестта, злополуката, зависимостта. Помните ли този метод? Описах го в Първа глава като път към знанието посредством поуката. Той предхожда пътя на целта. Първо е страданието, после идва поуката и накрая - целта.

Когато стигнете до третия път, вече няма нужда да търсите поуката, защото вече знаете, че целта на живота ви е да давате, да служите, да се посвещавате на другите. Ако наистина знаете, че животът ви има велика, героична мисия, нагласата ви е на духовно същество, придобиващо временно човешки облик. Следователно, за да изпълните мисията си и да не се отклонявате от целта, автоматично ще давате на тялото си най-доброто гориво и всичката любов, която успеете да съберете, в интерес на осъществяването на тази цел.

Ще изпитвате желание често да спортувате и ще го правите с любов и уважение към съвършенството на тялото си. Ще го цените като хранилище на вашата душа и ще почитате съвършенството и красотата му. Няма никога да храните грозни мисли, свързани с него, защото в сърцето си ще знаете, че целта ви е да обичате и да служите, а това означава да отправяте мисли за хармония и щедрост към всички и всичко, включително и към собственото си тяло.

Истинска радост ще бъде да го храните правилно, да го освободите от отровите, да го излекувате по естествен път, да се радвате на съвършенството му. Животът ви има цел! Не забравяйте тези важни думи. Живейте по този начин всеки ден и учителите ще започнат да се появяват редовно и да ви водят към истинската магия по отношение на тялото ви.

5. *Преодолете слабостта, като я изоставите.* Научете се да изоставяте разрушителните навици, вместо да се опитвате да ги надхитрите. Удивително е колко бързо човек се освобождава от лошите навици, когато има нагласата на духовно същество. Все едно, че

влиза през портата на градина от здраве и щастие. Онова, което ви се е струвало толкова трудно, когато сте мислили за ограниченията си, вече се постига с чудотворна лекота. Откажете ли се от старите си навици на мислене, старите ви жизнени привычки си отиват заедно с тях.

Бях удивен колко бързо се отказах от никотина и кофеина. Когато разбрах със сигурност, че не желая тези отрови в организма си, и когато повярвах, че няма да ми е трудно да се разделя с тях, всичко стана лесно. Пристрастяването се състоеше в начина, по който мислех за пристрастяването! Щом веднъж повярвах в себе си и видях душата и тялото си като нещо божествено и безценно, веднага можах да направя чудото -да прекратя тези вредни навици. И повярвайте ми, превръщането ми от закоравял пушач, пиещ литри кафе на ден, към човек, който не се докосва до цигари и кафе, наистина ми се струваше чудо.

Безброй пъти съм бил изправен пред изкушения, но никога не съм се чувствал изкушен. Тази част от живота ми остана в миналото и трябва доста да напрегна паметта си, за да повярвам, че някога съм бил прирастен към тези отрови.

Човек просто изоставя подобни навици. Да се върнете към тях е толкова невъзможно, както и да започнете отново да пълзите, след като сте се научили да ходите. Ще се разделите с тези препятствия по вашия път веднага щом вземете решение да следвате описаните тук стъпки.

6. Обърнете внимание какво смятате за невъзможно и променете убежденията си. Ако мислите, че ракът е нелечим, ще разберете, че за вас това не е истина. Ако смятате, че сте обречени да прекарате живота си прирастени към някаква отрова, в болест или страдание, преразгледайте това убеждение и го заместете с магическо мислене.

Думите „това е невъзможно“ обозначават мисли. Идеята за невъзможност не е някаква реалност, отделна от мислите ни. От техническа гледна точка, за мисълта, която не познава форми и измерения, няма нищо невъзможно. Вашето тяло, което ви изглежда направено от плътна материя, при по-внимателно изследване се оказва празно пространство или съзнание. Всъщност, както вече видяхме, цялата материя е преди всичко празно пространство. Колкото по-мощен микроскоп използвате, толкова по-ясно виждате, че чак до безкрайността материята се състои от празно пространство. Иначе казано, спомнете си поетично наречената от Робърт Фрост „тайна, която е в центъра и знае“.

Крачейки през живота, помнете, че всяка клетка във вселената, включително и тези, от които е изградено тялото ви, се състои от невидима сила. Забравете имената, с които я наричате. Знайте, че я има и в това измерение няма нищо невъзможно, включително способността ви да използвате тази жизнена сила, за да направите физическия си живот точно такъв, какъвто го искате. Чудесата се случват само след като се освободите от представата за невъзможното и си позволите да познаете магията на вярата.

7. Прекосете границите на логиката. Престанете да се упоавате изцяло на разума си като водач. Невъзможно е да обясните логически собствения си ум, къде се помещава той, къде е бил, преди да се явите тук в човешкия си облик, и къде ще отиде, след като го напуснете.

Дълъг е списъкът на нещата, които не се поддават на рационално обяснение. Какво е мисълта? Как са свързани мислите помежду си? Откъде знаят майките какво мислят бебетата им? Как така гъските летят в строй, без някой да ги е учил на това? Как съмгата се връща там, където се е излюпила? Щом не можем изобщо да обясним живота, да не говорим за начина, по който мислим, защо се упоаваме толкова на рационалната лява мозъчна половина, като ѝ позволяваме да определя кое е възможно и невъзможно?

Във всяка клетка на тялото ви се крие енергията на цялата вселена. Вместо да се възприемате като човешко същество във вселената, опитайте обратното. Представете си, че светът е у вас. Светът и цялата му магия е във всяка клетка на тялото ви. Ако се опитвате да обясните чудесата с помощта на логиката и рационалния анализ, не след дълго пак ще мислите, че

това е невъзможно, Ще попаднете в капана на старите си убеждения, безпомощни и безнадеждно обезверени за достъпните ви възможности.

Позволете си лукса да повярвате в божествеността на душата си. Позволете си да знаете, че всяка ваша мисъл е чудо, необяснимо за научната логика. Знайте, че вие - тяло и душа - сте чудо и нищо, което вашият ум може да си представи, не е невъзможно. Дори самото зараждане на живота идва от невидимото измерение на мисълта.

Това са седемте стъпки към истинската магия, които повторихме с цел да бъдат прилагани към физическата ви природа. Както и всичко друго, което трябва да научите, пътят към изграждането на вашето ново „аз“ започва и свършва в невидимата ви същност - в онова място без граници, откъдето тръгва всяко ваше действие, във вашия магически ум,

Как да запазите здравето си и да направите чудо, за да се излекувате

Хосе Силва, основателят на „Методът Силва“ за психически контрол, е човек, от когото отдавна се възхищавам. Използвам от години метода му на визуализация, Той ми е помагал да преодолявам болести и злополуки и да избягвам хирургически операции. Излекувах се от херния, която, според лекарите, изискваше операция. Явно силно съм вярвал в силата на ума да лекува и да ни издига до все по-съвършено здраве.

Следващият цитат е от предговора на чудесната книга на Силва „Ти си лечителят“. Сега съм напълно-съгласен с него. Този човек е помогнал на милиони хора да използват ума си, за да постигнат съвършено здраве. Настоячиво ви съветвам да потърсите книгите и записите му и дори да посетите занятията, които той води.

„Не трябва да живеете в болест. Не е нужно да умрете от болест. Здравето е вашето естествено състояние. Ваше право е да живеете в съвършено здраве до деня, в който умрете от естествена смърт.“

Силни думи. Какво друго бихте могли да искате за физическото си тяло? Просто да бъде здраво, щастливо, жизнено и да не се измъчва от болести. Но толкова много хора са далеч от това състояние.

Преди няколко години с жена ми прекарахме известно време на остров Бали, в южната част на Тихия океан. Бяхме омагьосани от начина, по който общуваха помежду си жителите му. Те не притежават почти никакви материални ценности, средният месечен доход на семейство е под петдесет долара, но това като че ли няма особено значение. Тишината е осезаема и високо ценена, дори в големите семейства, където децата спят на пода под сламения покрив, хората се гледат в очите, а не в портфейлите. Но едва след като се върнахме у дома, разбрахме колко нездрави изглеждате ние, западниците, в сравнение с балийците.

Когато пристигнахме в Сан Франциско, още със сядането си в самолета, преди да полетим към източното крайбрежие, с Марси се спогледахме. Реакцията ни беше една и съща. Видът на повечето пътници ни разтърси. Кожата и очите на мнозинството проявяваха признаци на тревожност и всички изглеждаха дебели. На Бали нямаше нищо подобно. Макар че живееха бедно, благодарение на местоположението на острова, в богатия екваториален климат, хората там се радваха на изобилие от здрава храна. Не видяхме човек с наднормено тегло или в лоша форма.

Смая ни как спътниците ни не се гледат в очите, а погледите им бяха постоянно отправени към парите и вещите. Тази нагласа и свидетелствата за физическа деградация бяха в рязък контраст с жителите на Бали. За мен беше очевидно, че и у балийците, и у западниците личаха физическите признаци на мисловната им нагласа.

Да, на повечето от тези хора в самолета и през ум не им минаваше, че видът им има нещо общо с мислите им. Ако човек ги попита защо се чувстват зле, уморени, защо често боледуват от настинки и грипове, защо харчат цяло състояние за обезболяващи средства и антибиотици, сигурно биха хвърлили вината върху стреса на съвремеността. Но не е нужно

да бъде така. Здравето и способността ви за изцеление са единствено и само у вас самите.

Силва разказва многобройни случаи, в които хората твърдят, че физическите им оплаквания са извън техния контрол. Един от тях страдал от quadriplegia от осемнадесет години, едната му страна била напълно парализирана, а другата - осем процента. Поставена му била диагноза множествена склероза - постепенно влошаващо се, нелечимо заболяване. Този човек се научил да постига алфа състоянието, описано в частта за медитацията в Трета глава.

В първия ден на обучението усетил нещо в кутрето на едната си ръка. Тогава започнал да си поставя физически цели, опирайки се на новооткритата си сила да се лекува с помощта на мисловните картини в алфа състоянието на висшето съзнание. След осем месеца всекидневни занимания с алфа медитация вече можел да кара кола, макар че все още бил прикован на инвалидна количка. Той обаче решил, че иска сам да върви и да се качва по стълбите. За четиринадесет месеца направил чудо за себе си посредством целенасочено обучение на ума и успял да се качи сам по стълбите.

Важното тук е, че това се отнася и за вас. Това, което искам да ви кажа е, че в ума си сте способни да си представите за себе си най-цветущото здраве. Именно от тези картини, които са нещо като мисловни филми, се получават чудесата.

Безброй са историите за хора, успели да постигнат чудотворно изцеление. Една от най-задълбочените книги на тази тема, които съм чел, е „Победа над рака“ от Грег Андерсън^[2]. Това е притча, опираща се на истините, които Грег е научил по време на двете си схватки с рака и изписването му от болницата, за да си умре в къщи. Когато му казват, че няма да изкара повече от месец, Грег се научава по нов начин да уважава силата на човешкия дух за преодоляването на болестта.

Книгата е написана под формата на притча, но историята на Грег е истинска и е ярко свидетелство в полза на писаното от мен по въпроса за чудесата. Не става въпрос за подход от типа „чакай и се надявай да се оправиш“. Както казва Грег: „Човек се преборва с рака не защото влиза в ремисия... а защото прави избора да стане нов човек“.

Грег открива силата, с която страхът, гневът и страданието въздействат върху имунната система. Той установява също, че безусловната любов, вътрешният мир, себераздаването с любов, отказът от очаквания от другите и нагласата, отчитаща силата на медитацията и визуализацията, са семената на победата над рака, рушащ тялото му. Той трябва да преустрои изцяло съзнанието си от недуховна на духовна вълна, като при това възстановява чудотворно способността си за себеизцеление. Пътят, който извървява, е наистина невероятен. Препоръчвам ви да прочетете прекрасната му книга и да я споделите с всеки ваш познат с диагноза рак.

Ключът към правенето на чудеса обаче не е в прочитането на една книга или във вслушването в чуждите думи. Ключът е в това, когато ви кажат, че имате някакво физическо заболяване, да знаете, че можете да се подготвите - или да страдате, или да се излекувате. С това не подценявам лекарската общност. Тя наистина е направила огромни крачки към преодоляването на много заболявания, а в последните години допринася неимоверно за изследването на силата на ума и обучението на хората как да използват невидимата си същност, за да се преборят с болестите.

Един от любимите ми, близки по душа приятели, е и великолепен лекар. Това е Дийпак Чопра, за когото вече съм споменавал. Негови са чудесните книги: „Съвършеното здраве“, „Квантово изцеление“, „Безусловният живот“, „Завръщането на Риши“ и „Как да творим здраве“. Ето един откъс от „Съвършеното здраве“, в който д-р Чопра описва как можем да станем лечители, ми, ако използваме моя термин, чудотворци:

„Ако изследваме по-дълбоко патогенезата на болестта, се очертава една основна истина: всички болести са резултат на нарушение в протичането на интелекта. Когато хората говорят

за интелект, те автоматично разбират мисленето в понятия. Но интелектът не е само в главата. Той може да намери израз на подклетъчно, клетъчно или тъканно ниво, или на нивото на централната нервна система... Макар че всички тези равнища на интелекта могат да се позиционират физически, самият интелект не може. Той пронизва всяко свое ниво на изява и е нещо всепроникващо и всеобщо... Интелектът е ум... и обхватът му включва целия Космос. Прибързано би било да се смята, че той действа само чрез нашия ограничен мозък. В този смисъл всички болести произтичат от по-широкото състояние на Ума. Здравето също."

Това наистина е шокираща идея за хората, които още не са се научили да вярват в чудесата и истинската магия. Здравето е резултат на интелекта, който се крие във всяка клетка на тялото ви и нито може да се види, нито да се идентифицира. Той не се намира на едно определено място. Интелектът не е просто в мозъка ви, а във всяка ваша клетка, всеки неврон или хормон, във всяко анти тяло, което е част от вас. Този невидим интелект е самата ваша същност. За да си създадете съвършено здраве, трябва да разберете, че умът е мястото, където се случва всичко и където решавате каква да бъде физическата ви действителност. Не е нужно да изпитвате вина заради болестите си, защото вината само обезоръжава имунната ви система и възпира способността ви да постигнете по-добро здраве. Вместо да се чувствате виновни, опитайте да си зададете въпросите: „Какво мога да науча от тази болест, от липсата на здраве? Каква е поуката тук?"

После започнете да прилагате новото си съзнание за силата на ума, за да преодолеете непълноценното състояние, което преди сте приемали за своя съдба.

Д-р Ейбрахам Маслоу посвещава голяма част от живота си на така наречените от него реализирали се личности. В „Без граници" писах подробно за качествата на подобни хора. Една от ясно очертаните характеристики на живота им е, че когато са изправени пред привидно непреодолим проблем, винаги търсят решението вътре в себе си. Живеещите в най-добро здраве и благополучие намират отговорите на жизнените проблеми в ума си. Те отказват да търсят другаде и вината, и магическия еликсир на изцелението.

В „Как да творим здраве" Дийпак Чопра пише: „Възможността да прекратим на по-висше равнище е реалност за всеки човек. Не се изисква никаква сила, усилие или жертва. Достатъчно е да променим представата си за това какво е нормално."

Предпочетох да не включвам тук дълга поредица от случаи с хора, преодолели нелечими болести, защото не това е целта ми в тази книга. Обръщам се към вас, към невидимия интелект, с който сте проникнали. Ако не вярвате, че можете да правите чудеса за физическото си здраве, и един милион подобни истории няма да ви убедят. Ако вярвате, излишно е да ви напомням за другите, изминали преди вас същия път.

Засега, докато изследвате света на чудесата, поддържайте жива картината на това, което би било за вас лично чудо по отношение на здравето ви. В края на тази глава ще направим кратък преглед на начините, по които можете да настроите ума си за чудеса в тялото.

Как да правите чудеса за физическите си възможности

Кои са нещата, които винаги сте мечтали да постигнете, но знаете, че за това може да ви помогне само чудо? И в този случай трябва да насочите съзнанието си към царството на безграничните възможности. Както и преди, чудото ви чака там. Обещавам ви го! Когато бях на двадесет и осем години, да се пробяга четиридесеткилометров маратон беше просто нещо нечувано. По онова време за мен би било чудо да бягам почти четири часа без прекъсване. Оттогава насам съм бягал в седем маратона и повече от петнадесет години тичам поне по дванадесет километра, всеки ден без изключение. Вчерашното чудо днес е действителност. Днешното чудо ще бъде утрешната реалност.

Как стана така, че тичах четиридесет километра без прекъсване? Като си наумих, че мога да го направя, и отказах да се съмнявам и да се страхувам. Останалото беше проста работа.

Нямах нужда от инструктаж, нито от някой, който да ме води. След като идеята се оформи в ума ми, оставаше да се настроя така, че да задържа картината. Тялото прави това, което волята иска от него - неизменният градинар, описан от Шекспир.

Важно е също да се изтъкне, че в този момент, както седите и четете, онова, на което е способно тялото ви, е ваше творение. Всичко, на което сте способни или неспособни, произтича от решеното в невидимия свят на ума, където се раждат мислите, и в крайна сметка, физическата ви действителност.

Следващата история беше публикувана във вестник „Мауи Нюз“ на 23 юни 1991 г., неделя, в спортната рубрика. Написана е от Хал Бок, спортен журналист от „Асошиейтид прес“.

„На това изказване подобават тържествени барабани, но Джим Лоу го прави без всякакъв драматизъм, доста делово:

„Не знам дали сега щях да съм жив, ако не бяха състезанията за ветерани.“

Това е всичко. Просто въпрос на живот и смърт. Лоу е преподавател по психология в университета „Джонсън Смит“ в Шарлот, Северна Каролина. Преди пет години, на шестдесетгодишна възраст, започва да спортува. Нищо особено изтощително, само тенис на маса, но той отива при лекаря си за контролен преглед. Оказва се, че холестеролът му е 322.

Триста двадесет и две.

Нормалната стойност е под 200. Между 200 и 239 е гранична. Над 240 е зоната на висок риск.

Джим Лоу има 322 и знае защо. „Сладолед, заведения за бързо хранене, червени меса, пушене“ - казва той. „Всички вкусни неща. И заседнал начин на живот.“

Обикновеният хранителен режим на средния американец.

Основателно разтревожен, Лоу започва да прави гимнастика, да се храни здравословно, да тича и вместо мазнини, да яде плодове, а вместо месо - зеленчуци. Бързо отслабва с 20 килограма и холестеролът му пада до напълно приемливата стойност 188. Но всичко не свършва с това. „След четири месеца беше спаднал на 127“ - казва Лоу. „След като отслабнах, се почувствах по-добре. Когато не спортувах, се чувствах зле. Времето, което отделих, си заслужаваше, защото целта беше добра - моят живот!

Съпругата на Лоу, Орелия, е на 63 години и тича с него. „В едно от състезанията пуфтеше и се задъхваше,“ разказва Лоу. „Един човек, мисля, че беше на 73 години, я хвана за ръката и й каза: Не се тревожи, всичко ще е наред, стига да се приберем до мръкнало.“

Лоу достига финала на бягането много преди залез слънце. В състезанията за ветерани през 1989 г. бяга на 100, 200 и 400 метра и спечелва три златни медала, поставяйки три рекорда за възрастовата си група. Най-добрите му постижения на открито са 12:71, 26:10 и 59:39. Първите два са национални, третият е световен рекорд.

Доколко силна е жаждата му да се състезава? Ветераните се делят на възрастови групи през пет години. Един ден след като навършва 65 години, Лоу вече няма търпение да прескочи в следващата категория и пропътува с колата си 1100 километра, за да участва в едно състезание."

Представете си само. Шестдесетгодишен мъж променя коренно живота си. След като е бил с наднормено тегло и отчайващи холестеролни показатели, той се заема да работи в ума си и си създава живот, смятан някога за невъзможен. Докато е приемал, че е невъзможен, той е осъществявал мислите си, като е похапвал сладолед и е седял пред телевизора. Когато с ума си е узнал, че има и друга възможност, действал е съобразно тези нови мисли и в живота му се е случило чудо.

Вие притежавате способността да си представите за себе си всичко, което попада в царството на истинската магия. Каквото и да е то! Когато изградите картината в съзнанието си, ще

можете да следвате описаните в тази книга стъпки, за да превърнете чудото в действителност. При това ще получите всички необходими ви божествени напътствия. Това се отнася практически за всичко, което можете да си представите, че постигате, и което сега ви се струва невъзможно. Същата стратегия за правене на чудеса във физически план е в сила и за всички други области на живота ви. Истинската магия е достъпна само ако се освободите от съмненията и страховете и се превърнете в духовно същество.

Нека ви разкажа как постигнах нещо неவிждано никога преди в живота ми, което ми се струваше невъзможно, докато не станах наистина духовна личност в човешки облик.

Играех тенис срещу много силен противник и двамата се борехме от три часа под жарещото слънце. Аз спечелих първия сет, Том взе втория и тогава започна да става нещо много особено. Усетих, че с мен на корта има нещо, което ми говори. По това време вече имах зад гърба си няколко години занимания с медитация и бях напълно убеден, че човек има достъп до божествени напътствия, които сме свикнали да наричаме интуиция. Разбира се, никой не може да определи точно вътрешното знание и интуицията, но всички знаем за какво става дума.

Случи се нещо необикновено. Не можех да направя и една точка, но играех страхотен тенис. Том се намираше, както казват опитните тенисисти, „в зона“ (други, както видяхме в Пета глава, го наричат „течение“, а трети - несъзнателност). Той не пропускаше нито един удар и дори топките, които летяха право към него с голяма скорост, отскачаха от ракетата му и тупваха в моята половина на корта, отбелязвайки точка за него. Все едно че невидимият ми водач ми се смееше отнякъде.

Веднъж Том запрати топката високо над главата ми към оградата. Погледнах нагоре и разбрах, че ще излети поне на два метра от корта. Изведнъж най-неочаквано се появи вятър, пое топката високо над главата ми и буквално я върна назад. Тя падна точно на линията и отбеляза точка. Аз бях смаян. Чудото продължи гейм след гейм, а вътрешният глас ми казваше: „Хайде, Уейн, развесели се. Не го вземай толкова насериозно. Отпусни се, забавлявай се и всичко ще бъде както трябва.“

Осъзнах, че не съм сам и че получавам важен урок. Изгубих пет поредни гейма в началото на третия сет, но кой знае как знаех, че ако запазех спокойствие, не се борех и не се ядосвах, а изпращах на Том любов и поздравления, всичко ще бъде наред. Изоставах с нула на пет, и въпреки това играех великолепен тенис.

След като си сменихме местата, за да доиграем мача, буквално чух: „Медитирай до края на играта. Отпусни се и действай, сякаш играта е медитация.“ Не можех да повярвам на промяната, която настъпи.

Аз забравих всичко във физическия свят, наистина всичко. Обстановката, слънцето, хората, които се бяха събрали да гледат мача, корта, ракетата - всичко. Потопих се изцяло в ума си и започнах да повтарям мантрата си. Умът ми веднага се озова в алфа състояние и усетих невероятната лекота, която описах по-рано, в частта за медитацията. Дори не виждах противника си. Станах едно с топката. Всичко се обърна. Не изпусках нито един удар. Имах чувството, че мога да полетя, макар че бяхме играли часове под горещото слънце. Усещах краката си силни и знаех в себе си, че мога да стигна всяка топка.

След като пак сменихме местата си, само повтарях мантрата си наум и се чувствах прекрасно, в някаква еуфория. Спечелих седем поредни гейма и изпуснах само няколко точки.

В края на мача Том попита: „Какво ти стана? Даже изглеждаш различен. Никога не съм те виждал толкова съсредоточен. Изглеждаше толкова уверен и спокоен. Дори не ме е яд, че загубих, след като водех с пет на нула, защото играх страхотно, но ти просто надскочи себе си в седем поредни гейма.“

Това се случи преди няколко години. Аз не бях сам и знаех, че се случва някаква магия. Поуката беше същата, както когато медитирах под дървото и се опитвах да сваля цвета от клончето. „Не искай нищо, отпусни се и остави чудото да се случи, без да настояваш, и тогава при теб ще дойде всичко, от което имаш нужда." Цветът падна в ръката ми и донесе нужното ми послание, когато престанах да се боря.

Сигурен съм, че това важи за всичко, което искате да постигнете в живота си. Излъчвайте любов и хармония, изпълнете с мир ума и тялото си и позволете на вселената да действа със съвършенството, което само тя владее. Тялото ми беше в пълна хармония с ума, докато траеха тези седем гейма. Заместих съмнението и страха със знание и вяра и си позволих да се справям по най-добрия възможен за мен начин. Просто погледнах на тениса като на медитация, а не като на състезание.

Тези чудотворни моменти, които някои наричат зонирание или несъзнание, се срещат навсякъде в живота и са част от една безсмъртна философия, както свидетелстват написаните преди повече от две хиляди години думи на Лао Дзъ:

„Дори и най-добрата воля на света, когато е насила,
нищо не постига. Най-голямата правда, когато е насила,
нищо не постига. И най-голямото добро, когато е насила,
не се получава..."

Големите физически постижения, които ви предстоят, наистина са чудеса за вас от сегашната ви гледна точка. Потопете се в спокойната самота на ума си. Обърнете се към висшата си същност и знайте, че не сте сами. Спрете да се състезавате с другите и използвайте ума си, за да позволите на тялото си да постигне най-доброто, на което е способно. Следвайте насоките за създаването на мисловна нагласа за чудеса, описани в края на тази глава.

Няколко думи за пристрастяването и чудесата

Ако през някаква част от живота си сте били пристрастени към нещо, вредно за тялото ви, сигурен съм, че за вашия ум освобождаването от въпросното вещество или занимание би представлявало чудо. Ако сте имали нарушения в храненето, или тялото ви не е било в добра форма поради поведенческите ви навици, за вас ще е чудо да промените това състояние. Ако сте пристрастени към никотина, кофеина, марихуаната, кокаина, алкохола или дори към потвърди наркотици и просто не можете да се отърсите от зависимостта си, прочистването и освобождаването от тях би било за вас чудо във физическия свят.

Повечето хора си изграждат система за отстояване на зависимостта си, те я бранят и аргументират. Опитват се да убедят другите, че това пристрастяване всъщност не е проблем, че ако искат, могат да спрат, или пък че могат да променят живота си, ако пожелаят. „Какъв е смисълът да живееш, ако не се забавляваш?" - защитават те позицията си. Наркоманите (а на някакво ниво всеки е такъв) искат другите да вярват, че те нямат проблем.

Вътре, в невидимия свят, където виждаш истината лице в лице, дори когато отричаш външно, всички наркомани знаят, че имат проблем и че биха предпочели да не се тровят. Те вярват, че им трябва само още малко смелост или воля, за да се променят.

Можете да получите всичката помощ, която се предлага от близките ви и от обществото, да участвате в групова терапия, да отидете при най-добрите лекари и психолози на света, и въпреки това, когато промените навиците си и постигате чудото да се освободите от зависимостта, трябва да го направите сами. Трябва да вземете решението в ума си и да го осъществите във физическия свят. Никой не може да го стори вместо вас. И вие не бихте могли, ако гледате на себе си само като на физически същества. Всичко трябва да дойде от невидимия вътрешен свят.

Важно е отново да ви напомня, че всевластният закон, позволил някога някому да преодолее

сериозна зависимост, продължава да бъде в сила. Няма значение колко далеч сте стигнали. У вас е жива способността да направите чудо за живота си и да се отърсите от зависимостта.

Ето едно писмо, което получих преди време от една жена, върнала здравето в живота си по чудотворен начин. Учителят се е появил, когато ученикът вече е бил готов. Аз се срещнах с Кати и двамата участвахме в предаване по националната телевизия, където тя имаше смелостта да разкаже пред милиони хора историята си.

„Драги Уейн,

След като прочетох книгите ти, слушах касетите с твоите записи (ВСИЧКИТЕ, поне хиляда пъти!) и накрая имах възможност да слушам на живо твоя беседа тук, в Сиатъл, миналия май, вече съм готова да ти пиша. Казвам готова, защото когато за първи път чух твой запис преди години, събрах всичко, което успях да намеря, за да подхраня болезненото си „влечение“ към теб, влечение, което се превърна в почит, после във възхищение и накрая в съзнание, че незнайно по каква причина, ти си станал моят учител в живота. Не искам да те отегчавам с подробен разказ как буквално спаси живота ми, сигурна съм, че получаваш стотици такива писма... Но искам да знаеш откъде тръгнах, за да разбереш колко много съм постигнала и какво въздействие си оказал върху живота ми.

През 1982 - вече от около година - осъзнавах дълбините на падението си. Бях ненаситна на водка и кокаин проститутка, омъжена на седемнадесет години, разведена на двадесет и две, с четири аборта и два опита за самоубийство зад гърба си. Горещо-долу по това време срещнах сегашния си съпруг, който имаше подчертан вкус към проститутките и кокаина. Започнахме взаимно да подхранваме кошмарите си и отчаянието ни стана двойно по-черно. Животът ни се превърна в поредица от дни, в които пиенето и наркотиците ни държаха „на крака“. Спомням си как се събудих една сутрин и си помислих: „Няма да доживея да навърша тридесет. Ще умра.“

Един ден бях в някаква книжарница, исках да купя книга за рождения ден на сестра ми и видях на щанда някакви касети. Кой знае защо, заинтригувах ме касетите с надпис: „Как да промените живота си“. На една от обложките видях лицето ти и тръгнах нататък. Знам, че звучи странно, но от този момент нататък животът ми се промени изцяло. Купих всички твои касети в магазина и всичките ти книги. Помолих съпруга си да ги слуша и заедно ги слушахме непрекъснато. Попадах на ми поредица твои издания и си ги купих всичките! Постепенно животът ни започна да се променя. Без да ходим в санаториуми, в дружеството на Анонимните алкохолици или в група за психотерапия, от пет години вече не докосваме наркотик и алкохол.

Животът ни надхвърля и най-смелите ни мечти! Имаме прекрасен дом, корпорация и още други две отделни фирми и сме на път да имаме и дете. Животът ни е изцяло в наши ръце и се чувстваме уверени и силни! Отдавна исках да те видя лично и това стана миналия май. После ми се искаше да ти благодаря. Невъзможно е да се обясни как някой съвършено непознат може да изиграе толкова важна роля в живота ми, но както и да е. Важното е, че животът ни се промени завинаги и аз научих, че няма нищо по-велико от човешкия дух и че може никога да не разберем какво ни тласка в определена посока. (Била тя добра или лоша.) Искам да ти благодаря от цялото си сърце за това, което правиш! Информацията, която разпространяваш, е по-нужна, отколкото можеш да си представиш. Ти променяш живота на хиляди хора, Уейн! Благодаря ти за това, че се вслушваш в по-висшето си аз и го споделяш с нас,

С най-топли чувства

Кати"

За Кати, която сега е красива и горда майка, преуспяваща делова жена с духовен брак и партньорство, животът ѝ е едно чудо. Кой през 1982 г. би си представил, че е възможно това

да се случи?

Чудесата във вашия физически свят, независимо от характера им - да се излекувате, да постигнете най-добро здраве, да се отървете от вредна зависимост или да постигнете нещо отдавна желано - зависят от това как като духовно същество използвате ума си и напътствията, които можете да получите.

Ето няколко конкретни съвета как да превърнете това в своя реалност и кратък преглед на мисловната нагласа, необходима за постигането на чудеса.

Как да правите чудеса във вашия физически свят

Формулата за допускането на чудесата в живота ви включва активната ви роля, в препрограмирането на ума ви, така че да постигнете онова, което преди сте смятали за невъзможно, и прилагането на правилата за мисловната нагласа от Трета глава.

• *Не бързайте с присъдите и недоверието и използвайте утвърдителни изрази.* Направете тези утвърждения част от всекидневието си. Те ще ви помогнат да прогоните съмнението и съжденията, които ви пречат да преминете към по-висше равнище във физически план.

- На път съм да направя чудото, което заслужавам.
- Готов съм да се освободя от всичко, което досега ме е ограничавало.
- Вярвам, че не съм сам и че когато съм готов, ще получа напътствия.
- Готов съм.
- Знам, че притежавам способността да постигна всичко, което умът ми може да си представи.
- Готов съм да направя каквото е нужно, за да превърна мечтата си в действителност.

Използвайте тези утвърждения, измислете си и други. Когато ги произнасяте многократно на глас, те ще ви помогнат да прогоните неверието.

• *Създайте си зона на истинската магия, като се вслушвате внимателно в тялото си и във всичко, което то ви казва.* Това е вашата лична територия на истинска магия. Не е нужно да я споделяте с никого. Ако се чувствате подпухнали, болнави, уморени, тревожни, летаргични или страдащи от други физически оплаквания, запитайте се: „Какво ми казва моето тяло? Какъв урок трябва да извлека?“ Просто слушайте и обърнете внимание на това, което ще чуете. Не след дълго ще схванете посланието на тялото си.

„Раздвижи ме. Мразя да седя и да бездействам.“ „Внимавай. Стига си ме тъпкал с храна.“ „Мразя захарта, затова те мъча с главоболия.“ „Обичам да ми даваш много чиста вода. Тя ми помага да изхвърлям отровите.“

„Сложи ми крем, за да поддържаш кожата ми свежа.“

„Стига с тези отрови, моля ти се! Защо, мислиш, ти се отплащам с главоболия, хреми, летаргия, замаяност, забавени реакции, тревожност, кръвно налягане, сърцебиене, кашлица и т.н.?"

Вслушайте се в тялото си и то ще ви каже точно каквото трябва да знаете. Всяка клетка от него крие в себе си безкрайния всеобхватен интелект. Подхранвайте го. Уважавайте го, то заслужава да се отнасяте с него като с нещо свято. Ще бъдете възнаградени с чудеса.

• *Утвърждавайте се като човек, който не познава ограничения чрез нови дейности.*

Обърнете внимание, какво сте смятали за абсолютно непостижимо преди година. Да речем, например, да тичате километър и половина, без да спирате. Или да изкарате цяла година, без да ви хване настинка, или двадесет и един дни без никакъв алкохол. Или пък за една седмица да намалите наполовина мазнините в диетата си. Тези примери са доста конкретни и се

отнасят за нагласата да надмогнете границите на възможностите си, които сами сте си наложили.

Изберете една такава способност и буквално си представете в ума си как ден след ден преодолявате ограниченията си. Нека преминаването на ново равнище бъде ваше лично предизвикателство. Километър и половина, ден, година - но ден след ден. Ще бъдете удивени от резултатите, водещи началото си от една мисъл. Ще видите, че ще повярвате, че няма нищо, което да не ви е по силите, ако накарате ума си да работи за това и вярвате. Това е кръгът на действие на чудотвореца.

- *Вярвайте на гласа на интуицията, когато ви говори за тялото ви.* Обърнете внимание на всичко, което прилича на пресилена драматична склонност, проявяваща се у вас. Слушайте и спазвайте съветите на вътрешния глас. Той ще ви каже какво да избягвате, какво да намерите, какво да четете, на кого да вярвате, какво да ядете, кога да спортувате и кога да почивате. Сигурно ще искате да потърсите помощ от по-знаещите, но внимавайте с хората, които ви казват какво е невъзможно да постигнете. Или най-малкото, вижте негативната им нагласа като важна поука и я използвайте, за да преодолеете ограниченията, които се опитват да ви наложат. Знайте, че не сте сами, и вярвайте, че ще бъдете насочени по правилния път. Испитайте уважение и удивление от безкрайността и загадъчността на нематериалните послания, които получавате за тялото си. Ще опознаете чудесата, за които пиша.

- *Започнете да вярвате в тайната, която е в центъра и знае.* Макар че може и да не познавате висшата си същност, тя е част от вас. Вярвайте в безмълвния невидим интелект, който протича през вас. Обръщайте се често към него, когато медитирате, и просто го питайте: „Как мога да раздавам живота си на другите?“, „Как мога да бъда полезен?“, „Помогни ми да стана добрият и целенасочен човек, който мога да бъда!“

Ще видите, че за да бъдете в състояние да давате от себе си в един целенасочен живот, ще искате да бъдете възможно най-здрави, позитивно настроени и убедени в божествеността си. Това ще ви помогне да поемете пътя на чудесата и истинската магия.

След медитация винаги имам чувството, че мога да постигна каквото и да е, и съм изпълнен с безгранична любов и почит към всичко в материалната вселена. Забелязвам формата, цветовете, красотата на дърветата, буквално по същия начин възприемам и себе си. Щастлив съм, че съм жив, и искам да се отнасям добре към тялото си. Докоснал съм се до царството на любовта и хармонията вътре в мен, царство, което ми позволява да надхвърля всичко, което преди съм смятал за граница на постижимото. Откакто медитирам и уважавам тайната, която е в центъра и знае, мастните тъкани в тялото ми са намалели значително и възстанових теглото си от времето, когато завършвах гимназия през 1958 година. Боледувам по-малко от когато и да било преди. Беседите и книгите ми са на съвсем ново ниво и никога през живота си не съм се чувствал по-добре.

И всичко това идва от готовността да приема, че съм нещо много повече от тяло, притежаващо душа. Като душа, разполагаща с тяло, знам, че мога да живея по-здравословно, така че вместилището на душата ми да бъде на висотата на героичната ми мисия. Убеден съм, че същото е възможно и за вас. Знам, че можете да направите чудеса за тялото си, но трябва да се обърнете навътре към себе си и да установите връзка с невидимата си същност. После всичко друго ще си дойде на мястото.

- *Заменете съмненията и страха със знание и вяра.* Във всичко, с което се сблъсквате в материалния си живот, и във всичко, което искате да се осъществи, поне за мъничко заместете съмненията и страха със знание и вяра. Съмненията ви са пречки по пътя към царството на истинската магия. Знайте и вярвайте! И нека съмненията, изказвани от другите, укрепват вътрешното ви знание.

Вижте как живеят хората, които се съмняват, и се запитайте дали това искате да получите. Вижте после „знаещите“ и ще забележите разликата. Знаещите правят живота си различен -

спортуват, не боледуват, смайват света с постиженията си. Съмняващите се, общо взето, седят на едно място и играят обичайната си роля на критикари.

- *Повтаряйте си, че намерението ви да бъдете здрави се осъществява в действителност.* След като се съсредоточите върху новите идеи, след като видите ясно картината на това, което ще постигнете, и повярвате в способността си да го постигнете, превключете на по-интензивния режим, наречен намерение. Потвърдете отново намерението си да бъдете здрави. „Здрав съм и мога да постигна всичко, с което се заема.“ „Ще се излекувам.“ „Днес няма да пуша.“ Ето това е намерение.

Жена ми Марси постигна така удивителни резултати. Откриха ѝ някакъв възел на щитовидната жлеза и трима лекари бяха единодушни, че трябва да се подложи на операция. Какво направи тя? Нейното намерение беше: „Ще направя така, че този възел да се свие и да изчезне от тялото ми.“ Намерение, не желание. Нищо не можеше да я разубеди. Не се притесняваше и измъчваше. Просто имаше ясно намерение, което превърна в действие. Прекара една седмица в центъра за аюрведическа медицина на д-р Чопра в Ланкастър, Масачусетс, където научи за въздействието на хранителния режим върху щитовидната жлеза.

Възелът вече е почти изчезнал. Лекарите още не могат да повярват на това чудо. И всичко стана, защото вътрешният глас каза на Марси как да се лекува.

Изживейте в тялото си сатори. Мигновеното пробуждане е постижимо. То не изисква дълги мъки, за да направите чудо за тялото си. След като веднъж узнаете в себе си, че сте на правилния път, ще установите, че притежавате необходимата ви воля и сила. Бъдете отворени за възможността то да се случи мигновено. Подхранвайте неочаквания проблясък на прозрение: „Наистина мога да го направя.“ Ще станете нов човек, оставил някогашните убеждения зад гърба си. Наркоманът не само е изчезнал, но и в ума си вече не можете да го откриете. Постоянно боледуваният от настинки и температури се е изпарил без следа в мига, когато е проблеснало прозрението. „Преминаването през дверите“ се случва в настоящето, докато тече животът ви. Бъдете готови за него. Дръжте си очите отворени. Когато дойде, последвайте го.

Аз съм забравил толкова много саморазрушителни навици, без дори да се опитвам да го правя целенасочено. В даден момент решавам и още същия миг сякаш вече съм извън тялото си и ставам свидетел на собственото си изявление, че ще го направя. Сатори! Мигновено пробуждане! То може и ще се случи в живота ви. Идва първо в ума ви, а после го осъществявате с лекота, в която пожелаете материална област. Чудесата идват мигновено. Бъдете готови!

- *Постъпвайте така, сякаш това, което искате да се осъществи във физически план, вече е истина.* Точно така. Преструвайте се! Ако в ума си се виждате стройни, гъвкави и способни на невероятни нови постижения, още от този момент действайте така, сякаш това вече е действителност. Когато разберете, че сте това, което мислите, и действате така, както мислите, ще разберете защо трябва да мислите за себе си като за страхотни и силни, колкото повече постигате такава вяра, толкова по-бързо тялото ви ще реагира на нея.

От друга страна, ако мислите, че чудотворните промени във физически план ще бъдат много трудни и времеемки и че ще страдате дълго, действията ви ще съответстват на тези мисли. Обзалагам се, че точно това правите от доста време насам. Започнете веднага да действате според картината на това, което искате да постигнете. Дръжте се така, сякаш то вече е реалност. Ако в ума си се виждате здрави и привлекателни и го вярвате твърдо, когато седнете да се храните, действията ви ще бъдат в синхрон с тази вяра. Това е ключът към правенето на чудеса.

- *Напомняйте си, че най-важна е духовната ви същност.* Настройте се по този начин и резултатите ще се проявят във физическия ви свят. Отнасяйте се към цялото си същество -

тяло, ум и душа - като към единно и неделимо духовно цяло. Панкреасът, белите дробове, очите, всички органи в тялото ви носят в себе си безграничен интелект. Бъдете преди всичко духовно същество.

- *Постоянно помнете, че не можете да се наситите на това, което не искате.* Обърнете внимание на вредните навици, от които сте зависими - и на по-дребните, и на големите. Напомняйте си, че когато се тъпчете с отрови, не можете да се наситите на онова, което не искате. Тялото би не иска наркотика или огромното количество храна. Но вие не можете да им се наситите. Защо? Защото разчитате преди всичко на физическата си природа и оставяте духовната на втори план. Това е автосаботаж, който би пречи да изживеете истинската магия. Колкото повече се тровите, толкова повече се убеждавате, че не можете да преодолеете зависимостта си. Това ви изпълва със съмнения и страхове и ето че не можете да преодолеете пристрастяването.

Ако е вярно, че никога не ви стига това, което не искате, значи е време да престанете да го преследвате и да се заемете с това, което наистина искате. Тогава няма да тръгвате от нагласата за недоимък. Няма да има нужда да се стремите да трупате повече. Излишно ще е да търсите чудесата извън себе си. Всичко, което ви е необходимо, за да имате свършено равновесие и здраве, вече е у вас. Не ви трябва друго тяло, трябва да вярвате в божествения интелект, обитаващ онова, което вече имате.

- *Не искайте от никого да ви помогне да се справите.* Не очаквайте помощ от никого във физическия свят. Ако се появи помощ, приемоте с благодарност, но в себе си знайте, че само вие - никой друг - можете да живеете в тази физическа форма, която наричате „аз“. Всичко протича в невидимата ви същност, където вие обработвате събитията от реалния свят. Изпратете на другите любов, излъчвайте своята божественост, но знайте, че никой не може да свърши работата вместо вас. Ако знаете това, естествено е да не очаквате нищо от никого, а сами да градите чудесата си.

- *Започнете да развивате в себе си истинска сила, която не се намира във физическото тяло.* Силата и идентичността на вашата личност не се измерват с издръжливост, а с отдадената любов. Това е истинската сила. Търсете чудесата във физическото тяло, което обитавате, за да можете да бъдете още по-целенасочени, а не за да контролирате другите. Ако вашата сила беше във физическата ви издръжливост, тя би ви напуснала с изчезването на издръжливостта. Става дума за истинската сила!

За да познаете истинската магия във физически план, трябва да се стремите към чудото с цел да можете да отдавате любов и хармония навсякъде, където отидете. Когато мотивацията ви е такава, ще видите, че каквото и да постигнете в тялото си, каквото и да е състоянието му, ще притежавате истинска сила и няма да сте обвързани с него както преди. Няма да искате да изглеждате по определен начин, за да отговаряте на някакви външни стандарти за красота. Целта ви ще бъде това тяло да е здраво и да служи, а не да е силно и привлекателно за другите. Няма да изпитвате потребност да се контите, перчите и парфюмирате, за да привлечате другите. Ще знаете, че *вие* не сте това тяло, че истинската мяра на човешката ви същност е в душата, обитаваща тялото. Себеусещането ви ще се измести от пълното отъждествяване с тялото ви към отъждествяване с невидимата ви същност. Това ще ви даде невероятна сила, като на светците, за които казват, че въздействат върху съзнанието на всички наоколо само с присъствието си. Търсете истинската сила и ще видите как тялото ви се справя отлично.

- *Медитирайте всеки ден.* Накрая ето и най-важното от всичко. Медитирайте всеки ден или възможно най-често. Следвайте указанията в тази книга или друг метод, който си изберете, от многото възможни. Привикнете да се обръщате навътре, към себе си, и да виждате как тялото ви постига всичко, което знаете, че за вас би било чудо. Когато нарисувате картината в ума си и я видите в медитацията си, тя ще се осъществи в действителността. Всичко идва от невидимия интелект, нашата духовна природа в този физически свят.

Това е той, светът на истинската магия за вас в материалното ви тяло. Този съвършен, божествен екземпляр изглежда направен от твърда материя, но ако го погледнете от друг ъгъл, е безмълвен, празен и невидим. Там е източникът на вашето чудо. Както пише Херман Хесе в прекрасния си роман „Сидхарта“: „Вътре във вас е мълчание и светилище, където можете всякога да се оттеглите и да бъдете себе си“. Това „себе си“ е чудо. Знайте го!

Сканирана и разпозната от Спиралата на еволюцията: www.spiralata.net

ТРЕТА ЧАСТ

КАК ДА ИЗЛЪЧВАТЕ ИСТИНСКА МАГИЯ КЪМ СВЕТА

ГЛАВА 8

Истинската магия и духовната революция

„Никога не се съмнявайте, че една малка група от мислещи и самоотвержени граждани могат да променят света. Всъщност, такъв е единственият начин, по който това се е случвало.“

МАРГАРЕТ МИЙД

КАКТО ЖИВОТЪТ ВИ отразява състоянието на ума ви, така и състоянието на света отразява колективното състояние на ума. Всичко, което виждате във физическия свят, има съответствие в ума на всеки от нас. Действията ни се определят от това, което мислим поотделно като личности и заедно като народ. Ако разберете това, ще знаете, че сме в състояние да построим *свят* на истинската магия по същия начин, по който ви съветвах да я създавате в своя собствен живот.

Вселената, в която живеем, се подчинява на същите закони, както вселената вътре в нас. Безбройните системи са в съвършена взаимовръзка и действат в хармония, за да изградят едно цяло. У вас се съдържат милиарди по-малки частици, които пък изграждат атомите, които от своя страна изграждат молекулите, а те - клетките, клетките - костите, артериите и така нататък, докато се получи една физическа система -вие. Всичко, което представлява видимата част от вас, докато четете тези думи, има невидимо съответствие и се управлява от невидима сила, която също сте вие. Молекулите във физическото ви тяло имат невидима съставка, която им позволява да се проявяват у вас, докато седите и си четете. Думите са на хартията, но мислите, които ги обработват, са цяло друго различно царство. Не можете да отделите част от себе си, от цялото, нито да отделите себе си от цялостния ви физически свят. Космическият ред се ръководи от взаимната зависимост между ума и тялото. Същото е отношението ви с физическия свят, в който се намирате.

Вие можете да бъдете пратеник на чудесата в този свят. Нищо повече не ви трябва, за да направите всеобщото чудо. Вие вече представлявате всичко необходимо за създаването на свят на истинската магия. Помнете, че светът, такъв, какъвто го възприемате със сетивата си, съществува само благодарение на това, че мислите ви го приемат за съществуващ. Когато например заспивате нощем, вие напускате този свят и създавате друг в ума си. Светът на сънищата ви става вашата действителност за цялото време, което прекарвате в сън. Това е *всичко*, което имате, нищо повече. Вие създавате героите, които ще играят роля в сънищата ви. Вие създавате за сънищата си физическа действителност, каквато искате, включително и

действителност, в която можете да летите, да дишате под водата и да не остарявате. Когато сънувате, си създавате свят без форми и измерения, от чиста мисъл, и той е точно толкова реален, колкото и този свят, в който живеете, когато не сънувате.

И така, за да създадете свят на истинската магия, трябва да знаете в себе си, че това е ваша задача. Не може да прехвърлите другиму отговорността за усилията си. Не можете да се откажете, разочаровани, че другите упорито отказват да видят светлината. Знайте, че можете да излъчвате всички послания на тази книга и да създадете света на истинската магия, който си представяте.

Ако някои от героите отказват да следват визията ви, изпратете им любов и се запитайте какво можете да направите, за да превърнете присъствието им в част от съвършенството, което си представяте. Колкото и да са изкусителни, присъдите и обвиненията трябва да останат извън съзнанието ви. Една от големите трудности може би ще бъде да не ги вините и да не защитавате своята правота. Да осъждате нещата, които смятате за неправилни или несъвършени, значи да сте част от злото и несъвършенството. Това, което възприемате като несправедливост, всъщност е част от съвършенството на вселената, *също както и желанието ви да го премахнете*. Хората, чиито цели не съвпадат с вашите, не са неправилни. Те имат своята мисия и търсенето на път към целта от тяхна страна може да включва много привидно разрушителни отклонения и действия.

Прочетете един цитат на Йогананда, от „Същината на себеосъществяването“, в който става дума за всеобхватната цел - темата на тази глава:

„И така, основният инстинкт в живота може да се опише по този начин: жажда за продължително, съзнателно съществуване в състояние на непрекъсната радост... Така всички същества разкриват божествената си природа... Трудностите възникват, защото радостта на душата е забранена и защото хората я заместват с мимолетни удоволствия за сетивата. Но всичко идва от Блаженството, от Бога. В крайна сметка всичко трябва да се развие обратно към това състояние на Блаженство.“

Когато вникнете в тези думи и можете да ги направите част от живота си, ще разберете, че в крайна сметка всички хора търсят именно това вечно блаженство. Трудностите, възникнали както в личен, така и в световен мащаб, до една произтичат от преследването на мимолетни удоволствия за сетивата. От тук именно следва, че светът, какъвто го познаваме в себе си, може да постигне това състояние на блаженство. Ако в ума си се отдръпнете назад и се вгледате внимателно от разстояние, ще забележите, че в момента в духовното измерение се извършва революция.

Живеем в епоха на духовна революция

През 1974 г. бях университетски преподавател в разделения Берлин. Стоях на граничния пункт и гледах как бодливата тел и войниците с техните зли кучета държаха града разделен на две. Стената беше построена така, че да трае хиляда години, а сега не е нищо повече от останка на едно лишено от духовност минало. Това светилище на тиранията е само едно от многото, които се срутва по-бързо, отколкото историците успяват да актуализират учебниците.

В умовете на хората има ново колективно съзнание, ново духовно осъзнаване обхваща цялото човечество. Нищо не може да го спре, защото няма нищо по-могъщо от идея, чието време е настъпило. Идеята е мисъл - индивидуална или колективна, която, щом стигне до достатъчно души, се проявява като промяна в материалния свят. Това са семена, които вятърът отдавна разнася.

Изправени сме пред действителност, която се корени в един нов начин на мислене. Това е контекстът на духовната революция. В такъв смисъл, новият начин на мислене е нов начин на живот за човечеството. Нещата може би не се развиват толкова бързо, колкото бихте

искали, но все пак се развиват - и то точно със скоростта, с която трябва.

Лидерите, които носят това ново съзнание, ще бъдат в първите редици на духовната революция. Можете да бъдете сред тях и да участвате в промяната на парадигмите, която се разиграва пред очите ви.

Помислете за някои от забележителните промени, които се извършват в момента. Желязната завеса падна. В Източна Европа практически всички страни, където режимите потискаха правата на личността, са в процес на преход. Диктаторите избягаха или бяха свалени. Всичко започна с една идея в една страна и бързо обхвана целия регион.

Комунизмът, изискващ атеизъм, беше обявен за провал в световен мащаб. Никой не може да изисква от хората да пренебрегват духовната си природа заради някаква наложена им доктрина. Управниците може и да рушат стените на храмовете, но вътре в душите онова невидимо кътче на свобода, което всеки от нас носи в себе си, не подлежи на цензура. Вътрешните гласове на духовните същества в човешко тяло са свързани по-между си с невидими връзки.

Виждаме как навсякъде в света стават чудеса. В Чехословакия един драматург, хвърлен в затвора заради радикалните си идеи за човешкото достойнство, само няколко години по-късно бе избран за президент. В Полша човек, хвърлен в затвора заради радикалните си възгледи за солидарността, бе избран за президент. В Румъния диктаторите бяха свалени със сила. Народите на Балканите обявиха свободата си от тиранията пред очите на света и се опитаха да заместят насилието с разумни разговори. Държавният глава на някогашния Съветския съюз обяви комунизма за провал пред целия свят и сега същият този Съветски съюз е само спомен от миналото. Не чак толкова отдавна някои държавници от тези страни удряха с обувките си по масата и заявяваха: „Ние ще ви погребем!"

Всички тези събития са чудеса! Те са пример, че мисълта, под формата на идеи, се разпространява във вселената със скоростта на горски пожар. Не е нужен физически носител на посланието, то е отвъд подобни баналности. Идеята е невидима и се разпространява сама, без всякакъв носител.

В Китай, където сега живеят над един милиард души, един милион се изправи срещу танковете, за да изрази жаждата си за свобода. И макар че нейните посланици може временно да попаднат в затвора, посланието им не може да бъде спряно. В Южна Африка обявиха за незаконни всички остатъци от апартейда. В миг на чудо човекът, държан в затвора и извън обществения живот повече от четвърт век, изведнъж се оказва безусловно свободен. Чернокожи се изтягат на плажовете пред табели с надпис „Само за бели". В Централна Америка диктаторът е заместен от домакия, избрана с вота на народа. В Южна Америка един поет стана кандидат за висш държавен пост.

Тези промени се извършват в умовете на хората и се разпространяват, образувайки колективно съзнание. Когато стигнат до достатъчно голям брой хора, те се превръщат в действителност. Този брой се нарича критична маса.

По законите на физиката, когато достатъчно много електрони се подредят по определен начин в атома, останалите автоматично се подреждат по същия начин. Това се нарича *фазово отместване* и се наблюдава лесно в лабораторни условия. Каква невидима сила съществува в атома, която принуждава останалите електрони да се подредят? Тя е безименна на податомно ниво, безименна е и на нивото на съзнанието. Невидима е и тъй като и вие се състоите от същите частици, не е преувеличено да се каже, че и вие притежавате някои от тези свойства.

Светът ни се намира в процес на фазово отместване. Невидимата сила, която подрежда електроните в атома, същият духовен интелект, който протича през всичко живо, достига критичната си маса, ако обхване достатъчно много хора, и резултатите се материализират.

Тази сила не може да бъде спряна. Някои хора ще се опитат, но ще ги помете могъществото на идеята, чието време е настъпило. Това се случва в личния ни живот, случва се и в колективния.

Човек става това, за което мисли непрестанно. Когато достатъчно много от нас вярват, че се нуждаем от все по-мощни оръжия за разрушение, създаваме колективно съзнание, което ни тласка да действаме съгласно невидимите си убеждения. Произвеждаме все помощни и по-мощни атомни оръжия и светът ни е белязан от лудостта на ядрената надпревара. Когато достатъчно много сред нас повярват, че ядрената катастрофа е прекалено ужасна, за да позволим да се случи, започваме да говорим за разоръжаване. Чудото на сътрудничеството, заместващо военната надпревара, е началото на преход към един по-позитивен, безопасен и изпълнен с любов свят. Това е една идея. Тя ще се осъществи във физическия свят, ако достатъчно много хора решат да се настроят по този начин. Тогава идеята не може да не успее. Тя е, така да се каже, в атомите и молекулите, от които сме изградени.

Промените в света не се изчерпват с политическите трансформации и новата ядрена политика. Новото, духовното съзнание по отношение на околната ни среда, също се превръща в конкретно действие. Денят на Земята, пренебрегван в продължение на две десетилетия, е проява на това ново съзнание по отношение на планетата ни. Това е чудо! Идеята, че трябва да се отнасяме към Земята с благоговение, се превръща в действителност.

Появяват се нови закони, забраняващи всякакво възможно замърсяване и въвеждащи наказания за нарушителите. В масово производство навлизат автомобили, които не замърсяват атмосферата. Пушачите вече не могат да тровят самолетните салони с никотин. От десетилетия знаем, че е неетично да принуждаваме хора в затворено пространство от рода на самолетен салон да дишат дима на пушачите, ако са направили за себе си избора да не пушат. Защо сега това се забранява със закон? Защото това е идея, чието време е настъпило. Чудо ли е това? Законотворците се вслушват в гласовете на мислещите по новому. Тези мисли са невидими, но съответствията им във физическия свят са ясно забележими.

Това, което виждате навсякъде наоколо, са плодове на мислите. В ресторантите има салони за непушачи - нещо немислимо до преди няколко години. Има реки и езера, които някога са били толкова мръсни, че плуването в тях е било забранено, но сега са прочистени и съживени със силата на новото съзнание - двигател на нови действия. Създават се закони за ограничаване на шума, за да се избегне шумовото замърсяване около летищата и дори по обществените плажове. Забелязва се ново уважение към животните. На всички храни се поставят етикети, за да можете да научите колко мазнини и добавки поемате. Всичко това са чудеса.

Новите закони и практики, без изключение са родени в умовете на хората и тези невидими умове са създали новите реалности във физическия свят. Реалности, които са по-духовни. Правото на индивида да живее в мир, хармония, любов и отдаденост на целта отразява новия начин на мислене.

Всички промени, които стават пред очите ви и които отразяват нарастваща загриженост - за човека, за мирния, сигурен и хармоничен свят, за правото да изберем живота, свободата и търсенето на щастие - са част от прекрасната революция, която се извършва най-напред в мислите ни. Вие сте част от този процес. Мислите ви могат да се разпространяват и действително се разпространяват сред околните. С тях вие въздействате на физическия свят и след като сте прочели тази книга, би трябвало да сте още по-убедени в това.

Мислите ви създават във вашия живот или богатство, или бедност. Те правят връзките ви радостни или нещастни. Създават личността ви и физическите условия на живота ви. Въздействат на близките ви. Чистите мисли на духовния човек оказват влияние върху неговото обкръжение, буквално издигат съзнанието на околните. Вие с вашите мисли и милионите други хора, избрали подобни мисли, причинявате фазово отместване,

предизвикващо тази удивителна нова духовна революция.

Ако тази революция, този нов начин на живот се задържи и преодолее наличната все още в света недуховност, тя по необходимост ще достигне критичната си маса във всички области на съществуването ни. Когато достатъчно много хора се настроят на нейната вълна във всяка възможна човешка дейност, ще се получи фазовото отместване.

През 1988 г. ме помолиха да напиша статия за списание „Таим“, като част от една рекламна Кампания. Аз написах писмо до хората, които ще живеят на Земята през 2088 г. Рекламодателят и списанието не бяха поставили никакви ограничения. Ето писмото, което излезе в броя от 17 октомври 1988 година. То съдържа посланието на тази книга.

„ПИСМО ДО ИДНОТО ПОКОЛЕНИЕ

Докато пиша това послание към хората от 2088 г., мислите ми не са насочени към футуристичните картини и научните чудеса, които всички харесват. Не ме вълнуват възможностите на далечните космически пътувания. Интересно ми е следното: Развили ли сте се до по-висши човешки същества от нас, обитателите на Земята през 1988 година?

Посланието ми към вас се върти около надеждата, че сте по-човечни, отколкото сме ние сега. Дали прилагате жизненоважните поуки, които неколцина от нас, хората от 1988 г., вярват, че някой ден човечеството ще усвои. Питам се дали сте успели да надмогнете недоверието, страха и враждебността. Моето послание на надеждата приема формата на четири въпроса. Отговорите на тези въпроси ще покажат докъде сте стигнали в развитието на това по-висше човешко същество, което се заражда сега, през 1988 година.

1. Разбрахте ли, че човешката ви същност надхвърля границите на тялото ви? Знаете ли и живеете ли с идеята, че човек е много повече от купчина кости, кръв, жили и кожа? Принавяте ли наличието на невидим интелект във всички форми? Приемате ли и радвате ли се на факта, че човек е много повече от физическата си опаковка? „Обществено приемливо“ ли е да разбивате невидимата си същност, както ние днес играем аеробика или тичаме, за да развиваме физиката си?

Гледате ли на себе си като на духовни същества в човешки облик, а не като на човеци, които може би притежават и духовна страна? Ето какво имам предвид. Тригодишната ми дъщеря ми поднесе ястие, „приготвено“ в кукленския ѝ сервиз. На това ниво за важно можеше да се смята само физическото действие в света на формите. Но на другото ниво, на невидимото, това, което не влиза в никакви форми, действието ѝ изразяваше следното: „Татко трябва да хапне нещо топло и аз искам да му сготвя специална вечеря. Обичам моя татко и искам да се грижа добре за него.“ Това, че разбирам невидимата ѝ страна, мислите и чувствата ѝ - нейната чиста любов - изцяло промени значението на пластмасовите играчки и ястието, „сготвено наужким“. Зад действията ѝ ясно прозираха прекрасни мисли, грижа и обич.

2. Научихте ли и убедихте ли се, че всички сме взаимно свързани! Тук, на Земята, през 1988 година, на интелектуално ниво ние знаем, че обитаваме един дом и че когато живееш на кръгла планета, не може да има лява и дясна страна. Но продължаваме да избираме едната. Живеете ли със съзнанието, че всяко човешко същество е „аз, тоест всички“? Разбират ли повечето хора, че когато една клетка в организма не се съобразява с цялото, унищожава съседните клетки и в крайна сметка целия организъм и самата себе си? Учите ли младите хора да се отнасят спокойно към себе си, за да могат да си сътрудничат със съседните „клетки в обществото“? Спокойни ли са вътре в себе си народите, или все още осъществяват агресивните картини на въображението си за сметка на съседите си? Вие, хората от 2088 година, разбирате ли и вярвате ли, че всички човешки същества на тази планета са не по-малко свързани от съседните една на друга страни и че съвкупността, наречена човечество, не може да функционира в хармония, ако частите ѝ са в конфликт помежду си?

3. Разбират ли повечето от вас, че това, което мислите, се осъществява? Докато пиша

тези редове, има хора, които отглеждат като кълнчета идеи като тези:

Силата на мисълта е огромна. Можем да създаваме мислите си. Мислите ръководят изцяло живота ни. Ние действаме според мислите си. Ставаме това, за което мислим постоянно. В непознаващия измерения свят на мисълта всичко, което мислим, е реалност.

- Притежаваме способността със силата на ума да материализираме всяка мисъл.
- Мисълта е безформена енергия, която изгражда човешката ни същност.
- Животът е това, което създават мислите ни.

Ние едва започваме да разбираме важността на мисълта, като най-могъща сила във вселената. Тези идеи сега започват да се осъзнават и прилагат. Вместо да бъдем против тероризма и войната, насочваме мислите си към мира и сътрудничеството. Започваме да разбираме, че войната срещу наркотиците, бедността, глада и престъпността дава по-малко резултати от подкрепата за образованието на младежта, за по-добър жизнен стандарт за всички, за уважението към правата и имуществото на другите. Разбирате ли, че това, което мислим, се превръща в действие? Затова, като мислите за нещата, които подкрепяте, това води към по-здравео, по-щастливо и по-мирно общество. Разбирате ли, че когато сте против нещо, това ви прави по-слаби, а всичко, което поддържате, ви прави по-силни?

4. Открихте ли другата страна на принципа „щом видя, ще повярвам“ През 1988 година се оформя идеята, че развитието на по-висшата човешка същност включва осъзнаването, че човек вижда това, което вярва, а не обратното. Довело ли е това убеждение до появата на по-развити човешки същества? През 1983 година написах една приказка, в която по-висше човешко същество на име Ейкис посещава нашия свят. Тя ни донася в дар мисли, които да ни помогнат да променим себе си и планетата си. Нейното послание е: „Ще видите, когато повярвате“. Вярата, за която говори Ейкис, доведе ли ви до такъв начин на мислене през 2088 година?

- Същността е по-важна от външността.
- Моралът е по-важен от правилата.
- Знанието е по-важно от успеха.
- Интегритетът е по-важен от властта.
- Спокойствието е по-важно от материалните придобивки.

Ако отговорът е положителен, значи наистина се формира по-висше човешко същество и тенденцията към унищожение на човечеството е прекратена. Моята връзка с вас е чистата, безформена, безпределна мисъл. Такава е и вашата връзка с мен сега, през 1988 година, и с бъдещето - до безкрайност."

Вашето място в духовната революция

В цялата книга лaйтмотивът е: „Вашите мисли създават физическата действителност, в която живеете“. Взаимоотношенията ви с другите се намират в мислите ви. Ако виждате в околните любов, това ще се осъществи в отношенията ви с тях. Същото е в сила за светогледа ви. Вселената, която виждате, е изцяло във вашия ум. Когато го изключите или изпаднете в безсъзнание, за вас физическата вселена престава да съществува. Съвсем просто е: когато не мислите, няма физически свят. Както обобщава това Уолт Уитман: „Цялата теория на вселената е насочена безпогрешно към една единствена личност - към вас.“ Ако няма ум, който да я възприема, вселената просто изчезва в нищото.

Най-важният въпрос, който трябва да си зададете, когато търсите мястото си в описаната духовна революция, е: „Как виждам света, в който живея?“ като не забравяте, че мислите са ваше творение и че умът ви е мястото, където се съхранява всичко преживяно, вгледайте се добре в начина, по който използвате този ум.

Ако искате, можете да отричате тази духовна революция и да виждате света като място, което бавно, но сигурно се изражда в недуховно блато. Можете да се позовавате на данни за престъпността, за гладуващите държави, природните бедствия, алчните политици, безотговорната младеж, нарастващата наркомания и така нататък, и да защитите убедително тезата си за недуховния свят. Ако предпочитате да използвате ума си по този начин, така и ще възприемате света, в който живеете. Това ще виждате всеки ден. С други думи, ще виждате това, в което вярвате. Ще обяснявате положителните промени като изключения от правилото. А за вас правилото е, че това, в което сте убедили себе си, е посоката, в която се движи човечеството.

Не само бие ставате това, което мислите, но и светът става това, което мислите. Хората, които го смятат за мрачно място, са слепи за светлината, която би могла да огрее живота им. Онези, които виждат светлината в света, гледат на тъмните места просто като на потенциална светлина.

Къде е вашето място в духовната революция? Фундаменталните промени се извършват в съвкупността на цялото човечество. Ако вярвате, че тези промени са негативни и разрушителни, такова ще бъде мястото ви в тях. Ще мислите така, ще убеждавате себе си и намерението ви винаги ще бъде да си го докажете. От друга страна, можете да изберете знанието, че на всяко зло се падат милион добрини, че има добри хора, които правят нещата различни и че духовните промени, макар и бавни, се извършват и са забележими. В този случай такова ще бъде мястото ви в духовната революция.

Промените се извършват най-напред в колективния ум на хората, а после и в реалния свят. Вие сте тук с определена цел - да помогнете на тези промени да се осъществят по-дълбоко и трайно в съзнанието на всички хора. Да вярвате на себе си означава да вярвате на мъдростта, която ви е създала. Когато знаете, че работите за целта си, знаете също, че и вселената е целенасочена. Вярвате в божествения интелект, който протича през вас.

Аз лично се опитвам да стоя далеч от лошите новини, които ми се поднасят по хиляди различни начини. Искам да бъда част от решението, а не от проблема. Разбира се, знам, че все още се водят войни, извършват се престъпления и в света се шири бедност и страдание. Мислите ми не са отправени към това да осъждам тези проблеми, да се гневя заради тях и да искам да изчезнат. Мислите ми, които ще се превърнат в действие, се отправят към това да направя нещо за решаването на проблемите, като убедя притежаващите власт да насочат усилията си в тази посока, като пиша и говоря за тези принципи на онези, които имат най-голяма нужда от тях, като изпращам книги и касети със записи на институциите, където биха могли да бъдат полезни и т. н. Когато се съсредоточавам върху това, което поддържам, вместо върху това, на което се противопоставям, съм силен. Това е в сила както за личния ми живот, така и за ролята ми на тази планета.

Мястото ви в тази революция ще укрепне, ако се изпълните с любов. Не можете да се подхранвате с напрежение, тревога, страх и съмнение. Тези емоции по-скоро ви пречат, отколкото ви дават сила. За да бъдете част от духовната революция, трябва да можете да излъчвате всичко, което постигате с духовното си съзнание. Ако това е изборът ви, ще имате силата да го направите.

Как да предадете новото си съзнание на околните

Какво можете да дадете на другите? Като се има предвид, че целта ви е винаги да давате, да обичате и да служите по някакъв начин на другите, каквато и професия да сте избрали, въпросът какво можете да дадете е от огромно значение за мисията ви. Не е необходима особена интелигентност, за да осъзнаете една проста истина: Няма как да дадете нещо, което не притежавате. Ако нямате пари, ясно е, че не можете да раздавате пари. Същото важи за приноса ви към духовната революция.

Ако нямате в себе си любов, хармония и мир, просто не можете да допринесете с нищо

подобно. Тогава ще се наредите сред хората, които ще наблюдават отстрани революцията и ще се питат защо не участват в нея или пък не ѝ се съпротивляват. Ако сте обзети от тревоги, стрес, страх, гняв и напрежение, само тях можете да раздадете. Тях ще излъчвате и, разбира се, тях ще виждате навсякъде наоколо. Изборът, както винаги, е ваш и зависи от начина, по който ще решите да възприемате света.

Съставките на тревожността, стреса, страха и гнева не съществуват в света отделно от вас. Не можете да си ги донесете отнякъде в кофа. Те просто не съществуват във физическия свят, макар че говорим за тях, сякаш съществуват. Това, което съществува, са хора, които в действията си дават израз на стреса, тревожността, гнева или страха. Действията им произтичат пряко от начина, по който мислят. Ако носите тези емоции в себе си, това е така, защото сте избрали по този начин да възприемате събитията и обстоятелствата във физическия свят.

Хората, които тръгват с оръжие срещу други хора, действат въз основа на мисли, свързани със страх. Тези мисли се оправдават от светоглед, който оправдава подобно поведение. Такива хора вярват, че светът е подозрително и опасно място, както на индивидуално, така и на обществено равнище.

Ако искате да се разделите с това поведение, ще трябва да промените вътрешните си гласове. Както казва Алберт Айнщайн: „Важните проблеми не се решават на същото равнище на мислене, на което сме ги създали.“ Всички важни проблеми, пред които сме изправени ние, хората, са продукт на начина ни на мислене. Човекът, смятан за един от най-блестящите умове на века, ни напомня, че за решаването им ще бъде необходимо ново мислене.

Ако искаме да видим единство на тази планета, не можем да продължаваме да мислим за разделение. Ако искаме мир, не можем да мислим за война. Ако искаме любов, не можем да мислим за омраза.

Вашият принос е всяка мисъл, която се превръща в полезно, целенасочено, носещо любов действие. Няма значение какво казват или правят другите - те си имат своя съдба, която трябва да следват. Когато някой би отправя критика или ви мрази, можете да му отвърнете само с това, което носите вътре в себе си. Ако това са хармония и мир, защото така сте избрали да мислите, с тях ще му отвърнете. В този момент вие променяте нещо. Правите чудо в света и излъчвате истинската магия, за която става дума тук.

Като постъпвате така със себе си и с околните, ще видите как имате допирни точки с все повече и повече хора. Това се случва с всички промени - част от духовната революция, която виждате около себе си. Природозащитното движение се е родило в отделни умове, а сега е явление от световен мащаб. Присъждането на Нобеловата награда на Далай Лама, духовен водач на Тибет, човек, чийто живот отразява духовно съзнание и почит към всичко живо, е хрумване на един ум, а се превръща в действителност. Краят на апартейда, също както и възникването му, са били само идея, преди да се превърнат в действителност. Идеите, които вие носите в ума си, имат не по-малка сила.

Истинско духовно послание съдържат думите на Майкъл Джексън: „Ние сме светът, ние сме децата, ние ще направим света по-добър, затова нека започнем да даваме“. Думи, които са допринесли за премахването на глада в много точки на тази планета.

Наистина, вие сте светът, мислите ви ще го направят различен. Отнасяйте се с почит към ума си. Гледайте на невидимата си вътрешна действителност с радостно уважение и знайте, че в този свят можете да правите истинска магия, че всяка мисъл за любов и хармония е още един атом, участващ във фазовото изместване, което протича неотменно дори и сега, докато четете тези редове.

Как да направите чудеса в нашия свят

Във всичко, което написах тук за осъществяването на истинска магия, няма нищо по-важно

от това да установите връзка с по-висшата си същност. Отначало вероятно ще отхвърлите представата за себе си като за чудотворец в безграничното царство на истинската магия. Но както пише Уилям Джеймс: „Новата идея първо се обявява за смешна, после я отхвърлят като банална, докато накрая стане нещо общоизвестно“. Мнозина ще сметнат идеята за правенето на чудеса за смешна или невъзможна и ще продължат да живеят според убежденията си.

Но все повече и повече хора започват да вярват в божествената си природа и в създалата ги божествена мъдрост. Те движат извършващата се духовна революция. Все повече хора използват невидимите си мисли, за да нарисуват картината на по-добър, по-сигурен, по-чист, по-отговорен, по-любящ свят. Тяхното влияние се усеща в политиката, екологията и духовния живот на света. Те разбират мъдростта в думите на вожда Сиатъл, който през XIX век пише писмо в отговор на предложението на правителството да купи земята на неговото племе. Прочетете писмото му и помислете как сме се отнесли към природата, наследена от дедите ни. Днес думите му са може би по-уместни от всякога.

„Президентът- пише от Вашингтон, че иска да купи земята ни. Но можеш ли да купиш или да продадеш небето? А земята? Тази идея е чужда за нас. Ако ние не притежаваме свежестта на въздуха и отблясъците на водата, как можете да ги купите?

За моя народ всяка частица на земята е свещена. Всяка блестяща борова игличка, всеки пясъчен бряг, всяка капка роса в тъмните гори, всяка поляна, всяко жужащо насекомо. В паметта на моя народ всички те са свещени.

Ние познаваме соковете на дърветата така, както познаваме кръвта във вените си. Част сме от земята и тя е част от нас. Уханните цветя са наши сестри. Мечката, сърната, огромният орел са ни братя. Скалистите хребети, соковете на моравата, топлината от тялото на коня, човекът - всичко това е едно семейство.

Блестящата вода в потоците и реките не е просто вода, а кръвта на предците ни. Ако ви продадем земята си, трябва да помните, че тя е свещена. Всяко призрачно отражение в чистите води на езерата разказва за събития и спомени в живота на моя народ. Ромонът на водата е гласът на бащата на моя баща.

Реките са наши братя. Те утоляват жаждата ни. Носят нашите канута и хранят децата ни. Затова трябва да се отнасяте към реките с добрината, с която бихте се отнасяли към свой брат.

Ако ви продадем земята си, помнете, че за нас въздухът е ценен, че неговият дух е свързан с всичко, в което се поддържа живот. Вятърът, вдишан от предците ни с първата глътка въздух, е отнесъл и последната им въздишка. Вятърът дава на децата ни духа на живота. Затова, ако ви продадем земята си, трябва да я пазите като свещена, като място, където човек може да усети вкуса на вятъра, подсладен от полските цветя.

Ще научите ли децата си на това, на което ние сме научили нашите? Че земята е наша майка? Това, което се случи със земята, ще се случи с всички нейни синове.

Ние знаем: Земята не принадлежи на човека, а той ѝ принадлежи. Всички неща са свързани като кръвта, която ни свързва. Човекът не тъче паяжината на живота, той е само една нишка в нея. Каквото направи на мрежата, прави го на себе си.

Едно знаем със сигурност: Нашият бог е и ваш бог. За него земята е ценна и като ѝ вредите, хулите създателя ѝ.

Съдбата ви е загадка за нас. Какво ще стане, когато всички бизони бъдат избити? Всички диви коне опитомени? Какво ще стане, когато тайните кътчета на гората се пропият с мириса на много хора, а златните хълмове бъдат прорязани от говорещи жици? Какво ще стане с дивата гора? Ще изчезне! Какво ще стане с орела? Ще изчезне! Какво ще стане с бързия кон и с лова? Това ще бъде краят на живота и началото на оцеляването,

Когато последният червенокож изчезне, заедно с духа на дивата пустош и споменът за него остане като сянка на облак над прерията, ще бъдат ли още тук тези брегове и тези гори? Ще остане ли нещо от духа на моя народ?

Ние обичаме тази земя както новороденото обича ударите на майчиното си сърце. Затова, ако ви я продадем, обичайте я така, както ние я обичахме. Грижете се за нея, както ние се грижехме. Запомнете я такава, каквато я получавате. Запазете я за всички деца и я обичайте, както Бог обича всички ни.

Както ние сме част от земята, така и вие сте част от земята. Тя е ценна за нас. Ценна е и за вас. Едно знаем със сигурност: Има само един Бог. Хората - червени или бели - не могат да бъдат разделени. Всички ние сме братя."

Това съзнание за света, от което е проникнат Вождът Сиатъл и което той изразява с такава любов, е достъпно и за вас. Можете да станете част от него и да го разпространявате с мислите си. Вие, един проникновен, надарен с въображение човек, сте като камъче в потока, движещо се към вечността и въздействащо на всичко, до което се докосне, предизвиквайки онова нежно вълнение, създаващо духовния свят, в който така силно вярвам.

Вие придавате смисъл на света. Присъствието ви тук е божествена необходимост. Съвършена и целенасочена. Невидимият безмълвен ум ръководи вашия свят и света, в който живеете. Това е чудотворството в действие. Думите на св. Йоан Кръстни цитирани във „Вечната философия“ от Олдъс Хъксли, ще ви дадат увереност в способността да правите истинска магия.

„Бог не е запазил това възвишено занимание (мистичното съзерцание) само за някои души. Напротив, той иска всички да го възприемат. Но малцина Му позволяват да направи за тях нещо толкова възвишено. Мнозина, когато Той им изпрати изпитание, се стряскат от усилието и отказват да понесат лишенията и покрусата, вместо да се подчинят, както би трябвало, със съвършено търпение."

Ще видите свят, пълен с чудеса, когато приемете -вместо да избягвате - отговорността за създаването му. Всичко, което знаете за този свят, е в ума ви, и вие създавате мислите в това вътрешно пространство. Много са нещата, които можете да правите всеки ден, за да създадете полагащия ви се по право рай. Но каквото и да правите във физическия свят, знайте, че го движи божествената невидима душа, която временно се е настанила в тялото ви.

Като следвате преди всичко духовната си природа, ще излъчвате мира, с който сте изпълнени. Ще приемате хората, които още са на страната на войната и разрушението, като един вид изпитание, което ще покаже собствената ви решимост да не възприемате техния начин на мислене. Няма да се откажете от мисията си само защото другите не са с вас. Ще останете съсредоточени върху това, което поддържате във всички области на живота си.

Лошите новини, клюките, вестникарското внимание към трагедиите и песимизма няма да грабват вниманието ви. Ще ги отбелязвате като нещо, което трябва да се поправи, но божествената ви същност ще забелязва и многото изцеления, прояви на добрина и приятелство, които имат превес над страданието.

Вие създавате свят на истинската магия, когато сами решите да използвате божествения, чудотворен интелект, за да го превърнете в действителност. Всички ние носим в себе си мъдрост. Ако гледате на света по този магически начин, значи вече сте го създали. Това не е мислене в илюзии. За вас е реалност -вътре у вас, в единственото място, където можете да живеете. Ето какво казва Йехова чрез своя пророк: „Ако аз съм тук, всички са тук. Ако аз не съм тук, никой не е." Същото е и с вас. Вие сте началото и края на истинската магия в този свят.

Наближавайки финала, аз съм радостен, че можах да напиша тази книга за истинската магия

благодарение на моя ум. През цялото време бях направляван. За мен това беше магическо пътуване. Живея, за да излъчвам чудото, което усещам в себе си и знам, че вътрешният глас може да създава истинска магия в много форми. Но аз не само познавам магията, която съм постигнал в личния си живот, в прекрасното ми семейство. Душата ми тръпне от съзнанието, че това може да промени и вашия живот, и целия физически свят, в който се намираме. Последният ми цитат по този въпрос е от Платон:

„Родове, градове, страни и нации са се радвали на голямо щастие, когато един човек се е вслушвал в Доброто и Красивото... Такива хора не само освобождават себе си. Те даряват всеки срещнат със свободата на ума.“

Вие сте този човек, превръщащ се в духовно същество и вслушващ се в доброто и красивото. Наистина ще предадете на всички около вас нова свобода на ума, свободата да творят истинска магия.

[\[1\]](#) Деянията на апостолите, 17:28. Б. пр.

[\[2\]](#) В серия „Познай себе си“ на ИК „Кибеа“ излиза книгата на Грег Андерсън „22 неоспорими закона на съвършеното здраве“.